13-8

LIBRARY
OF THE
Theological Seminary,
PRINCETON, N. J.

Case, ... Division ....I....
Shelf, ... Section ....116....
Book, ... No. ....BL....

SCB
2102

ZABU´R

AUR

GI´T

I´SAI´ON KI´ IBA´DAT KE LIYE.

Hindustani Hymn book

Lodiána Mishan ke wáste chhápá huá.

ALLAHABAD:
PRESBYTERIAN MISSION PRESS.
1842.

ADVERTISEMENT.

It is just that the compilers and publishers of this work should acknowledge their obligations to the individuals from whom the necessary materials have been obtained, and they have pleasure in naming, as the principal of these, the Rev. Mr. Bowley; who has already done so much for the benefit of the native Church of India. As already intimated to the public, however, the compilers have made a free use of the liberty granted them, to alter and amend, at discretion, the Psalms and Hymns as originally committed to them.

PROPERTY PRINCETON THEOLOGICAL SEMINARY

ZABU'R.

PAHLA' ZABU'R.—PAHLA' HISSA.
L. M. Euphrates. Wells. Winchester.
Sharír aur Díndár kí chál aur anjám.

1 Mubárak wuhí banda hai,
Khudá hí se jo dartá hai;
Alag sharír se rahtá hai;
Us kí saláh na mántá hai.

2 Sharír kí chál se dartá hai;
Chirhái kí ráh se bhágtá hai;
Par khush Khudá kí ráh se hai;
Rát din kalám ko sochtá hai.

3 Hare darakht sá rahtá hai,
Dháre ke pás jo lagá hai;
Apne mausim men phaltá hai;
Hará hamesha rahtá hai.

4 Máng máng duá kám kartá hai;
Sab kám men barkat pátá hai:
Sharír to aise nahín hain;
We bhúse ke misál par hain.

5 Jyún báo urátí bhúson ko,
Tyún lánat bhí sharíron ko;
Insáf men we na chhútenge;
Na nek kí suhbat páwenge.

6 Khudá díndár ko jántá hai,
Aur uskí chál pahchántá hai:
Sharír kí ráh to aisí hai,
Halákat ko p'hunchátí hai.

PAHLA' ZABU'R.—Du'sra' Hissa.
C. M. Peterboro'. Litchfield. Arlington.
Sharír aur Díndár kí chál aur anjám.

1 Mubárak wuhí ádmí hai,
Jo rahtá hai alag—
Burí suhbat se bhágtá hai;
Nit rahtá hai bilag.

2 Khudá se khush wuh rahtá hai;
Kalám ko paṛhtá hai;
Kyá rát, kyá din, wuh sochtá hai,
Aur ghaur bhí kartá hai.

3 Hare darakht kí mánind hai,
Daryá ke pás jo hai;
Wuh úgke sadá phúltá hai,
Aur phal bhí látá hai.

4 Díndár sab aise hote hain;
We nekí se bharpúr;
Bhúse sharír kahláte hain;
We honge chakná chúr.

5 Adálat men we bhágenge
Nekon kí majlis se;
Halák we ákhir howenge
Huzúr Khudá ke se.

6 Khudá bandon ko dekhtá hai,
Chál unkí jántá hai;
Wuh unko barkat detá hai;
Badon ko mártá hai.

PAHLA' ZABU'R.—Ti'sra' Hissa.
S. M. Watchman. Shirland. Bladenburg.
Sharír aur Díndár kí chál aur anjám.

1 Mubárak wuh to hai,
Alag sharír se jo
Nit rahtá hai; aur bhágtá hai
Saláh se unkí jo.

2 Khudá se khush wuh hai;
Kalám ko parhtá hai;
Rát din usí men rahtá hai,
Aur dh'yán bhí kartá hai.

3 Hare darakht sá hai,
Nadí ke pás jo hai—
Apne mausim men phaltá hai;
Aur lahlahátá hai.

4 Nekí men barhtá hai;
Hukm ko mántá hai:
Sharír bhúse sá hotá hai;
Hawá urátí hai.

5 Sharír adálat men
Zarúr to jáwenge;
Par we nekon kí majlis men
Khare na howenge.

6 Barhaqq aur sach yih hai,
Díndár Khudá ke hain;
Khudá unhín ko jántá hai;
Sharír halákí hain.

DU'SRA' ZABU'R.—PAHLA' HISSA.
C. M. Marlow. Barby. Mear.
Masíh ká dushmanon par ghálib honá.

1 Qaumen kyún josh men hotí hain?
Ghussa kyún kartí hain?
We bátil kh'yál kyún kartí hain?
Kyún dushman hotí hain?

2 Bádsháh—hákim—sab jamte hain;
Mansúbe bándhte hain;
Khudá ká sámhná karte hain;
Masíh ke bairí hain.

3 Udúl hukm ko karte hain;
Masíh se larte hain;

Náchíz Ḳhudá ke áge hain ;
Qahr men parte hain.

4 Bádsháh Saihún ká I'sá hai,
Jo marke jítá hai ;
Sifárish áp hí kartá hai ;
Hukm bhí detá hai.

5 I'sá ko ab qabúl karo,
Na ho kí ghusse ho,
Aur ráh se tum halák howo ;
Sab uske ásrit ho.

DU'SRA' ZABU'R.—Du'sra' Hissa.
C. M. Warwick. Winter. Peterboro.
Masíh—sab qaumon ká wáris.

1 Ḳhudá Masíh se kahtá hai,
'Tú merá Betá hai ;
'Tú áj hí paidá húá hai ;
'Mujh jaisá tú hí hai.

2 'Tú mujh se máng jo cháhtá hai ;
'Qaumon ko mujh se le ;
'Main tujhe somptá jo kuchh hai,
'Bádsháhat sab kí le.

'Púrab—pachhim—sab tere hain,
'Dunyá kí hadd talak ;
'Dushman chúr tujh se hote hain ;
'Hain tábidár lak lak.'

4 Bádsháho, sab hosh'yár howo ;
Sardáro, sab síkho ;
Ḳhudáwand Masíh se daro,
Aur tharthará utho.

5 I'sá ko ab qabúl karo,
Na ho kí ghusse ho ,
Aur ráh se tum halák howo ;
Sab uske ásrit ho.

DU'SRA' ZABU'R.—Ti'sra' Hissa.
S. M. Watchman. Dover. Sutton.
Masíh ká jí uṭhná aur bádsháhat karná.

1 Khudáwand uṭh gayá ;
Ásmán par charh gayá ;
Khún se sifárish kartá hai ;
Rástí dikhátá hai.

2 Wuh Báp se cháhtá hai ;
Mírás bhí pátá hai ;
Jahán tak dunyá phailí hai,
Bádsháhat baṛhtí hai.

3 Jo jo na mánte hain,
Chúr chúr we hote hain ;
Ab apní izzat kartá hai ;
So haqq usí ká hai.

4 Sardáro, áqil ho ;
Us kí tázím karo ;
Ab kámpte khushí se jhuko,
Aur Beṭe se síkho.

5 Gar ghusse howegá,
Dozakh men ḍálegá ;
We hí mubárak bande hain.
Jo ásrá dharte hain.

DU'SRA' ZABU'R.—Chautha' Hissa.
C. M. Barby. Rochester. Irish.
Masíh ká sabhon par málik honá.

1 Masíh ko Báp ne kahá hai,
'Tú merá Beṭá hai ;
'Ráj apná main ne diyá hai ;
'Ab sab hí terá hai.'

2 Sardáro, ab danáí síkho,
Ab uske tábi ho ;
Ásmání Beṭe ko lakho,
Aur ḍar se khush bhí ho.

3 Harek us se duá mánge,
Ki wuh bezár na ho;
Bharosá us par jo rakhe,
Mubárak banda so.

DU'SRA' ZABU'R.—Pa'nchwa'n Hissa.
L. M. Uxbridge. Sterling. Tal. Ev. Hymn.
Masíh ke dushmanon se badlá lená.

1 Yahúdí ghusse kyún húe?
Aur Rúmí un men kyún mile?
Mil dushmaní dikháte hain;
Masíh ko qatl karte hain.

2 Sharíat ko jhatakte hain:
Kalám Khudá ká torte hain;
Sab kuchh Khudá to dekhtá hai,
Aur badlá un ko detá hai.

3 Bádshábat Ísá pátá hai,
Saihún ke takht par baithá hai;
Sadá ká málik hotá hai;
Sabhon ko apná kartá hai.

4 Harkat jo us se karte hain,
Halák we sabhí hote hain:
Kámp kámp sab jáno Masíh ko,
Ummed se máno usí ko.

DU'SRA' ZABU'R.—Chhathwa'n Hissa.
L. M. Alfreton. Bath. Sterling.
Sháhon ko nasíhat.

1 Sháho, jo takht par baithe ho,
Máno Khudá ke Masíh ko:
Táj us ke qadam par dharo;
Tab usí se naját leo.

2 Gharíbí se piyár karo;
Ab ulfat Bete se karo;
Na ho kí wuh bezár howe;
Dozakh men túm ko dál dewe.

3 Ma síh ká qahr aisá hai,
Pal men̠ halák wuh kartá hai;
Nekbaḳht to wuhí banda hai,
Jo us par ásrá dhartá hai.

TI'SRA' ZABU'R.—Pahla' Hissa.
C. M. Peterboro'. Dundee. Rockingham.
Dil men̠ dukh sahná aur Ḳhudá se ḳhalásí páná.

1 Dushman b'hutere mere hain̠;
We baṛhte játe hain̠;
Halákat merí cháhte hain̠,
Aur chain ko chhínte hain̠.

2 Shaitán mujhe bahkátá hai;
Bach nahín̠ saktá hún̠;
Merá gunáh ubhartá hai;
Táqat na rakhtá hún̠.

3 Zor o jalál tú merá hai;
Sir uská kuchlegá;
So wạda tú ne kiyá hai;
Gunáh dabáwegá.

4 Main̠ ne tujhe pukárá hai,
Aur tú ne thám liyá;
Merá Ḳhudá aur Báp tú hai;
Ḍar ko uṭhá diyá.

5 Main̠ thakke rát ko so gayá,
Aur tú ne chain diyá;
Salám'tí se jagá diyá;
Ḳhushwaqt mujhe kiyá.

6 Uṭhkar, tú, ai Ḳhudá,
Shukr mujh se kará;
Ḳhudá, tú merá hai sadá;
Tú dushman ko ḍará.

7 Naját tujhí se hotí hai;
Kamzor ká zor tú hí;

Dunyá men barkat detá hai:
Áq'bat men bhí sahí.

TÍSRÁ ZABÚR.—DÚSRÁ HISSA.
L. M. Quite. Bath. Litchfield.
Subh ká Zabúr.

1 Mere dushman b'hutere hain;
Kamzorí merí dekhte hain;
We mere chain ko lete hain;
Khudá ko we na jánte hain.

2 Jab mihnat se main thak gayá,
Madad ko main ne máng liyá;
Duá ko tú ne sun liyá;
Madad merí ko p'hunch gayá.

3 Tab chain se main to let gayá;
Aur tú ne merá pachh kiyá;
Bímárí maut alag rahí;
Satáne ko na p'hunch gaí.

4 Rát bhar tú ne bachá liyá;
Salámat tú ne rakh liyá;
Subh ko phir dikhá diyá:
Shukr apná kará liyá.

CHAUTHÁ ZABÚR.—PAHLÁ HISSA.
L. M. Sterling. Effingham.
Sirf Khudá hí par dukhíon ká bharosá honá.

1 Rástbáz o sádiq ai Khudá,
Merí faryád ko sun sadá;
Tú rahm bande par farmá;
Taklífon se mujhe bachá.

2 Náhaqq insán satáte hain;
Sharminda karne cháhte hain;
Dushmaní mujh se rakhte hain;
Badnámí terí karte hain.

3 Díndáron ká tú hai Khudá,
Jo unko kartá hai judá;
Tú un ke mátam suntá hai;
Masíh men unko jántá hai.

4 Hazáron nekí jab kiyá,
Aur hukmon ko mán liyá,
Sirf terá hí bharosá hai;
Tere rahm ká ásrá hai.

5 B'hutere aisá kahte hain,
'Kaun khúbí ko dikháte hain?'
Ham ulfat—roshní páte hain;
Sab barkaten Khudá se hain.

6 Main dil se khushí karúngá;
Behoshí men na rahúngá;
Hargiz tujhe na chhorúngá;
Na hargiz tujhe badlúngá.

CHAUTHÁ ZABUR.—Dúsrá Hissa.
C. M. Twenty Fourth. Peterboro'. Bedford.
Shám ká gít.

1 Khudáwandá, merí duá
Tú sun, ki terá hún;
Tere hí dar ko rakh liyá;
Gunáh se bachtá hún.

2 Thakke, jab rát ko lettá hún,
Aur chain bhí kartá hún,
Main tujh se khushí pátá hún;
Main tere soch men hún.

3 Shám kí duá ab kartá hún;
Kám se farághat hai;
Buzurg Khudá, main terá hún;
Merí ummed tú hai.

4 Yún kh'yál ko dhímá kartá hún;
Árám bhí kartá hún;

Main din ko jaisá ár men hún.
Taisá hí rát ko hún.

PA'NCHWA'N ZABU'R.—PAHLA' HISSA.
C. M. Warwick. Rockingham. Colchester.
Itwár kí subh ká gít.

1 Subh kí waqt, Khudáwandá,
Tujhe pukárúngá;
Tú merá Bádsháh hai sadá,
U'par ták rahúngá.

2 A'smán kí or main dekhúngá,
Masíh j'án p'hunchá hai;
Sifárish us kí tákúngá;
Usí se fazl hai.

3 Buzurg Khudá, terí nazar
Se pápí bhágenge;
We tere áge beuzr;
Halák ho jáwenge.

4 Main girje hí men jáúngá:
Rahm ko chikhúngá;
Já já maza uṭháúngá;
Duá main mángúngá.

5 Agwá tú hí to merá ho;
Tú rástí men chalá;
Ab merí ráh sab sídhí ho;
Ho ákhir ko bhalá.

PA'NCHWA'N ZABU'R.—DU'SRA' HISSA.
C. M. Dunlap's Creek. Dunchurch. Marlow.
Dushmanon se bacháo.

1 Sab dushman mil mil áte hain,
Phande men ḍálne ko;
Khushámad se we bolte hain,
Daghá to dene ko.

2 Ḳhudáyá, tú ajgar ko már;
Ḳhák men̲ use latáṛ;
Aur apne bandon̲ ko na chhoṛ,
Par tú inhen̲ ubhár.

3 Ulfat o ḍar jo rakhte hain̲,
Ummed ko páwenge;
Qudrat kí áṛ men̲ chain se hain̲;
Madad ko jánenge.

CHHAṬHWA'N̲ ZABU'R.—Pahla' Hissa.

L. M. Seasons. Kingsbridge. Darwen.

Bímár aur dukhí kí faryád.

1 Ḳhudáyá, ḳhák men̲ jhuktá hún̲;
Main̲ píṛ se dabá játá hún̲;
A'n̲sú se bistar bhígtá hai;
Gawáhí merí detá hai.

2 Main̲ din ko dukh men̲ káṭtá hún̲,
Aur rát ko royá kartá hún̲;
Pal pal gin gin bitátá hún̲;
Subh tak yún̲ hí káṭtá hún̲.

3 Kyá dukh siwá bhí baṛhegá?
A'n̲sú kyá bahtá rahegá?
Kab tak, Ḳhudáyá, aisá ho?
Kab tak merí madad na ho?

4 Tú ḳhákíon̲ kí suntá hai;
Apná rahm dikhátá hai;
Dukhon̲ se bhí chhuṛátá hai,
Aur ṭúṭí haḍḍí joṛtá hai.

5 Apne kalám kí qudrat se
A'rám tu detá hai mujhe;
Qabr ke bích ḳhámoshí hai;
Na shukr Rabb ká us men̲ hai.

CHHAṬHWÁṈ ZABÚR.—Dúsrá Hissa.

C. M. Dundee. Walsal. Windsor.

Bímárí meṉ imtihán par ghálib honá.

1 Terá ḍapaṭ sah saktá húṉ,
Rahm ke sáth jab hai;
Láchár tere ghusse se húṉ:
Jaisá dushman par hai.

2 Dilgírí dekh, mere Ḳhudá;
Ghamgíní ko ghaṭá;
Háth tere mujh par hai sadá;
Ḳhudáyá, mat miṭá.

3 Áheṉ din bhar maiṉ khenchtá húṉ;
Aur rát jab átí hai,
Áṉsúoṉ ko bahátá húṉ;
Bínáí to játí hai.

4 Kab tak aisá royá karúṉ?
Ḳhudáyá, kar rahm;
Fazl kí ráh maiṉ táktá húṉ:
Rahím tú lákalám.

5 Jáo, imtiháno, dil se jáo;
Ḳhudá to suntá hai:
Ai náummedí, tum bhágo;
Madad ab átí hai.

SÁTWÁṈ ZABÚR.

C. M. Barby. Mear. Archdale.

Díndároṉ kí madad aur satánewálon kí sazá.

1 Ásmání Dost, tú dekhtá hai:
Bharosá terá hai;
Dil terá ásrá kartá hai;
Nazdik tú sadá hai.

2 Ḍhíṭh ho bairí satáte haiṉ,
Aur dil ko pháṛte haiṉ;
Sheroṉ kí mánind áte haiṉ,
Pákoṉ ko márte haiṉ.

3 Khudáyá, uṭhke tú bachá;
Tú unkí shekhí tor;
Adálat men tú hai sachchá;
Ájiz se munh na mor.

4 Satánewále sab ke sab
Ghazab ko píenge;
Insáf—fazl ke liye ab
Shukr; ham jíenge.

AṬHWA'N ZABU'R.—Pahla' Hissa.

S. M. Watchman. Shirland. Dover.

Khudá kí qudrat.

1 Khudá tú hai merá;
Jalál se hai ghirá;
Khúbíán terí phailí hain:
Záhir sarbattar hain.

2 Ánkhen uṭhátá hún;
Kárkhána táktá hún;
Chánd kí roshní dekhtá hún;
Hairat men hotá hún.

3 Táron kí jo chamak,
Ásmán men hai jhalak;
Terí buzurgí dekhtá hún;
Náchíz main kaisá hún!

4 Nasl i insán kyá hai,
Ki usko púchhtá hai?
Sardárí usko detá hai;
Pás apne rakhtá hai.

5 Barkaten bahut hain,
Jo tusse bahtí hain;
Kárkháne sab ujúba hain;
Láiq táríf ke hain.

AṬHWÁṈ ZABUR.—Dúsrá Hissa.

L. M. Litchfield. Wells. Uxbridge.

Laṛkon se Khudá kí taríf záhir honí.

1 Ai sárí qudrat ke Khudá,
Howe terí táríf sadá ;
Buzurgí terí baṛh jáwe ;
Sárí zamín meṉ phail jáwe.

2 Laṛke mil mil táríf kareṉ ;
Shukr shukr terá gáweṉ ;
Chhoṭe bachche iqrár kareṉ ;
Qudrat terí dikhá deweṉ.

3 Tú madad unkí kartá hai ;
Tú shekhí ko utártá hai ;
Dushman ko láj dilátá hai ;
Uskí aql miṭátá hai.

4 Girje meṉ tifl jánte haiṉ—
Ísá ke munh ko dekhte haiṉ ;
Gá gá 'Hoshánáʼ kahte haiṉ ;
Dáúd kí nasl mánte haiṉ.

5 Ai sárí qudrat ke Khudá,
Howe terí táríf sadá ;
Buzurgí terí baṛh jáwe ;
Sárí zamín meṉ phail jáwe.

AṬHWÁṈ ZABUR.—Tísrá Hissa.

L. M. Arnheim, Wells. Alfreton.

Masíh ká insán honá.

1 Dúsrá Adam to kaisá hai !
Buzurgí uskí kaisí hai !
Eklautá to insán húá,
Aur ádmíoṉ meṉ á gayá.

2 Firishte se chhoṭá húá ;
Khák ho murdoṉ meṉ mil gayá ;
Lántí dunyá bacháne ko,
Bihishtí hameṉ karne ko.

3 Sardár ásmán—zamín ká hai;
Dukhon ko wuh miṭátá hai;
Ḳhushwaqt sabhon ko kartá hai;
Buzurgí áp hí pátá hai.

NAWA'N ZABU'R.—Pahla' Hissa.
L. M. Hebron. Litchfield. Winchester.
Ḳhudá ke ạdl ká shukr.

1 Ḳhudáyá, tujh ko mántá hún;
Shukr terá hí gátá hún;
Qudrat terí main sochtá hún;
Hairán main us se hotá hún.

2 Ḳhushwaqt main tujh se hotá hún;
Ummed bhí tujh se rakhtá hún;
Dushman to mere bhágte hain;
Tere huzúr se marte hain.

3 Insáf tú merá kartá hai,
Tú mere pad ko rakhtá hai;
Mazbútí mujh ko baḳhshtá hai;
Tú fath mujh ko detá hai.

4 Ạdl ke taḳht par baiṭhá hai;
Ghair qaumon ko miṭátá hai;
Halák sharír ko kartá hai;
Dunyá se nám miṭátá hai.

5 Dushman to ab tamám húe;
Zulm se áp faná húe;
Ḳhudá insáf ká hai Ḳhudá;
Wuh wáj'bí kartá hai sadá.

NAWA'N ZABU'R.—Du'sra' Hissa.
L. M. Bath. Monmouth. Luton.
Ḳhudá ke ạdl ká shukr.

1 Insáf tú karne átá hai;
Bichár dunyá ká kartá hai;
Sachchá*í* se badlá detá hai;
Sabhon ká haqq p'hunchátá hai.

2 Khún ká insáf jab kartá hai,
Tab khúní ko pakaṛtá hai;
Dilgíron ko yád kartá hai:
Unkí faryád ko suntá hai.

3 Mazlúmon kí panáh tú hai:
Taklífon men árám tú hai;
Jo tere nám ko jánte hain,
So tujh par ásrá dharte hain.

4 Duá tú unkí suntá hai;
Tú barkat un ko bakhshtá hai:
Kalísyá men ab shukr ho;
Táríf tamám logon se ho.

NAWAN ZABU'R.—Tísra' Hissa.
L. M. Wells. Uxbridge. Medway.
Khudá ke rahm aur adl ká shukr.

1 Bújh mere dukh ko, ai Khudá;
Dilgírí ko tú dekh sadá;
Bímárí se bacháyá hai;
Maut se mujhe chhuṛáyá hai.

2 Terí naját ko mántá hún:
Khushwaqt main tusse hotá hún;
Dushman gaṛhe men gir gae;
Apne hí jál men phans gae.

3 Insáf sharír ká hotá hai;
Ghar unhon ká jahannam hai;
Khudá ko jitne bhúlte hain,
Us ke ázáb men dúbte hain.

4 Ummed jo tujh se rakhte hain:
We tujh se barkat páte hain:
Shukr—táríf we karte hain:
Terá hí nám phailáte hain.

DASWA'N ZABU'R.

C. M. Dundee. Marlow. Stephens.

Khudá kí adálat.

1 Uṭhke, Khudáyá, badlá le;
  Tú ájíz ko na bhúl;
Sharíron se tú palṭá le;
  Apne hí bhed ko khol.

2 Tú sab ke sab ko dekhtá hai,
  Bande ke dukh ko bhí;
Láchár ke sáth tú rahtá hai;
  Na chhoṛegá kadhí.

3 Hamesha málik tú hí hai;
  Dushman halák húe;
Duá hamárí suntá hai;
  Nahín to ham múe.

4 Insáf láchár ká kartá hai;
  Hamesha ádil hai;
Ummed hamárí tú hí hai;
  Bairí ká dushman hai.

GYA'RAHWA'N ZABU'R.

L. M. Alfreton. Bath. Uxbridge.

Khudá bedín ká dushman, aur díndár ká dost.

1 A'smán par takht Khudá ká hai;
Dunyá par nazar kartá hai;
Insán kí chál ko dekhtá hai;
A'zmáish sab kí kartá hai.

2 Gar bande ko wuh jánchtá hai,
Tambíh gunáh kí kartá hai;
Sharír ko kyúnkar choṛegá?
Wuh kyúnkar bachne dewegá?

3 Phande aur ág o gandhak bhí
Barsáwegá un par sahí,
Sadúm par jaisá kiyá thá—
Ghazab un par unḍelá thá.

4 Díndáron ká tú hai habíb;
Aur unká tú hí hai tabíb;
Un hí par mihr kartá hai,
Shumár men apne gintá hai.

BA'RAHWA'N ZABU'R.

C. M. Peterborough. Winter Barby.

Díndár ká bacháo.

1 Khudá insáf ko uṭhtá hai;
Gharíb ko dekhtá hai;
Un kí panáh wuh kartá hai;
Unhen bachátá hai.

2 Tú bande ko bacháwegá,
Jo tujh se ḍartá hai;
Tú usí ko sambhálegá,
Jo tujh ko táktá hai.

TERAHWA'N ZABU'R.—Pahla' Hissa.

7s. Fairfax. Pleyel's Hymn. Norwich.

Khudá—díndár kí panáh

1 Mujh ko dukh to ghertá hai;
Dushman mujh ko phártá hai;
Ai Khudá, khiyál tú kar,
Merí tú panáh ká ghar.

2 Shukr terá karúngá;
Táríf terí gáúngá;
Tú ne merí madad kí;
Barkat apní mujh ko dí.

TERAHWA'N ZABU'R.—Du'sra' Hissa.

L. M. Limehouse. Medway. Quito.

Munáját.

1 Kab tak faryád kiyá karún?
Aur kab lon náummed hoún?
Tú munh sadá chhipáwegá?
Kyá tú jawáb na dewegá?

2 Kab tak dilgírí gheregí ?
Kab lon̲ mujhe dabáwegí ?
Kab tak Shaitán yih dekhegá—
Ḳharábí se ḳhush howegá ?

2 Ḳhudáyá, sun ; madad ko á ;
Tú ájiz bande ko jilá ;
Gar roshní apní rok lewe,
To ján halák hí ho jáwe.

4 To dushman sab ḳhush howenge,
Díndár faná gar howenge ;
Fazl kí ráh main̲ táktá hún̲ ;
Ummed tujhí se pátá hún̲.

5 Dushman o ḍar jo kuchh kahe,
Tujh se ummed mujh ko mile ;
Ulfat terí baṟhtí jáwe ;
Táríf terí hotí jáwe.

CHAUDAHWÁN̲ ZABU'R.—Pahlá' Hissa.

L. M. Rockbridge. Nazareth. Quito.

Sab ádmíon̲ ká biaslihi gunáhgár honá.

1 Log ahmaq dil men kahte hain̲,
Aur kám se záhir karte hain̲,
'Nahín Ḳhudá, Ḳhudá nahín̲ ;—
'Koí purshish karne ko nahín̲.'

2 Jhuk jhuk Ḳhudáwand dekhtá hai ;
Nazar insán par kartá hai ;
Kyá koí samajh rakhtá hai ?
Ḳhudá se koí ḍartá hai ?

3 Afsos ! sab bhaṭak gae hain̲ ;
Apní hí ráh sab chale hain̲ ;
Nápákí men̲ sab paṛ gae ;
Nekí se sab ulaṭ gae.

4 Naját, naját, Saihún se á ;
Masíh Ḳhudáwand, tú hí á ;

Gunáh kí ráhon se phirá ;
Insán se apní hamd kará.

CHAUDAHWÁN ZABÚR.—Dúsrá Hissa.

C. M. Communion. Barby. Dedham.

Dukhon se khalásí mángní.

1 Sharír kyá aise bhadde hain,
Díndár ke bairí hain ?
Khudá ko we na mánte hain,
Na us se ḍarte hain.

2 Buzurg Khudá, ab záhir ho ;
Qudrat apní dikhá ;
Dúr kar unkí nádání ko ;
Khudáí apní lakhá.

3 Dindáron men tú rahtá hai ;
Tad bhí we sahte hain ;
Garchi bharosá tujh par hai,
Dushman satáte hain.

4 Khushí ká din áwegá kab ?
Kab dukh ho chukenge ?
Pák log naját jab páwen, tab
Hamd terí karenge.

PANDRAHWÁN ZABÚR.

L. M. Uxbridge. Litchfield. Duke St.

Bihisht ke wáris hone ká bayán.

1 Tere huzúr men, ai Khudá,
Kaun maskan páwegá sadá ?
Yahowáh kis ko bakhshegá,
Ki wuh bihisht men basegá ?

2 Kharáí se waqt jo káṭtá hai ;
Rástí ká kám jo kartá hai ;
Zubán ko jo sambháltá hai ;
Bad goí se bachá rahtá hai ;—

3 Chughlí kí bát na suntá hai ;
Na jibh se dukh wuh detá hai ;
Badon se bhí wuh bhágtá hai ;
Nazdík nekon ke rahtá hai ;—

4 Bát apní nahín ṭáltá hai ;
Apne wáde ko mántá hai ;
Jo kahtá hai, so kartá hai ;
Nuqsán kí or na táktá hai ;—

5 Dushman se ulfat kartá hai ;
Un kí bhaláí wuh mángtá hai ;
Aisá salúk wuh kartá hai,
Jaisá ki áp ko cháhtá hai;—

6 Ibádat garchi kí adá,
Hai takiya fazl par sadá ;
Yih shakhs Khudá ko dekhegá,
Ásmání barkat páwegá.

SOLAHWÁN ZABUR.— Pahlá Hissa.

L. M. Shoel. Seasons. Ellenthorpe.

Nekí ká bandon par pahunchná, na Khudá par.

1 Bharosá terá kartá hún ;
Terí panáh main pátá hún ;
Nekí to mujh men kuchh nahín ;
Tú merá kuchh muhtáj nahín.

2 Main tere liye kyá karún ?
Sáth ulfat ke tujh se darún ;
Bharpúr khúbí tú áp hí hai ;
Aur tujh se sárí nekí hai.

3 Bande to nekí cháhte hain ;
Ummed jo tujh se rakhte hain,
Unhín kí suhbat rakhtá hún ;
Muhabbat un se kartá hún.

4 Jo cháhe, so alag rahe ;
Ashrat o aish ká khoj kare ;

Dunyá ke jauhar d'ndár haiṉ;
Sáre bedín nikamme haiṉ.

SOLAHWAṈ ZABUR.—Dúsrá Hissa.
L. M. Duke St. Hebron. Luton.
Masíh kí bharpúrí.

1 Uskí ḳharábí baṛhtí hai,
Jhuṭhí ummed jo rakhtá hai;
Rahúngá maiṉ usse alag,
Ki wuh Ḳhudá se hai bilag.

2 Merá Ḳhudá mubárak hai;
Rúhání barkat detá hai;
Beṭe ko apne baḳhshá hai,
Jo mere liye múá hai.

3 Ulfat uskí merí ḳhurák;
Jise na chhúá hai nápák;
Sadá mubárak hai Ḳhudá;
Madad kartá merí sadá.

4 Maiṉ nazar us kí kartá húṉ;
Maiṉ dahne usko dekhtá húṉ;
Bacháne ko wuh házir hai;
Merí panáh wuh áp hí hai.

SOLAHWAṈ ZABUR.—Tísrá Hissa.
L. M. Brewer. St Paul's. Antigua.
Hashar kí ummed.

1 Nazdík Ḳhudá jab merá hai,
Mazbút ímán tab merá hai;
Wuhí mujhe sambháltá hai;
Ḳhushwaqt wuh dil ko kartá hai.

2 Bharosá maut meṉ kartá húṉ;
Maiṉ ḳhák meṉ garchi paṛtá húṉ,
Ḳhudá mujhe na chhoṛegá—
Qabr kí band ko toṛegá.

3 Lásh merí tujh ko mánegí;
Hukm se uṭh kharí hogí;
Ásmán ko uṛ main jáúngá,
Tere huzúr main p'hunchúngá.

4 Barkat kí dhárá bahtí hai;
Sabhon ko rahmat ghertí hai;
Dunyá men jiská maza hai,
Ziyádatí ásmán par hai.

SOLAHWÁN ZABUR.—CHAUTHÁ HISSA.
C. M. Stephens. Barby. Peterboro'.
Khudá—díndáron ká hissa.

1 Awám buton ke píchhe hon;
Pújá unkí karen;
Hamárá hissa túhí ho;
Tujhí se ham ḍaren.

2 Hamárí ḳhabar letá hai;
Pyálá bhar detá hai;
Ab fazl ham par hotá hai;
Ummaid bhí dil men hai.

3 Hamárí ḳhushí, ai Ḳhudá,
Hamesha tú hí hai,
Hamáre sáth tú hai sadá;
Saláh tú detá hai.

4 Ham ḳhud tere hí howenge;
Qabúl tú hamen kar;
Tab dukh aur maut jab áwenge,
Ham ko na hogá ḍar.

SATRAHWÁN ZABUR.—PAHLÁ HISSA.
S. M. Aylesbury. Dover. Thatcher.
Gunahgár aur rástbáz ká anjám.

1 Uṭh, ai rahím Ḳhudá—
Merí ummaid sadá;

Tú mujhe dushman se bachá ;
Tambíh se tú chhuṛá.

2 Sharír to martá hai ;
Aur shekhí miṭṭí hai ;
Dunyá meṉ dil lagátá hai,
Áq'bat meṉ píṛá hai.

3 Pas, shekhí baṛh jáwe—
Jo cháhe so kare ;
Mírás to merí hai Khudá—
Merí ummaid sadá.

4 Tujhí ko dekhúngá ;
Khushwaqt ho tákúngá ;
Púrí rástí ko páúngá :
Pákíza hoúngá.

SATRAHWÁṈ ZABUR.—Dúsrá Hissa.
L. M. Duke St. Alfreton. Pilesgrove.
Díndár ká hissa.

1 Mere Khudá, maiṉ terá húṉ ;
Maiṉ tujh se parkhá játá húṉ :
Dushman to mujh ko gherte haiṉ ;
Talwár we tere háth kí haiṉ.

2 Ummaid dunyá kí rakhte haiṉ,
Áq'bat ko nahíṉ sochte haiṉ ;
Dunyá ko ḍhúnḍhke páte haiṉ ;
Bál bachche ko chhoṛ játe haiṉ.

3 Main unkí chízeṉ chhoṛtá húṉ ;
Bas itná hai, ki terá húṉ ;
Mubárak muṉh ko dekhúngá ;
Rástbází tujh se páúngá.

4 Yih zindagí dhúáṉ sí hai ;
Khushí sadá ásmán meṉ hai :
Hamesha qáim rahtí hai ;
Ján usí kí talásh meṉ hai.

5 Wahán jalál ko páúngá,
Dargáh Khudá kí hoúngá;
Phir phir gunáh na chheṛegá;
Dunyáwí dukh na gheregá.

6 Jism to khák men leṭegá;
Qiyámat tak wuh sowegá;
Qabr kí band tab toṛegá;
Khávind kí súrat páwegá.

AṬA'RAHWA'N ZABU'R.—Pahla' Hissa.

L. M. Uxbridge. Hebron. Luton.

Khudá díndáron kí panáh.

1 Khudá to merá bútá hai;
Pahár, naját o áṛ bhí hai;
Dukh se mujhe bacháyá hai;
Merá Khudá sadá wuh hai.

2 Dukhon ne maut ke gher liyá;
Báṛh ne mujhe ḍará diyá;
Khaufi marg ne pakaṛ liyá;
Maut ke bandhan se bandh gayá.

3 Bipat men ho mátam kiyá;
Nála Khudá ke pás kiyá;
Masíh men usne sun liyá;
Merá roná qabúl kiyá.

4 Bhejke mujhe bachá liyá;
Gunáh ká phandá toṛ diyá;
Mere Khudá ká shukr ho;
Táríf sabhon se uskí ho.

AṬHA'RAHWA'N ZABUR.—Du'sra' Hissa.

L. M. Alfreton. Duke St. Portugal.

Khudá ká insáf aur rahm.

1 Pákon ke sáth pákízá hai—
Ṭeṛhon ke sáth tú ṭeṛhá hai;

Jaisá sulúk ham karte hain,
Taisá sulúk ham páte hain.

2 Tú dukhí ko bachátá hai;
Tú shekhí ko utártá hai:
Tú roshní mujh ko detá hai;
Ráh apní par chalátá hai.

3 Main tujhí ko pukárúngá;
Táríf terí hí gáúngá;
Shaitán ke háth se chhútúngá;
Fazl tere se bachúngá.

AṬHÁRAHWÁN ZABUR.—Tísrá Hissa.

L. M. Antigua. Wells. Pilesgrove.

Khudá par khushí karní.

1 Khudá kí ráh pákíza hai;
Jánchá kalám to uská hai;
Ímándáron kí dhál tú hai;
Khudá sá kaun ho saktá hai?

2 Panáh tú merí kartá hai;
Gunáhon se chhurátá hai;
Ráh apní par chalátá hai;
Masíh ká ásrá detá hai.

3 Shaitán ká sámhná kartá hai;
Tú qúwat mujh ko detá hai;
Naját kí ár men rakhtá hai,
Aur ájiz ko sambháltá hai.

4 Merí panáh zinda Khudá;
Mubárak wuhí hai sadá;
Gunáh se wuh bachátá hai:
Táríf apní karátá hai.

UNNI'SWA'N̲ ZABU'R.—Pahla' Hissa.

S. M. Watchman. Silver Street. Eastburn.

Ḳhudá ke jalál ká uske kám aur kalám se záhir honá.

1 A'smán pukártá hai—
Jalál dikhátá hai;
Din din wuh bolá kartá hai;
'Málik qudratí hai!'

2 Rát rát wuh boltá hai;
Táríf karátá hai;
Sárí dunyá se kahtá hai,
'Ḳhudá to záhir hai.'

3 A'ftáb nikaltá hai;
Dulhá sá átá hai;
Sabhon̲ ko roshní baḳhshtá hai;
Daur púrá kartá hai.

4 Kalám bhí aisá hai—
Kámil o sachchá hai;
Sabhon̲ ko aql detá hai;
Dil ko phirátá hai.

5 Chokhe sone sá hai;
Balki chokhá hí hai;
Shahd se bhí wuh míṭhá hai;
Pákíza kartá hai.

6 Kalám jab main̲ paṛhún̲,
To us se pák hoún̲;
Aur kám Ḳhudá ke jab dekhún̲,
Sadá tá'lím páún̲.

UNNI'SWA'N̲ ZABU'R.—Du'sra' Hissa.

S. M. Dover. Watchman. Southfield.

Ḳhudá ke kalám kí ḳhúbí.

1 Hai hukm terá sáf—
Kuchh bhí nahín̲ ḳhiláf;

Terá kalám sab achchhá hai—
Qabúl ke láiq hai.

2 Khushí se suntá húṉ ;
Mánne ko cháhtá húṉ ;
Tú madad Rúh ki mujh ko de :
Gumráh na hone de.

3 Háe! kaun pá saktá hai
Gunáh o chúk jo hai !
To jánke gunáh na karúṉ ;
Sharárat se ḍarúṉ.

4 Gunáhoṉ se chitá ;
Chhipe gunáh miṭá ;
Nápákí dil kí tú ghaṭá ;
Ráh apní par baṛhá.

UNNÍSWÁṈ ZABUR.—Tí'sra' Hissa.

L. M. Hebron. Antigua. Castle Street.

Injíl ká phailná.

1 Ásmán jalál dikhátá hai ;
Dánái terí cham'ktí hai ;
Terá kalám jab dekhte haiṉ,
Safáí se tujh ko jánte haiṉ.

2 Jo roshní aur táríkí hai,
Qudrat terí dikhátí hai ;
Magar kalám jo bakhshá hai ;
Ádil—rahm sunátá hai.

3 Súraj, aur chánd aur táre sab—
Táríf dikháte sab ke sab ;
Kalám bhí jab járí húá,
Sab mulkoṉ ko roshan kiyá.

4 Injíl yúṉ phailtí jáegí ;
Qaumoṉ ko roshan karegí ;
Sabhí Masíh ko jánengí ;
Mubárak usko mánengí.

5 Ai Núr buzurg, ab chamak tú ;
Táríkí ko de dhamak tú ;
Nádán, dánáí ham páte hain ;
Adil—rahm ko dekhte hain.

6 Ajúba báten páte hain ;
Gunáh kí m'áfí dekhte hain ;—
Badí mitá—dil ko phirá—
Kalám se ham ko kar safá.

UNNÍSWÁN ZABUR.—Chauthá Hissa.

C. M. Rochester. Devizes. Adoption.

Khudá ke kalám kí khúbí.

1 Ulfat kalám se rakhtá hún ;
Usí se khushí hai ;
Main dil kí roshní pátá hún ;
Ráh rást dikhátá hai.

2 Sharíat se main síkhtá hún,
Aur tujh ko pátá hún ;
Tujh se ummaid main rakhtá hún ;
Khushwaqtí kartá hún.

3 Shara shahd se míthá hai—
Sone se bhí chokhá ;
Kalám se tú jagátá hai ;
Tú rakhtá be dhokhá.

4 Kalám mubárak, ai Khudá,
Pákíza kartá hai ;
Sudhártá hai mujhe sadá ;
Aur aql detá hai.

5 Gunáh ke kh'yál b'hutere hain ;
Tháh kaun pá saktá hai ?
Rahm o fazl pátá hain ;
Tab gunáh chhúttá hai.

BISWAN ZABUR.

L. M. Litchfield. Uxbridge. Nazareth.

Musíbat men Khudá se ummaid rakhná.

1 Bachá—bachá—Khudá, bachá;
Bandon kí taraf kán lagá:
Tú hí duá to suntá hai,
Aur sunkar madad kartá hai.

2 Terá hí nám sambháltá hai;
Bandon kí ár tú kartá hai:
Rone— miskínon ko suntá hai:
Qudrat apní dikhátá hai.

3 Arzú ko púrá kartá hai:
Ulfat apní dikhátá hai:
Naját naját bhí detá hai:
Badí se tú chhurátá hai.

4 Terá hí nám to jhandá hai:
Terí madad ká ásrá hai:
Kyúnki tú hí bachátá hai;
Tú házir ho dikhátá hai.

5 Kitnon ko zor ká ásrá hai,
Aur apne par bharosá hai;
Ham ko ummaid Khudá se hai;
Khalásí wuh, detá hai.

EKKISWAN ZABUR.

C. M. Arlington. Peterborough. Marlow.

Masíh ká ráj páná.

1 Khushwaqt Dáúd Khudá se thá;
Bharosá rakhtá thá;
Akhír Masíhá áp uthá;
Farzand Khudá ká thá.

2 Uskí marz púrí húí—
Jo jo us ne cháhá;

Us par fazl, barkat húí ;
  Málik sab ká húá.

3 Garchi múá, phir jí uṭhá ;
  Tá abad jítá hai ;
Báp pás ásmán par já baiṭhá ;
  Naját ko detá hai.

4 Izzat—buzurgí mil gaí ;
  Ásmán zamín kí sab
Hukúmat uskí ho gaí—
  Ho gae tábi sab.

5 Hamesha wuh mubárak hai ;
  Ḳhushwaqtí tujh se hai ;
Mubárakbádí pátá hai ;
  Buzurgí uskí hai.

6 Halák sab dushman howenge,
  Jo tábidár nahín̲ ;
Tanúr kí mánind dah'kenge,
    Jo mánte hain̲ nahín̲.

BAÍSWÁN̲ ZABU͞R.—Pahlá Hissa.

C. M. Plympton. Shields. Coleshill.

Masíh kí tasdíq aur maut.

1 Mere Ḳhudá ne kyún̲ chhoṛá ?
  Alag tú kyún̲ húá ?
Mere duá se kyún̲ muṛá—
  Anjám mujh se húá ?

2 Quddús hoke, tú rahtá hai,
  Duá men̲ bande kí ;
Rahím ho tú ne kar dí hai
  Áṛ agle bandon̲ kí.

3 Unkí duá qabúlí hai ;
  Unhen̲ bachá liyá ;

Par nindá merí hotí hai—
  Kíṛe sá ho gayá.

4 Ráhgír mujhe chiṛháte haiṉ,
  Aur sir hiláke haṉste haiṉ:
Uláhná de de márte haiṉ.
  Aur yúṉ hí kahte haiṉ;—

5 'Náhaqq ímán tú rakhtá hai—
  'Bharosá jhúṭhá hai;
'Khudá to nahíṉ suntá hai—
  'Nahíṉ chhuṛátá hai.'

6 Tad bhí, Khudá, tú merá hai;
  Jism banáyá hai;
Bachpan se ásrá terá hai:
  Tú hí to merá hai.

BÁÍSWÁṈ ZABÚR.—Dúsrá Hissa.

C. M. Devizes. Medford. Clarendon.

Khalásí se khush honá.

1 Khudáyá, tú ne sun liya:
  Madad ko á gayá;
Qabr kí band ko toṛ diyá:
  Mujhe jilá diyá.

2 Táríf apní karáí hai;
  Fatah diláí hai;
Qudrat apní dikháí hai;
  Buzurgí páí hai.

3 Yih bande tere jánenge:
  Khushwaqt ho jáenge;
Majlis meṉ mujh se sunenge:
  We shukr karenge.

4 Shukr—táríf sabhí karo;
  Gunáhoṉ se ḍaro;
Badí kí or se ab maro;
  Bharosá ab karo.

BA'ISWA'N ZABU'R.—Ti'sra' Hissa.
C. M. Peterborough. Arlington. Christmas.
Fazl par shukr karwáná.

1 Halím logo, suno—suno ;
Sun sunke, ḳhush hoo ;
Fazl bharpúr leo—leo ;
Barkat se bhar jáo.

2 Sabhí shukr—tár'f karo ;
Dunyá men̲ jitne ho—
Sunáo—sunáo—sab ko phiráo—
Masíh kí taraf láo.

3 Sabhí sun sunke phirenge :
Masíh ko tákenge ;
Mil mil, naját ko gáwenge :
We fazl páwenge.

BA'ISWA'N ZABU'R.—Chautha' Hissa.
C. M. Mear. Marlow. St. Ann's.
Masíh ká Sháhansháh honá.

1 Ḳhudáwand, tú to hai Ḳhudá—
Bádsháhon̲ ká bádsháh ;
Masíh, tú kartá ráj sadá—
Díndáron̲ ká peshwá.

2 Log sáre tujh ko jánenge :
Aur dil se mánenge ;
Ḳháliq—málik we samjhenge ;
Bharosá karenge.

3 Nasl terí ek howegí ;
Tujhí ko mánegí ;
Terí hí qaum kahávegí ;
Rástí phailáwegí.

TEISWÁN ZABUR.—Pahlá Hissa.
L. M. Duke Street. Hebron. Rothwell.
Khudá—kalísyá ká Garariyá.

1 Khudá Garar'yá merá hai;
Zarúriyát ko detá hai:
Har'yáwal men lejátá hai:
Árám mujh ko dilátá hai.

2 Jítá pání pilátá hai;
Aur tázagí wuh detá hai;
Rástí men wuh chalátá hai;
Nám apne ko barhátá hai.

3 Gar maut ke sáye men phirún,
Dushman se tad bhí na darún;
Tú hí to merá sáthí hai;
Qudrat terí sambháltí hai.

4 Tú dastárkhwán bichhátá hai;
Rúhání barkat detá hai;
Mere bairí sab dekhte hain;
Láchárí se diqq hote hain.

5 Chiknáí tú sir par dháltá hai;
Mujh par Rúh pák bahátá hai;
Barkat ká p'yálá bhartá hai;
Ánand—khushwaqt tú kartá hai.

6 Rahmat—khúbí to sáthí hai,
Aur zindagí bhar rahtí hai;
Ghar tere men main basúngá;
Abad tak tujh ko dekhúngá.

TEISWÁN ZABUR—Dúsrá Hissa.
C. M. Warwick. Devizes.
Khudá—apní ummat ká Garariyá.

1 Khudáwandá, tú merá hai;
Garar'yá húá hai;
Kamí—mujhe kamí na hai:
Tú barkat detá hai.

2 A'rám mujh ko dilátá hai ;
Aur khwán bichhátá hai ;
Jítá pání pilátá hai ;
Piyás miṭátá hai.

3 Bhaṭ'kí ráhon se phertá hai ;
Mujhe sambháltá hai ;
Apní hí ráh par látá hai ;
Táríf karátá hai.

4 Maut ke sáye men sáthí hai ;
A'r merí kartá hai ;
Khatre ko dúr bhagátá hai ;
Tasallí detá hai.

5 Rúhání khánà detá hai ;
Dushman bhí dekhtá hai ;
Barkat merí ubhartí hai ;
Chhalak to átí hai.

6 Terí madad, mere Khudá,
Hamesha sáthí hai ;
Páún Rúh terí ko sada ;
Sadá tú merá hai.

TEI'SWA'N ZABU'R.—Tí'sra' Hissa.
S. M. St. Thomas. Lisbon.
Khudá—apní ummat ká chaupán.

1 Khudá chaupán merá ;
To sab kuchh hai merá ;
Wuh merá hai ; main uská hún ;
A'ge kuchh na cháhún.

2 Merá khabar letá ;
A'rám o chain detá ;
Har'yáwal men lejátá hai ;
P'yás ko miṭátá hai ;

3 Agar bhaṭak jáún,
Us se phir átá hún ;

I'mán se wuh chalátá hai;
Aur sáthí áphí hai.

4 Jab madad bakhshtá hai,
Dar mujh se bhágtá hai;
Maut men bedar main rahtá hún,
Ki uskí ár men hún.

5 Dushman ke rúbarú,
Barkat hai nau ba nau;
P'yálá merá chhalaktá hai;
Khushí ubhartí hai.

6 Terí niámaten,
Hamesha tak rahen;
Alag main girje se na hún,
Táríf kiyá karún.

CHAUBI'SWA'N ZABU'R.—Pahla' Hissa.
C. M. Adoption. Arlington.
Khudá ke sáth rahná.

1 Dunyá Khudáwand hí kí hai—
Bhar púrí aur insán;
Samundar par banáyá hai;
Bárhon par uská sthán.

2 Kaun p'hunchegá tere huzúr?
Kaun páwegá tujhe?
Tú use karegá manzúr,
I'mán se jo jhuke;—

3 Pák háth aur dil jo rakhtá ha:—
Shekhí se hai alag—
Jo terá khojnewálá hai—
Daghá se hai bilag;

4 Wuhí barkat ko páwegá—
Rástbází tujh se bhí;

Apní naját tú dewegá—
Árám hamesha bhí.

5 So sáre dil taiyár howen,
Huzúr men jáne ko;
Sáre darwáze khul jáwen,
Masíh ke áne ko.

6 Uská jalál to kaisá hai!
Aur qudrat kitní hai!
Hukúmat sab par kartá hai;
Bandon men rahtá hai.

CHAUBI'SWA'N ZABU'R.—Du'sra' Hissa.

L. M. Alfreton. Hebron. Park Street.

Bihisht ke wáris hone ká bayán.

1 Sab kuchh Khudáwand hí ká hai;
Wuhí banánewálá hai;
Dunyá kí new pání par hai;
Insán—haiwán ká rahná hai.

2 Terí bihisht kaun páwegá?
Terá jalál kaun dekhegá;
Jo háth aur dil sáf rakhtá hai—
Alag shekhí—daghá se hai.

3 Wuhí mubárak banda hai;
Khudá se rástí pátá hai;
Us kí naját wuh dekhegá;
Khushwaqt hamesha howegá.

CHAUBI'SWA'N ZABU'R.—Ti'sra' Hissa.

L. M. Duke Street. Park Street.

Masíh ká ásmán par charhná.

1 Khushwaqt ho, ai tamám akás;
Hai tujhí men sab pák bilás;
Jalál ká Bádsháh átá hai;
Bulandí par wuh átá hai.

2 Kaun hai jalál ká Bádsháh ?—kaun ?
Jo hai Ḳhudáwand qádir—taun.
Khulo—ai phátako, khulo;
Jalál ká bádsháh andar lo.

3 Dushman ko márke átá hai;
Wuh fatah páke átá hai;
Jalál ke taḳht par atá hai;
Bádsháhat karne átá hai.

PACHÍSWAN ZABUR.—Pahlá hissa.
S. M. Ninety Third. Dover.
Ḳhudá kí ummed rakhní.

1 Ai ján, Ḳhudá ko dekh,
Aur uská le tú bhekh;—
Ḳhudáyá, tú bharosá hai;
Láj se bachátá hai.

2 Shaitán bahkátá hai;
Gunáh satátá hai;
Tú apne bande ko ubhár;
Tú hí mujhe sudhár.

3 Apní hí ráh dikhá;
Tú hukmon par chalá;
Apní sachchái ko tú sikhá;
Naját ká tú Ḳhudá.

4 Tú rahm yád farmá;
Tú ḳhádim men samá;
Mere gunáh ko tú miṭá;
Badí kí jaṛ ghaṭá.

5 Bhaláí se tú bharpúr;
Gunáh se ham mámúr;
Tú hí sikháwegá;—sikhá;
Muhabbat ko dikhá.

6 Bachá—mujhe bachá,
Ki qaul men̲ tú sachchá;
Mere gunáh ko bakhshtá hai;
Ísá kí khátir hai.

PACHÍSWÁN̲ ZABUR.—Dúsrá Hissa.

C. M. Stephens. Swanwick. Litchfield.

Díndáron̲ ká khush hál honá.

1 Kahán̲ mubárak banda hai,
Jo ḍar se rahtá hai—
Ulfat Injíl se kartá hai—
Sazá se kámptá hai?—

2 Tálím tú usko detá hai;
Bhed us par kholtá hai;
Qaul kí naját dikhátá hai;
Fazl bahátá hai.

3 Árám to wuhí páwegá,
Khudá hí ke huzúr;
Naslí Khudá kaháwegá,
Aur usí ko manzúr.

PACHÍSWÁN̲ ZABUR.—Tísrá Hissa.

L. M. Kingsbridge. Middlebury.

Munáját.

1 Khudá hí ko main̲ táktá hún̲;
Muhabbat rakhtá hún̲;
Wáde ká ásrá kartá hún;
Tak'yá kalám par dhartá hún̲.

2 Merí áfat to baṛh gaí;
Adhmúí ján to ho gaí;
Nazar—Khudáyá, nazar kar,
Ki merí ján na jáwe mar.

3 Kab mujhe fazl pheregá?
Bhaṭ'ke ráhon̲ se láwegá?

Mere dushman to baṛh gae,
Halákat par we chaṛh gae.

4 Háe! merí ján ko tú bachá;
Bharosá apní or lachá;
Merí ummed ko tú baṛhá;
Bargashtagí se tú chhuṛá.

CHHABÍSWÁṈ ZABUR.

C. M. Peterborough. Arabia. Irish.

Bedínoṉ se alag rahná; aur bandagí meṉ ḳhush honá.

1 Ázmá—ázmá—mujhe ázmá;
Tú mujhe jánchke dekh;
Tú mere dil ke taiṉ ázmá;
Aur de tú apná bhekh.

2 Bharosá tujh par kartá huṉ;
Kalám ko táktá húṉ;
Bedínoṉ se maiṉ bhágtá huṉ;
Alag chhalí se húṉ.

3 Pák log kí suhbat rakhtá húṉ,
Unhíṉ meṉ rahtá húṉ;
Tere huzúr jab átá húṉ,
Ísá ká ásrit húṉ.

4 Girje ko bahut cháhtá húṉ;
Usí meṉ játá húṉ;
Terí izzat ko ḍhúṉḍhtá húṉ:
Maiṉ barakat pátá húṉ.

5 Bedínoṉ meṉ halák na kar;
Alag ḳhúní se rakh;
Sharárat karte haiṉ beḍar;
Halák honge beshakk.

6 Pákí se tujh ko khojúngá;
Kharáí se chalúngá;

Tujhí se yún main bachúngá ;
Naját ko páúngá.

SATAÍSWÁN ZABUR.—Pahlá Hissa.

S. M. Silver Street. Shirland.

Girje se khushwaqt honá.

1 Tú roshní merí hai ;
Jalál se gherá hai ;
Tujhe páke kis se darún ?
Gunáh men kyún marún. ?

2 Merá yih hai ahwál—
Khudá se hai sawál,
Ki girje men sadá rahún—
Umr us men katún.

3 Aur dukh ke dinon men,
Aur imtihánon men,
Wuhí mujhe chhipáwegá—
Mazbútí bakhshegá.

4 Dil merá ubh'regá,
Dushman se láparwá ;
Khushí se fatah dekhúngá ;
Shukrguzár húngá.

SATAÍSWÁN ZABUR.—Dúsrá Hissa.

C. M. St. Martin's. Irish.

Dukh men Khudá kí taraf dekhná.

1 Jab Báp kí bát ko sun liyá,
'Tum dekho merá munh,'
Main házir hún—filfaur bolá—
Dekh, tujh se main síkhún.

2 Mujh se na chhip, mere Khudá ;
Mujhe alag na kar ;

Madad karnewále, sadá,
Pás apne rakh bedar.

3 Gar kumbá—dost mujhe chhore,
Akelá chor dewe,
Par tú gar munh ko na more,
To sab bhalá howe.

4 Kamzorí se main mar játá,
Ímán gar na hotá;
Ummed gar tujh se na pátá.
Halák zarúr hotá.

5 Par sachchá tú dikhái diyá;
Mazbút mujhe kiyá;
Aur dukh ke waqt men kám áyá,
Mujhe bachá liyá.

AṬHÁÍSWÁN ZABUR.

L. M. Williamstown. Windham.

Dushman se bachne kí duá.

1 B'hutere mere dushman hain;
We mujh ko ghere lete hain;
Kamzor, láchár, main banda hún;
Apne Khudá ko táktá hún.

2 Sun—sun—Khudáyá, bintí sun:
Kaharná bande ká tú sun;
Na ho dushman ghálib howen,
Aur merí ján halák karen.

3 Merí duá—merí duá,
Sun—sun; barkat apní bahá;
Tú hí bharosá merá hai;
Bacháo—panáh tú merí hai.

4 Sharíron men shumár na kar;
Un men halák na mujhe kar;

We míṭhí bolí bolte haiṉ ;
Par dil meṉ kína rakhte haiṉ.

5 Tú badlá un ko dewegá ;
Bande kí áṛ tú howegá ;
Shukr—shukr terá hí ho ;
Táríf hamesha terí ho.

UNTI'SWA'Ṉ ZABU'R.

L. M. Monmouth. Antigua.

Ḳhudá kí áwáz—dunyá aur girje meṉ.

1 Zoráwar jitne dunyá meṉ,
Ḳhudá ká shukr sab kareṉ ;
Jalál—buzurgí sab máneṉ ;
Ḳhudá kí qudrat sab gáweṉ.

2 Záhir qudrat dikhátá hai,
Kyá ḳhushkí, kyá pání meṉ hai ;
A'wáz se bádal pháṛtá hai,
Aur bijlí bhí kaṛ'kátá hai.

3 Túfán kí máṛ'fat boltá hai ;
Ban—peṛ ko ghárat kartá hai ;
Harná, harní to kámpte haiṉ ;
Uchhal, uchhal we bhágte haiṉ.

4 Labnán ke ban ko toṛtá hai ;
Janglí daraḳht girátá hai ;
Hil, hil, paháṛ bhí kámpte haiṉ,
Taráí bhí harharátí haiṉ.

5 Samundar par wuh baiṭhá hai ;
Hukúmat sab par kartá hai ;
Par bás girje meṉ kartá hai ;
Apní táríf karátá hai.

6 Rahm se us meṉ boltá hai ;
Tasallí us meṉ detá hai ;

Fazl—fazl babátá hai ;
Mazbútí dil ko bakhshtá hai.

TI'SWA'N ZABU'R.

L. M. Old Hundred. Orland.

Bímárí se changá honá.

1 Khudá buzurg ko mántá húṉ ;
Teráhí shukr kartá húṉ ;
Bímárí meṉ maiṉ paṛ gayá ;
Tú hí ne changá kar diyá.

2 Kaun aisí qudrat rakhtá hai ?
Aur tujh sá kaun bachátá hai ?
Yúṉ maut se kaun chhuṛátá hai ?
Qabr se kaun uṭhátá hai ?

3 I'mándáro, tum uṭhke gáo ;
Gít uskí khúbí ká tum gáo ;
Mihr uskí záhir karo ;
Uskí táríf sab mil karo.

EKTI'SWA'N ZABU'R.—Pahla' Hissa.

C. M. Litchfield. Barby.

Khaufí maut aur dozakh se khalásí.

1 Ján tere háth meṉ somptá húṉ ;
Tú hí sadá Khudá ;
Tujhí se maiṉ to zinda húṉ ;
Dozakh se húṉ judá.

2 Dil meṉ fikr ubhartá thá ;
Ummaid aur ḍar bhí thá ;
A'pas meṉ baṛhte ghaṭte the ;
Halák bhí karte the.

3 'Merí to ján hai tere háth'—
Bintí kar kar kahá ;

Mere Khudá, tú mere sáth ;
Mihrbání se rahá.

4 Apní miláp mujhe dikhá ;
Tú dil ko roshan kar ;
Rahm apná mujhe sikhá ;
Bande ko kar bedar.

EKTÍSWAN ZABUR.—Dúsrá Hissa.

C. M. Dundee. Peterboro'. Barby.

Ghabráhat men ummaid karní.

1 Ghabráke main to bol uthá,
'Nirás se martá hún ;
'Main terí nazar se ghatá ;—
Tad bhí na main darún.

2 Terí khúbí láintihá ;
Mihrbání beshumár ;
Apne bande par bebahá ;
Fazl terá apár.

3 Muqaddaso, táríf karo ;
Usko piyár karo ;
Minnat karo ; usse daro ;
Gunáh se báz raho.

EKTÍSWAN ZABUR.—Tísrá Hissa.

C. M. Stephens. Medfield.

Badnámí aur táne se bachná.

1 Tujhí se dil khushwaqt húá,
Madad—Panáh merí ;
Sharm o láj se chhut gayá ;
Izzat tú hai merí.

2 Kaisá tú ne bachá liyá !
Dukh men bhí sukh diyá ;
Dushman ke munh ko band kiyá ;
Ghamand utár diyá.

3 Tú bande ko bacháwegá ;
Jhagṛe zubán ke se ;
Áṛ apní men tú lewegá ;
Maghrúrí unkí se.

4 Apní panáh men mujh ko rakh ;
Sáye men mujh ko kar ;
Dilon kí áṛ to hai náhaqq ;
Tú rakhtá hai beḍar.

BATTÍSWÁN ZABUR.—Pahlá Hissa.
S. M. Dover. St. Thomas.
Muqirron ke gunáhon kí muáfí.

1 We hí mubárak hain,
Azíz jo tere hain ;
Khatáen unkí miṭ gaín,
Na báqí kuchh rahín.

2 Zimme jin ke gunáh,
Bilkull húe faná ;
Aur jis ke dil men chhal na hai,
Wuh aslí banda hai.

3 Jab tak main chup rahá—
Gunáh ko ḍhámp liyá,
Haḍḍí ko chúr kartá rahá ;
Kaharte waqt káṭá.

4 Bezár tú mujh se thá ;
Dabá hí ḍáltá thá ;
Taráwat ko sukhátá thá ;
Tapan kí mánind thá.

5 Gunáh ko mán liyá ;
Buráí ko khol diyá ;
Apne qasúr ko khol diyá ;
Tab tú ne m'áf kiyá.

BATTÍSWAṈ ZABUR.—Du'sra' Hissa.
C. M. Colchester. Adoption. Barby.
Muft kí muáfí.

1 Wuhí mubárak banda hai,
Ki Rabb gunáh uske
Na gintá hai; par bakhshtá hai,
Masíh kí khátir se.

2 Jis par tú aisá kartá hai,
Us ke barábar kaun?
Bakhshá gunáh to jis ká hai,
Us sá ázád hai kaun?

3 Daghá se wuh ghinátá hai;
Dostí sachcháí se hai;
Wuh ánkh aur dil sambháltá hai;
Safáí se chaltá hai.

4 Jab loṉ gunáh na khol diyá,
Tab loṉ dukhí rahá;
Bezárí ne bhasam kiyá,
Aur tú náráz rahá.

5 Gunáh jab maiṉ ne mán liyá—
Chhipá gunáh kholá,
Tab hí tú ne to bakhsh diyá—
Fazl bahá diyá.

6 Yih sun sab bande áwenge,
Aur barkat mánenge;
Tab hí phande se chhúṭenge
Bakhshinda jánenge.

BATTÍSWAṈ ZABUR.—Tí'sra' Hissa.
L. M. Uxbridge. New Sabbath. Surrey.
Muáfí aur pákízagí.

1 Mubárak wuh hamesha hai,
Gunáh kí bakhshish jiskí hai;
Iqrár qusúr jo kartá hai,
Masíh ká lahú parda hai.

2 Wuhí mubárak ádmí hai,
Gunáh mahsúb na jis ká hai;
Apne bharose se alag,
Karní ko jántá hai bilag.

3 Ísá ká ásrá kartá hai,
Dil ko gunáh jab ghertá hai;
Chhuṭkáre par khush hotá hai;
Ahkám ko phurt se mántá hai.

4 Rástí kaisí mubárak hai,
Gunáhon ko jo ḍhámptí hai!
Fazl ko roshan kartí hai;
Sáre chalan men záhir hai.

BATTÍSWÁN ZABUR.—CHAUTHA' HISSA.

L. M. Quito. Luton.

Gunáh ká iqrár karke fazl páná.

1 Gunáh ko jab chhipátá hún,
Aur bojh ko dil men ḍhámptá hún,
Kaisí ízá men rahtá hún!
Dukh men kaisá kalaptá hún!

2 Apne gunáh ko kholtá hún;
Iqrár badí ká kartá hún;
M'áfí kí bát kah, ai Khudá:
Fazl se dekh mujhe sadá.

3 Gharíb jo terá banda hún,
Duá main tujh se mángtá hún;
Gunáh kí báṛh jab átí hai,
Merí panáh tú hotá hai.

4 Ghabráhaṭ se main bhágtá hún;
Tujhí se chain main pátá hún;
Tú merí chál ko dekhtá hai;
Apní nazar men rakhtá hai.

TENTI'SWA'N ZABU'R.—Pahla' Hissa.

C. M. Swanwick. St. Martin's.
Paidáish.

1 Rástbáz logo, khushwaqt howo ;
Yihí tumhárá kám ;
Kalám aur ráh uskí gáo ;
Mubárak uská nám.

2 Rástbází uskí aur rahm
A'smán—zamín kahe ;
Makhlúqát uskí atamm
Táríf uskí kare.

3 Us kí dánáí o kalme ne
A'smán phailáyá hai ;
Jo hai Khudá kí Rúh, us ne
Sab kuchh banáyá hai.

4 Bahne ko áb ke tain kahá
Thahráí jagah men ;
Hukm samundar ne sahá—
Rahá thikáne men.

5 Rástbáz logo, khushwaqt howo;
Khushwaqt ho sab ke sab ;
Insáno, sar-sajúd howo ;
Karo uská adal.

TENTI'SWA'N ZABU'R.—Du'sra' Hissa.

C. M. Mear. Brattle Street. Rochester.
A'dmí ká náchíz aur Khudá ká sab kuchh honá.

1 Mubárak kaun ?—we hí, we hí,
Khudá ká takht jahán ;
Kalám j'án detá hai sahí,
Firqa uská tahán.

2 Lashkar se koí na bachtá hai ;
Bádsháh kí ár nahín ;
Sawár bhí kyá kar saktá hai ;
Bacháo usse nahín.

3 Insán—haiwán—sab jhúṭhe haiṉ;
Zor un ká kám na hai;—
Pák log Ḳhudá se bachte haiṉ;
Naját wuh detá hai.

4 Ḳhudá muqaddasoṉ kí áṛ,
Akál jab átá hai;
Wuh unheṉ rakhtá hai bedar,
Marí jab phailtí hai.

5 Ḳhudáyá, tú hameṉ sambhál;
Pás apne rakh sadá;
Terá kalám hamárá mál;
Bharosá hai Ḳhudá.

TENTÍSWAṈ ZABUR.—Tísrá Hissa.

L. M. 6 lines. Newcourt. Eaton.

Páidáish aur bandobast.

1 Rástbáz logo, Ḳhudá se ḳhush
Howo; na ho kadhí náḳhush;
Yihí to hai tumhárá kám;
Táríf tum gáo lákalám;
Us ká kalám, aur nám aur ráh,
Kaisá sachchá aur pák, safá!

2 Insáf o sach ká dost wuh hai;
Ḳhúbí uskí sarbattar hai;
Kalme ne sab banáyá hai;
Uttar dakkhin phailáyá hai;
Rúh us kí ne baná diyá
Ṭároṉ ko, aur chamká diyá.

3 Samundar ko baṭor liyá;
Pání ne hukm mán liyá;
Gahráo meṉ hai uská makám;
Jíwdhárí ká húá ṭhikán;—
Ág—pání—ḳhushkí—sab kiyá;
Sab chízoṉ ko sambhál liyá.

4 Ab thartharáke sab mámeṉ;
Qudrat lá intihá jáneṉ;

Náchíz ghusse se hon alag ;
Rabb se na hon phirke bilag ;
Qaul fial hamáre bátil hain ;
Khiyál uske to sachche hain.

TENTI'SWAN ZABUR.—Chautha' Hissa.

L. M. 6 lines. Brighton. Gloucester.

A'dmí ká náchíz aur Khudá ká sab kuchh honá.

1 Mubárak qaum wuhí, wuhí,
Kalám jo pátí hai sahí ;
Khudá jinhon men rahtá hai ;—
Ghair qaumon ko wuh dekhtá hai ;
Wuh paidá kar sambháltá hai,
Garchi un se poshída hai.

2 Lashkar ká ásrá sháh karen—
Bahádur aisí ás dharen,
Bharosá unká abas hai ;
Ghore par takiya jhuthá hai ;
Haiwán se kuchh panáh na hai ;
Nikammí phurtí unkí hai.

3 Terí to ánkh, buzurg Khudá,
Rakhtí hamen nigáh sadá ;
Jab maut ká khatra ghertá hai ;
Akál—marí, jab mártí hai,
Rástbáz kí hai túhí panáh ;
Terá to nám unhon kí já.

4 Bímárí o laráí men bhí,
Hakím túhí, aur dhál túhí ;
Takht apne se naját tú bhej ;
Tú hamen fazl se sahej ;
Terí ko madad tákte hain ;
Tujhí se barkat cháhte hain.

CHAUTÍSWÁN ZABUR.—Pahla Hissa.

L. M. Seasons. Portugal.

Khudá kí khabargírí.

1 Shukr—Khudáwand ká shukr ;
Rozmarra aur pal pal, shukr ;
Terí baṛáí—táríf kareṉ ;
Gharíb bhí, sun, khushí kareṉ.

2 Mil mil, sabhí baṛáí máneṉ ;
Nám kí buzurgí mil kareṉ ;—
Usí ko dukh meṉ yád kiyá ;
Ḍar se mujhe chhuṛá liyá.

3 Áṛ uskí ko jin ne liyá,
Unhíṉ ke kám wuh á gayá ;
Usí se roshní pá gae ;
Aur na sharminda ho gae.

4 Firishte ghere rahte haiṉ
Unko, jo us se ḍarte haiṉ ;
We khatre se bacháte haiṉ ;
We áfat se chhuṛáte haiṉ.

5 Maza, muqaddaso, chíkho ;
Us ká fazl—madad lakho ;
Sheroṉ ko garchi fáqa ho,
Par sab kuchh mile bandoṉ ko.

CHAUTÍSWÁN ZABUR.—Dúsrá Hissa.

L. M. Duke Street. Euphrates.

Laṛke báloṉ kí tálím.

1 Ai laṛke bálo, chale áo—
Nádáno, tum síkhne ko áo ;
Musse Khudá kí bát síkho ;
Aur síkh síkh, dil meṉ rakh chhoṛo.

2 Gar zindagí ko cháhte ho—
Khúbí i Khudá ke bhúkhe ho,
To jíbh sambhál, sambhál chalo ;
Hoṉṭhoṉ se chhal meṉ mat milo.

3 Badí se bach; nekí karo;
Miláp kí ráh se mat muro;
Dostí ko dekh; use pakro;
Aur dil men le; use jakro.

4 A'nkhen Khuká kí dekhtí hain;
Díndáron ko we rakhtí hain;
Wuh duá unkí sunta hai:
Aur kám unhín ká átá hai.

5 Sharíron se bezár wuh hai;
Ukhárne ko taiyár wuh hai;
Duá ímán kí suntá hai;
I'zá se wuh chhurátá hai.

6 Túte dilon ke pás wuh hai;
Píse dilon ká hámí hai;
Tasallí unkí kartá hai;
Shukr un se karátá hai.

CHAUTI'SWA'N ZABU'R.—Tí'sra' Hissa.

M. St. Ann's. St. John's.

Fazl ká shukr.

1 Shukr terá main karúngá;
Har waqt saráhúngá;
Pákon men mil main gáúngá;
Hamd kartá jáúngá.

2 Khudá ko main ne dhúndh liyá;
Mujh par záhir húá;
Duá ko bhí qabúl kiyá;—
Khauf tab hí dúr húá.

3 Jitnon ne ár usí kí lí,
Roshan usse húe;
Kangálon kí sun usne lí;
Gunáh men na múe.

4 Buzurg firishte gherte hain
Khudá ke bandon ko;

We khatre se bacháte hain ;—
Uskí khúbí chikho.

5 Nekbakht Khudá ke bande hain ;
Khush ho, ímándáro ;
Sab khúbíán tumhárí hain ;—
Uskí táríf karo.

CHAUTÍSWÁN ZABÚR.—Chautha´ Hissa.
C. M. St. Martin's. Clarendon.
Larkon ko nasíhat.

1 Ai larko, musse ab síkho—
Nádáno, sab síkho ;
Khudá ká dar síkh síkh rakho ;
Jawáno, á síkho.

2 Barkat ke din jo cháhtá hai,
Nekí ká bhúkhá hai ;
Zabán ko wuh sambháltá hai—
Daghá se bachtá hai.

3 Badí se tal ; nekí se mil ;
Dostí miláp se kar ;—
Nazar Khudá kí hai shámil
Díndár mubárak par.

4 Khudá bezár bedín se hai ;
Use ukháregá ;
Bande ko wuh sambháltá hai ;
Chúr haddí joregá.

5 Naját Khudá to detá hai ;
Gunáh ko bakhshtá hai ;
Bharosá uspar jis ká hai,
Salám'tí uskí hai.

PAIN̲TI'SWA'N̲ ZABU'R.

C. M. Barby. St. David's.

Dushmanon̲ ko piyár karná.

1 Jhúṭhe gawáh to uṭhte hain̲ ;
Tuhmat lagáte hain̲ ;
Merí nekí ko bhúlte hain̲ ;
Musíbat dete hain̲.

2 Main̲ tadbhí bhalá cháhtá hún̲ ;
Sukh unká cháhtá hún̲ ;
Unke dukhon̲ men̲ dukhí hún̲ ;
Mátam bhí kartá hún̲.

3 Unke liye dukhí húá ;
Roza bhí rakh liyá ;
Unke liye darḳhwást kiyá ;
Bháí sá bhí ján liyá.

4 Dáúd ne pah'le yún̲ kiyá ;
Masíh ká chinh húá ;
A'smán se á, aisá kiyá,
Aur ján ko áp diyá.

5 Masíh to sachchá Dáúd hai ;
Saihún ká sháh wuh hai ;
Sharír ko apná kartá hai ;
Gunáh ko baḳhshtá hai ;

CHHATTI'SWA'N̲ ZABU'R.—Pahla' Hissa.

L. M. St. Paul's. Winchester.

Ḳhudá kí sifaten̲ aur jalál.

1 Bulandí par, buzurg Ḳhudá,
Hamesha se tú hai sadá ;
Sárí qudrat dikhátá hai ;
Sárí barkat phailátá hai.

2 Rahm terá to hai apár ;
Sacháí aur fazl beshumár ;

Hai nekí terí kyá mazbút !
Hai ạdal terá lá-yamút.

3 Ummaid jo tujh se rakhte hain̲,
We fazl terá páte hain̲ ;
Rúhání barkat bakhshtá hai,
Ḳhushí apní pilátá hai.

4 Amrit ká sotá tú hí hai ;
Zinda dhárá bahátá hai ;
Ham terí roshní páte hain̲ ;
Ham terí jot men̲ chalte hain̲.

CHHATTI'SWAN̲ ZABUR.—Du'sra' Hissa.

L. M. Euphrates. Wells.

Nástikí.

1 Badkár kí chál pukártí hai—
Us kí badí to boltí hai,
Dil men̲ Ḳhudá ká ḍar nahín̲ ;
Sharm bhí ánkhon̲ men̲ nahín̲.

2 Badí—daghá to mun̲h men̲ hai ;
Dánáí kí ráh ko chhoṛá hai ;
Alag nekí karne se hai ;
Sharárat hí ko sochtá hai.

3 Badí kí ráh par rahtá hai ;
Dostí usí se kartá hai ;—
Ạdl Ḳhudá ká hai dhará ;
Insáf hí se wuh hai ghirá.

4 Insán—haiwán ká wuh ḳháliq ;
Parwarish ká bhí hai málik ;
Bande ko barkat detá hai ;
Shar.r ko sazá detá hai.

CHHATTI'SWAN̲ ZABUR.—Ti'sra' Hissa.

L. M. St. Paul's. Winchester.

Ḳhudá ke fazl kí sifat.

1 Ḳhudá kí ḳhúbí hai apár ;
I'mándáron̲ ká hai ádhár ;—

Bharosá terá kartá hún;
Main barkat tujh se cháhtá hún.

2 Tú waqt par fazl kartá hai;
Haikal se barkat bakhshtá hai;
Jítá pání bahátá hai;
Aur dil ko táza kartá hai.

3 Amrit ká sotá rakhtá hai;
Balki tú áp hí sotá hai;
Tú áp hí roshní dil kí hai;
Ujále men chalátá hai,

4 Háe! hargiz ham ko na chhor de;
Balki tú ham ko khúbí de,
Madad—bandon kí madad kar;
Pal pal tú apná fazl kar.

5 Sharír ghálib na ho—na ho;
Un kí shekhí ghálib na ho;
A'khir halák we howenge;
Ghazab unhon ko gherenge.

CHHATTI'SWA'N ZABU'R.—Chautha' Hissa.

C. M. Dundee. Mear.

Bedíní.

1 Bedar sharír jab hote hain,
Ghaflat se chalte hain,
Unkí badí pukártí hai,
Khudá se dar na hai.

2 Kuchh roz parde men rahte hain;
Chhal áp ko dete hain;
A'khir gunáh jo un ke hain,
Charh un par baithte hain.

3 Un kí zabán to míthí hai,
Par jhúthá un ká dil;
Aur un kí chál bhí jhúthí hai;
Badon se hain shámil.

4 Hai bhayankar buzurg Ḳhudá
Garchi ádmí beḍar;
Ádl us ká dhará sadá;
Hogá insáf azhar.

5 Sachchá yahán̤ tú hai Ḳhudá;
Ghirá insáf se hai;
G̱hazab terá dozaḳh sadá;
Ulfat bandon̤ par hai.

SAINTÍSWÁN̤ ZABUR.—Pahlá Hissa.

S. M. Paddington. Pentonville.
Sharíron̤ se na kuṛhná.

1 Sharíron̤ se na kuṛh;
Badí kí or na muṛ;
Ghás se we káṭe jáwenge;
Sahaj se súkhenge.

2 Nekí ímán se kar;
Chain se raho niḍar;
Zarúriyát tú páwegá;
Bhúkhá na rahegá.

3 Ḳhushwaqt Ḳhudá se ho;
Aur dil kí árzú lo;
Sab hí Ḳhudá ko somp deo;
Jo cháho, so leo.

4 Nekí záhir hogí;
Hásil bhaláí hogí:
Kiyá, sabr se, ásrá kar;
Bedín se ho beḍar.

5 Ghusse—ghazab se ḍar;
Kuṛhke gunáh na kar:
Sharír ákhir na chhúṭenge;
Na bach ke jáwenge.

SAIṈTI'SWAṈ ZABUR.—Du'sra' Hissa.

L. M. Alfreton. Monmouth.

Sharír aur díndár ká anjám.

1 Kína sharír to rakhte haiṉ ;
Ghazab díndár par chhoṟte haiṉ ;
We kichkicháke, cháhte haiṉ—
Halákat un kí ḍhúnḍhte haiṉ.

2 Talwár—kamán, we lete haiṉ ;
Gharíboṉ par chaláte haiṉ ;
Qatl karne ke khoj meṉ haiṉ ;
Apní badí meṉ marte haiṉ.

3 Ek pal ke haiṉ sabhí sharír ;
Kyá chhoṭe hoṉ, kyá hoṉ amír ;
Gharbár se miṭ we jáwenge,
Ki khojne se na páwenge.

4 I'mándároṉ ká kuchh, jo hai,
Auwal sharír ke ganj se hai ;
Ki un ká zor to ghaṭtá hai ;
Nekoṉ ká bal to baṛhtá hai.

5 Khudá díndár ko jántá hai ;
Un kí mírás abadí hai ;
A'fat ke din we chain se haiṉ ;
Bharpúr akál meṉ rahte haiṉ.

6 Halák bedín to howenge ;
Bairí Khudá ke rowenge ;
We bhasmak ág meṉ jáwenge ;
Hamesha chhatpaṭáwenge.

SAIṈTI'SWAṈ ZABUR.—Tí'sra' Hissa.

C. M. Arlington. Oldham.

Khudá—díndároṉ ká háfiz.

1 Díndár kí chál Khudá se hai ;
Pasand bhí us ke hai
Kamzorí se jab girtá hai ;
Khudá sambháltá hai.

2 Barkat samáwí us kí hai ;
Dunyá bhí us kí hai ;
Sáthí Ḳhudá har bát meṉ hai ;
Nasl mubárak hai,

3 Ḳhudá hí par tak'yá karo ;
Na dushman se ḍaro ;
Ḳhudá hí se baṟho, baṟho ;
K'na se na maro.

AṬHTI'SWA'Ṉ ZABU'R.—Pahla' Hissa.
L. M. 6 lines. Eutaw. Somers.
Bímár kí munáját.

1 Ḳhudáyá, ghusse se na már ;
Qahr se bande ko na jháṟ ;
Tere hí tír to chubhte haiṉ ;
Tere hí háth dabáte haiṉ ;
Badan to dukh se hai ghirá ;
Chúr chúr haḍḍí ko kar márá.

2 Badí to merí baṟh gaí ;
Bojh bhárí ho dabá rahí ;
Gháw mere bhí ab saṛte haiṉ ;
Kuchál merí se aise haiṉ ;
Ghabráhaṭ ne mujhe liyá ;
Dabá mujhe jhuká diyá.

3 Ro, ro, maiṉ mátam kartá húṉ ;
Din bhar áṉsú bahátá húṉ ;
Bímárí saḳht ne gher liyá ;
Bechainí meṉ bhí chhoṛ diyá ;
Ḳhudáyá, tú merá Ḳhudá ;
A'rzú merí tú hai sadá.

4 Tú hí kaharná dekhtá hai ;
Mere áṉsú bhí gintá hai ;
Aur merá dil pighal gayá ;
Zor apná tujh par chhoṛ diyá ;

Bínái merí játí rahí;
Ján dekhtí hai tujhe sahí.

AṬHTI'SWA'N ZABU'R.—Du'sra' Hissa.

L. M. 6 lines. Eutaw. Sudbury.
Satáe jáne par áh karná.

1 Dost o kuṭumb ne chhoṛ diyá;
Dukh hí akelá rah gayá;
Dushman bhí mere ubhre hain,
Aur merí ján ke bhúkhe hain;
Phande we hí phailáte hain,
Aur sharr kí báten karte hain.

2 Par, main bahrá sá ho gayá—
Jíbh apní ko sambhál liyá,
Ki terá ásrá rakhtá hún—
Ummaid tuhjhí se rakhtá hún;
Tú, ai Ḳhudá, sun lewegá;
Merá Ḳhudá tú ṭhahregá.

3 Rúh merí ne tujh se kahá,
'Sun, sun, Ḳhudáyá, kar sahá;'
Dushman ko ḳhush na hone de;
Tú mujhe phisalne na de;
Kamzor, tú dekhtá, banda hún;
Main ásrá terá dhartá hún.

4 Iqrár gunáh ká kartá hún;
Mátam badí se kartá hún;
M'áfí, m'áfí, Ḳhudáyá, baḳhsh;
Tú dil men rahm ko kar naqsh;
Tú hí, tú hí bachátá hai;
Ummaid merí tú áp hí hai.

UNTA'LI'SWA'N ZABU'R.—Pahla' Hissa.

C. M. Peterboro'. Bedford.
Jíbh ko sambhálná.

1 Main ne to dil men ṭháná hai,
Ki jíbh sambhálúngá;

Munh men̲ łagám lagáyá hai ;
Bair se na bolúngá.

2 Chupká main̲ aisá rah gayá ;
Gúngá sá rah gayá ;
Bát achchhí ko bhí rok liyá ;
Udásí ne liyá.

3 Síne men̲ tab tapish húí ;
A'g sochte hí bhaṛkí ;
Itne men̲ jíbh bhí khul gaí ;
Tujh se kahne lagí.

4 Ḳhudáyá, maut ko yád dilá ;
Din ká shumár dikhá ;
Ạql kí rúh mujhe pilá ;
I'zá se tú sikhá.

UNTA'LI'SWA'N̲ ZABU'R.—Du'sra' Hissa.

S. M. Aylesbury. Stanley.

Zindagí kí nápáedárí.

1 Bittá bhar zindagí ;
Aḳhír sab howegí ;
Mihmán áj kal ke sabhí hain̲ ;
Alag sab hote hain̲.

2 Bátil se chalte hain̲ ;
Náhaqq ghabráte hain̲ ;
Daulat baṭorte játe hain̲ ;
Par dúsre lete hain̲.

3 Ab merá ásrá kyá ?
Bharosá tú merá :
Sáre gunáh se tú chhuṛá,
Aur ṭhaṭṭhe se bachá.

4 Jhúṭhí ummed chhuṛá ;
Dil apne men̲ juṛá ;
Tambíh ká mujh se háth uṭhá ;
Ki main̲ na hún̲ faná.

UNTÁLÍSWAṈ ZABUR.—Tísra' Hissa.
L. M. Windham. Augusta.
Bímárí meṉ duạ́ mángná.

1 Ḳhudáyá, terá banda húṉ;
Bímárí se ízá meṉ húṉ;
Terá to háth dabátá hai;
Aur banda chhaṭpaṭátá hai.

2 Ḳhudáyá, tujh ko táktá húṉ;
Árám tujhí se ḍhúnḍhtá húṉ;
Musse tú apní choṭ uṭhá;
Bezárí bande se uṭhá.

3 Gunáh ko jab tú dekhtá hai,
Tambíh insán ko kartá hai;
Kamzor—láchár wuh hotá hai;
Ḳhúbsúr'tí uskí bhágtí hai.

4 Merí duạ́ sun, ai Ḳhudá;
Kán band na kar musse sadá;
Tú mere áṉsú ko na bhúl;
Kí banda húṉ maiṉ ḳhák o dhúl.

5 Báp dáde kí maiṉ mánind húṉ,
Aur unkí tarah martá húṉ;
Ghusse ke háth musse uṭhá,
Aur mere dukh ko tú ghaṭá.

CHÁLÍSWÁṈ ZABUR.—Pahlá' Hissa.
L. M. New Sabbath. Portugal.
Dukh se chhúṭná.

1 Sabr se ásrá rakhtá thá;
Ḳhudá kí bát maiṉ johtá thá;
Us ne merí duạ́ suní;
Madad merí us ne kií.

2 Bímárí se uṭhá liyá;
Ḍar ke garhe se kheṉch liyá;

Gunáh kí kích ko dho diyá ;
Ráh apní par chalá liyá.

3 Shukr ká gít gawá liyá ;
Aur dil ko ḳhush kará liyá ;
Mih'rbání ko dikháúngá ;
Terí táṛíf karáúngá.

4 Ujúba terí qudrat hai ;
Niháyat terí ulfat hai ;
Bújhne men̲ banda hai láchár,
Terí táṛ.f ká ár na pár.

5 Rogí—dukhí, jab paṛtá hún̲,
Tujhí ko sáthí rakhtá hún̲ ;
Tú hí sambhálnewálá hai ;
Merá chhuṛánewálá hai.

CHA'LI'SWA'N̲ ZABU'R—Du'sra' Hissa.
L. M. Sterling. Alfreton.
Masíh ká autár o qurbání.

1 Ḳhudáwand yún̲ farmátá hai,
'Naját gunáh se kyúnkar hai?
'Haiwán ká ḳhún garchi bahe,
'Us se naját na ho sake.'

2 Tab hí Masíhá bol uṭhá,
'Gunáhon̲ ko, ai Báp, miṭá ;
'A'p hí, main̲ áp hí átá hún̲ ;
'Kafára karne átá hún̲.

3 'Jaisá daftar men̲ hai likhá—
'Mere hí haqq men̲ hai badá,
'Shara to mere dil men̲ hai ;
'Uskí takmíl mujhí se hai.'

4 Yún̲hí Ḳhudáwand áyá hai ;
Qurbán. hone áyá hai ;
Hamen̲ bacháne áyá hai ;
Maqbúl karáne áyá hai.

CHÁLÍSWÁN ZABUR.—Tísrá Hissa.

L. M. St. Paul's. Hebron.

Masíh kí qurbání se naját honí.

1 Haiwán kí maut befáida hai;
Us se gunáh na chhúṭtá hai;
Lekin qurbání Masíh kí
Gunáh miṭáne ko káfí.

2 Is se ummed to phail gaí,
Aur jári húí zindagí;
Ạurat kí nasl á gaí;
Shaitán kí qudrat kuchalí.

3 Naját Ḳhudá kí khul gaí;
Ulfat Rabb kí záhir húí;
Ummed bihisht kí ho gaí,
Aur maut bhí ján bahaqq húí.

CHÁLÍSWÁN ZABUR.—Chauthá Hissa.

C. M. Jordan (H's.) Stamford.

Masíh se naját honí.

1 Ḳhudá ká piyár achambhá hai;
Táríf se hai báhar;
Shumár men̲ beshumár wuh hai;
Us ká na ár na pár.

2 Haiwán ká ḳhún befáida hai,
Gunáh miṭáne ko;
Eklaute ko tú látá hai,
Badí dúr karne ko.

3 Ísá Ḳhudáwand á gayá;
Kán ko jhuká liyá;
Wuh áp hí ádmí ho gayá;
Bandon̲ men̲ bás kiyá.

4 Áne ke waqt wuh kahtá hai,
'Ab dekh, main̲ átá hún̲;
'Sharíat púrí hotí hai;
'Hukm par chaltá hún̲.

5 'Likhá to mere haqq men hai,
'Taqd'r men bhí ṭanká;
'Shara kí izzat mujh se hai;
'Kán merá hai jhuká.

6 'Rujú badon ko kartá hún;
'Ímán bhí detá hún;
'Hukm ke tábi kartá hún;
'Naját bhí detá hún.

7 'Merá Rúh Quds dikháwegá,
'Jo kuchh main kartá hún;
'Wuh dil ko bhí badláwegá;
'Is liye bhejtá hún.'

EKTA'LI'SWA'N ZABU'R.

S. M. Shirland. Thatcher.

Kangálon par dayá karná.

1 Mubárak banda hai,
Kangál jo dekhtá hai;
Rahm bhí us par kartá hai—
Bhúkh ko miṭátá hai.

2 Khudá to uská hai;
Dukh men kám átá hai;
Dunyá men chain se rahtá hai;
Khudá to sáthí hai.

3 Wuh bair se hai alag;
Wuh bipat se bilag;
Dushman se bachá rahtá hai;
Khudá kí ár men hai.

4 Bímárí gar ghere,
Aur use rog pakre,
Wuh tusse qúwat páwegá;
Tú fazl bakhshegá.

BAYÁLÍSWÁN ZABUR.—PAHLÁ HISSA.

L. M. Effingham. Georgetown.

Khudá ká piyásá honá.

1 Harn pyásá jaisá hámphtá hai—
Pání ke liye martá hai,
Dil merá taisá hámphtá hai—
Khudá ke liye pyásá hai.

2 Fazl rúhí ká pyásá húṉ;
Tere huzúr meṉ kab áúṉ?
Roshní apní mujh ko dikhá;
Rástí apní tú hí sikhá.

3 Maiṉ dukhí hoke rotá húṉ;
Aur rát o din kalaptá húṉ;
Tána de dushman márte haiṉ;
Kaháṉ Rabb terá? kahte haiṉ.

4 Khudáyá, maiṉ ghabrátá húṉ;
Maiṉ aisí bát se martá húṉ;
Tere huzúr meṉ játá thá;
Aur fazl tujh se pátá thá.

5 Ai ján, kyúṉ jhukí játí hai?
Nirás se tú kyúṉ girtí hai?
Ummaid Khudá se abhí rakh,
Ráh fazl aur jalál kí tak.

BAYÁLÍSWÁN ZABUR.—DÚSRÁ HISSA.

C. M. Dundee. Walsal.

Dukh meṉ ummaid rakhná.

1 Mere Khuda, tú dil ko dekh;
Jhuká hí játá hai;
De apne fazl ká tú bhekh;
Tujhí ko táktá hai.

2 Dilgírí o ghabráhaṭ haiṉ;
Aur ḍheo dabáte haiṉ;
Phande o jál to ghire haiṉ;
Halákat cháhte haiṉ.

3 Na chhor, Khudáyá tu na chhor;
Tú to na chhoregá:
Sadá udás ho munh na mor;
Rahm dikháwegá.

4 Ujálá din tú láwegá;
Tú ákhir áwegá;
Andherí rát mitáwegá;
Shukr karáwegá.

5 Tú hí to hai merá Khudá;
Atal Khudá tú hí;
Na mujhe bhúlegá sadá;
Bad se bacháo tú hí.

6 We sadá tána karte hain—
'Terá Khudá kahán?'
Sun, sun, kalejá phattá hai;
Ai ján, ummaid kahán?

7 Ummaid—bharosá ab bhí rakh;
Khudá to hai maujúd;
Kyún hotí hai tú ján bahaqq?
Ummaid se ho sajúd.

TENTALÍSWÁN ZABUR.

S. M. Shirland. Ninety Third.

Dukh men duá mángná.

1 Ai ján, kyún jhuktí hai?
Udás kyún rahtí hai?
Dushman se tána hotá hai;
Maujúd Khudá to hai.

2 Insáf tú merá kar;
Khudáyá, kar mihr;
Tú mere zor ká hai Khudá—
Merí ummaid sadá.

3 Mátam main kartá hún:
Udás hí játá hún;

Mere dushman kyún phúlte hain;
Kharábí karte hain;

4 Roshní—sachcháí dikhá;
Tú apní ráh batá;
Apne huzúr men tú p'hunchá;
Shukr apná kará.

CHAUALISWAN ZABUR.

L. M. 6 lines. Milan. Gloucester.

Kalísyá ká Musíbat ke waqt men Khudá kí taraf dekhná.

1 Qadím se ham to sunte hain—
Dáde buzurg bhí kahte hain—
Mihr terí batáte hain;
Achambhá hí sunáte hain,
Tú ne jo un se kiyá hai;
Qudrat tú ne dikháí hai.

2 Tú hí to madad kartá thá;
Aur sáthí áp hí rahtá thá;
Aql o jot tú detá thá;
Tú ulfat un se rakhtá thá;—
Ummaid tujhí se rakhenge;
Barkat tujhí se páwenge.

3 Sultán tuhí hamárá hai;
Dil ásrá terá dhartá hai;
Farmáke tú hamen bachá;
Dushman ke zor ko tú lachá;
Madad terí hí cháhte hain;
Aur bal tujhí se páte hain.

4 Mazbútí pá, ham barhte hain;
Bairí ká sámhná karte hain;
Ímán se madad páte hain;
Dushman par ghálib hote hain;

Hamárá zor kamzor to hai;
Par terá bal zoráwar hai.

5 Terí baṟáí ham karte hain̲;
Terá hí shukr gáte hain̲;
Garchi tú ne hamen̲ chhoṛá,
Aur apne mun̲h ko bhí moṛá,
Jaisá ki taisá tad bhí hai;
Házir madad ke liye hai.

6 Garchi qatl ham hote hain̲—
Mánind bheṟí kí zabah hain̲,
Tad bhí tujhe na bhúlte hain̲;
Ásrá terá ham dharte hain̲;
So uṭh, Ḳhudáyá, tú hí uṭh;
Madad ke liye, abhí uṭh.

PAINTÁLÍSWÁN̲ ZABUR.—Pahlá Hissa.

L. M. Pilesgrove. Antigua.

Masíh ká jalál.

1 Masíh kí ḳhúbí gátá hún̲;
Usí ke soch se gherá hún̲;
Sabhon̲ ká bádsháh tú hí hai;
Kalám táríf dikhátá hai.

2 Tujh sá tamám insán men̲ kaun?
Na ho ḳhúbsúr'tí terí maun;
Fazl to tere honṭhon̲ men̲;
Aur barkaten̲ to dil men̲ hain̲.

3 Zoráwarí se chaltá hai;
Rúh kí talwár toján̲gh par hai;
Qudrat—táqat tú rakhtá hai;
Terá jalál pah'ráwá hai.

4 Hathyár, sachcháí—muláimí hai;
Rástı ko leke chaltá hai;

Ujúba kám tú kartá hai;
Tú dushman ko latártá hai.

5 Merá sultán tú, Masíh, hai;
Tú hí merá Khudá bhí hai;
Merá sambhálnewálá hai;
Naját ká denewálá hai.

PAINTALÍSWAN ZABUR.—Dúsrá Hissa.

C. M. Marlow. St. Ann's.

Masíh—bádsháh aur kalísyá ká dulhá.

1 Terá hí takht, Masíh, Khudá,
Hamesha hí dhará;
Terá asá durust sadá;
Muhabbat se bhará.

2 Jalál ne tujh ko gherá hai;
Fazl se tú bhará;
Danyá men tujh sá koí na hai;
Fazl terá dhará.

3 Sárí qaumen to terí hain;
Paidá tú ne kiyá;
Tere áge sab jhuktí hain;
Tú hí ne mol liyá.

4 Kalísyá se khush howegá;
Dulhin banáwegá;
Kháwind tú áp hí howegá
Jalál bhí dewegá.

CHHIYALÍSWAN ZABUR.—Pahlá Hissa.

C. M. Litchfield. Stephens.

Khudá—díndáron kí panáh.

1 Khudáwandá, tú hai panáh,
Dukhon ke jhanjhat men;
Madad ko kartá hai nigáh,
Ándhí ke waqton men.

2 So parbat ukhaṟ gar jáweṉ—
Samundar meṉ gireṉ,—
Zamín kí neweṉ hil jáweṉ,—
Díndár kyúnkar ḍareṉ?

3 Lah'reṉ samundar kí uṭheṉ—
Samá tak p'hunch jáweṉ;
Dekh dekhke qaumeṉ ḍar jáweṉ;
Chain se díndár raheṉ.

4 Hayát kí nadí bahtí hai,
Ḳhudá ke shahr meṉ;
Dil unke táza kartí hai,
Jo rahte haiṉ us meṉ.

5 Kalám Ḳhudá ká aisá hai,
Jo ḍar miṭátá hai;
Ummed se chain dilátá hai;
Wáda tasallí hai.

6 Sáthí Ḳhudá hamárá hai;
Ulfat se hai bhará;
Panáh wuhí hamárí hai;
Adl se bhí ghirá.

CHHIYALÍSWÁṈ ZABUR.—Dúsrá Hissa.
L. M. Winchester. Park Street.
Ḳhudá—kalísyá ká hámí.

1 Ímándáro, ḳhushí karo;
Apne Ḳhudá se ḳhush howo;
Ḳhudá Yáqúb ká wuhí hai;
Tumhárá bhí hamesha hai.

2 Zamín samundar meṉ wuhí—
Aur jangal aur laṟáí meṉ bhí—
Har waqt—har já meṉ sáthí thá;
Tumhárí madad kartá thá.

3 Paháṟ usí se ḍartá hai;
Zamín usí se kámptí hai;

Laṛáí ko dhímá kartá hai ;
Wuh dushman ko bhagátá hai.

4 Ai qaumo sab, us ko jáno ;
Chup hoke usí ko máno ;
Qádir—wáhid Ḳhudá hí hai ;
Jo cháhtá, so wuh kartá hai.

5 Házir, buzurg Ḳhudá to hai ;
Muqaddas kí jamáat meṉ hai ;
Terí ummaid ham rakhte haiṉ ;
Ham qadam terá dharte haiṉ.

SAINTA'LI'SWA'Ṉ ZABU'R.—Pahla' Hissa.

C. M. Christmas. Arundel.

Masíh ká ásmán par chaṛhná.

1 A'wáz ḳhushí kí ab kareṉ ;
Mil mil, sab hí gáweṉ ;
Ḳhudá ká shukr ham kareṉ ;
Pukár pukár gáweṉ.

2 Hai I'sá bhayankar Ḳhudá ;
Sabhoṉ ká hai wuh sháh ;
Jatan kartá sab ká sadá ;
Jalál ká hai bádsháh.

3 Wuh fatah páke gayá hai ;
Jalál ko p'hunchá hai ;
A'wáz ḳhushí kí hotí hai ;
Taḳht par já baiṭhá hai.

4 Táríf usí kí sab kareṉ ;
Ḳhúbí bayán kareṉ ;
Ḳhudáwand ká adab kareṉ ;
Bharosá bhí kareṉ.

SAIṈTÁLÍSWÁṈ ZABUR.—Dú'rá' Hissa.

S. M. Silver Street. Dover.

Masíh ká ásmán par chaṛhná.

1 Shukr—shukr—shukr—
Milke karo shukr ;
Áwáz uṭhá karo shukr—
Ḳhudáwand ká shukr.

2 Qudratí hai Ḳhudá ;
Málik wuh hai sadá ;
Sharminda dushman hote haiṉ ;
Usí se kámpte haiṉ.

3 Hameṉ bachátá hai ;
Wuhí chhuṛátá hai ;
Pámál dushman ko kartá hai;
Samá ko játá hai.

4 Firishte sáthí haiṉ ;
Sab ḳhushí karte haiṉ ;
Áwáz uṭhá, sab gáte haiṉ ;
Sif't uskí karte haiṉ.

5 Ham bhí táríf kareṉ ;
Ísá ká gít gáweṉ ;
Injíl uskí phailá deweṉ ;
Ki qaumeṉ mil jáweṉ.

AṬHTÁLÍSWÁṈ ZABUR.

L. M. Rothwell. Antigua.

Girje kí salámatí aur jalál ká Ḳhudá se honá.

1 Baṛá buzurg Ḳhudá to hai ;
Zamín par aur ásmán par hai ;
Zát usí kí pákíza hai ;
Táríf usí kí hotí hai.

2 Kya sundar girjá uskí hai !
Wuhí makán Ḳhudá ká hai ;

Wuh us men jáná játá hai;
Fazl se us ko gherá hai.

3 Dekh, dekh, jo us se larte hain,
Ḍar, ḍar, we sab hí bhágte hain;
Us ke huzúr se chhipte hain;
Ḳhudá ká zor dekháte hain.

4 Jaisá ki ham ne suná hai,
Taisá hí hamne dekhá hai,
Kal'syá men wuh záhir hai;
Ḳhudá hí se wuh qáim hai.

UNCHÁSWÁN ZABUR.—Pahlá Hissa.

S. M. Little Marlboro'. Spilsby.

Daulat ká, marne ke waqt, befáida honá.

1 Daulat jo rakhtá hai,
Baṛáí kyún kartá hai?
Kyá dukh men kám á saktí hai?
Kyá maut rok saktí hai?

2 Púnjí jitní howe—
Izzat o nám baṛhe—
Sab milke maut na ṭál saken,
Na iw'zí ján howen.

3 Abadí zindagí,
Niháyat q'matí;
Mol us ká hai daulat se pár;
Dhan us se hai láchár.

4 Nádán aur ilmdár—
Ḍarwaiyá aur beḍar—
Sab apne waqt men marte hain;
Mál chhoṛ we játe hain.

5 Tad bhí samajhte hain—
(Shekhí bhí karte hain,)

Hamárá ghar hamárá mál.
Rahegá nau nihál.

6 Yihí nádání hai ;—
Nasl bhí waisí hai ;
Unh'n kí lík par chaltí hai ;
Shekhí men martí hai.

7 Haiwán se rahte hain ;
Pashú se marte hain ;
Ákhir insáf ko uthenge ;
Aur thartharáwenge.

UNCHÁSWÁN ZABUR.—Dúsrá Hissa.

C. M. Bedford. Burford.

Gunahgár aur díndár ká anjám.

1 Suno, maghrúro, sab suno,
Zulm se bhare jo,
Kangál ko jo satáte ho,
Tum maut se ghire ho.

2 Rabb dam tumhárá rokegá ;
Izzat latáregá :
Tumhárá mál mitáwegá :
Aur nám ukháregá.

3 Din bhayankar to áwegá ;
Insáf tab howegá ;
Sharír tab aur ho jáwegá ;
Na ghá́fil sowegá.

4 Us kí kharábí howegí ;
Azáb wuh páwegá ;
Díndár kí izzat howegí ;
Buzurgí páwegá.

5 Merá Khudá Rabb howegá ;
Wuh ján chhuṛáwegá ;
Qabr kí band ko toṛegá ;
Jalál bhí bakhshegá.

PACHÁSWÁṈ ZABUR.—Pahlá Hissa.

C. M. Colchester. St. Ann's.

Ạdálat ká din.

1 Munsif Ḳhudá bulátá hai,
Sab qaum ke murdoṉ ko ;
Harek uṭh khaṟá hotá hai,
Ạdálat apní ko.

2 Buzurg Ḳhudáwand átá hai,
Hisáb hí lene ko ;
Firishtoṉ ko le átá hai,
Badlá hí dene ko.

3 Firishte phurt se uṟte haiṉ,
Farmán bajáne ko ;
Sáre jahán meṉ dauṟte haiṉ,
Rástbáz jamáne ko.

4 Sharír ke pás tab játe haiṉ,
Ikaṭṭhe karne ko ;
We phús se bandhe játe haiṉ,
Dozaḳh meṉ jalne ko.

5 Taiyár tab munsif hotá hai,
Rástbáz ṭhahráne ko ;
Díndároṉ se farmátá hai,
Bihisht meṉ jáne ko.

6 Tujh par, Ḳhudáwand, cháhte haiṉ,
Ímán ab láne ko ;
Ummaid fazl se rakhte haiṉ,
Insáf meṉ chhúṭne ko.

PACHÁSWÁṈ ZABUR.—Dúsrá Hissa.

L. M. Euphrates. Ellenthorpe.

Tábidárí ká qurbání se bihtar honá.

1 Ḳhudá ke kalme aise haiṉ,
Haiwán sab hí to mere haiṉ ;

‘ Bher bakrí, bail na cháhtá hún;
‘ I'mán—duá ká áshiq hún.

2 ‘ Dilgírí se tú mujhe dekh;
‘ Duá máng máng, tú mujhe ták;
‘ Merá hí háth chhuráwegá;
‘ Tujh se táríf karáwegá.

3 ‘ Jo saná merí kartá hai,
‘ Wuhí buzurgí mántá hai;
‘ Pákíza chál jo chaltá hai.
‘ Merá jalál dikhátá hai.’

PACHA'SWA'N ZABU'R.—TI'SRA' HISSA.

C. M. Peterboro'. Barby.

Makkár kí adálat.

1 Jab kí Khudáwand áwegá—
Insáf ko p'hunchegá,
Wuh qaumon ko buláwegá;
Maujúd karáwegá.

2 Bher, bakrí ko na púchhegá—
Qurbání ko nahín;
I'mán—muhabbat dhúndhegá;
Be inke kuchh nahín.

3 Makkáron kí qurbaní kyá,
Jo nazr partí hai?
Namáz khairát o roza kyá,
Jinhon par ásrá hai?

4 Ai gháfil logo, ghaur karo,
A'ge ki maut áwe;
Khudá se ab miláp karo,
I'sá ke lahú se.

IKA'NWA'N ZABU'R.

C. M. Dundee. Medfield.

Táib kí duá.

1 Gunáh kí m'áfí cháhtá hún ;
Main bakhshish mángtá hún ;
Main rahmat terí cháhtá hún ;
Muhtáj Rúh Pák ká hún.

2 Gunáh to mere beshumár ;
Láchár main banda hún ;
Tere rahm ká ár na pár ;
Tujh ko main táktá hún.

3 Dho, mujh ko dho—Khudáyá, dho ;
Mere gunáh ko dho ;
Dho, dho—merí badí ko dho,
Kí ján na jáwe kho.

BA'WANWA'N ZABU'R.

L. M. Litchfield. Alfreton.

Sharír ká halák honá aur díndár ká bachná.

1 Sharír kyún shekhí karte hain ?
Fazl náchíz kyún jánte hain ?
Bharosá áp par rakhte hain ;
Aur jhúth ko sach we jánte hain.

2 Khudá yih dekh na bhúlegá ;
Sharíron ko bhagáwegá ;
Halák sabhon ko karegá ;
Sachchá hí bad'á dewegá.

3 Díndár aise na howenge ;
Khudá ká fazl páwenge ;
A'smán par uth we jáwenge ;
Huzúr Khudá ke rahenge.

TIRPANWA'N ZABU'R.—Pahla' Hissa.
C. M. Barby. Colchester.
A'dmí kí burí hálat.

1 Insán kí khwárí kaisí hai!
Wuh bigrá kaisá hai!
Ho! bewaqúf wuh kahtá hai,
"Khudá na hai—na hai."

2 Unhon ke dil to sar gae;
Nápákí men phanse;
We badí men to mar gae;
Daldal men we dhase.

3 Insán par Rabb ne ghaur kiyá;
A'smán se dekh liyá;
Nek ádmí ko talásh kiyá,
Par ek bhí na páyá.

4 We sab ke sab beráh húe;
Bhatak tamám gae;
Sab nekí se alag húe;
Dozakhí ho gae.

5 Khudáyá, tú naját dikhá;
Gunáhon se chhurá;
Bakhátir I'sá ke bachá,
A'zád o khush kará.

TIRPANWA'N ZABU'R.—Du'sra' Hissa.
C. M. Rochester. Peterboro'.
Nástikon ká halák honá.

1 Múrakh to dil men kahtá hai,
'Khudá na hai—na hai:'
Apní buráí dikhátá hai;
Záhir nápákí hai.

2 Nek chál o chalan chhor diyá;
Badí men phans gayá;
Khudá ne ghaur se dekh liyá;
Na nekí ko páyá.

3 Ḳháliq ko jaisá chhoṛ diyá,
Ghabráhaṭ ne liyá;
Rabb ne usko halák kiyá;
Sharm ne le liyá

4 Ḳhudáyá, nazar—nazar kar;
Bande ko tú chhuṛá;
Apne fazl se rakh niḍar.
Ḳhushwaqt mujh ko kará.

TIRPANWÁN ZABUR.—Tísrá Hissa.

S. M. Watchman. Shirland.

Ḳhudá ká díndáron ke dushman se badlá lená.

1 Ḳhudá ne dekh liyá;
Dunyá ko jánch liyá;
Nádán gunáh men sonhde the;
Nápákí karte the.

2 Nekon ke dushman the;
Díndár ko kháte the;
Khán· kí mánind chabte the;
Faná bhí karte the.

3 Ḳhudá to jág uṭhá;
Unhen diyá ghaṭá;
Unhen ghabráhaṭ ne gherá;
Ḳhudá, tú hai merá.

4 Mujh ko chhuṛáwegá;
Naját tú dewegá;
Rúh Quds ká fazl bakhshegá;
Ḳhushwaqt tú karegá.

CHAUWANWÁN ZABUR.—Pahlá Hissa.

L. M. Uxbridge. Hebron.

Dushmanon se bachne kí duá.

1 Bachá—bachá—túhí bachá;
Nám kí buzurgí se bachá;

Merá insáf, Ḳhudáyá, kar:
Tú dushmanon̲ se rakh beḍar.

2 Ḳhudáyá, duạ́ merí sun;
Kán ko jhuká, ki páún̲ gun;
Bairí to mujh ko ghere hain̲;
Aur ján ko lene cháhte hain̲.

3 Tú merí madad ká Ḳhudá;
Sáthi ke sáth tú hai sadá;
Tú bairíon̲ ko dekhtá hai;
Unhon̲ se badlá letá hai;

4 Qurbání merí Ísá hai;
Usí se ásrá merá hai;
Naját ká shukr kartá hún̲;
Táríf terí hí gátá hún̲.

5 Tú ne mujhe chhuṛáyá hai;
Dushman se bhí bacháyá hai;
Ánkhon̲ ne merí dekh liyá;
Ghaur se main̲ ne parakh liyá.

CHAUWANWÁN̲ ZABU'R.—Du'sra' Hissa.

7s. Cookham. Prentiss.

Dushman se bacháo.

1 Le, Ḳhudáwandá, bachá;
De tú apní or lachá;
Merí tú adálat kar;
Mujhe tú hí rakh beḍar.

2 Merí duạ́ tú hí sun;
Kán jhukáke abhí sun;
Dushman jamạ hote hain̲;
Dánt ko kichkicháte hain̲.

3 Terá ḍar na rakhte hain̲;
Bande ko satáte hain̲;
Madad merí tujh se hai;
Taraf merí tú hí hai.

4 Badlá tú to lewegá ;
Wáj'bí áp hí karegá ;
Ásrá Ísá ká to hai ;
Merá badlá wuhí hai.

5 Fazl terá gáúngá ;
Táríf terí karúngá ;
Yihí kám hamárá hai ;
Dukh se tú bachátá hai.

6 Áfat se chhuṛáyá hai ;
Chain to dil meṉ diyá hai ;
Roshan mujh ko kiyá hai ;
Bairí ko latáṛá hai.

PACHPANWÁṈ ZABUR.—Pahlá Hissa.

L. M. Carmel. Augusta.

Dushman se taklíf páke duá karní.

1 Ḳhudáwandá, tú kar nigáh ;
Kí tú hí merí hai panáh ;
Maiṉ bintí terí kartá húṉ ;
Bharosá terá rakhtá húṉ.

2 Chillá, chillá, maiṉ rotá húṉ ;
Faryád maiṉ tujh se kartá húṉ ;
Dushman to mere baṛh gae ;
Halák karne ko lais húe.

Ḍar maut ke ne to gher liyá ;
Ghabráhaṭ ne pakaṛ liyá ;
Háe—háe—ki nikal bach jáúṉ ;
Bích ban ke jagah já páúṉ.

Un kí jugat miṭá—miṭá ;
Unke fareb ko tú ghaṭá ;
Kyá rát, kyá din, bechain we haiṉ ;
Mansúbe sharr ke bándhte haiṉ.

5 Bair bairíon̲ ká sahtá hún̲;
Aur ján ko main̲ le bhágtá hún̲;
Doston̲ ne aisá kiyá hai;
Kiyá to ján pahchán ne hai.

PACHPANWA'N̲ ZABU'R.—Du'sra' Hissa.

L. M. Uxbridge. Ward.

Dushmanon̲ se taklíf páke duá karní.

1 Tujh ko, Ḳhudá, pukártá hún̲;
Terí hí madad táktá hún̲;
Tú ne mujhe bacháyá hai;
Laṛáí men̲ áṛ ko kiyá hai.

2 Ḍar biná we jo rahte hain̲,
Mansúbe bair ke bándhte hain̲;
Unhon̲ ne qaul ko toṛ diyá;
Unhon̲ ne chhal se bair kiyá.

3 Bojh apná tujh par dhartá hún̲;
Árám main̲ tujh se pátá hún̲;
Díndár ká hámí hai Ḳhudá;
Bairí ká bairí tú sadá.

4 Dushman tere na ṭhahrenge;
Ghazab se tere marenge;
Main̲ bachke shukr kartá hún̲;
Táríf Ḳhudá kí kartá hún̲.

CHAPPANWA'N̲ ZABU'R.—Pahla' Hissa.

L. M. Surrey. Hingham.

Ḳhudá—ásrit ká hámí.

1 Bairí b'hutere mere hain̲;
Halákat merí cháhte hain̲;
Nigalne ko we ḍhúnḍhte hain̲;
Yahowáh se bedar we hain̲.

2 Tujhí ko, ḍar men̲, táktá hún̲;
Terá hí ásrá rakhtá hún̲;

Táríf kalám kí kartá hún ;
Tere shukr men rahtá hún.

3 Jab dushmanon se ghirá hún,
Kíne se unke bhará hún,—
Gunáh karáne cháhte hain,—
Halákat ján kí ḍhuṇḍhte hain,—

4 Insáf to tú hí kartá hai ;
Udúl men tú na chhoṛtá hai ;
Bhaṭakná merá dekhtá hai,
Aur roná merá suntá hai.

5 Jab ásrá terá kartá hún,
Naját dushman se pátá hún ;
Sáth bande ke tú áp hí hai ;
Madad ko merí házir hai.

6 Ḳhudá ká shukr kartá hún ;
Kalám usí ká dhartá hún ;
Qasam Ḳhudá kí mujh par hai ;
Dharí naját to merí hai.

CHAPPANWÁN ZABUR.—Dúsrá Hissa.

C. M. Medfield. Devizes.

Bipat men duá mángní.

1 Ḳhudáyá, rahm—rahm—kar ;
Tú dushman se bachá ;
Tú merí ján par mihr kar ;
Dil apní or lachá.

2 Mansúbe bairí bándhte hain ;
Ḳhwár karne cháhte hain ;
Ḍar garchí mujh ko gherte hain,
Fazl se bhágte hain ;

3 Duhráte merí báten hain ;
Bichháte phande hain ;
Badí ká ásrá karte hain ;
Usí men rahte hain.

4 Tú dukh ko mere dekhtá hai;
Jo ánsú bahtá hai,
Shumár tú uská kartá hai;
Árám se ponchhtá hai.

5 Main minnat terí kartá hún;
Tú khabar letá hai;
Main dushmanon se bachtá hún;
Tú ár men rakhtá hai.

6 Táríf o shukr terá ho;
Kalám par rahtá hún;
Tú merá hí, har dukh men, ho;
Janam se terá hún.

SATÁWANWÁN ZABUR.

L. M. 6 lines. Plymouth Dock. Eaton.

Dukh men Khudá kí ár takná.

1 Rahm, Khudáyá, rahm kar;
Dekh rahm se, aur mihr kar;
Bharosá tú hí merá hai;
Panáh kí jagah tú hí hai:
Terí hí ár men chhiptá hún,
Phande se jab tak ghirá hún.

2 Khudá ko main pukártá hún;
Usí se fazl pátá hún;
Wuh khabar merí lewegá;
Dushmaní se bacháwegá;
Wuh madad karne áwegá;
Wuh ákhir ko chhuráwegá.

3 Sheron ke bích main rahtá hún;
Dushman kí ág se ghirá hún;
Zabán to un kí barchhí hai;
Talwár kí mánind tez hí hai;

Unhon̲ ne jál bichháyá hai ;
Aur phanda mujh ko márá hai ;

4 Par, tú buzurg, mere Ḳhudá ;
Tú detá, sabr se, ladá ;
Mazbútí dil kí túhí hai ;
Terá tawakkul mujh ko hai ;—
Main̲ shukr terá karúngá ;
Aur terá rág uṭháúngá.

5 Uṭh, uṭh, tú ab, ai merí ján ;
Le báje ko Ḳhudá ko mán ;
Sawere uṭh ke ḳhushí kar ;
Táríf o shukr sadá kar ;
Jamáạt men̲ uskí saná kar ;
Dushman ke munh se tú na ḍar.

6 Hai rahm terá to apár ;
Niạ́mat terí beshumár ;
Terí sachcháí láintihá ;
Terá piyár girán̲ bahá ;
Buzurgí láiq hú-ba-hú,
Sáre jahán men̲ naubanau.

AṬHÁWANWÁN̲ ZABUR.

C. M. Barby. Bethel.

Zálimon̲ se bachne kí duạ́.

1 Bachpan se bigre ádmí hain̲ ;
Janam ke jhúṭhe hain̲ ;
Gunáh ká zahr un men̲ hai ;
Bikh qátil un men̲ hai.

2 We bahre sámp kí hain̲ mánind ;
Band kán ko karte hain̲ ;
Báje ke bajne se ánand,
Na ho, we ghátil hain̲.

3 Zulm ke dánt toṛ, ai Ḳhudá ;
Tú zor ko unke le :
Kamán o tír ko le sadá ;
Hameṉ bachá tú le.

4 Terí táríf to howegí ;
Badlá tú lewegá ;
Buzurgí terí phailegí ;
Mubárak howegá.

5 Bhaláí ko dekh, sab mánenge :
Ḳhudá tú sachchá hai ;
Díndár we tabhí jánenge.
Ki túhí munsif hai.

UNS THWÁṈ ZABUR.

L. M. Winchester. Quito.

Ḳhudá ká satánewáloṉ se bachháná.

1 Ḳhudáyá, mujhe tú bachá :
Tú dushman se mujhe bachá ;
Tú hí sharíroṉ se bachá ;
Sab ḳhúníoṉ ko tú bachá.

2 Merí talásh meṉ rahte haiṉ ;
Aur merí ján ko chahte haiṉ ;
Ho jama, jugat karte haiṉ ;
Mujhe náhaqq satáte haiṉ.

3 Tú merá hai rahím Ḳhudá :
Madad—bacháo tú hai sadá ;
Tú mujhe nahíṉ chhoṛegá ;
Na mujh se munh tú moṛegá;

4 Qudrat—rahm kí gátá húṉ ;
Sawere uth maiṉ gátá húṉ ;
Tú hí to dukh meṉ áṛ húá,
Panáh bhí merí ban gayá.

5 Tú merá zoráwar Ḳhudá ;
Main shukr kartá hún sadá ;
Ár ká Ḳhudá tú merá hai ;
Rahm ká karnewálá hai.

SATHWAN ZABUR.

C. M. Communion. Grafton.

Phisalnewálon kí duá.

1 Bandon ko tú ne chhor diyá ;
Ham se náráz húá ;
Gunáh ke sabab dukh diyá ;
Ab phir tú kar dayá.

2 Ham logon ko larzá diyá ;
Gunáh ne gher liyá ;
Tú áp náráz dikhái diyá ;
Haḍḍí ko chúr kiyá.

3 Dukh ne to ham ko le liyá ;
Ghabráhaṭ men pare ;
Dushman ko tú ne zor diyá ;
Kamzorí men gare.

4 Ḳhudá hamárá tad bhí hai ;
Tú hí to sachchá hai ;
Tú rahm ko dikhátá hai ;
Hamárá tú hí hai.

5 Kalapná, ai Ḳhudá, tú sun ;—
Albattá sunegá ;
Tú fazl dewegá aur gun ;
Tú hí chhuráwegá.

EKSATHWAN ZABUR.

S. M. Dover. St. Thomas.

Dukh men Ḳhudá kí ár lená.

1 Faryád main kartá hún ;
Ḳhudáyá terá hún :

Main dukh se royá kartá húṉ;
Tujh hí ko táktá húṉ.

2 Dúr garchí mujh se hai;
Ján tujh ko dekhtí hai;
Terá hí ásrá kartá húṉ;
Áṟ terí ḍhúṇḍhtí hai.

3 Pahár sí áṟ tú hai;
Masíhá merá hai;
Usí meṉ ho duá mángúṉ;
Usmeṉ bacháo páúṉ.

4 Bharosá terá hai;
Ḳhudá tú merá hai;
Manautí merí jántá hai;
Tú barkat detá hai.

5 Ḳhudáwand sadá hai;
Wuh az'lí—ab'dí hai;
Bádsháhat uskí hai qáim;
Uskí mánind dáim.

6 Maiṉ gáúngá táríf;
Ki tú to hai sharíf;
Tú merá áṟ ká hai Ḳhudá;
Merí naját sadá.

BÁSAṬHWÁṈ ZABUR.

7s. Cookham. Alma.

Sirf Ḳhudá ká bharosá karná cháhiye.

1 Ján bharosá kartí hai;
Tere par ummaid to hai;
Dukh o tangí jab hí hai.
Ásrá merá tusse hai.

2 Tujh se maiṉ na ṭalúngá;
Tujh se maiṉ na phirúngá;

Yáro, uskí ás karo;
Us men hoke na ḍaro.

3 Áṛ—panáh, wuh sadá hai;
Ás insán kí jhúṭhí hai;
Sukh men we to sáthí hain;
Dukh men kám na áte hain;

4 Sheḳhí kyún we karte hain?
Zulm par kyún phúlte hain?
Daulat—dunyá, bátil hain;
Ásriton kí qátib hain.

5 Rabb pukárke kahtá hai,
'Qudrat sárí merí hai;'
Rahmat terí dharí hai,
Wájib badlá detá hai.

TIRSAṬHWÁN ZABUR.—Pahlá Hissa.

C. M. Barby. Brattle Street.

Ḳhudá ká áshiq honá.

1 Ḳhudáyá, merá tú Ḳhudá;
Main taṛke ḍhúnḍhúngá;
P'yás terí lagí hai sadá;
Tújhí ko ṭakúngá.

2 Qudrat—jalál to tere hain;
Hamesha dekhtá hún;
Barkat se ham to ghire hain;
Táríf main kartá hún.

3 Mih'rbání terí gátá hún;
Wuh ján se bihtar hai;
Main shukr terá kartá hún;
Táríf ke láiq hai.

4 Duá men háth uṭhátá hún;
Nám terá gátá hún,

Maiṉ ásrá terá dhartá húṉ;
Árám bhí pátá húṉ.

TIRSAṬHWÁṈ ZABU'R.—Du'sra' Hissa.
L. M. Litchfield. Alfreton.
Ḳhudá kí mihrbání ko yád rakhná.

1 Yád bistar par maiṉ kartá húṉ;
Rát hí ko tujh ko sochtá húṉ;
Tú merí madad kartá hai;
Panáh meṉ khenchke rakhtá hai.

2 Tere hí píchhe dauṛtá húṉ;
Sambhálá tujh se játá húṉ;
Ḳhushwaqt ján tujh se hotí hai;
Árám tujhí se pátí hai.

3 Jo mere chain ko rokte haiṉ;
We sab ke sab halákí haiṉ;
Sab bairí se maiṉ bachtá húṉ;
Ḳhudá ká shukr kartá húṉ.

TIRSAṬHWÁṈ ZABU'R.—Tí'sra' Hissa.
L. M. 6 lines. Plymouth Dock. Broadmead.
Ḳhudá se ḳhush honá.

1 Ḳhudáyá, minnat merí sun,
Tú merí ḳhushí—ummaid—gun;
Tere hí nám ká ho jalál,
Jo mujh ko kartá hai bahál;—
Ádil—buzurg—ḳhúb hai Ḳhudá;
Merá málik o Báp sadá.

2 Maiṉ bhí to terá banda húṉ—
Fazl o qaul se terá húṉ;
Dil, ánkh, o háth uṭhátá húṉ;
Terí hí taraf táktá húṉ;
Musáfir jaisá p'yásá hai,
Dil taisá tujh ko cháhtá hai.

3 Sawere tujh ko ḍhúṉḍhtá húṉ;
Tere huzúr maiṉ átá húṉ;

Pák kí jamát men p'hunchtá hún;
Main barkat tujh se pátá hún;
Bár bár main fazl pátá hún;
Bár bár main khushí kartá hún.

4 Na mewa mazadár sahí,
Na sárí khúbí dunyawí,
Ján aisí khush kar saktí hai,
Jaisí kí tujh se hotí hai;
Hán, zindagí bhí kuchh na hai—
Bin ulfat terí kuchh na hai.

5 Jág jágke rát ko sochtá hún;
Jab tujh se fazl pátá hún,
Árám to dil men átá hai;
Wuh bahut khushí pátá hai;—
Shukr—táríf main karúngá,
Jab tak main jítá rahúngá.

TIRSATHWAN ZABUR—Chautha' Hissa.

S. M. Shirland. Paddingtou.

Khudá ko khojná.

1 Tujh ko main khojtá hún,
Na páke rotá hún;
Musáfir sá piyásá hún;
Tujh bin main martá hún.

2 Mujh ko ek jagah de,
Bích apne girje ke;
Terá jalál tab dekhúngá;
Khushwaqt ho jáúngá.

3 Muhabbat terí bin,
Dunyá se mujh ko ghin;
Lazzat—árám kahín nahin,
Bin terí bandagí.

4 Tujhí ko táktá hún,
Main minnat kartá hún;
Tú apní khúbí ko dikhá;
Ab barkat mujhe pilá.

TIRSAṬHWA'N ZABU'R.—Pa'nchwa'n Hissa.

S. M. St. Thomas. Dover.

Rát ko Ḳhudá ká yád rakhná.

1 Yád terí mujh ko hai;
Dil rát ko sochtá hai;
Jág jágke, dh'yán main kartá hún,
Fazl bhí gátá hún.

2 Kalám ko sochtá hún;
Kár terá bújhtá hún;
Ḳhushí to dil ko p'hunchtí hai;
Tujhí ko mántá hai.

3 Madad tú merí hai;
Ján tujh ko ḍhúnḍhtí hai;
Tere hí nám ká ásrá hai;
Barkat—ummaid bhí hai.

4 Panáh men rakhtá hai;
Ghabráhaṭ miṭtí hai;
Rahm tú hí to merá hai;
Hidáyat kartá hai.

CHAUSAṬHWA'N ZABU'R.

C. M. Cincinnati. Grafton.

Satánewálon se bachne kí duá.

1 Sun merí duá, ai Ḳhudá;
Madad ko merí á;
Dil merá kártá hai nidá;
Dushman se tú chhipá.

2 Unke mansúbe se bachá
Toṛ unkí jugat ko;
Unkí sharárat se chhuṛá;
Moṛ unkí hawá ko.

3 Jíbh ko talwár banáte hain,
Wuh tez to bahut hai;

We usse mujh ko márte hain,
Aur dhár na murtí hai.

4 We badí se ubharte hain;
Phande bichháte hain;
Gáhak we merí ján ke hain;
We chhip ke márte hain.

5 Sharárat ko nikálte hain:
Hán badí se bharpúr:
We faná tujh se hote hain;
Howenge chaknáchúr.

6 Unkí kharábí un par hai;
Ha'ák tú kartá hai;
Bacháo dindár ká tujh se hai;
Tú málik sab ká hai.

PAINSATHWAN ZABUR.—Pahla Hissa.

L. M. Duke Street. Wels.

Ghair qaumon ká Khudá ke tábi honá.

1 Khushwaqtí sab mil mil karen;
Tár f Khudá kí sab karen;
Nám uske ko phai á dewen;
Mubárak usko sab kahen.

2 Hai kaisá bhayankar Khudá!
Záhir terí qudrat sadá;
Dekh, dekh, sab dushman kámp jáwen;
Aur tábidár sab ho jáwen.

3 Cháro taraf se áwenge;
Tere huzúr sab jhukenge;
Dar darke tujh ko mánenge;
Shukr ká gít bhí gáwenge.

4 Khudá qudrat men hai ajíb;
Apne bandon ká hai habíb;

Dekh, sab ke sab adab karen;
Ulfat se sabhí mil daren.

PAINSATHWAN ZABUR.—DÚSRA HISSA.

L. M. Portugal. Uxbridge.

Khudá ke rahm kí sifat.

1 Táríf Khudá kí hotí hai;
Shukr jamáat bhí kartí hai;
Tere jalál ko dekhte hain;
Buzurgí terí mánte hain.

2 Rahm terá, buzurg Khudá,
Samá se bhí apár sadá;
Sab terí taraf dekhenge;
Ummaid tujhí se rakhenge.

3 Gunáh to merá hai siwá;
Dil ke khiláf se main ghira;
Tú hí unhen miṭáwegá;
Nápákí se chhuṛáwegá.

4 Masíh kí maut ko táktá hún;
Fazl usí se pátá hún;
Qusúr ko mere dhowegá;
Apní táríf karáwegá.

5 Mubárak banda wuhí hai,
Tú hí ne jisko liyá hai;
Girje men jagah usko dí;
Panáh tú ne hí uskí kí.

PAINSATHWAN ZABUR.—TÍSRA HISSA.

L. M. Hebron. Uxbridge.

Khudá ká insáf, aur qaumon kí naját.

1 Díndár sab mil duá mángen;
Dushman dekh, dekh, sab kámp jáwen;
Khudá Saihún ká uṭhegá;
Karne insáf ko áwegá.

2 Bandon kí duá mántá hai;
Jalál se unko ghertá hai;
Ghazab apná dikhátá hai;
Bandon ko chain bhí detá hai.

3 Qaumen sab daurí átí hain;
Jamáat men bhí sab jhuktí hain;
Púrab—pachchhim—sab dekhenge;
Naját Ísá kí mánenge.

PAINSTHAWÁN ZABUR.—Chauthá Hissa.

L. M. Duke Street. Winchester.

Khudá kí parwardigárí.

1 Khudá hamárí suntá hai;
Mátam hamárá búјhtá hai:
Mih'rbání garchi kartá hai;
Haulnák ho záhir hotá hai.

2 Áp hí panáh sabhí kí hai;
Sárí dunyá usí kí hai;
Dunyá jáne yá na jáne;—
Khilqat usí ko ab máne.

3 Samundar ká jo hai sayár,
Howe bacháne ko taiyár,
Ándhí jab usko ghertí hai,
Jaház bhí jab uchhaltá hai,

4 Tufán ko rám wuh kartá hai,
Aur maujon ko mitátá hai;
Qaum ke ghusse utártá hai;
Un ká fasád mitátá hai.

5 Uská nishán samá men hai,
Usse bijlí karaktí hai,
Dekh, dekh, ghair qaumen bhágtí hain;
Ján ko le le chhipátí hain.

6 Chain Rabb ke qaul se hotá hai;
Báhar safáí phir átí hai;

Roshní chamakne lagtí hai ;
Zamín bhí tar o táza hai.

7 Baṛhtí sab usí se hai ;
Bádal se wuh barsátá hai ;
Meghon par áp hí chaltá hai ;
Qudrat apní dikhátá hai.

8 Phaldár jangal ko kartá hai ;
Táríf apní karátá hai ;
Haiwán khush ho nikalte hain ;
Mubárakbádí dete hain.

9 Kárkháne tere aise hain,
'Khudá buzurg' pukárte hain ;
Manmánte barkat detá hai ;
Sál sál táríf hí kartá hai.

CHHAYÁSAṬHWÁN ZABUR.—Pahlá Hissa.

C. M. Clarendon. Devizes.

Khudá ká shukr karwáná.

1 Khudá ká shukr ab karo ;
Gáo—sárí dunyá gáo ;
Buzurgí uskí sab karo ;
Aur uská nám janáo.

2 Hai bhayankar Khudá ká nám ;
Dushman yih ján lewen ;
Usí ke bhongí sárí qaum ;
Usí ko sab jánen.

3 Kárkhána záhir uská hai :
Adab sab hí karen ;—
Khudá qaumon ko dekhtá hai ;
Dushman usse ḍaren.

4 Shukr, sab mil, shukr karo ;
Aur tábidár howo ,

Badil o ján use máno,
Aur uske ho raho.

CHHIYÁSAṬHWÁṈ ZABUR.—Dú'sra' Hissa.

S. M. Shirland. Cambridge.
Ḳhudá kí madad ká shukr.

1 Tú hí ne jánchá hai;
Tú hí ne táyá hai;
Chánd sá ham ko parkhá hai,
Aur qáim bhí rakhá hai.

2 Manautí mánenge;
I'sá ko tákenge;
Tú qaul ko púrá karegá;
Madad bhí baḳhshegá.

3 Mángí ham ne duạ́,
Jab dukh ne gher liyá;
Tú ne hí tab chhuṛá diyá;
A'p hí ne bar diyá.

4 Duạ́ ko sun liyá;
Ham ko apná kiyá;
Shukr ká gít ham ko diyá;
Rahm ko baḳhsh diyá.

CHHIYÁSAṬHWÁṈ ZABUR.—Tí'sra' Hissa.

L. M. Duke Street. Winchester.
Bacháo ká shukr.

1 Qudratí kaisá hai Ḳhudá!
Kartá samundar ko judá;
Bandon ko pár lagátá hai;
Rakhwáií unkí kartá hai.

2 Ḳhudá ham ko bachátá hai,
Ráh apní par chalátá hai,—
Buzurgí mil ke sab deo;
Aur barkat usse ab leo.

3 Shukr—shukr sabhí kareṉ;
Milke sabhí táríf kareṉ;

Khudá kí izzat sab karen;
Usí se ab sabh ḍaren.

SATSATHWAṈ ZABUR.—Pahlá Hissa.

C. M. Bristol. Swanwick.

Ísawí mazhab ká phailná.

1 Rah ay Khudáyá ham ko de;
Kalísiyá par chamká;
Munh apná hí dikhái de;
Fazl ham par bahá.

2 Terá hí mazhab phail jáwe;
Dunyá tamám jánen;
Terí naját jár howe;
Sab hí qabúl karen.

3 Tú apná hí táríf kará;
Qaumon ko khush kará:
Terá insáf to hai dhará;
Buton ko tú ḍará.

4 Rúh apní ko tú dewegá,
Fazl bahárwegá;
Barkat har ek tab lewegá;
Dil lahlahájwegá.

SATSATHWAṈ ZABUR.—Dúsrá Hissa.

S. M. St. Thomas. Lisbon.

Injíl ká phailná.

1 Muhtáj rahm ke hain;
Fazl ke bhúkhe hain;
Tú madad Rúh kí ab bahá;
Dil ko roshan kará.

2 Injíl ko tú phailá;
Járí usko kará;
Qaumon ko khush tú hí kará;
Sabhon se git gawá.

3 Insáf tú karegá ;
Ulfat dikháwegá ;
Tab sárí qaumen ḍarengín ;
Adab ko máneng n.

4 Tú fazl bakhshegá—
Sabhon ko dewegá ;
Sab qaumen barkat páwengín ;
Táríf sab kareng n.

AṬHSAṬHWAN ZABUR.—PAHLA' HISSA.

L. M. Luther's Hymn. Winchester.

Khudá ká ghazab o rahm.

1 Khudá qudrat dikháwegá—
Dozakh kí fauj ghaṭáwegá :
Dhúen kí mánind chhanṭegí;
Andhí ke áge miṭegí.

2 Ghazab kí ráh se átá hai ;
Adal—qahr dikhátá hai ;
Dushman kamzor ho hote hain ;
Mom se pighalte játe hain.

3 Bádal se wuh karaktá hai ;
YAHOWA'H nám wuh rakhtá hai ;
Mubárak bando, sift karo ;
Uská shukr—táríf karo.

4 Bewa—yatím—jitne howen,
Daur daur, uske qadam lagen,
Gharíb—kangál ká hai Khudá ;
Kháwind o báp wuhí sadá.

5 Qaidí ko wuh chhuṛátá hai,
Wuh bhaksí se nikáltá hai ;
Beqaid unhon ko kartá hai ;
Roshní apní dikhátá hai.

AṬHSAṬHWÁṈ ZABUR.—Dúsrá Hissa.

L. M. Appleton. Sterling. Old Hundred.

Khudá ká bádsháhon par bádsháh honá.

1 Takht o bádsháhat jitne hain,
We sab ke sab Khudá ke hain;—
Nám uske, aur maqdúr máno;
Uskí buzurgí sab jáno.

2 Ásmán ko wuh kampátá hai;
Dushman ko wuh ḍarátá hai;
Bandon par rahm kartá hai;
Takht un men apná dhartá hai.

3 Sultánon ká sultán jáno;
Dunyá tamám, usko máno;—
Ḍar jab uṭhe, aur dil ghaṭe,
Imán hí se tab ḍar miṭe.

AṬHSAṬHWÁṈ ZABUR.—Tísrá Hissa.

L. M. Duke Street. Ascension. Arnheim.

Masíh kí miráj aur kalísyá ko rúh bakhshná.

1 Khudáwand uṭhá—uṭhá hai;
Jalál se ab wuh játá hai;
Ásmán ke lashkar beshumár,
Sáth ho, bane khidmatguzár.

2 Buzurgí se wuh játá hai,
Samá ko adná kartá hai;
Sáthí firishte hote hain;
Falak ká Sháh bhí mánte hain.

3 Ho fathmand wuh játá hai;
Sabh ko tábi kartá hai;
Lákhon qaidí chhuṛátá hai;
Beqaid ko qaid karátá hai.

4 Jalál ke takht par baiṭh gayá;
Púrá usne iqrár kiyá:
Rúh Quds apná bahá diyá;
Bandon ko sarfaráz kiyá.

UNHATTARWA'N̲ ZABU'R.—Pahla' Hissa.

C. M. Walsal. Shields.

Masíh kí tasdíq o buzurgí.

1 Ai ján, I'sá ko k̤h'yál tú kar,
Insán ke dukh sahe;
Sun sun gunáhon̲ se tú ḍar,
Ki dil ko sújh paṛe.

2 K̤hudáwand aisá kahtá hai,
'Daldal men̲ phanstá hún̲;'
'Bachá, bachá,' wuh kahtá hai,
'Báṛh men̲ main̲ ḍubtá hún̲.

3 'Mihr se sun, mere K̤hudá,
'Rahm kí nazr kar;
'Na chhip sadá, na chhip sadá;
'Jaldí mujhe ubhár.

4 'Merí ján ko túhí bachá,
'Ki dukh ne gherá hai;
'Malámatí se tú bachá;
'Tú hí sab dekhtá hai.

5 'Dil hí ko chúr we karte hain̲;
'Dilgírí ghertí hai;
'We p'yás men̲ pit piláte hain̲;
'Sirka miláyá hai.

6 'Márá—kuṭá—main̲ terá hún̲:
'Mujhe satáte hain̲;
'Dilgír—gharíb main̲ banda hún̲;
'Naját na tákte hain̲.

7 'Chhuṛáke tú jiláwegá;
Qabr ko toṛegá;
'Musse shukr karáwegá;
'Fath tú dewegá.'

UNHATTARWA͞N ZABU͞R.—Du'sra' Hissa.

L. M. Duke Street. Winchester.

Naját Masíh ke wasíle se.

1 Shukr, ai Báp, main̲ kartá hún̲;
Táríf terí main̲ gátá hún̲;
I'sá ká gít main̲ gátá hún̲;
Bharosá uská rakhtá hún̲.

2 Dukh sah mujhe chhuṛáyá hai;
K ch gahrí se nikálá hai;
Tábi áp hí wuh húá hai,
Tájjub ká p'yár dikháyá hai.

3 Marke mujhe jiláyá hai;
A'fat men̲ ho bacháyá hai;
Jí uṭh bairí ko j ttá hai;
Ummaid wuh mujhko detá hai.

4 Díndár sab hí yih dekhenge;
Soch sochke we khush howenge;
Usí hí már'fat áwenge;
Bakhshish tujhí se páwenge.

5 I'mán ke bande tere hain̲;
Ummaid sab tusse rakhte hain̲;
Sáre ásmán, sárí zamín,
Shukr karke kahen̲ 'ámín.'

SATTARWA͞N ZABU͞R.

C. M. Peterboro'. Intercession.

Satáe hue kí Khudá se madad mángní.

1 Jaldí, Khudáyá, jaldí kar;
Merí madad ko á;
Dushman to mere beshumár;
Tú hí saháí ko á.

2 Unhen̲ lajá; unhen̲ ghaṭá;
Ján merí tú bachá;

Haṭá, Ḳhudáwand, tú haṭá ;
Aur bairí ko lachá.

3 Merí kamzorí jánte hain̲,
Aur ṭhaṭṭhe karte hain̲ ;
Halák we karne áte hain̲ ;
Ján se bhí márte hain̲.

4 Ḳhushwaqt bandon̲ ko apne kar,
Jo khojí tere hain̲ ;
Unhen̲ naját se kar bedar,
Jo tujh ko tákte hain̲.

5 A'jíz náláiq banda hún̲ ;
Jaldí madad ko á ;
Ummaid terí hí kartá hún̲ ;
Ki tú merá Ḳhudá.

EKHATTARWA'N̲ ZABU'R.—Pahla' Hissa.

L. M. Suton. Forest.

Búṛhe díndár kí soch aur ummaid.

1 Merí ummaid to hai Ḳhudá ;
A'srá terá rakhtá sadá ;
A'jiz ko náummaid na kar ;
Tú sáe tale rakh bedar.

2 Bharosá terá hai sachchá ;
Tú kán ko merí or lagá;
Tú mujhe ạdal se bachá ;
Mas h kí ḳhátir se chhuṛá.

3 Mazbút panáh tú merí hai ;
Main j.s men̲ jáún̲ nau ba nau ;
Wáda bacháne ká kiyá ;
Aur ár men̲ mujh ko l liyá ;

4 Mere Ḳhudá, mujhe bachá ;
Sharír ke háth se tú chhuṛá ;

Zálim dushman ko mere dekh,
Jo musse karte bair anek.

5 Ummaid tú merí, ai Ḳhudá;
Panáh tú merí hai sadá;
Jawání meṉ tú sáthí thá;
Madad tab hí se kartá thá.

EKHATTARWAṈ ZABUR.—Dú'sra' Hissa.

C. M. Adoption. Peterboro'.

Buṛhápe meṉ Ḳhudá par bharosá rakhná.

1 Ḳhudá bacháne wálá hai;
Tú merá sáthí hai;
Hamesha tú hí merá hai;
Fazl se gherá hai.

2 Ab'dí panáh tú merí hai;
Tujhí ko mánúngá;
Barkat terí to ghertí hai;
Shukr maiṉ gáúngá.

3 Buṛhápe meṉ na chhoṛ mujhe;
Kamzorí meṉ na chhoṛ;
Dushman to gherte haiṉ mujhe;
Muṉh mujh se tú na moṛ.

4 Gunáh ká dukh jab paṛtá hai,
Mujhe satátá hai,
Ján terá ásrá kartí hai;
Nigáh Ísá par hai.

5 Shukr terá maiṉ kartá húṉ;
M'áfí ko gátá húṉ;
Ísá kí maut ko táktá húṉ;
Ummaid bhí rakhtá húṉ.

EKHATTARWAṈ ZABUR.—Tí'sra' Hissa.

S. M. Dover. Shirland.

Búṛhe díndár ká Ḳhudá se ḳhushí karná.

1 Laṛkáí se tú merá;
Fazl se tú gherá;

Tab hí se tú sikhátá hai;
Táríf karátá hai.

2 Ab bhí tú merá hai;
Buṛhápá ghertá hai,
Kamzorí men̠ tú sáthí hai,
Mujhe na chhoṛtá hai.

3 Apní saná kará;
Díndárí men̠ baṛhá;
Mujh se táríf apní phailá;
Auron̠ ko bhí milá.

4 Rástbází terí hai;
Pare ásmán se hai;
Buzurgí tú dikhátá hai;
Tujh sá kaun dúsrá hai?

5 Dukhon̠ ko dekhtá hai;
Áfat se wáqif hai;
Sabhon̠ se tú chhuṛátá hai;
Ján ko jilátá hai.

EKHATTARWÁN̠ ZABUR.—Chauthá Hissa.

S. M. Silver Street. Pentonville.

Díndár ká bacháneuwále Khudá par khushí karná.

1 Khudá, tú sáthí thá;
Madad bhí kartá thá;
Daldal se tú chhuṛátá hai;
Salámat rakhtá hai.

2 Tú ne árám diyá;
Chain se bhí gher liyá;
Terí táríf ab kartá hún̠;
Saná bhí gátá hún̠.

3 Tú merá hai Khudá;
Main̠ terá hún̠ sadá;
Tujhí ko dil se táktá hún̠;
Tujhí se bachtá hún̠.

4 Khushwaqt main tujhse hún;
Gít terá gátá hún;
Bairí ká bair láhásil hai;
Naját Masíh se hai.

BAHATTARWÁN ZABUR.—Pahlá Hissa.
L. M. Litchfield. Alfreton.
Masíh kí saltanat.

1 Terí qudrat sarbattar hai;
Járí ásmán—zamín par hai;—
Tú beṭe ko bádsháhat de;
Ki sab hí par wuh ráj kare.

2 Har súrat se wuh láiq hai—
Qabúl hone ke láiq hai;
Wájibí insáf usí ká hai;
Kangál ká hámí Ísá hai.

3 Tab zálim na saṭáwegá;
Wuhí to badlá dewegá;
Khará insáf wuh karegá;
Zálim ko khák men máregá.

4 Usí ko sabhí mánenge;
Pal pal usí ko jánenge;
Lá intihá zát us kí hai;
Aur saltanat bhí dáimí hai.

5 Jharí kí mánind barkat hai;
Jo kaṭí ghás par parṭí hai;
Pámbande táza hote hain;
Pahzmurde lahlaháte hain.

BAHATTARWÁN ZABUR.—Dúsrá Hissa.
L. M. Duke Street. Orland.
Masíh ká sab qaumon par bádsháh honá.

1 Masíh qaumon ká málik hai;
Bandon kí madad kartá hai;

Táríkí ko miṭátá hai;
Inj l kí rosh n bakhshtá hai.

2 Arám díndár ko dewegá;
Dunyá ko khush wuh karegá;
Jítá pání baháwegá;
Sabhon ko táz'gí bakhshegá.

3 Kyá Hind, kyá Ch'n, kyá Arab ho,
Samundar j'án tak baṛhtá ho;
Khushí se sabhí áwenge;
Usko mubárak kahenge.

4 Terí duá to howegí,
Har qaum usí ko gáwegí;
Bádsháh—am'r—sab áwenge;
Mubárákbádí dewenge.

5 Sab ulfat uskí jánenge;
Buzurgí uskí mánenge;
Laṛke bhí usko jánenge;
Uskí tár f sab sikhenge.

BAHATTARWAN ZABUR.—Tí'sra' Hissa.

L. M. Alfreton. Antigua.

Masíh ká sárí dunyá par bádsháhí karná.

1 Mas'h—Masíhá átá hai;
Beṭá Khudá ká átá hai;
Wuh saltanat ko pátá hai;
Bádsháhat sab par kartá hai.

2 Adal—insáf se hai bhará;
Jalál ne us ko hai gherá;
Kangál ká hámí hai Ísá;
Zálim ká munsif hai taisá.

3 Sárí dunyá to uskí hai;
Málik wuhí to sab ká hai;
Tábi sabhí ko kartá hai;
Barkat sab hí ko detá hai.

4 J'áṉ tak áftáb kí roshní hai ;
Ujálá chánd ká p'hunchtá hai ;
Taháṉ tak wuh chamkátá hai ;
Roshní apní phailátá hai.

5 Qaumeṉ to dauṛí átí haiṉ ;
Naját Ísá se ḍhúnḍhtí haiṉ ;
Fazl usí se páte haiṉ ;
Sab hí mubárak hote haiṉ.

6 Rúhpák kí barkat aisí hai ;
Nadí kí mánind phailtí hai ;
Rází sabhoṉ ko kartí hai ;
Sab se táríf karátí hai.

TIHATTARWÁṈ ZABUR.—Pahlá Hissa.

C. M. Rochester. Mear.

Shariroṉ kí kámyábí par hasad karná na cháhiye

1 Sach much Ḳhudáwand hai mihrbán ;
Bandoṉ par hai nigáh ;
Par maiṉ is bát se thá nádán—
Ráh i Rabb se na ágáh.

2 Bedínoṉ ko maiṉ dekhtá thá ;
Ki barkat unkí haiṉ ;
Yih dekh maiṉ hiská rakhtá thá :—
Beḳhauf we marte haiṉ.

3 Dukh biná waqt we káṭte haiṉ ;
Beáfat játe haiṉ ;
Akaṛke sheḳhí karte haiṉ ;
Zulm se bhare haiṉ.

4 Sharárat se we bolte haiṉ;
Ḳhudá ká ḍar nahíṉ ;

Badgoí sab kí karte hain;
Parwáh na karte hain.

5 Bhar bhar piyálá páte hain;
Khudá se lá parwáh;
Daulat maumántí unkí hai;
Unká yih hissa hai.

6 Bhed iská main ne dhúndh liyá,
Jab girje men gayá;
Sun sunke sáf málúm kiyá,
Ki unká nás húá.

7 Yih ján sharminda ho gayá;
Ab ásrá karúngá;
Unke anjám se bach gayá;
Khushwaqt ho rahúngá.

TIHATTARWA'N ZABU'R.—Du'sra' Hissa.

C. M. Warwick. St. David's.

Khudá ká kamzoron ká zor o hissa honá.

1 Ráh apní par chaláwegá;
Tú háth bakhshegá;
Jalál men tú p'huncháwegá;
Tú merá howegá.

2 Kamzor to ján o badan hain;
We jhuke játe hain;
Par tujhe—tujhe tákte hain;
Bharosá rakhte hain.

3 Kamzoron ká tú bútá hai;
Tú merá hissa hai;
Tujh se alag jo rahtá hai,
Halák wuh hotá hai.

4 So bhatke log ab jitne hain,
Tú unko dekhtá hai;
Tujhí se sab jo bhágte hain.
Tú sazá detá hai.

5 Par mere liye hai bhalá,
Ḳhudá ko yád karún̲ ;
So apne ko tujh par ḍálá,
Ki tujh ko main̲ dharún̲.

TIHATTARWAN̲ ZABUR.—Tísra Hissa.

S. M. Shirland. Cambridge.

Sharíron kí kámyábí par hasad karná na cháhiye.

1 Mihrbán to hai Ḳhudá ;
Mubárak bhí sadá ;
Par main̲ nádán to aisá thá,
Main̲ rapaṭne par thá.

2 Bedín kí baṛhtí se—
Kámyábí unkí se,
Hasad ne mujh ko le liyá,
Aur giriftár kiyá.

3 Bharam kar rahtá thá ;
Din bhar main̲ dukhí thá ;
Par girje men̲ jis waqt gayá,
Tab iská ráz khulá.

4 Kalám se ján liyá,
Aur sáf málúm kiyá,
Ki we halák ho jáwenge ;
Dozaḳh men̲ paṛenge.

5 Yih ján udás húá ;
Láj kar main̲ leṭ gayá ;
Muáfí ko tab máng liyá ;
Tú hí ne baḳhsh diyá.

6 Samá men̲ tú merá—
Zamín par bhí—sadá ;
Garchi kamzor main̲ banda hún̲,
Bharosá rakhtá hún̲.

CHAUHATTARWÁṈ ZABUR.

C. M. Bangor. Evening Psalm.

Kalísyá kí satánewáloṉ ke barḳhiláf duạ́ mángná.

1 Bezár kab loṉ tú howegá ?—
Ghussa dikháwegá ?
Bandoṉ ko sadá chhoregá ?
Muṉh ko chhipáwegá.

2 Tú hí ne ham ko mol liyá ;
Hissa apná kiyá ;
Sáthí hamesha tú húá ;
Tú hí ne pakh kiyá.

3 Par ab be fazl rahte haiṉ ;
Waqt dukh meṉ kátte haiṉ ;
Ham ko bedín satáte haiṉ ;
Ukhárne cháhte haiṉ.

4 Ḳhudáyá, tujh ko tákte haiṉ ;
Tú madad karne á ;
Tujhí se fazl cháhte haiṉ ;
Tú dushman ko phirá.

5 Bádsháh tú hí hamárá hai ;
Naját tú detá hai ;
Áge qudrat dikhái hai ;
Daryá ko chírá hai.

6 Dushṭoṉ ko dekh, Ḳhudáyá, dekh ;
Hamárí ján bachá ;
Un meṉ na hai teráhí bhekh ;
Ham tere haiṉ sadá.

7 Apne hí qaul ko yád farmá ;
Hamesha tú sachchá ;
Zálim ká zulm tú ghaṭá ;
Sab dushṭoṉ ko lachá.

PACHHATTARWÁṈ ZABUR.

C. M. Devizes. Rochester.

Khudá kí qudrat o adl ká shukr.

1 Ham terá shukr karte haiṉ ;
Hamárá tú Khudá ;
Tujhí ko bande tákte haiṉ—
Taraf terí sadá.

2 Terí qudrat láintihá ;
Zamín ásmán terá ;
Kárkhána to lámuntahá :
Ásrá mujhe terá.

3 Náhaqq dushman ab phúlte haiṉ,
Aur sir uṭháte haiṉ ;
Dil meṉ khiyál na karte haiṉ,
Ki sab tere hí haiṉ.

4 Ek ko tú hí baṛhátá hai ;
Ek ko ghaṭátá hai ;
Yih áp se áp na hotá hai ;
Dátá—malik tú hai.

5 Ghazab ká pyálá rakhtá hai ;
Karwáhaṭ se bhará ;
Nichoṛ nichoṛ pilátá hai ;
Dushman ká hai dhará.

6 Tuhí ghamand ko toṛtá hai ;
Hameṉ ubhártá hai ;
Táríf apní karátá hai ;
Buzurg áp hotá hai.

CHHIHATTARWÁṈ ZABUR.

L. M. Arabia. Antigua.

Khudá ká Saihún ke dushmanoṉ se badlá lená.

1 Qadim se sachchá hai Khudá ;
Yahúda meṉ záhir huá ;

Sálim men takht to us ká thá ;
Saihún men jáná játá thá.

2 Kamán o t r ko toṛ diyá ;
Talwár ko usne mor diyá ;
Usı ne fauj ko jhár diyá,
Aur záhir qudrat ko kıyá.

3 Pahár se us ke dushman the ;
Zoráwarí dikhát: the ;
Unkí shekhı ko de.h liyá ;
Khák men unhen mi.á diyá.

4 We terí dapat se mure ;
Kyá gárıán, kyá hon ghore ;
Tere ghazab se dab gaye ;
Chúr hoke sabhí mar gae.

5 Jab bandon ko bachátá hai,
Insán ká ghazab roktá hai ;
Báqí ghussa be fáida hai ;
Iráda terá hotá hai.

6 Sab us ke tábi ho jáwen ;
Qadam us ká sab hı pakren ;
Apne ko use somp dewen ;
Bádsháhat us ko sab dewen ;

SATHATTARWA'N ZABUR.—Pahla' Hissa.

L. M. Uxbridge. Gilgal.

Kh:dá kí qudrat.

1 Qudrat Khudá kí sochtá hún ;
Usí ká dhyán main kartá hún ;
Jo tú ne áge kiyá hai ;
So bande ne soch liyá hai.

2 Kalísya men Khudá to hai ;
Terí mánind kaun aisá hai ?

Aglí qudrat dikhátá hai,
Bandon̲ par tere záhir hai.

3 Qudrat tú ne dikhá hai;
Aur bandon̲ ko chhuṛáyá hai.
Samundar tujhse ḍar gayá,
Usko ghabráhaṭ ne liyá.

4 Bádal se tú to garjá hai;
Bijlí ká bán chaláyá hai;
Usse dunyá roshan húí;
Aur tharthará ḍolne lagí.

5 Samundar men̲ tú chaltá hai,
Surágh apná dikhátá hai;
Bhed terá kaun pá saktá hai?
Ajúba kám tú kartá hai.

6 Músá, Hárún ne dekh liyá,
Jab unká sáthí tú húá,
Khabar jangal men̲ jab lií,
Agwáí bandon̲ kí jab kií.

SATHATTARWÁN ZABUR.—DU'SRA' HISSA

L. M. Forest. Luton.

Áfat men̲ Khudá se madad páná.

1 Bipat ke din mángí duá;
Chillá, chillá rujú húá;
Rát rát ko gháo bahtá gayá;
Bechain, bechain main̲ rah gayá.

2 Mihrbán Khudá ko yád kiyá,
Aur merá jí ghabrá gayá;
Faryád, faryád kará kiyá;
Bárhon̲ ne mujh ko gher liyá.

3 Tú jágná merá dekhtá hai;
Tú merá roná suntá hai;
Qadímí waqt ko soch liyá;
Fazl terá bhí yád kiyá.

4 Mihrbán Ḳhudá ne sun liyá;
Merí madad ko á gayá;
A'fat ko tú ne dúr kiyá;
A'rám bhí bande ko diyá.

SATHATTARWA'N̲ ZABU'R.—Tí'sra' Hissa.

C. M. Windsor. Abridge.

Náummaidí ko dúr karná.

1 Ḳhudá sadá kyá chhoṛegá—
Mihrbán na howegá?
Hamesha mun̲h kyá moṛegá?
Kyá fazl bhúlegá?

3 Rahm uská játá rahá?
Wáda mauqúf húá?
Mihrbání apní bhúl rahá?
G̲hussa aṭal húá?

3 Merí to yih kamzorí hai;
Jaisá ki taisá tú;
Qudrat terí qadím se hai;
Mihrbán hamesha tú.

4 Qudrat terí to hai ajíb:—
Agle dinon̲ se hai;
Apne b ndon̲ ká hai habíb;
Tú hí bachátá hai.

SATHATTARWA'N̲ ZABU'R.-Chautha' Hissa.

C. M. Barby. Peterboro'.

Isráíl ká Misr kí musíbaton̲ se naját páná.

1 Ḳhaufnák tú kaisá hai, Ḳhudá?
(Band kyún̲ na kahen̲?)
Sadá tú rahm se ladá;
Ham dukh kyún̲ na sahen̲?

2 Nasl i Yáqúb ne dekh liyá;
Tú ne ázmá liyá;
Píchhe unhen̲ chhuṛá liyá;
Unhín̲ ke kám áyá.

3 Chhuṛáke unko le gayá ;
Samundar ko chírá ;
Ban men̲ unká rakhwál húá ;
Garchi ḍar na gherá.

4 Hairat ká kám dikhá diyá ;
Súrágh kis ne pàyá ?
Sabhon̲ ko haul ne gher liyá ;
Rahm tú ne kiyá.

5 Chaṭán se pání de diyá ;
Músá agwá huá ;
Bandon̲ ko apná jhunḍ kiyá ;
Gaṛar'yá áp húá.

ATHHATTARWA'N̲ ZABU'R.—Pahila' Hiss.

C. M. Burford. Grafton.

Phisalnewálon̲ ko badlá dená.

1 Log Isráílí kaise sakht !
Aur ḍhíṭh we kaise the ?
Khudá se phir gae ek lakht,
Aur gardan kash bhí the.

2 Ulfat ke qaul ko toṛ diyá ;
Hukm nách'z kiyá ;
Kamán ko bhí bhulá diyá ;
Khudá ko chhoṛ diyá.

3 Bezárí ne use liyá ;
Qudrat sábit kiyá ;
Unhon̲ se badlá le liyá ;
Ghazab záhir húá.

4 Khudáyá, ham par rahm kar ;
Sakht dilí se ba'há ;
Sarkashí par tú bakhshish kar ;
I'mán men̲ qáim baná.

AṬHHATTARWÁN ZABUR.—Dú'srá Hissa.

L. M. Litchfield. Alfreton.

Isráíl kí tambíh o muáfí.

1 Hisáb Khudá ne jab liyá,
Bandon ko us ne jánch liyá,
Tambíh kar, un ko bakhsh diyá,
Aur mihr se sambhál liyá.

2 Sakháwat se khilá diyá,
Aur záhir apná ganj kiyá;
Rát rát ko mann barsá diyá;
Bandon ko us ne ser kiyá.

3 We taubhí kurkurá gae,
Aur gosht ká lálach kar gae;
Baṭer b'hutere á paṛe;
We Shikam bande ho mare.

4 Jab un men kitne mar miṭe,
Báqí un men rujú húe;
Sazá ke waqt royá kie,
Par jaldí phir we bhúl gae.

5 Sazá de de, phir bakhsh diyá;
Ghussa apná dhímá kiyá;
Kanán men unhen le gayá;
Aur chain se wán basá diyá.

AṬHHATTARWÁN ZABUR.—Tí'srá' Hissa.

L. M. 6 lines. Sudbury. Broadmead.

Khudá kí bardásht, aur Isráíl ká bacháo.

1 Khudá, Yahúdon ne kaí bár
Ázmáyá hai terá piyár!
Qudrat o ghussa jánch liyá;
Aur waqt ba waqt aisá kiyá.
Is shíshe men ham dekh lewen,
Kamzor ham kachche bande hain.

2 Umr to unkí ghaṭ gaí;
Taklíf hí se guzrán húí;

Ráh unkí ban men partí thí:
Baras chális tak safar kí;—
Parosí jab halák húe,
Khudá kí taraf tab phire.

3 Jab málik ká iqrár kiyá;
Zubán se usko mán liyá;
Duá o nazar bhí kiyá,
Par makar unke dil men thá;
Mizáj hí se dikhái diyá,
Ki dil jaisá ká taisá thá.

4 Tad bhí Khudá ne m'áf kiyá;
Apná fazl chamká diyá;
Ghusse ko aksar pher diyá;
Halák sabhon ko na kiyá,
Maláimí se sazá dií,
Rahmat ghusse ke sáth kií,

5 Khudá ne unko jánch liyá,—
Ázmáke us ne dekh liyá;
Ki sab ke sab náláiq the;
Par wáde uske qáim the;
Báp Ibráhím se dostí thí;
Ulfat jaisí kí taisí thí.

UNÁSIWÁN ZABUR.—Pahlá Hissa.

L. M. Carmel. Williamstown.

Kalísyá ká dukh men duá mángná.

1 Khudáyá, ham par nazar kar;
Kalísyá par tú rahm kar;
Kyúnkar bedín satáte hain;
Girjá barbád bhí karte hain.

2 Halák bandon ko karte hain;
Badnám bhí unko karte hain;
Chirhá chirhá satáte hain,
Díndárí ko yún rokte hain.

3 Bezár tú kab tak howegá?
Ghussa kab tak bhaṟkáwegá?
Madad—madad ke wáste á;
Aur ham se dushman ko haṭá.

4 Pichhle gunáh ko yád na kar;
Rahmat muláim tú záhir kar;
Gunáh kí ráh ko chhenk tú le;
Aur bandon ko bachá ke le.

UNA'SI'WA'N ZABU'R.—Du'sra' Hissa.

L. M. Windham. Augusta.

Kalísya ká satáe jáne par madad mángná

1 Madad—naját hamárí kar, —
Apne jalál ke liye kar;
Bacháke tú gunáh miṭá,
Dushman ko ham se tú haṭá.

2 Chiṟhá ke dushman kyún kahen;
'Khudá kahán?' aur ham ḍaren?
Insáf ko tú dikháwegá;
Badlá tú hí p'huncháwegá.

3 Hamáre dukh—mátam ko sun;
Maut se bachá, aur bakhsh de gun;
Ham tere jhunḍ kí bheṛen hain;
Táríf terí hí karte hain.

ASSI'WA'N ZABU'R.—Pahla' Hissa.

C. M. Communion. Grafton.

Kalísyá ká dukh men honá.

1 Tú Isráíl ká hai chaupán;
Bheṛon ko apní dekh;
Buzurg tú hai, aur álishán;
Rakhwálí ká le bhekh.

2 Khudá, ham dukh men paṛe hain;
A'nsú baháte hain;

Bachá, bachá;—ham tere hain,
Garchi ham bhaṭ'ke hain.

3 Buzurg málik, tú hí Khudá;
Ham mángte hain duá.
Kab tak royá karen?—sadá?
Tú barkat ab dilá.

ASSÍWÁN ZABÚR.—Dú'sra' Hissa.

L. M. Hebron. Forest.

Khudá kí latá ká ujṛí huí honá.

1 Kalísyá Rabb kí latá hai;
Háth uske ne lagáí hai;
Shákhen to bahut phail gaín;
Aur sab ko phal detí rahín.

2 Par latá ab murjháí hai;
Kharábí men wuh paṛí hai;
Haiwán ne báṛá toṛ diyá,
Aur latá ko ujáṛ kiyá.

3 Nigáh—Khudáwand, kar nigáh;
Tú kar kalísyá kí panáh;
Ísá ke wáste nazar kar;
Kar raham ájiz bandon par.

4 Phirá—kuráhon se phirá;
Miláp tú apne se kará;
Apní hí taraf tú lachá,
Aur sab kharábí se bachá.

EKÁSÍWÁN ZABÚR.

S. M. Silver Street. Cambridge.

Khudá ká apní ummat ko jatáná.

1 Pukár pukár ke gáo;
Áwáz sabhí uṭháo;
Khudá hamárá hai Bacháo,
Gít khubí ká uṭháo.

2 ‘ Buton se sab bacho ;
‘ Nápákí se hato ;’
Yahowáh yún farmátá hai ;
Naját wuh detá hai.

3 ‘ Dil apne ko barháo ;
‘ Jo cháho so mángo ;
‘ Bharpúrí se main detá hún ;
‘ Mubárak kartá hún.

4 ‘ Gar mujh ko chhoroge,
‘ Aur mujh se bhat’koge,
‘To main bhí tum ko chhorúngá ;
‘ Tambíh main deúngá.

5 ‘ Muqaddaso, suno ;
‘ Merí hí bát máno ;
‘Tab fazl se tum barhoge ;
‘ Khushwaqt ho rahoge.’

BAYÁSÍWÁN ZABUR.

C. M. Cambridge. Rochester.

Sardáron ko jataná.

1 Buzurgon men buzurg Khudá—
Sab se buzurg sadá ;
Insáf hí kartá hai Khudá ;
Takht rakhtá hai sadá.

2 Sardáro, ab hoshyár howo ;
Sachchá insáf karo ;
. araf kangálon kí howo ;
Unhen bachá rakho.

3 Khudá ko we na jánte hain,
Na jánne cháhte hain ;
Buton ke píchhe parte hain,
Halák we hote hain.

4 Uth, ai Khudá ; Bete ko bakhsh,
Aur takht usí ko de ;

Samá—zamín par uske naqsh ;
Hukm sabhon̲ par de.

TIRA'SI'WA'N̲ ZABU'R.

S. M. Paddington. Ninety third.

Satánewálon̲ par faryád karná.

1 Ai fazl ke Ḳhudá,
Tú chupká hai sadá ?—
Tú sab ko badlá detá hai ;
Insáf teráhí hai.

2 Jab bairíon̲ ke dekh ;
Chhall unke hain̲ anek ;
Muqaddason̲ ke dushman hain̲ ;
Halák we karte hain̲.

3 Unke mansúbe par
G̲haur se tú nazar kar ;
We kaise jhunjhuláte hain̲ !
Miṭáne cháhte hain̲.

4 Pukár ke kahte hain̲—
Akaṛ we bolte hain̲,
'Muqaddas nám miṭá dewen̲ ;
'Dunyá men̲ na rahen̲.'

5 Qudratí ai Ḳhudá,
Hamárí sun nidá ;
Ab hamen̲ dukhon̲ se bachá ;
Dushmanon̲ ko lachá.

6 Unkí nádání ko
Dikhá tú unhon̲ ko,
Gunáh se unko qáil kará,
Kuráhon̲ se phirá.

7 Qaumen̲ tab jánenge—
Yaqín yih karenge,
Yahowa'h tú akelá hai,
Málik tú sab ká hai.

CHAURASIWAN. ZABUR.—Pahla' Hissa.

L. M. Seasons. Ellenthorpe.

Girje kí bandagí.

1 Tere mahall (wáh!) kaise hain!
Khúbí se tú ne ghere hain;
Kaise hí suthre rakhte hain;
We sab Khudá ke p'yáre hain.

2 Girje men hone cháhtá hún,
Hámptá tujhí ko dhúndhtá hún;
Khudá, bádsháh tú hí merá;
Banda main hún sadá terá.

3 Gaure baserá páte hain;
Girje men chain se rahte hain;
Kyá gauron par mihrbán hogá,
Aur bande ko tú chhoregá?

4 We hí mubárak bande hain,
Jo takht ko tere gherte hain;
Terá jalál chamaktá hai;
Sabhon ko roshan kartá hai.

5 We hí mubárak bande hain,
Jo girjá sadá páte hain;
Tujhí se fazl páte hain;
Dilgírí ko miṭáte hain.

6 We hí mubárak bande hain,
Qadam jo tere dharte hain;
Qudrat terí par ás sadá;
Unhen na kartá tú judá.

7 Ánand, khushí se chalte hain;
Tere huzúr hí p'hunchte hain;
Tab hí ásmán men milte hain;
Fazl fazl se gáte hain.

CHAURÁSÍWÁṈ ZABUR—Dusrá Hissa.
L. M. Castle Street. Ellenthorpe.
Girje kí bandagí.

1 Saihún ká gít sun, ai Ḳhudá;
Terí hí barkat hai sadá;
Ek din jo tere sáth raheṉ,
Ạish ạshrat din hazár chhoṛeṉ.

2 Chhoṭí se chhoṭí jagah jo
Girje meṉ mile bande ko,
Tau bhí na taḳht kí máil mujhe,
Na tere ghar se páṉw ruke.

3 Din ká áftáb Ḳhudá tú hai;
Tú hí bacháo kí ḍhál bhí hai—
Shaitán—gunáh ke háloṉ se—
Báhar—bhítar ke dushman se.

4 Fazl zarúrí baḳhshegá;
Jalál meṉ bhí pahuncháwegá;
Sárí chízoṉ ko detá hai,
Jin se ḳhúbí nikaltí hai.

5 Bádsháh Ḳhudá hamárá hai;
Málik samá—zamín ká hai;
Shaitán huzúr se bhágte haiṉ;
Bande huzúr meṉ dauṛte haiṉ.

CHAURÁSÍWÁṈ ZABUR—Tísrá Hissa.
C. M. Oldham. Braintree.
Girje kí bandagí.

1 Kaisí ḳhushí kí hai jagah,
Ḳhudá j'áṉ átá hai;
Aur kartá mihr se nigáh!
Bihisht sí hotí hai.

2 Buzurg Ḳhudá hí átá hai;
Qudrat dikhátá hai;
Roshní dil meṉ phailátá hai;
Naját bhí detá hai.

3 Rúh Quds bhí bakhshá játá hai,
Wuh dil men átá hai;
Khúbí Masíh dikhátá hai;
Fazl bahátá hai.

4 Wahán kalám ko kholtá hai;
Gupt bhed janátá hai;
Wahán ham rahm dhúndhte hain,
Aur shukr karte hain.

HAURA'SI'WA'N ZABU'R.—Chautha' Hissa.

C. M. Warwick. Twenty-fourth.

Girje kí bandagí.

1 Ján tujh, Khudá, pukártí hai,
Alag jab rahtí hai;
Ummaid tujhí se rakhtí hai.
Girje kí lálsá hai.

2 Gaure kí jagah us men hai,
Wuh chain se rahtá hai;
Aur merí ján bhí cháhtí hai—
Nazdíkí cháhtí hai.

3 Tere huzúr ek din jo hai;
Sáth terí suhbat ke,
Hazár dinon se bihtar hai;
Dunyáwí ashrat ke.

4 Dahlíz terí hí táktá hún,
Jab bhítar I'sá hai;
Dunyá kí shán se bihtar hai;
Náchíz aur sab kuchh hai.

5 Sab chízon se tú bihtar hai;
A'rám—tasallí hai;
Gharí kí suhbat káfí hai;
Khushwaqt tú rakhtá hai.

CHAURÁSÍWÁN ZABUR.—Pánchwán His.
H. M. Bethesda. Murray.
Girje kí bandagí.

1 Buzurg Khudá jo hai,
Málik sabhon ká hai ;—
Buzurg ghar uská hai ;
Barkat se gherá hai,
Main cháhtá hún,
Ba ján o dil,
Jamáat se mil,
Táríf karún.

2 Mubárak we hí hain,
Jo us men rahte hain ;
Duá men hain mashghúl ;—
Mujh ko, Khudá, na bhúl,
Main cháhtá hún,
Ba ján o dil,
Jamáat se mil,
Táríf karún.

3 Qudrat men baṛhte hain ;
Phande se bachte hain ;
Ek ek to játá hai ;—
Ásmán men p'hunchtá hai,
Main cháhtá hún,
Tere huzúr,
Jo hai pur núr,
Táríf karún.

CHAURÁSÍWÁN ZABUR.—Chhathwán Hi
H. M. Murray. Bethesda.
Girje kí bandagí.

1 Ek din tere hazúr
Hazár din se masrúr ;
Khushí siwá us men ;
Na aish o ashrat men.

J'án tú hí hai,
T'án main rahún;
Main terá hún,
Tú merá hai.

2 Áftáb o dhál tú hai,—
Roshní—bacháo tú hai;
Barkat se tú bharpúr;
Bandon ko detá núr.
Tú bakhshegá
Ab fazl ko;
Núr ákhir ko
Diláwegá.

3 Jo tujh ko táktá hai,
Aur ásrá kartá hai,
Tú ulfat rakhtá hai,—
Bar usko bakhshtá hai.
Wuhí nekbakht
Jo banda hai,
Já uskí hai,
Pás tere takht.

PACHÁSÍWÁN ZABUR.

L. M. Uxbridge. Pilesgrove.

Naját ká Masíh se honá.

1 Naját Khudá kí unke pás,
Jo darke karte hain sipás;
Fazl—fazl utartá hai;
Dilon ko changá kartá hai.

2 Ab rahm adl á gae;
Dunyá men donon mil gae;
Ísá ke áne se húá;
Usí kí maut ne yih kiyá.

3 Rahm adl ká dost húá;
Khudáwand se yún ho gayá;

Sazá ạdl kí áp liyá;
Rahm ko yún̲ púrá kiyá.

4 Rahm kí bar̲htí hotí hai;
Dunyá men̲ phailtí játí hai;
Rástí samá se jhánktí hai;
Ham bandon̲ par utartí hai.

5 Ḳhúbí Ḳhudá se átí hai;—
Mubárak Ísá átá hai;
Áge—áge wuh játá hai;
Ásmán kí ráh batátá hai.

CHHIÁSÍWÁN̲ ZABÚR.—Pahlá Hissa.

C. M. Barby. Bedford.

Ḳhudá kí minnat karní.

1 Ḳhudáyá, tú merí duạ́
Ab, kán lagáke sun,
Ạ́jiz—gharíb, main̲ ab múá;
Ab tujh se páún̲ gun.

3 Tú ne to pák mujhe kiyá;
Tú hí mujhe bachá;
Apná hí mujh ko kar liyá;
Ásrá terá sachchá.

3 Main̲ minnat terí kartá hún̲;
Duạ́ Ḳhudá, tú sun;
Tujhí se ḳhushí ḍhúnḍhtá hún̲;
Bande kí bintí sun.

CHHIÁSÍWÁN̲ ZABÚR.—Dúsrá Hissa.

C. M. Rochester. Cambridge.

Ḳhudá hí par bharosá rakhná.

1 Bharosá terá kartá hún̲;
Ján tujh ko táktí hai;
Ḳhúbí tujhí se cháhtá hún̲;
Tú hí to baḳhshtá hai.

2 Rahm se tú to hai bharpúr ;
Duá, ko suntá hai ;
Bachá, dikhátá apná núr ;—
Tú hí to merá hai.

3 Bipat ke din main tákúngá—
Or terí dekhúngá ;
Tujhí ko main pukárúngá ;
Jab fazl páúngá.

4 Tú hí akelá hai Khudá ;
Tujh sá kaun dúsrá hai ?
Tú házir názir hai sadá ;
Barkat ko bakhshtá hai.

CHHIASÍWAN ZABUR.—Tísra' Hissa.

L. M. Windham. Williamstown.

Musíbat men rahm mángná.

1 Khuádyá, ham se ghussa pher
Na ho, ki ham howen ákhir ;
Bezár tú sadá rahegá ?—
Rahm se kyá na tákegá ?—

2 Bandon ko m'áf na karegá ?—
Na apní khushí dewegá ?—
Rahm—rahm, Khudáyá kar ;
Apní naját se kar be dar.

3 Sun khushí se tú lewegá ;
Ghazab tú apná pheregá ;
Masíh kí khátir bakhshegá ;
Dilásá bhí diláwegá.

CHHIASÍWAN ZABUR.—Chautha' Hissa.

L. M. Duke Street. Park Street.

Khudá wáhid kí táríf.

1 Tú hí akelá hai Khudá ;
Dúsron ko kiyá hai judá ;
Howenge sabhí tábidár ;
Sab tujh se honge ummaidwár.

2 Butoṉ ko chhoṛ sab áwenge ;
Tujhí ko málik mánenge ;
Terá jalál phailáwenge ;
Tujhí ko wáhid jánenge.

3 Sárí buzurgí tujh se hai ;
Tujhí se sárí qudrat hai ;—
Tú bande ká muạl'im ho ;
Tá tere hukm ko mánúṉ.

4 Tú apne ḍar ko dil meṉ ḍál ;
Shukr terá hai dil ká mál ;
Tú sáre dil ko apná kar ;
Ki táríf terí ho beḍar.

5 Rahm terá láintihá ;
Mujh par baháyá bebahá ;
Dozakh se liyá taiṉ chhuṛá ;
Apní taraf liyá muṛá.

6 Badoṉ se garchi gherá húṉ,
Unse satáyá játá húṉ ;
Dayál Khudá bachátá hai :
Rahím Khudá chhuṛátá hai.

SATTÁSIWAṈ ZABUR.

L. M. Sterling. Effingham.

Girje kí sifat.

1 Táríf girje meṉ hotí hai ;
Khudá ká shukr us meṉ hai ;
Yáqúb ká tambú cháhtá hai ;
Aur wuh Saihún meṉ rahtá hai.

2 Ghar ghar rahm se átá hai ;
Roz roz duá j'áṉ hotí hai ;
Par girje meṉ wuh bastá hai ;
J'áṉ mil mil duá hotí hai.

3 Saihún kí bát ajúba hai,
Qadím se jo ki áí hai,—

Khudá ká shahr wuhí hai ;
Mashúr qaumon men hotá hai.

4 Usí men nayá janam hai,—
Rúh Quds ká fazl us men hai ;
Sárí dunyá á jáwegí ;
Mil mil fazl se gáwegí.

5 Khudá jab karegá hisáb—
Jab kholegá apní kitáb ;
Firishte tab mil gáwenge,—
Girjá mubárak kahenge.

6 Jo us men janam páte hain,
Aur us men pále játe hain,
Mubárak we kaháwenge ;
Khushwaqt hamesha rahenge.

AṬHA'SI'WA'N ZABU'R.—Pahla Hissa.

L. M. Kingsbridge. Williamstown.

A'fat men duá karná.

1 Merí naját ke ai Khudá,
Tujhí ko táktá hún sadá ;
Dukh ne bande ko gherá hai ;
A'fat ne ján ko torá hai.

2 Kyá rát kyá din main rotá hún ;
A'h áh karke pukártá hún ;
Murde kí mánind ho gayá ;
Kamzor ho khák men loṭ gayá.

3 Andh'yárá mujh par chhá gayá ;
Aur músse tú bhí chhip gayá ;
Bezár tú musse ho gayá ;
Qahr se banda dab gayá.

4 Dost ko musse alag kiyá ;
Unhon ne mujh se ghin kiyá ;
Main bhaksí men to paṛ gayá ;
Mátam o gham se bhar gayá.

5 Nazar, Khudáyá, nazar kar ;
Rahm se mujh ko kar bedar ;
Áfat kí band se tú chhurá ;
Shukr—táríf mujh se kará.

AṬHÁSÍWÁN ZABUR.—Dúsrá Hissa.

L. M. Bethlehem. Forest.

Barí musíbat men hoke bacháo mángná.

1 Ján merí ákhir hotí hai ;
Nazdík qabr ke p'hunchí hai ;
Mihr terí maín kab dekhún ?
Main fazl terá kab páún.

2 Qabr men shukar kyúnkr ho ?
Taríf zinde se ho, to ho ;
Na chhor—na chhor—mujhe na chhor ;
Hamesha tak tú munh na mor.

3 Larkáí se dukh ne gherá hai ;
Qahr to mujh par pará hai ;
Bipat men umr játí hai ;
Aur qúwat merí ghattí hai.

4 Shaitán—dushman satáte hain ;
Halák bande ko karte hain ;
Áfat kí bárh to barhtí hai ;
Merí ummaid dubátí hai.

5 Bachá—bachá—tú hí bachá ;
Dushman harek ko tú lachá ;
Tú apní qudrat ko dikhá,
Aur rástí sabhon ko sikhá.

NAWÁSÍWÁN ZABUR.—Pahlá Hissa.

C. M. Mount Pleasant. Western.

Masíh se Khudá ká qaul.

1 Rahm ká gít insáno gáo ;
Shukr Khuká ká ho ;

Háṉ, pusht dar pusht, sab, sabhí gáo ,
  Hamesha sift karo.

2 Ḳhudá ká qaul to sachá hai ;
  A'smán sá qáim hai ;
Kahá jo hai, so hotá hai ;
  A'p púrá kartá hai.

3 Qaul I'sá se jo kiyá hai,
  Wuh púrá karegá ;
Ráj usko jo ki diyá hai,
  Hamesha rahegá.

4 Ḳhudá ká fazl gáwenge,
  Usí ká shukr ho ;
Mil mil táríf sab karenge ;
  Ulfat se hú ba hú.

NAWA'SIWA'N ZABU'R.—Du'sra' Hissa.

L. M. Ellenthorpe. Upton.

Masíh se Ḳhudá ká qaul.

1 Ra'mat ká gít maiṉ gátá húṉ ;
Pukár pukár sunátá húṉ,
Terí sachái maiṉ sochtá húṉ ;
Aur pusht dar pusht sunátá húṉ.

2 Beṭe se túne kah diyá ;
Aur qasam usse kar liyá,
Qaul ab'dí usse bándh liyá;—
Sabhoṉ par usko ráj diyá.

3 Apná rasúl—káhin kiyá ;
Bandoṉ ko usko somp diyá,
Usí se fazl baḳhsh diyá,
Usse mubárak kar diyá.

4 A'smán par us sá nahíṉ hai,
Aur na zamín par koí hai ;
A'smání uske bande haiṉ ;
Zamíní us ke tábi haiṉ.

5 Ḳhush hoke ab jamáat gáwe,
Aur málik Ísá ko kahe;
Firishte bhí táríf kareṉ,
Aur shukr ádmí mil kareṉ.

NAWA'SI'WA'N ZABU'R.—Tí'sra' Hissa.
C. M. Winter. Arlington.
Ḳhudá kí buzurgí.

1 Jalál Ḳhudá ká kaisá hai!
Bayán se báhar hai;
Kis kí buzurgí aisí hai?
Us sá na koí hai.

2 Uttar—dakhkhin to uske haiṉ—
Púrab—pachchhim bhí haiṉ;
Us kí mahkúm sab qaumeṉ haiṉ,
Maujúd sab us se haiṉ.

3 Usí ko ándhí mántí hai,
Samundar us ká hai;
Wuh lahroṉ ko uṭhátá hai,
Wuhí satátá hai.

4 Sitáre uske cham'kte haiṉ;
Firishte tábi haiṉ:
Dozaḳh meṉ us ke dushman haiṉ;
Sab us se ḍarte haiṉ.

5 Insáf o ạdl uske haiṉ;
Aur uská fazl hai;
Rástí o rahm mile haiṉ;—
Núr Rabb ká kaisá hai!

NAWA'SI'WA'N ZABU'R.—Chautha' Hissa.
S. M. Watchman. Silver Street.
Injíl ke mánnewále kí nekbaḳhtí.

1 Injíl jo paṛhte haiṉ,
Qabúl bhí karte haiṉ,
Mubárak bande we hí haiṉ,
Jalál se ghere haiṉ.

2 Ubhartá dil to hai ;
Ummaid Ísá kí hai ;
Usí kí rástí tákte hain̲ ;
Bharosá rakhte hain̲.

3 Ḳhudáwand zu'ljalál
Dil rakhtá hai bahál ;
Naját o táqat detá hai ;
Shukr karátá hai.

NAWÁSÍWÁN̲ ZABUR.—Pánchwán Hissa.

C. M. Rochester. Barby.

Ḳhudá kí wafádárí aur Ísáion̲ kí tambíh.

1 Yún̲ Báp Ḳhudá farmátá hai—
Beṭe se kahtá hai,
'Pahlauṭhá tú hí merá hai ;
'Sab se buzurg tú hai.

2 'Gar tere bande toṛ dewen̲,
'Yá hukm se phiren̲,
'Gar gunáh men̲ we paṛ jáwen̲,
'Gar phande men̲ giren̲.—

3 'Tambíh we mujh se páwenge ;
'Ḍapṭe we jáwenge ;
'Dilgírí men̲ we howenge ;
'Tab phir ke bachenge.

4 'Qaul kadhí main̲ na toṛúngá ;
'Yád usko rakhúngá ;
'Ulfat se main̲ to marúngá ;
'Zarúr bacháúngá.

5 'Ek bár main̲ qasam khá chuká,—
'Us se na phirúngá,—
'Dáúd se qaul jo ho chúká,
'Nasl se karúngá.

6 'Ál terí baṛhtí jáegí,
'Jahán̲ tak súraj hai ;

'Dunyá ke hadd tak phailegí—
'Insán jahán tak hai.

7 'Ráj terá chánd sá howegá;
'Aṭal wuh rahegá;
'Hashar jab tak na howegá,
'Ráj kartá rahegá'

NAWÁSIWÁN ZABUR.—Chhathwán Hissa.

L. M. Bath. Augusta.

Insán kí faná.

1 Ham maut kí hálat men paṛe;
Faná se sab ke sab gire;
Kaun, ádmíon men, aisá hai,
Ki maut se wuh bach saktá hai?

2 Qaumon ko marte dekhte hain;
Ham áp bhí galte játe hain:—
Kyá maut sab hí ko kháwegí?
Hayát befáida howegí.

3 Kahán, Ḳhudáyá, wáde hain,
Jo tú ne ham se kiye hain?
Kyá bande nahín marte hain?
Aur we halák na hote hain?

4 Par tú hamen jiláwegá;
Uṭháke khaṛá karegá;
Tú ḳhushí men p'huncháwegá;
Hamen salámat rakhegá.

NABEWÁN ZABUR.—Pahilá Hissa.

L. M. Bath. Alfreton.

Ḳhudá ká abadí, aur insán ká fání honá.

1 Harek zamáne men Ḳhudá
Ummaid bandon kí hai sadá;—
Tú unke chain kí jagah hai;
Árám tú unko detá hai.

2 Pahároṉ se tú áge thá,—
Zamín kí new se pahle thá;
Balk azal se tú hai Ḳhudá;
Ḳháliq, málik, tú hí sadá.

3 Tú bashar ko banátá hai;
Tú bashar ko miṭátá hai;
Kalám se tere átá hai;
Hukm se tere játá hai.

4 Tere huzúr hazár baras
Bhí ek din se nahíṉ saras;
Taise we guzar játe haiṉ,
Jaise din rát bhí kaṭte haiṉ.

5 Insán mihmán áj kal ke haiṉ,—
Ab jíte haiṉ—phir marte haiṉ;
Pání kí báṛh se ghaṭte haiṉ;
Loṭ hí qabr meṉ játe haiṉ.

6 Subh ke phúl se áte haiṉ;
Aur shám hí ko murjháte haiṉ;—
Ghusse ko tú dikhátá hai;
Gunáh ko sábit kartá hai.

NABEWA'Ṉ ZABU'R.—Du'sra' Hissa.

L. M. Bath. Forest.

Zindagí kí nápáedárí.

1 Ai Rabb tú nazar kartá hai—
Chhipe gunáh ko dekhtá hai;
Bezárí tú dikhátá hai;
Gunáh ko yád dilátá hai.

2 Gar jíweṉ sattar baras tak,
Yá jíte raheṉ assí tak,
Tau bhí jald áḳhir hote haiṉ;
Mashaqqat hí meṉ káṭte haiṉ.

3 Kaun jántá hai terá qahr?
Ghusse se kaun tere be ḍar?

Tú aql hamon ko sikhá ;
Hisáb din din ká tú dikhá.

4 Khudáyá, nazr ham par kar ;
Tálím kalám se kiyá kar ;
Bandon kí umr ko barhá ;
Fazl se ham ko khush kará.

NABEWÁN ZABÚR.—Tísrá Hissa.

C. M. Dundee. Arabia.

Khudá ká abadí, aur insán ká fání honá.

1 Tú pichhle dinon ká Khudá—
Bandon kí já i panáh ;
Túfán se unkí ár sadá ;
Tú karegá nigáh.

2 Bande tere sáye tale
Hamesha rahte hain ;
Garchi sáre dushman galen,
We chain se ár men hain.

3 Paháron se tú áge hai,
Zamín se bhí pahle ;
Tú azl se tá abad hai ;
Tú khilqat se pahle.

4 Ham terí bát se mitte hain ;
Khák men mil játe hain ;
Jahán se ham nikalte hain,
Tahán mil játe hain.

5 Tere áge hazár baras
Ek rát kí mánind hain,—
Ek din se nahín hain saras,
Guzarte játe hain.

6 Dunyá men jitne hain jándár,
Bárh se bah játe hain ;
Nae makhlúq ká tú madár.
Jo paidá hote hain.

7 Phúlon ki mánind sab hí hain ;—
Din ko khúbsúrat hain ;
Rát ko we phir murjháte hain ;
Bhuláe játe hain.

8 Tú pichhle dinon ká Khudá—
Bandon kí já i panáh ;
Túfán se unkí ár sadá ;
Tú karegá nigáh.

NABEWÁN ZABUR.—Chauthá Hissa.

C. M. Stephens. Bedford.

Ádmíon kí faná.

1 Khudá, gar tú hisáb kare—
Gunáh ko gar dekhe,
To ghazab ham par á pare ;
Dar hargiz na tare.

2 Umr dhúen sí játí hai ;
Bukhár sí miṭṭí hai ;
Kahání sí na rahtí hai ;
Sáye sí ghaṭṭí hai.

3 Koí sattar baras pátá hai—
Assí tak jítá hai ;
Par dukh—taklíf men káṭṭá hai ;
Afsos á ghertá hai.

4 Qadímí ulfat tú dikhá ;
Ghusse ko ab miṭá ;
Tú apní rahmat ko pilá ;
Us ká maza chikhá.

5 Tú aqlmandí ko dilá ;
Díndárí men chalá ;
Hayát ká pání tú pilá ;
Aur tázagí dilá.

NABEWÁN ZABUR.—Pánchwán Hissa.
S. M. Shirland. Aylesbury.
Bacháo aur sukh mángná.

1 Rahím Khudáyá, á;
Dil apní or phirá;
Dunyá men mátam—dukh—taklíf—
Cháro taraf haríf.

2 Gunáh—dilgírí ko—
Dunyáwí jhanjhaṭ ko.
Miṭá; aur sukh ko dil men lá:
Ápne huzúr p'hunchá.

3 Apní qudrat dikhá;
Bandon par kar nigáh;
Baqadr dar ke sukh dilá;
Áb i fazl tú pilá.

4 Tab tere hí huzúr
(Jo haigá tú pur núr,)
Howenge khushí se mámúr,—
Táríf se bhí bharpúr.

NABEWÁN ZABUR.—Chhathwán Hissa.
7s. Fairfaz. Norwich.
Ádmíon kí faná.

1 Háe! gunáh ne kyá kiyá!
Ḍál kamzorí ko diyá;
Mátam jag men áyá hai;
Faná ghálib húí hai.

2 Áj to bhale change hain;
Kal paregá ham par gham;
Parson maut men parenge;
Tarson kíre kháwenge.

3 Pal bhar zindagí to hai,
Usí se jo játá hai;
Palak bhar na ṭhahartá hai,
Maut insán ko letá hai.

4 Faut ke din ko tákúngá;
Korh gunáh na bhúlúngá;
Nigáh tujh ko karúngá;
Jagah tujh pás páúngá.

IKÁNBEWÁN ZABUR.—PAHLÁ HISSA.
L. M. Uxbridge. Ward.

Khudá ká musíbaton se panáh banná.

1 Panáh Khudá kí jis ne lí,
Káṭegá chain se zindagí;
Wuh din ko sáya páwegá;
Salámat rát ko rahegá.

2 Khudáwandá, ab kahtá hún,
Terá bharosá rakhtá hún;
Main garchi khákí banda hún,
Qudrat kí ásrá kartá hún.

3 Beshakk mubárak banda hai,
Jiská Khudá Yahowáh hai;
Dushman ke jál se bachtá hai;
Shaitán ke háth se chhúṭtá hai.

4 Murghí jaisá bachátí hai—
Par tale bachche rakhtí hai,
Taisí hí áṛ Yahowáh hai;
Ján bandon kí bachátá hai.

5 Garmí kí tap gar á pare—
Bandon ko wabá á ghere,
Khudá to áṛ unhon se hai;
Tab usí se panáh to hai.

6 Gar rát ko maut faná kare—
Ghar ghar ko agar nás kare;
Bandon ko tú bachátá hai;
Tú mátam se chhuṛátá hai.

IKA'NBEWA'N ZABU'R.—Du'sra' Hissa.

L. M. Shoel. Ward.

Khudá ká musíbaton se panáh banná.

1 Agar áspás hazár maren—
Log cháro taraf mar paren,
Chune hue salámat hain;
Khudá kí ár men sábit hain.

2 Utar firishta jab pará,
Ghar ghar Misrí ko jab márá,
Bandon kí ár Khudá húá;
Par dushmanon ká nás húá.

3 Gar ág o wabá á pare—
Díndáron ko jo á ghere,
To dukh o maut mubárak hain;
Ye bhí unhín ke fáide hain.

4 Gunáh o dukh se chhútte hain;
Jhanjhat—áfat se bachte hain;
A'rám men dákhil hote hain;
Huzúr Khudá ke p'hunchte hain.

IKA'NBEWA'N ZABU'R.—Tí'sra' Hissa

C. M. Christmas. Twenty fourth.

Díndáron ká áfaton se bacháo.

1 Ai khákí bháío, kh'yál karo;
Tum maut ko yád karo;
Phandon se ghire húe ho;
Khudá kí ás dharo.

2 Yahowáh hukm detá hai
Apne firishton ko;
Rakhwálí un se hotí hai;—
Apne bacháo síkho.

3 We háthon par uṭháte hain;
Hidáyat karte hain;
We áfat se bacháte hain;
Salámat bande hain.

4 Ajgar o sher latáṛoge;
Shaitán ko jítoge;
Ísá ke zor se mároge;
G̱hálib ho jáoge.

5 'Ulfat jo musse rakhte hain,
(Ḳhudáwand kahtá hai,)
'Musse bacháe játe hain;
'Naját unhín kí hai.

6 'Un kí duá ko suntá hún;
'Fazl bhí detá hún;
'Qudrat se main bachátá hún;
'Unhen sambháltá hún.

7 'Jo koí mujhe jántá hai,
'Main use jántá hún;
'Jo mujh ko jag men mántá hai,
Sarg usko detá hún.'

BÁNBEWÁṈ ZABUR.—Pahlá Hissa.

L. M. Antigua. Litchfield.

Itwár kí ḳhúbí, aur díndár kí ummaid.

1 Buzurg o baṛe ai Ḳhudá,
Shukr terá kyá ḳhúb sadá!
Ulfat terí dikháúngá;
Rát din táríf main karúngá.

2 Mubárak hai Itwár ká din;
Ai ján, ise mubárak gin;
Ab merá dil taiyár howe;
Shukr—táríf ab kar lewe.

3 Ḳhushwaqt—ḳhushwaqt Ḳhudá se ho;
Uskí naját se ḳhush howo;
Kaisá fazl chamaktá hai!
Ḳhudá ká bhed jhalaktá hai.

4 Ise nádán na páte hain̠;
Haiwán se jíte marte hain̠;
We mánind hare ghás kí hain̠;
We lạnat se murjháte hain̠.

5 Jalál ká hissa rakhtá hún̠;
Fazl se pák main̠ hotá hún̠;
Ḳhushí naí to hotí hai;
Ḳhushwaqtí dil men̠ bar̠htí hai.

6 Dushman—gunáh to ghaṭegá;
Na dukh ká sabab howegá;
Bátiní dushman marenge;
We náummaid ho jáwenge.

7 Tab dekhúngá aur jánúngá;
Jo cháhtá hún̠ so páúngá;
Aur sárá dil aur sárí ján
Ḳhushwaqt tab hogí bích ásmán.

BA'NBEWA'N̠ ZABU'R.—Du'sra' Hissa.
L. M. Quito. Sterling. Uxbridge.
Girja—Ḳhudá ká bágḥícha.

1 Ḳhushí Ḳhudáyá kaisí hai—
Kaisí dilchaspí bar̠htí hai,
Bághícha terá dekhne ko—
Us men̠ ká paudhá hone ko!

2 Apne girje men̠ mujh ko rakh
Sahí salámat áḳhir tak;
Jítá pání mujh par bahá;
Tú apní Rúh se kar sahá.

3 Rástí ká daraḳht jíwegá,
Garchi badan murjháwegá;
Waqt garchí sab ko mártá hai,
Par fazl dil men̠ bar̠htá hai.

4 Díndárí phal to phalte hain̠;
Ye phal Ḳhudá se lagte hain̠;

Jo uskí taraf tákte hain,
Khudá ko sachchá páte hain.

TIRANBEWAN ZABUR.—Pahla' Hissa.

L. M. Duke Street. Winchester. Old Hundred.

Khudá ká khálik o málik honá.

1 Málik—buzurg Khudá, tú hai;
Jalál hí se tú ghirá hai;
Tú ne jahán banáyá hai;
Aur usko qáim rakhá hai.

2 Par áp khilqat se áge thá;
Bunyád se tú to pahle thá;
Azal se húá takht terá;
Tá abad tú hí hai merá.

3 Ghusse se qaumen uṭhtí hain;
Khudá ká sámhná kartí hain;
Ghusse kí báṛh befáida hai;
Tú ḍapaṭ ke miṭátá hai.

4 Takht terá sadá qáim hai;
Áṛ merí terá wáda hai;
Pákíz'gí ab'dí terí hai;
Kalísyá men wuh záhir hai.

TIRANBEWAN ZABUR.—Du'sra' Hissa.

10s 6 lines. New Fiftieth.

Khudá ká kháliq o málik honá, aur kalísyá ká amn.

1 Jalál ká Khudá ráj kartá sadá;
Qudrat hai uskí buzurgí sab kí;
Sárí hí khilqat usí se har'kat;
Takht áge se thá—pesh khilqat se thá;
Bair karná Rabb ká nahín kuchh kám ká;
Abas hí qaumen ghusse men rahen.

2 Ándhí ho dhúní—bárh ho já thamí;
Págalpan chhoṛ do; tábi ab ho jáo;
Kalísyá qáim—Ḳhudá se dáim—
Wáde se mazbút—qaul se hai sabút;
Masíh ko dekho, háziri síkho;
Qadam par giro; Ḳhudá se ḍaro.

CHAURÁNBEWÁṈ ZABUR.—Pahlá Hissa

C. M. Barby. Stephens. Medfield.

Pák logoṉ kí tambíh, aur sharíroṉ kí ḳharábí.

1 Ajr, Ḳhudáyá, tujh se hai;
Apná insáf dikhá;
Badlá tú hí to letá hai;
Hameṉ apná lakhá,

2 Sharíroṉ ko tú dekhtá hai;
Ráh unkí bátil hai;
Tú sazá unko detá hai;
Ghazab unḍeltá hai.

3 Láiq tambíh jab bande haiṉ,
Chhaṛí tú mártá hai;
We terá háth pahchánte haiṉ;
Unko sudhártá hai.

4 Tú bandoṉ ko sambháltá hai,
Aur ḳhabar letá hai,
Tambíh se ạql detá hai,
Mubárak kartá hai.

5 Nikál na unko detá hai;
Na wáda toṛtá hai;
Unkí muáfí kartá hai,
Masíh se baḳhshish hai.

CHAURÁNBEWÁṈ ZABU'R.—Du'sra' Hissa.

L. M. Bath. Medway. Litchfield.

Khudá se tasallí aur bacháo honá.

1 Kaun merá hámí howegá?
Kaun merí khabar lewegá?
Jab sáre dushman milte haiṉ,
Ás merí chhínne cháhte haiṉ.

2 Háe!—háe!—maiṉ phislá játá húṉ;
Maiṉ tujhí ko pukártá huṉ;
Tú hí—tú hí sambháltá hai,
Aur apní ráh par rakhtá hai.

3 Bhayának kh'yál jab gherte haiṉ,
Aur bande ko ghabráte haiṉ,
Mahabbat se tú bakhshtá hai—
Dil ko tasallí detá hai.

4 Sharárat ke khiyál uṭhe,
Árám sab dunyá se luṭe,
Tispar bhí tú hí hai málik;
Áp ko dikhátá hai kháliq.

5 Kíná jo chàheṉ, kar leweṉ;
Beḍar jo cháheṉ, so boleṉ;
Ghamanḍí ko tú káṭegá;
Sharíroṉ ko miṭáwegá.

PANCHÁNBEWÁṈ ZABU'R.—Pahla' Hissa.

C. M. Marlow. Clarendon. Oxford.

Khudá kí táríf karwáná.

1 Buzurg Khudá kí sif'teṉ gáo;
Uskí táríf karáo;
Uskí naját sunáo—sunáo;
Auroṉ se bhí manáo.

2 Adab o shukr se ab áo;
Aur sar sajúd howo;

Qudratí usko ján leo ;
Bádsháh use máno.

3 Firishte—bádsháh bhí jánen ;—
Náchíz huzúr men hain ;
Jitne buzurg—sabhí síkhen ;
Uske huzúr jhuken.

4 Sárí chízen usí ke háth, —
Usí ke qábú men ;
Samundar bhí unhon ke sáth ;
Pahár bhí usse hain.

5 Chale gharíbí se tum áo ;
Uske huzúr jhuko ;
Ai sab makhlúqo, ájiz ho,
Máng fazl ko leo.

6 Wuh abhí kán jhukátá hai ;
Jald jáke arz karo ;
Ab mihr kiyá chátá hai ;
Use qabúl karo.

PANCHANBEWAN ZABUR.—Du'sra' Hissa.
S. M. Silver Street. Paddington. Thatcher.
Beímání se halák honá.

1 Rabb kí táríf karen ;
Ulfat ke sáth daren ;
Wahí sab se buzurg Khudá—
Bádsháh azím sadá.

2 Gahráon ko kiyá ;
Mahdúd bhí kar diyá ;
Khuskí aur pání us se hain ;
We us ko mánte hain.

3 Uske huzúr giro ;
Gharíbí se phiro ;
Ham us ke háth ke bande hain ;
Maujúd usí se hain.

4 Us kí áwáz suno ;
Be ad'bí na karo ;
Maqbúl logon kí mánind áo ;
Us ká iqrár karo.

5 Gar dil ho beliház,
Aur fazl kí áwáz
Na mánegá, to maregá—
Halák ho jáwegá.

6 Bezár—buzurg Khudá—
Wuh rahegá sadá ;
Wuh unko dúr kar dálegá—
Árám na dewegá.

PANCHÁNBEWÁN ZABUR.—Tísrá Hissa.

L. M. Uxbridge. Litchfield. Luton.

Beímání se halák honá.

1 Áwáz—áwáz uthá gáwen ;
Mil mil sabhí táríf karen ;
Buzurg Sultán Khudá to hai ;
Qad m se wuhí málik hai.

2 Mil mil á bandagí karen ;
Paidáish kí táríf karen ;
Ham uskí jhund kí bheren hain ;
Garar'yá wuh hamárá hai.

3 Uskí áwáz ko sun lewen ;
Ulfat kí bát ko ham mánen ;
Sakht dilí se na khwár howen ;
Na beímání men maren.

4 Yahúd ne use tá liyá ;
Tab usne kí thí kiriyá,
'Árám men we na p'hunchenge ;
'Na mere chain ko dekhenge.'

5 Adab o dar se dekh leo ;
Halákat unkí soch leo ;

Ab muft ká fazl sab leo ;
Der karke uske mat khowo.

6 Wádon ko jald qabúl karo ;
Gháfil gunáh men na maro ;
Ímán láke árám leo ;
Amal karkar mubárak ho.

CHHÁNBEWÁN ZABUR.—PAHILÁ HISSA.

C. M. Marlow. Colchester. Newton.

Masíh kí bádsháhat par ḳhushí karná.

1 Sárí qaumen shukr karen ;
Har ek zubán gáwe ;
Ghaflat men áge na paren ;
Naí táríf howe.

2 Táríf Ísá kí kar leo ;
Bádsháhat uskí hai ;
Sambháltá wuhí dunyá ko ;
Fazl se ghirá hai.

3 Ásmán shukr se bhar jáwe ;
Zamín táríf kare ;
Ḳhushí cháro taraf howe ;
Ḳhushwaqtí phail jáwe.

4 Ab ṭápú ḳhushí sab karen,
Sáre pahár jhuken ;
Sárí tarái ubhar jáwen ;
Sabhí taiyár howen.

5 Dekho, Ḳhudáwand átá hai—
Rabb Ísá átá hai ;
Barkat baháne átá hai ;
Wuh rástí detá hai.

6 Murdon ko jab jiláwegá,—
Sab házir karegá ;

Ghazab apná dikháwegá ;
Sharír tab rowegá.

CHHANBEWAN ZABUR.—Du'sra' Hissa.
L. P. M. Newcourt. St. Helen's. Plymouth Dock.
Khudá kí táríf karwáná.

1 Áwáz har ek uthá gáwe ;
Hán, sárí dunyá mil gáwe ;
Buzurg Khudá ká nám lewe ;
Qaumon men já suná dewe ;
Uská jalál phailá dewe ;
Naját ká kám mashúr kare.

2 Qaumen uská jálál jánen ;
Tájjub hoke kalám parhen ;
Uske bande to jánte hain ;
Ham dúsre ko na mánenge ;
Na háth kí múrat jánenge ;
Tujhe akelá mánte hain.

3 Dunyá—ásmán baná liyá ;
Núr usí ne khalq kiyá ;
Bádsháhat sab par kartá hai ;
Roshní—buzurgí uskí hai ;
Sab kí khúbsúr'tí usse hai ;
Sadá jalál se ghirá hai.

4 Wáde ká din ab á jáwe ;
Ab barkat terí phail jáwe ;
Ghair qaumen uská dar jánen,
Iqrár ab sabhí kar lewen ;
Pákíz'gí sab qabúl karen ;
Uská fazl záhir karen.

SATTA'NBEWA'N ZABUR.—Pahla' Hissa.

L. M. Monmouth. Stonefield. Nazareth.

Ạdálat ká din.

1 Málik Ī'sá Ḳhudáwand hai ;
Táríf usí kí hotí hai ;
Sáre ádmí ḳhushí kareṉ ;
Sárí qaumeṉ táríf kareṉ.

2 Uskí saláh to gahrí hai ;
Usí ká fazl sab par hai ;
Tárīkí meṉ wuh rahtá hai ;
Ghane meghoṉ se ghirá hai.

3 Insáf ke liye áwegá ;
Zamín ko bhí jaláwegá ;
Sab chízeṉ bhasam howengí ;
Pahár—samundar phaṭenge.

4 Dushman ghabrá ke dekhenge ;—
Bhág bhág ke sabhí chhipenge ;
Muqaddaso, tum dekhoge ;
A'nkh ḳhushí se uṭháoge.

SATTA'NBEWA'N ZABUR.—Du'sra' Hissa.

L. M. Arnheim. Duke Street. Truro.

Masíh ká janam aur fath.

1 Ḳhudáwand Ī'sá átá hai ;
Autár dunyá meṉ letá hai ;
Fath—fath wuh pátá hái ;
Ġhálib dushman par hotá hai.

2 Firishte bhí utarte haiṉ ;
Ī'sá ko sijda karte haiṉ ;
Baṛe, chhoṭe ab jhukte haiṉ ;
Ḳháliq Ī'sá ko mánte haiṉ.

3 Sárí chízeṉ ab ṭúṭtí haiṉ ;
Sáre dushman ghabráte haiṉ ;
Ī'máṉ jo bande láte haiṉ ;
Shukr—shukr we karte haiṉ.

SATTÁNBEWÁN ZABUR.—Tísra' Hissa.
C. M. Barby. Devizes. St. Martin's.
Díndáron ká Khudá se fazl aur khushí páná.

1 Sultán Khudá sabhon ká hai,—
Málik sabhon ká hai;
Bádal se garchi ghirá hai;
Bharpúr rahm se hai.

2 Jo ulfat usse rakhte ho,
Bezár gunáh se ho;
Ki chain usí se páte ho;—
Sharír se bachte ho.

3 Ab'dí jalál to uská hai;
Usse mubárak ho;
Ímán ká bíj to boyá hai,
Phal uská kháte ho.

4 Khushwaqt howo—shukr karo;
Táríf Khudá kí ho;
Fazl ko dil men páte ho;
Pákíz'gí se khush ho.

SATTÁNBEWÁN ZABUR.—Chautá Hissa.
C. M. St. Ann's. Jordan (J's). Medford.
Masíh ká autár lená, aur adálat karná.

1 Sáre tápú khushí karen;
Málik Masíhá hai;
Ág sá uská bachan jánen;
Shekhí mitátá hai.

2 Uske huzúr sab jhukte hain;
Farotan hote hain;
We hí khushwaqt ab hote hain;
Ghamandí marte hain.

3 Ásmán qudrat dikháte hain;
Táríf karáte hain;
Butparast sab sharmáte hain;
Buton ko chhorte hain.

4 Firishte bhí utarte hain ;
Khushkhab'rí dete hain ;
Autár Ísá ká mánte hain ;
Hamen sunáte hain.

5 Adálat ko wuh áwegá,
Barí buzurgí se ;
Sharíron ko darávegá,
Apne ruab hí se.

6 Dunyá bhí tab tarakegá ;
Zamín gal jáegí ;
Naját bandon ko milegí,
Ásmán par játe hí.

7 Rástí ke bíj jo bote the,
Phal unke páwenge ;
We mátam garchi karte the,
Khushwaqtí káṭenge.

AṬHÁNBEWÁN ZABUR.—Pahilá Hissa.

C. M. Peterboro'. Oldham. Colchester.

Injíl ke liye shukr karná.

1 Jo sárí qudrat ká Khuda,
Us hí ká shukr ho ;
Roshan uskí naját sadá ;
Uskí táríf karo.

2 Khudá wuh Ibráhím ká thá ;
Qaul usse bándh liyá ;
Ghair qaumon par wuh záhir thá
Un ne qabúl kiyá.

3 Sárí dunyá qabúl kare ;
Rástbází phail jáwe ;
Ulfat ke sáth har ek dare ;
Khudá ká gít gáwe.

AṬHÁNBEWÁṈ ZABUR.—DU'SRA' HISSA.

C. M. Channing. Dedham. Peterboro'.

Masíh ká áná, aur bádsháhat karná.

1 Ab dunyá ḳhushí kar lewe ;
Ḳhudáwand áyá hai ;
Dil ko har ek taiyár kare,
Aur jagah use de.

2 Málik Ḳhudáwand Ísá hai ;
Gít uská sab hí gáo ;
Jo kuchh ásmán—zamín par hai,
Sab uská nám phailáo.

3 Ab se gunáh aur dukh na ho—
Na kánṭe dunyá meṉ ;
Detá hai barkat hú ba hú,
Har mulk ke logoṉ meṉ.

4 Fazl ke sáth wuh átá hai ;
Wuh ạdl kartá hai ;
Rástí apní phailátá hai ;
Ulfat dikhátá hai.

NINNÁNBEWÁṈ ZABUR.—PAHLA' HISSA.

S. M. Southfield. Silver Street. Pentonville.

Masíh kí bádsháhat, aur jalál.

1 Málik Ḳhudáwand hai ;
Sabhoṉ ká ḳháliq hai ;
Ab sab ke sab us se ḍareṉ ;
Díndár ḳhushí kareṉ.

2 Ráj Ísá kartá hai ;
Bachánewálá hai ;
Dunyá usí ko ab máne ;
Sárí ḳhilqat jáne.

3 Pákíza us ke nám ;
Buzurg haiṉ uske kám ;

Ádil—sachchá—mubárak hai ;
Fazl se ghirá hai.

NINNÁNBEWÁN ZABUR.—Dúsrá Hissa.

S. M. Dover. St. Thomas. Watchman.

Khudá kí pákízagí aur rahm.

1 Buzurg Khudáwand hai ;
Sijda ke láiq hai ;
Zát usí kí pákíza hai ;
Rahm takht us ká hai.

2 Yahúd jab bande the,
Káhin unhon men the—
Músá, Sám'el ne mán liyá—
Barkat ko pá liyá.

3 Tad bhí tambíh kiyá,
Gunáh ne jab liyá ;
Jab un ne fazl tál diyá,
Nála kará liyá.

4 Tab us ne m'áf kiyá,—
Phir phir qabúl kiyá—
Unhen halák na kar diyá—
Rahm un par kiyá.

5 Use buzurg kaho,
Aur adab kar raho ;
Fazl se abhí ghirá hai,
Aur barkat deta hai.

EKSAUWÁN ZABUR.—Pahlá Hissa.

L. M. Mendon. Rothwell. Park Street.

Khudá ká shukr karwáná.

1 Sárí qaumo, shukr karo ;
Gunáhon men ab na maro ;
Khushí se ab usko jáno
Gít gá gá ke use máno.

2 Yahowáh Rabb, aur málik hai;
Paidáish sab kí us se hai;
Ham usí ke banáe hain,
Aur uskí jhund kí bheren hain.

3 Khushí ká gít sab hí gáo;
Darbár men fazl ab páo;
Mubárak use sab kaho;
Tambíh usí kí sab saho.

4 Khudáwand khúb o achchhá hai;
Fazl o rahm bará hai;
Málúm yih sab ko howegá,
Báp beton ko janáwegá.

EKSAUWAN ZABUR.—Du'sra' Hissa.

C. M. Winter. Warwick. Oldham.

Yahowáh kí táríf karwáná.

1 Shukr—shukr ká gít gáo;
Qaumen sabhí gáwen;
Khudáwand ke huzúr jáo:
Sijda sab hí karen.

2 Yahowáh Rabb akelá hai;
Usí ko ján rakho;
Usí ne paidá kiyá hai,
Usí ko soch rakho.

3 Banáe uske ham to hain;
Na áp ko kiyá hai;
Usí ke jhund kí bheren hain;
Wuhí charátá hai.

4 Darbár men uske jáwen ham;
Shukr wahán karen;
Tárf dargáh men karen ham;
Shukrguzár howen.

5 Mih'rbán Khudá Yahowáh hai;
Rahím hamesha hai;

Sachcháí bhí uskí qáim hai ;
Tá abad rahtí hai.

EKSAUWÁṈ ZABUR.—Tí'sra' Hissa.

S. M. Watchman. Eastburn. Silver Street.

Yahowáh kí táríf karwáná.

1 Yahowáh hai Ḳhudá ;
Táríf uskí sadá ;
Ḳhushí se qaumeṉ gít gáweṉ ;
Aur sar sajúd howeṉ.

2 Ḳhushí se sab hí áo ;
Gít gáte chale áo ;
Ḳhudá kí bandagí karo ;
Usko ḳháliq kaho.

3 Paidá us ne kiyá ;
Na áp ko áp kiyá ;
Ham uske jhunḍ kí bheṛeṉ haiṉ ;
Ham pále játe haiṉ.

4 Darbár ko ab chalo ;
Shukr us ká karo ;
Ab ángan meṉ táríf karo ;
Aur uská nám sunáo.

5 Ḳhudáwand hai mih'rbán ;
Rahm uská mudám ;
Us kí sachchái sadá se hai ;
Hamesha rahtí hai.

EK SAU PAHLÁ ZABUR.—Pahlá' Hissa.

S. M. Ellenthorpe. Surry. Luton.

Rástbáz ká chalan.

1 Rahmat—ạdl ká gít gáweṉ ;
Ḳhudáwand hí ká gít gáweṉ ;
Chaukas ho, waqt ko káṭúngá ;
Háe ! kab maiṉ tujh ko dekhúngá !

2 Díndárí men mujhe chalá;
Sárí buráíon ko galá,
Sharárat se ghin kartá hún;
Tujhí se pilchá játá hún.

3 Dil merá tujh ko táktá hai;
Alag sharír se rahtá hai;
Khabar láchár kí letá hún;
Díndáron ko main táktá hún.

EK SAU PAHLÁ ZABUR.—Dúsrá Hissa.

C. M. Irish. Tabor. Stephens.

Nek gharwále ká chalan.

1 Á mere ghar men, ai Khudá;
Bande ko aql de;
Ham sab ke bích men rah sadá;
Na munh chhipá musse.

2 Parosí ká jo dushman hai—
Sharárat kartá hai,—
Burí nazar jo rakhtá hai,
Aur jíbh se mártá hai,—

3 Us se alag main hoúngá;
Díndár ko tákúngá;
Suhbat usí kí karúngá;
Usí ko rakhúngá.

4 Ghar mere men jo chhalí ho,
Us ko na chhorúngá;
Jhúthí zubán jo rakhtá ho,
Sazá main deúngá.

5 Karúngá sáre ghar ko pák;
Bad ko bhagáúngá;
Ki us men na howe nápák;
Nekon ko rakhúngá.

EK SAU DUSRA ZABUR.—Pahla´ Hissa.

C. M. Bangor. Walsall. Grafton.

Dukhí kí manáját.

1 Sun, merí dúạ́, ai Ḳhudá ;
Kán rone par tú dhar,
Tú dukh men mujhe dekh sadá ;
Fazl se mujhe bhar.

2 Roṭí kháne ko bhúltá hún ;
Mátam se ghirá hún ;
Roz roz galá main játá hún ;
Akelá rahtá hún.

3 Mánind ullú kí bantá hún ;
Ban men jo rahtá hai ;
Rát ko main jágtá káṭtá hún ;
Dil merá zaḳhmí hai.

4 Dushman mujhe satáte hain ;
We faná karte hain ;
Qahr mujhe dikháte hain ;
We qasam kháte hain.

5 Merí ḳhurák to ḳhák hí hai ;
Main ansú pítá hún ;
Terí ḍapaṭ to mujh par hai ;
Main tujh se ḳhákí hún.

6 Sun, merí duạ́, ai Ḳhudá ;
Kán rone par tú dhar ;
Tú dukh men mujhe dekh sadá ;
Fazl se mujhe bhar.

EK SAU DUSRA ZABUR.—Du´sra´ Hissa.

C. M. Arabia. Stephens. Ferry.

Umr ká ghaṭná, aur Ḳhudá ká madad karná.

1 Chháyá sí umr játí hai ;
Ghás sí murjhátí hai ;
Tú hí sadá to rahtá hai—
Baná hamesha hai.

2 Tujhí se madad átí hai;
Tú fazl kartá hai,
Ạin waqt par áyá kartá hai,
Sambhál tú letá hai.

3 Dukhí kí áhen̲ suntá hai;
Madad ko hai házir;
Shukr apná karátá hai;
Bandon̲ ká hai názir.

EK SAU DUSRA ZABUR.—Tísra Hissa.

C. M. Medfield. Patmos. Colchester.

Saihún ká phir banáná.

1 Saihún ke farzand ḳhush howen̲;
Ạin waqt á p'hunchá hai;
Ḳhudá kí madad ab páwen̲;
Wuh qudrạt rakhtá hai.

2 Ujáṛ Saihún ká dekhtá hai;
Biná phir karegá;
Usko ạzíz wuh jántá hai;
Ḳhák se uṭháwegá.

3 Wuh girje ko banáwegá;
Ap házir howegá;
Qaumon̲ ko usmen̲ láwegá;
Buzurgí páwegá.

4 Bandon̲ par nazar kartá hai;
Dukh unke dekhtá hai;
Dardmandí unkí kartá hai;
Chhuṭkárá detá hai.

5 Bímárí se chhuṛátá hai,
Aur nále suntá hai;
Kadhí duá na ṭáltá hai;
Hamesha mántá hai.

6 Yih bát mashhúr to howegí;—
Har pusht jo paṛhegí,

Ḳhudá ko sachchá jánegí,
Aur ásrá rakhegí.

EK SAU TISRÁ ZABUR.—Pahlá Hissa.

L. M. Uxbridge. Duke Street. Park Street.

Ḳhudá ká shukr karná.

1 Shukr—Ḳhudá ká shukr kar;
Ai ján, uskí táríf tú kar;
Ai mere dil, tú usko mán;
Tú uská nám mubárak ján.

2 Fazl ká shukr abhí kar;
Muhabbat kar ke Rabb se ḍar;
Na bhúl uskí niạmaten;
Na chhipen uskí barkaten.

3 Beṭe ko usne baḳhsh diyá,—
Dunyá men us ko bhej diyá;
Ki maut ke dukh ko chakh lewe,
Aur gunáh ko uṭhá lewe.

4 Masíh ke dukh qabúle hain;
Ham unke sabab jíte hain;
Gunáhon ko wuh bakhshtá hai,
Aur chúk kí muạ́fí kartá hai.

5 Wuh badí ko miṭátá hai;
Hamáre dukh ghaṭátá hai;
Dozaḳh se wuh bachátá hai;
Aur qabr se chhurátá hai.

6 Wuh bhalá changá kartá hai;
Aur umr ko baṛhátá hai;
Wuh ḳhúbí se bhar detá hai;
Dil men ummaid bhí ḍáltá hai.

7 Uskí qudrat iqrár karen;
Sab mil uskí táríf karen;

Sab qaumen̲ ek zubán howen̲,
Auṛ uská shukr ab karen̲.

EK SAU TÍSRÁ ZABÚR.—Dúsrá Hissa.

L. M. Tallis' Ev. Hymn. Park Street. Castle Street.

Ḳhudá ke rahm kí tạ́ríf.

1 Yahowáh hai rahím Ḳhudá;
Bharpúr fazl se hai sadá;
G̣hussa karne men̲ dhímá hai;
Barkat dene men̲ púrá hai.

2 Sadá bezár na howegá;
Na mun̲h sadá chhipáwegá;
Sulúk rahm se kartá hai;
Tambíh mihr se detá hai.

3 Ásmán jis qadr únchá hai,
Tis qadr uská rahm hai;
Púrab pachchhim se jaisá dúr,
Gunáh ko kiyá taisá dúr.

4 Farzand par jaisá báp dayál,
Ḳhudá yún̲ ham se hai mayál;
Wuh ham ko ḳhákí jántá hai;
Kamzorí ko wuh mántá hai.

5 Hamárí umr ghás sí hai;
Wuh phúl sí jhar̲tí játí hai;
Ham sab par hawá bahtí hai,
Aur sab ko faná kartí hai.

6 Par rahm terá hai apár;
Páwenge us ko ímándár;
Qaul tere par ás dharúngá;
Aur hukm tere mánúngá.

EK SAU TI'SRA' ZABU'R.—TI'SRA' HISSA.
S. M. Silver Street. Watchman. Hudson.
Ḳhudá ke rahm kí tạ́ríf.

1 Buzurg Ḳhudá amar;
Ai dil, tú shukr kar;
Ḳhudá ká nám pákíza hai;
Mubárak wuhí hai.

2 Wuh rahm kartá hai;
Gunáh ko baḳhshtá hai;
Wuh bhalá changá kartá hai,
Aur dukh miṭátá hai.

3 Maut se chhuṛátá hai;
Mihr se ghertá hai;
Fazl se bharke detá hai;
Ḳhushwaqtí baḳhshtá hai.

4 Wuh táza kartá hai;
Nayá banátá hai;
Insáf bandon̲ ká kartá hai,
Unhen̲ chhuṛátá hai.

EK SAU TI'SRA' ZABU'R.—CHAUTHA' HISSA.
S. M. Humber. Pelham. Watchman.
Ḳhudá ke rahm kí tạ́ríf.

1 Shukr Ḳhudá ká ho;
Dil se tạ́ríf karo;
Ki ghusse men̲ wuh dhímá hai,
Aur rahm kartá hai.

2 Tambíh jab detá hai,
Ek pal bezár wuh hai;
Bandon̲ se ulfat rakhtá hai;
M'ạ́f unko kartá hai.

3 Wuh báp sá hotá hai;
Tars ham par khátá hai;
Wuh ham ko ḳhákí jántá hai;
Aur fazl kartá hai.

4 Ásmán, jo hai pur núr,
Zamín se jaisá dúr,
Ḳhudá ká rahm taisá hai—
Qiyás se báhar hai.

EK SAU TÍSRÁ ZABUR.— PÁNCHWÁN HISSA.
S. M. St. Thomas. Silver Street. Moorfield.
Ḳhudá kí táríf.

1 Ḳhudá azl se hai;
Dayál sadá se hai;
Sachcháí o haqq se ghirá hai;
Karím—rahím wuh hai.

2 Jo uske ásrit haiṉ,
So fazl páte haiṉ;
Jo uske hukm mánte haiṉ,
Mubárak bande haiṉ.

3 Ásmán par wuh sadá—
Hamesha ká Ḳhudá;
Hukúmat sab par kartá hai—
Sabhoṉ ká málik hai.

4 Firishte jitne haiṉ,
Táríf sab karte haiṉ;
Hukm ko bajá láte haiṉ—
Kalám ko mánte haiṉ.

5 Shukr tamám kareṉ;
Yahowáh ko máneṉ;
Áwáz uske kárḳháne deṉ—
Uskí baṛáí kareṉ.

EK SAU CHAUTHÁ ZABUR.
L. M. 6 lines. Gloucester. St. Helen's.
Paidáish aur parwardigárí.

1 Ai dil, tú uṭhke, shukr kar;
Ḳhudá ko yád hamesha kar;

Usne samá phailáyá hai ;
Uskí poshák sab núrí hai.

Chorus.

Ḳhudá jalál se ghirá hai ;
Sab kí tạríf ke láiq hai.

2 Firishtoṉ ko baná liyá ;
Unhíṉ ko sh'ạla kar diyá ;
Uṛ bijlí se we chalte haiṉ ;
Hukm bajáyá karte haiṉ.

Chorus.

Ḳhudá jalál se ghirá hai ;
Sab kí tạríf ke láiq hai.

3 Dunyá kí new ko ḍálá hai ;
Mazbút o qáim kiyá hai ;
Samundar us ne bándhá hai ;
Wuh apní jagah rahtá hai.

Chorus.

Ḳhudá jalál se ghirá hai ;
Sab kí tạríf ke láiq hai.

4 Phaldár zamín ko kartá hai ;
Insán kí bhúkh miṭátá hai ;
Charand—parand ko páltá hai ;
Parwarish sab kí kartá hai.

Chorus.

Ḳhudá jalál se ghirá hai ;
Sab kí tạríf ke láiq hai.

EK SAU PANCHWAṈ ZABUR.—1 Hiss

L. M. Duke Street. Park Street. Mendon.

Ḳhudá ká apne qaul ko púrá karná.

1 Shukr—shukr Ḳhudá ká ho ;
Mil mil, mubárak sab kaho ;
Buzurgí uskí sab phailáo ;
Ai sab insán, gít uská gáo.

2 Usí ke nám se ḳhush howo;
Ḳhudá se sab ḳhushwaqt howo;
Kárḳháne uske yád karo;
Ajúba kám ko ḳh'yál karo.

3 Wúhí hamárá hai Ḳhudá;
Insáf wuh kartá hai sadá;
Qaul apne ko yád kartá hai;
Apná kalám na bhúltá hai.

4 Ab sab Ḳhudá ko ján lewen;
Uskí buzurgí mán lewen;
Uske ahkám ko hifz karen,
Aur us se sadá ḳhush rahen.

EK SAU PA'NCHWA'N ZABU'R.—2 Hissa.

L. M. Litchfield. Uxbridge. Ellenthorpe.

Ḳhudá ká apne qaul ko púrá karná.

1 Ḳhudá ne qasam kháí hai,—
Qaul Ibráhím se kiyá hai;
Phir phir usne duhráyá hai,
Abad ká ahd bándhá hai.

2 Kanán uskí mírás kií;
Uskí aulád ko de dií;
Garchi we pah'le thore the;
Pardesí bhí we rahte the.

3 Ghair qaumon men we phirte the;
Jagah kahín na páte the;
Tad bhí salámat rakhtá thá,
Aur dukh na p'hunchne detá thá.

4 [Wuh Misr par ákál láyá;
Us kí ḳhurák ko tor dálá;
Yúsuf ko usne bhej diyá;
Ghulámí men wuh par gayá.

5 Kalám ká waqt jab á gayá—
Ḳhudá ne jab parakh liyá,
Bádsháh ne usko chhor diyá;
Misr ká málik kar diyá.

6 Jo cháhtá thá, so kartá thá;
Dánáon̲ ko sikhátá thá;
Gharáná uske pás áyá,
Aur Hám ke mulk men̲ rah gayá.

7 Yáqúb kí nasl baṛh gaí;
Dushman se bhí mazbút húí;
Tab Misríon̲ ne ghin kiyá;
Ḳhudá ke log ko dukh diyá.]

8 Ḳhudá ne zor dikhá diyá,
Aur bandon̲ ko bachá liyá;
So qaul ko apne rakh liyá,
Aur bandon̲ ko ḳhushwaqt kiyá.

EK SAU CHHAṬWÁN̲ ZABUR.—1 Hiss.

C. M. Colchester. Psalm 150 (K's.) Grafton (H

Ḳhudá kí buzurgí záhir karní.

1 Buzurgí ab Ḳhudá kí ho—
Sab—sabhí mil kahen̲,
Mih'rbání uskí sab kaho;
Uskí táríf karen̲.

2 Kaun uskí ráh ko jántá hai!
Kárḳhána kaisá hai!
Uskí táríf bhí aisí hai,—
Bayán se báhar hai!

3 We hí mubárak bande hain̲,
Jo us se ḍarte hain̲,—
Farzon̲ ko adá karte hain̲,
Nekí men̲ rahte hain̲.

4 Ab bandon̲ ko tú yád farmá;
Ḳhudáyá, fazl kar;
Apní naját dil men samá;
Bandon̲ ko táza kar.

EK SAU CHHAṬWAṈ ZABUR.—2 Hissa.

S. M. Watchman. Fairfield. Bethany.

Isráil ká tambíh aur muáfí páná.

1 Muhabbat ká Ḳhudá,
Mih'rbán tú hai sadá;—
Isr'íl ne tujh ko tár liyá—
Hamesha rást páyá.

2 Tú ne ihsán kiyá—
Un ko bachá liyá;
Par tere kám we bhúl gae,
Aur kuṛkuṛá gae.

3 Jab tú ne sazá dí,
Unhoṉ ne tauba kí;
So tú ne unko m'áf kiyá—
Dukh se chhuṛá liyá.

4 Dikháyá qudrat ko,
Aur kiyá ulfat ko;
Chaṭán se áb bahá diyá,
Aur mann barsá diyá.

5 Dekh, dekh, we ḳhush húe;
Dil se rujú húe;
Phir sabhoṉ ko we bhúl gae,
Aur bághí ho gae.

6 Tú ne badlá liyá;
Unheṉ ghaṭá diyá;
Tab unhoṉ ne málúm kiyá—
Phir baḳhshish ko páyá.

7 Qaul us ne yád kiyá;
Un ko farzand kahá;
Ab Isrá l piyár kareṉ—
Ḳhudá ko sab máneṉ.

EK SAU SATWÁN ZABU'R.—Pahlá Hiss

L. M. Effingham. Danvers. Seasons.

Khudá ká apne logon kí khabargírí karná.

1 Khudá ká shukr karo sab.
Wuhí hai nám o kám men Hubb ;
Ásmán par wuhí bádsháh hai ;
Zamín par bhí wuh málik hai.

2 Qad'm logon kí khabar lí—
Mih'rbání apní záhir kí ;
Ayande ko fazl karegá,—
Jaisá ká taisá rahegá.

3 [Log Isráílí chun liyá ;
Aur unko apná kar liyá ;
Misr ká júá tor diyá—
Ghulámí se chhurá liyá.

4 Samundar se bachá liyá ;
Kanán men bhí p'hunchá diyá ;
Wuh ban men unká sáthí thá :
Aur dukh men madad kartá thá.

5 Unhen ráste na milte the ;
Árám ká sthán na páte the ;
Na kháná píná rakhte the ;
Hairání men we parte the.

6 Khudá se tab sawál kiyá,
Aur us se fazl pá liyá ;
Wuh unká rahnumá húá ;
Tab khalal unko na chhúá.

7 Shaitán se jab ham chhútte hain,
Jab bandhan ko ham torte hain,
Dunyá ke ban men áte hain—
Hairání men ham parte hain.]

8 Wuh kháná kaprá detá hai ;
Ráh apní par chalátá hai :

Wuh qudrat se bachátá hai;
Ásmán ko bhí p'hunchátá hai.

9 Najátí log, ab yád karo;
G̱haur Rabb kí qudrat par karo;
Mih'rbání uskí soch leo;
Shukrána usko sab deo.

SAU SÁTWÁN ZABÚR.—Dúsrá Hissa.

L. M. Nazareth. Alfreton. Bath.

Gunáh se dukh sahná, aur tauba se chhúṭná.

1 Hamesha hí se hai Ḳhudá;
Wuh fazl kartá hai sadá;
Wuh bhúkhon̲ ko khilátá hai,
Aur p'yáson̲ ko pilátá hai.

2 Par use jab we bhúlte hain̲—
Gunáh kar usse phirte hain̲,
Wuh shekhí ko utártá hai;
Táríkí men̲ bhí ḍáltá hai.

3 Tab yád Ḳhudá ko karte hain̲,
Aur usko we pukárte hain̲;
Ḳhudáwand sunke átá hai,
Aur madad kar chhuṛátá hai.

4 Qaid ká arangá káṭtá hai,
Aur qaidí ko chhuṛátá hai;
Gunáh ká bojh girátá hai;
Naját unhon̲ ko detá hai.

5 Ḳhudá ká kám—wáh!—kaisá hai,
Jo ádmíon̲ se kartá hai!
Sab uskí mihr ján rakho—
Sab mil uskí táríf karo.

SAU SÁTWÁN ZABÚR.—Tísrá Hissa.

L. M. Pilesgrove. Litchfield. Stonefield.

Túfán aur jaház ke ṭuṭne se bacháo.

1 Samundar par jo játe hain̲,
Ḳhudá kí qudrat dekhte hain̲;

Túfán ko wuh farmátá hai;
Túfán farmán ko mántá hai.

2 Jaház ásmán ko uṭhtá hai;
Phir gahre meṉ wuh paiṭhtá hai;
Ghabráhaṭ meṉ sab paṛte haiṉ,
'Háe!—háe!'—sab mil mil kahte haiṉ.

3 Ab idhar udhar ḍolte haiṉ.
Sharábí se we jhúlte haiṉ;
Maut áke unheṉ chheṉktí hai,
Aur náummaidí paṛtí hai.

4 Tab yád Ḳhudá ko karte haiṉ;
Dukh meṉ use pukárte haiṉ;
Mih'rbání kar wuh átá hai,
Aur áfat se bachátá hai.

5 Túfán ko ḍapaṭ detá hai,
Aur laharoṉ ko roktá hai;
Ḳhushwaqt ab sab hí hote haiṉ;
Salámat ghát meṉ p'hunchte haiṉ.

6 Hazároṉ shukr ab karo;
Ḳhudá kí ḳhúbí yád karo;
Ajúbe uske chet karo;
Buzurgí uskí ján rakho.

EK SAU SATWAṈ ZABUR.—CHAUTHA' HISS.

L. M. Bath. Nazareth. Winchester.

Qaumoṉ ko tambíh, aur barakat dená.

1 Bezár Ḳhudá jab hotá hai,
Nadí ko ban kar ḍáltá hai;
Phaldár zamín ko mártá hai,
Aur desoṉ ko ujáṛtá hai.

2 Jab bande yád phir karte haiṉ,
Duá Ḳhudá se mángte haiṉ,
Wuh unheṉ phir basátá hai,
Barkat samáwí detá hai.

3 Khetí bárí karátá hai ;
Mubárak sab ko kahtá hai ;
Unkí aulád baṛhátá hai ;
Pasú na ghaṭne detá hai.

4 Yún hí mubárak hote hain ;
Par gunáh agar karte hain,
Wuh unko phir ghaṭátá hai,
Aur dukh men unko ḍáltá hai.

5 Wuh hákim ko latáṛtá hai ;
Gunáh sab ko dikhátá hai ;
Par nekon ko bachátá hai ;
Gharíbon ko baṛhátá hai.

6 Bedín ká munh band howegá ;—
Jo áqil ghaur se sochegá,
Khudá kí ulfat gáwegá—
Mih'rbání uskí mánegá.

EK SAU AṬHWAN ZABUR.

C. M. Warwick. Berwick. Howards.

Khudá kí táríf.

1 Yih main ne dil men ṭháná hai,—
Khudá ko mánúngá ;
Ap ko main ne ubhárá hai—
Main taṛke uṭhúngá.

2 Táríf—táríf Khudá kí ho,
Is des ke logon men ;
Khudáwand ká ab shukr ho,
Sab zát, o qaumon men.

3 Rahm terá to hai apár,—
Samá se úpar hai ;
Sachcháí ká bhí na ár na pár,—
Badlí se únchí hai.

4 Buzurgí terí baṛh jáwe,—
Ásmán se pare ho ;
Aur terá fazl phail jáwe ;
Bádsháhat terí ho.

EK SAU NAWÁN ZABUR.—Pahlá Hi...
L. M. Nazareth. Alfreton. Ward.
Masíh kí mánind, satánewálon ko muáf karna

1 Main shukr kartá, ai Ḳhudá ;
Merí ummaid tú hai sadá—
Garchi sharír jo tákte hain,
Terí hiqárat karte hain.

2 Náhaqq to mujhe gherte hain ;
Lán tán bande ko karte hain ;
Bhaláí main unse kartá hún,
Par unse badí pátá hún.

3 Duá main tujh se mángtá hún ;
Main terí madad cháhtá hún ,
We badí ko na chhoṛte hain,
Na merí nekí mánte hain.

4 Yún Ísá ko dukh diyá thá ;
Aur usko qatl kiyá thá ;
Marte hí usne m'áf kiyá ;
Ḳhudá se mángí nek duá.

5 Namúna ham ko chhoṛ gayá ;
Rastá usne dikhá diyá ;
Mujh ko us raste par chalá ;
Ísá ká rastá hai bhalá.

6 Ḳhudáwand merá sáthí hai ;
Wuh ájiz ko sambháltá hai ;
Wuh dushman se chhuṛátá hai ;
Salámat mujh ko rakhtá hai.

K SAU NAWAṈ ZABUR.—Du'sra' Hissa.

C. M. Rochester. Bedford. Barby.

Masíh kí mánind, satánewálon̤ ko muáf karná.

1 Naját ká túhí hai Khudá ;
Ulfat dikháí hai ;
Rahm hai terí, sift sadá ;—
Beṭá bhí aisá hai.

2 Autár wuh hoke áyá hai ;
Rahm dikháyá hai ;
Nekí men̤ umr káṭí hai ;
Ulfat dikháí hai.

3 Par tad bhí usne dukh sahá ;
Bairí ne bair kiyá ;
Marne tak usne sah liyá,
Dushman ko p'yár kiyá.

4 Kí usne marte hí duá—
'Ai Báp, tú unko bakhsh' ;
Namúna ham ko yún̤ húá ;—
Wuh mujh men̤ howe naqsh.

5 Khudáwandá, tú madad kar.
Aur dushman se bachá ;
I'sá kí khátir fazl kar ;
Tú hí naját p'hunchá.

K SAU DASWAṈ ZABUR.—Pahla' Hissa.

L. M. Appleton. Sterling. Antigua.

Masíh kí sarfarází.

1 Ab'dí Khudá ne yún̤ kahá—
Apne eklaute se bolá,
'Uṭh, merí dah'ní taraf baiṭh ;
'Apne jalál men̤ abhí paiṭh.

2 'Main̤ tere wáste laṛúngá ;
'Aur dushmanon̤ ko jítúngá ;

‘ Sab ájiz hoke áwenge,
‘ Aur qadamon ko pakrenge.

3 ‘ Kalám Saihún se niklegá,
‘ Aur qudrat ko dikháwegá,
‘ Díndár sun khush ho jáwenge,
‘ Aur dushman tauba karenge.’

5 Yih kaisí qudrat! kaisá dín!
Sab qaumen howengí ádhín!
Ísá, tú bará bádsháh hai;
Tú sab jalál ke láiq hai.

EK SAU DASWÁN ZABUR.—Dusrá Hissa

L. M. Alfreton. Shoel.

Masíh ká bádsháh, aur káhin honá.

1 Malik i sidaq Ísá hai;
Bádsháh, aur káhin wuhí hai;
Bádsháhat sab kí letá hai;
Báp pás sifárish kartá hai.

2 Insáf ko wuh phailáwegá;
Díndáron ko bacháwegá;
Dushmun ko latáregá;
Apná jalál karáwegá.

EK SAU GYÁRAHWÁN ZABUR.—1 Hissa

C. M. Marlow. Arlington.

Khudá kí táríf.

1 Ai ján, Khudá ká shukr kar;
Táríf jamáat men ho;
Us kí buzurgí sadá kar;
Usí kí saná ho.

2 Khudá ke kám ajúba hain;
Bande to jánte hain;
Ghaur karne se ján parte hain;
Jalál se púre hain.

3 Rástbází uskí ab'dí hai ;
Insáf wuh kartá hai ;
Kám apne yád karwátá hai ;
Rahím o dardmand hai.

4 Mihrbání us par kartá hai,
Jo us se ḍartá hai ;
Ḳhurák—poshák, wuh detá hai ;
Qaul nahíṉ bhúltá hai.

EK SAU GYÁRAHWÁṈ ZABUR.—2 Hissa.

C. M. Colchester. Medford. St. Martin's.

Ḳhudá ká apne qaul ko púrá karná.

1 Ḳhudá kí qudrat hai ajíb,—
Hai tálib i táríf ;
Ḳhudá bandoṉ ká hai habíb ;
Nám uská hai sharíf.

2 Sachchá insáf wuh kartá hai ;
Aṭal uská kalám ;
Jo us par ásrá dhartá hai,
So pátá hai árám.

3 Wuh qaul jo usne bándhá hai,
Yád kartá hai sadá ;
Ḳhurák bandoṉ ko detá hai ;—
Mubárak hai Ḳhudá.

4 Naját bhí usne bhejí hai
Apne hí logoṉ ko ;
Ḳhudá ká nám pákíza hai ;
Ḍar uská sab karo.

5 Ḳhudá ká ḍar dánáí hai ;—
Ahkám par chalte jo,
Unhíṉ ko áqil jántá hai ;
Sab usko izzat do.

EK SAU BÁRAHWÁṈ ZABUR.

L. M. 6 lines. Milan. Zion. Sudbury.

Sakhíoṉ ká mubárak honá.

1 We hí mubárak bande haiṉ,
Khudá hí se jo ḍarte haiṉ ;—
Jo uske hukm mánte haiṉ,
Khushwaqt we usse rahte haiṉ ;
Zoráwar unkí nasl hai,
Mubárak Rabb se hotí hai.

2 We aslí daulat rakhte haiṉ ;
Khudá kí rástí páte haiṉ ;
Wuh unke liye roshní hai ;
Táríkí meṉ núr detá hai ;
Wuh fazl unko bakhshtá hai,
Aur mihr un par kartá hai.

3 We khauf ke din meṉ chain se haiṉ ;
Khudá ká ásrá dharte haiṉ ;
Bacháo we us se páte haiṉ ;
Salámat sadá rahte haiṉ ;
Na dushmanoṉ se ḍarte haiṉ,
Balk' un par ghálib hote haiṉ.

4 We daulat apní bánṭte haiṉ,—
Kangáloṉ ko we dete haiṉ ;
Khazáne ko baṭorte haiṉ,—
Ásmán meṉ ganj jamáte haiṉ ;
Páedárí se we rahte haiṉ—
Abad tak qáim bante haiṉ.

EK SAU TERAHWÁṈ ZABUR.—PAHLÁ HISSA.

S. M. St. Thomas. Silver Street. Watchman.

Khudá kí buzurgí, aur hilm.

1 Táríf Khudá kí kar ;
Kar shukr umr bhar ;

Pachchhim se púrab mil sadá,
Karen̲ hamd i Ḳhudá.

2 Ḳhudáwand hai buzurg ;
Makán hai uská surg ;
Sab qaumon̲ se buland wuh hai ;
Sabhon̲ ká málik hai.

3 Kaun uskí mánind hai ?—
Zamín par nahín̲ hai.
Aur na ásmán par koí hai ;—
Buland wuh sab se hai.

4 Halím wuh hotá hai ;
Sabhon̲ ko dekhtá hai ;
G̲haríbon̲ ko uṭhátá hai ;
Bhúkh se bachátá hai.

5 Jo ájiz banda hai,
Usko uṭhátá hai ;
Bádsháhon̲ men̲ milátá hai ;
Ásmán men̲ letá hai.

6 Bánjh laṛke jantí hai ;
Ḳhudá se pátí hai ;
Rabb, apná nám phailátá hai ;
Táríf karátá hai.

EK SAU TERAHWÁN̲ ZABUR—Dúsrá Hissa.

L. M. Duke Street. Park Street. Wells.

Ḳhudá kí buzurgí, aur hilm.

1 Buland to hai buzurg Ḳhudá ;
Jalál men̲ rahtá hai sadá ;
Barábar uske koí na hai,
Aur mánind uskí koí na hai.

2 Wuh sab kí ḳhabar letá hai ;
Aur wuhí hilm se dekhtá hai ;
Ásmán—zamín ko táktá hai ;
G̲haríb par uskí nazar hai.

3 Wuh khákí ko uṭhátá hai ;
Bádsháh ke sáth baiṭhátá hai ;
Apne logon men rakhtá hai ;
Táríf apní karátá hai.

EK SAU CHAUDAHWÁN ZABUR.

L. M. Luton. Sterling. Effingham.

Isráíl ká ban men musáfirí karná.

1 Jab Isráíl khalás húá—
Faraún ke háth se chhúṭ gayá,
Apne Khudá ko mán liyá ;—
Yahúdá uská takht húá.

2 Samundar ne jab dekh liyá ;
Tab unkí ráh se bhág gayá ;
Yardan ká pání ruk gayá ;
Daryá men saṛak ban gayá.

3 Pahár, aur tíle hil gae,—
Bheron kí mánind uchhale ;
Khudá ke áge khauf kiyá,
Aur uská zor dikhá diyá.

4 Yahowáh ke huzúr men ḍar ;
Ai sab jahán, khauf us se kar ;
Khilqat tamám iqrár kare—
Khudá kí qudrat mán lewe.

EK SAU PANDRAHWÁN ZABUR.

L. M. Sterling. Luton. Hebron.

Múraton ká bátil honá.

1 Ham bandon kí táríf na ho ;
Hamárá shukr bhí na ho ;
Balki buzurgí terí hai ;
Rahím, aur sachchá tú hí hai.

2 Ghair qaumen tána kartí hain,—
‘ Khudá kahán ?’ we kahtí hain ;
Ásmán par tú buzurg Khudá ;
Záhir terí Khudáí sadá.

3 Sab múraten to bátil hain ;
We baní húí háth kí hain ;
Munh rakhte we na boltí hain ;
Na ánkhon se we dekhtí hain.

4 Na kánon se we suntí hain,
Na apne nák se súnghtí hain,
Na háthon se pakartí hain,
Na apne pánw se chaltí hain.

5 Banánewále unke hain,—
Ummaid jo unse rakhte hain :—
Yahowáh ke jo bande hain,
Zinda Khudá ke ásrit hain.

6 Tú, ai Yahowáh, sipar hai ;
Hamárí madad kartá hai ;
Tú kh'yál hamárá rakhtá hai,
Aur barakat sadá bakhshtá hai.

< SAU SOLAHWÁN ZABUR.—Pahlá Hissa.

L. M. Surry. Augusta. Forest.

Bímárí se changá honá.

1 Khudáwand, terí ulfat hai ;
Kaharná merá suntá hai ;
Kán merí or jhukátá hai ;
Duá dil tujh se mángtá hai.

2 Maut ne á mujhe chhenk liyá.
Aur gor ne múnh ko khol diyá ;
Ghamgíní ne dabá liyá ;
Khudá ko main ne yád kiyá.

3 Main̲ ne kahá, ‘ Tú hí bachá—
‘ Ḳhudáyá, merí ján bachá ;’
Rahím Ḳhudá ne sun liyá,
Aur madad karne á gayá.

4 Tab rog kí band ko toṛ diyá ;
Áṅkhon̲ se án̲sú ponchh liyá ;
Phisalne se sambhál liyá ;
Ráh apní par chalá liyá.

5 Main̲ báqí umr terá hún̲ ;
Bharosá terá rakhtá hún̲ ;
Main̲ dil se kholke kahúngá—
Buzurgí terí karúngá.

EK SAU SOLAHWÁN̲ ZABUR.—2 Hissa.
L. M. Uxbridge. Hebron. Nazareth.
Nazr ko púrá karná.

1 Ḳhudá ke áge kyá dharún̲ ?
Barkat ke badle kyá deún̲ ?
Ibádatgáh men̲ jáúngá ;
Main̲ uská shukr karúngá.

2 Naját ká p’yálá leúngá ;
Ḳhudá ká nam pukárúngá ;
Main̲ nazr purí karúngá,—
Jamáạt men̲ adá karúngá.

3 Hai qímatí bandon̲ kí maut—
Mubárak hai unhín̲ kí faut ;
Ḳhudáyá, terá banda hún̲—
Terí bandí ká laṛká hún̲.

4 Main̲ terá shukr kartá hún̲ ;
Áp ko Ḳhudá ká kahtá hún̲ ;
Nám terá liyá karúngá ;
Kalísyá men̲ mil rahúngá.

EK SAU SATRAHWA'N ZABUR.

L. M. Duke Street. Park Street. Job.

Yahowáh kí táríf.

1 Jahán men jitne rahte hain—
Jo samá tale baste hain,
Hamd i Yahowáh sab karen;
Mubárak use sab kahen.

2 Khudá ká rahm bará hai;
Sachcháí bhí uskí sadá hai;
Nám uskí phaile hadd talak;
Hamesha uskí ho jhalak.

K SAU ATHA'RAHWA'N ZABUR.—1 Hissa.

C. M. Arlington. Peterboro'. Colchester.

Khudá kí madad páke dushmanon se bachná.

1 Rabb merí madad kartá hai;
Tasallí detá hai;
Insán ab kyá kar saktá hai?
Dar us se nahín hai.

2 Kyún dushman se ab dar karún?
Bharosá hai Khudá;
Ummaid insán se kyún rakhún?
Rabb merá hai sadá.

3 Amír ká ásrá nahín kuchh;—
Á gheren dushman jab,
Sab mil, kar sakte nahín kuchh,
Khudá panáh hai tab.

4 Us ke huzúr se bhágte hain;
We faná hote hain;
Mubárak uske bande hain;
Sab madad páte hain.

EK SAU AṬHÁRAHWAṈ ZABÚR.—2 HISSA.

L. M. Seed. New Sabbath.

Maut se bacháo ká girje meṉ shukr karná.

1 Duạ́ ko tú ne sun liyá,
Madad ko merí á gayá;
Maut se mujhe bachá liyá;
Apná shukr kará liyá.

2 Ab báqí umr terí ho;
Ab mujh se tár f terí ho:
Sab ke huzúr meṉ hamd karúṉ:
Buzurgí terí mán leúṉ.

3 Girje ke pháṭak khol deo;
Ḳhudá ke ghar meṉ dakhl do;
Díndár sab us meṉ játe haiṉ;
Ḳhudá ká shukr karte haiṉ.

EK SAU AṬHÁRAHWAṈ ZABÚR.—3 HISSA

L. M. Allerton. Luton.

Masíh—kalísyá kí neir.

1 Dekho kalísyá kí bunyád—
Ḳhudá kí dharí hai:—ho shád—
Garchi sharír radd karte haiṉ,
Kone ká patthar Ísá hai.

2 Ḳhudá ká chuná húá hai;
Azíz ímándároṉ ká hai;
Un ká bharosá us par hai:
Unká árám bhí us se hai.

3 Hai káhinoṉ ne radd kiyá;
Us ko nikammá ján liyá;
Girje kí tad bhí hai bunyád;
Wuh hai mazbút abd ul ábád.

4 Jahannam garchi dushman ho,
Aur dunyá bhí mukhálif ho,
Taubhí Ḳhudá se qáim hai;—
Hamáre nazd k ajab hai.

K SAU AṬHÁRAHWÁṈ ZABUR.—4 Hissa.

L. M. Mendon. Rothwell.

Sabt ká din, aur Masíh ká jí uṭhná.

1 Masíh ká din Itwár to hai;
Usí ká baṛá kiyá hai;
Ásmán—zamín—ab mil jáweṉ—
Ísá kí sift phailá deweṉ.

2 Qabr se uṭh, dikháí diyá;
Zindoṉ meṉ záhir áj huá;
Shaitán ke sir ko kuchlá hai;
Kalísyá ḳhushí kartí hai.

3 Masíh Alláh záhir húá;
Mubárakbád usko kahá;—
Ḳhudáwandá, tú madad kar;
Utar bandoṉ par rahm kar.

4 Ḳhudáwand to mubárak hai;
Bandoṉ kí madad kartá hai;
Wuh Báp ke nám se átá hai;
Naját ko dene átá hai.

5 Hoshíná sab pukár kaheṉ—
'Barhaqq wuh átá hai'—kaheṉ;
Siwá shukr ásmán meṉ ho;
Firishtoṉ se táríf hí ho.

K SAU AṬHÁRAHWÁṈ ZABUR.—5 Hissa.

L. M. Duke Street. Luton.

Itwár ko Masíh kí táríf karní.

1 Kaisá jalál ká Patthar hai,
Yahúd ne radd jo kiyá hai!
Táham pasand Ḳhudá ko hai;
New girje kí banáí hai.

2 Kyá hí buzurg hai uská kám!
Azím aur ajab uská nám!
Yih sábit uská dín húá,
Jab Masíh marke jí uṭhá.

3 Ab shukr gunahgár karen,
Bharosá karke shád howen;
Hazár Hosháná us par ho,
Árám jo detá bandon ko.

4 Khudá ke nám se átá hai;
Naját ko leke átá hai;—
Masíh ká shukr sab karen;
Mubárakbádí sab dewen.

EK SAU UNNÍSWÁN ZABUR.—1 Hissa.

S. M. Wells. Litchfield.

Khudá ke farmánbardáron kí nekbakhtí.

1 We sab mubárak bande hain,
Pákíza dil jo rakhte hain,—
Khudá kí ráh par chalte hain—
Uská kalám bhí mánte hain.

2 Alag buráí se rahte hain;
Sharíat par we chalte hain;
Dil se Khudá ko dhúndhte hain;
Háth pánw se tábidár bhí hain,

3 Jab sáre hukm mánúngá,
Aur izzat terí karúngá,
Sharminda tab na hoúngá;
Waqt khushí se main kátúngá.

4 Terá insáf jab sikhúngá,
Terí táríf tab karúngá;
Tere qánún ká háfiz hún;
Hargiz tujh se alag na hún.

EK SAU UNNÍSWÁN ZABUR.—2 Hissa.

L. M. Uxbridge. Wells.

Khudá ke kalám kí khúbí.

1 Jawán pákíza kyúnkar ho?—
Bacháwe páp se kh'yálon ko?—

Tere kalám ke paṛhne se,
Aur Rúh kí madad mángne se.

2 Maiṉ ḳhwáhish terí kartá húṉ;
Maiṉ hukm se na bhaṭakúṉ;
Kalám ko dil meṉ rakhtá húṉ,
Táki gunáh meṉ na paṛúṉ.

3 Ḳhudáyá, tú mabárak hai;
Qánún par tú chalátá hai;
Maiṉ terá qaul batátá húṉ,—
Zubán se maiṉ sikhátá húṉ.

4 Maiṉ terí bát se ḳhush húá;
Farmán ko maiṉ ne yád kiyá;
Ḳhushwaqt kalám se rahúngá,
Na hukmoṉ ko bhúlúngá.

EK SAU UNNÍSWAṈ ZABUR.—3 Hissa.

C. M. Dundee. Medfield.

Ḳhudá ke kalám ko pasand karná.

1 Ḳhudáyá, mujh par fazl kar,
Ki jab tak jítá húṉ—
Háṉ, ai Ḳhudáwand—umr bhar,
Kalám ko hifz karúṉ.

2 Khol mere dil kí ánkhoṉ ko,
Ki ḳhúbí se dekkúṉ
Sharíạt ke ạjúboṉ ko;
Aur unko yád rakhúṉ.

3 Nihávat lálsá kartá húṉ;—
Kalám ká bhúkhá húṉ;
Hamesha use cháhtá húṉ,
Aur píchhe paṛtá húṉ.

4 Maghrúr aur lạnatí jo haiṉ,
Ḳhudá ne ḍáṉṭá hai;
We hukmoṉ se bhat'ke haiṉ;
Sabhoṉ ko toṛá hai.

5 Main hukm bajá látá hún ;
Kalám par sochtá hún ;
Lạn tạn badon se sahtá hún,
Par tujh se bachtá hún.

EK SAU UNNÍSWAN ZABUR.—4 Hiss
L. M. Babylon. Dresden.
Kalám ke wasíle se dil kí tázagí mángná.

1 Ján merí ḳhák men loṭtí hai ;
Wuh táz'gí tujh se cháhtí hai ;
Chál apní main ne záhir kí,
Aur tú ne merí tab sun lí.

2 Ahkám ko mujhe tú sikhá ;
Kalám ko mujhe tú samjhá ;
Ujúbe tere kahúngá ;
Un ká bayán main karúngá.

3 Ghamgíní se mujh ko bachá ;
Kalám se mujh ko zor dilá ;
Tú jhúṭhí ráhon se lachá ;
Qánún par fazl se chalá.

4 Ṭhík chalan main ne chun liyá ;
Qaul apne áge rakh diyá ;
Tere ahkám par daurúngá ;
Sharminda nahín hoúngá.

EK SAU UNNÍSWAN ZABUR.—5 Hiss
C. M. Barby. Bedford.
Ḳhudá ke kalám par mushtáq honá.

1 Ḳhudáwand, apní ráh sikhá ;
To us par chalúngá ;
Shariạt mujh ko tú lakhá ;
To us ko mánúngá.

2 Ahkám ke raste par chalá ;
Ḳhushwaqt main us se hún ;
Kalám kí taraf máil kará ;
Na ho, ki lál'chí hún.

3 Tú mujh se bátil ko luká ;
Qaul apná sábit kar ;
Chálákí se mujh ko chalá ;
Maiṉ rakhtá terá ḍar.

4 Terá kalám to achchhá hai ;
Mushtáq maiṉ uská húṉ ;
Naí hayát to tujh se hai ;
Muhtáj maiṉ uská húṉ.

EK SAU UNNÍSWÁṈ ZABUR.—6 Hissa.

L. M. Nazareth. Quito.

Ḳhudá ke kalám se ulfat rakhná.

1 Ḳhudáyá, maiṉ naját páúṉ ;
Kalám bamújib maiṉ j úṉ ;
M .lám't ká jawáb rakhúṉ ;
Ki maiṉ kalám ká ásrit húṉ.

2 Kalám i haqq na mujh se le ;
Balki farmán tú mujh ko de ;
So sharạ ko maiṉ hifz karúṉ ;
Us meṉ hamesha bhí rahúṉ.

3 Maiṉ chalúngá ázádí se ;
Chál hai bamújib hukm ke ;
Sháhoṉ ke áge bolúngá ;
Kalám se sharm na kháúngá.

4 Ahkám se maiṉ ḳhushwaqt hoúṉ ;
Ki ulfat un se rakhtá húṉ ;
Kalám ko izzat deúngá ;
Aur us par dhyán maiṉ karúngá.

EK SAU UNNÍSWÁṈ ZABUR.—7 Hissa.

S. M. Paddington. Thatcher.

Ḳhudá ke kalám se tasallí páná.

1 Yád rakh tú, ai Ḳhudá,
Tú ne jo qaul kiyá ;

Wuh dukhon̲ men̲ tasallí hai :
Aur zindagí bhí hai.

2 Maghrúr ká ṭhaṭṭhá sún̲ ;
Ummaidwár tad bhí hún̲ :
Adl terá yád kartá hún̲ ;
Tasallí pátá hún̲.

3 Terá kalám jo hai,
Badon̲ ne tor̲á hai ;
Is liye haul men̲ par̲á hún̲ ;
Pyár us ko kartá hún̲.

4 Main̲ ne to yád kiyá—
Rát ko bhí soch liyá—
Shara par main̲ ne ghaur kiyá :
Ahkám ko mán liyá.

EK SAU UNNISWÁN̲ ZABÚR.—8 Hissa.

L. M. Portugal. Shoel.

Khudá kí tábidárí men̲ qáim honá.

1 Khudáwand merá hissa hai ;
Kalám ko main̲ ne máná hai ;
Mihr ko dil se ḍhúnḍhá hai ;
Kalám bamújib páyá hai.

2 Apní chálon̲ ko soch liyá ;
Shahádat ko qabúl kiyá ;
Ahkám ko jaldí mán liyá,
Aur unko ṭál ke na diyá.

3 Choron̲ ne mujh ko gher liyá ;
Tad bhí hukm na bhúl gayá ;
Main̲ ádhí rát ko uṭhúngá ;
Yád terí rástí karúngá.

4 Ḍar terá jo ki rakhte hain̲,
Aur tere hukm mánte hain̲,
Unhín̲ se dostí rakhtá hún̲ :
Insáf aur rahm mántá hún̲.

.K SAU UNNÍSWAN ZABUR.—9 HISSA.
L. M. Luton. Hebron.
Dukh sahne se tábidár honá.

1 Tú, ai Khudáwand, bhalá hai;
Tu musse bhalá kartá hai;
Kalám jo tu ne kiyá hai,
So mujh par sábit huá hai.

2 Main dukh se áge bhataká,
Par ab kalám ko mán liyá;
Nek hoke neki kartá tú;
Chala qánún par mujhe tú.

3 Magarúr ne jhúth banáyá hai,
Aur bande par lagáyá hai,
Par hukm ko main mánúngá,
Aur sáre dil se pálúngá.

4 Dukh honá achchhá húá,
Main usse tábidár húá;
Kalám jo tere munh ká hai,
Dunyá ke ganj se afzal hai.

K SAU UNNÍSWAN ZABUR.—10 HISSA.
C. M. Barby. Bedford.
Kalám kí samajh aur tasallí mángní.

1 Main tere háth ká banda hún;
Mujhe kalám sikhá;
Bharosá terá kartá hún;
Bakhúbí tú lakhá.

2 Terá insáf to durust hai;
Dukh wájibí se diyá;
Maujúd mih'rbán terí hai;
Kalám se yún kiyá.

3 Rahm o fazl mujh par ho,
Ki zinda main rahún;
Par dushmanon par sharm ho;
Tasallí main páún.

4 Tere kalám ko sochúngá;
Bandon ká dost main hún;
Tere kalám ko mánúngá;
Sharminda na hoún.

EK SAU UNNÍSWAN ZABUR.—11 Hissa

L. M. Darwen. Munich.

Satánewálon se bacháo mángná.

1 Naját ke liye múrchhit hún;
Ummaid kalám par rakhtá hún;
Ánkh uske liye ghattí hai;
Aur ján tasallí cháhtí hai.

2 Dhúán men kuppá ho rahá;
T. d bhí kalám na bhúl rahá;
Din kitne mujhe howenge,
Ki dusht satáte rahenge?

3 Maghrúr to garhe khodte hain;
Halákat merí c áhte hain;
Tere ahkám to sachch hain;
Aur tujh se ham bachte hain.

4 Halák karne men dushman thá;
Par hukm main na chhortá thá;
Tú mujhe ulfat se jilá,
Aur apne shara par chalá.

EK SAU UNNÍSWAN ZABUR.—12 Hissa

L. M. Winchester. Bath.

Khudá ke kalám kí khúbí.

1 Khudáwandá, terá kalám
Samá ke úpar hai mudám;
Terí sachchái har pírhe men;
Terí muzbútí dhartí men.

2 Ákás o dhartí qáim hain,
Aur tábidárí karte hain;—
Kalám se khush gar na hotá,
Jo dukh men main halák hotá.

3 Kadhí kalám na bhúltá hún;
M in us se zinda hotá hún;
Ma n terá hún—so tú b chá;
Sadá terá kalám sachchá.

4 Shar r to ghát men lagte hain;
Halákat merí cháhte hain;—
Sab kámilon k hadd pá;
Kalám kí hadd na mil gaí.

K SAU UNNÍSWAN ZABUR.—13 Hissa.
L. M. Winchester. Bath.
Khudá ke kalám se aqlmand honá.

1 Kalám kí ulfat kaisí hai!
Dhyán merá uspar din bhar hai;
Main dáná húá shara se,
Banisbat apne dushman ke.

2 Tere kalám se fázil hún;
Muallim se main álim hún;
Kalám hí k badaulat se
Áqil siwá hún aglon se.

3 Kuráhon se main bachtá hún;
Tere hukm par chaltá hún;
Kalám se main na phir gayá;
Násih merá tú áp húá.

4 Kalám m thá shahd sá hai;
Bal i shírín usse bhí hai;
Usí se aql pátá hún;
Ghin jhúthon se main kartá hún.

K SAU UNNÍSWAN ZABUR.—14 Hissa.
L. M. Litchfield. Alfreton.
Kalám ke wasíle se bachná.

1 Kalám chirágh to merá hai,
Aur roshní merí ráh kí hai;
Main qasam kháke tábi hún;
Hamesha hukm mántá hún.

2 Niháyat dukh men pará hún :
Kalám se zinda hotá hún :
Merí duá qabúl howe ;
Kalám se barkat ho jáwe.

3 Ján merí hai hathelí par ;
Kalám se main na jáun mar ;
Sharír ne jál bichháyá hai ;
Main ne kalám na chhorá hai.

4 Kalám to hai merí mírás ;
Khushí se hún main na nirás ;
Dil se rujú main hotá hún —
Ahkám ko sadá mántá hún.

EK SAU UNNÍSWAN ZABU'R.—15 Hissa.
L. M. Bath. Hingham.
Sharárat se ghinauná.

1 Kh'yál bátil se ghinátá hún ;
Ahkám se ulfat rakhtá hún ;
Panáh o dhál tú merí hai,
Merí ummaid kalám se hai.

2 Musse sharír alag howen ;
Kalám Khudá ká rakhne den ;
Mujhe, Khudáwand, tú sambhál ;
Ki ho merí ummaid bahál.

3 Hidáyat kar tú bande ko.
Ki sadá pálún hukm ko ;
Badon ne shara torá hai :
Tú ne unhen latárá hai.

4 Dúr unko mail sá kartá hai :
To ulfat tujh se merí hai ;
Dar terá sadá rakhtá hún ;
Jab páp ho, thartharátá hún.

.K SAU UNNÍSWAN ZABUR.—16 HISSA.

L. M. Medway. Nazareth.

Zálim ke háth se bacháo mángná.

1 Adl—insáf main kartá hún ;
Zálim par chhorá na jáún ;
Merá zámin, Khudáyá, ho ;
Merá chhuránewálá ho.

2 Naját kí ráh main táktá hún ;
Rástí ká ásrá rakhtá hún ;
Salúk rahm ká musse kar,
Ka ám ko mere dil men bhar.

3 Bande ko apní samajh de ;
Apní shahádat pher na le ;
Madad ká waqt to á gayá ;
Sharír kalám se phir gayá.

4 Azíz kalám to terá hai ;
Z'yáda sone ke mol se hai ;
Sab báton men wuh durust hai ;
Gunáh se wuh ghinátá hai.

K SAU UNNÍSWAN ZABUR.—17 HISSA.

L. M. Nazareth. Medway.

Khudá ke kalám ká bhúkhá honá.

1 Terá kalám ujúba hai ;
Dil merá usko mántá hai ;
Kalám to roshní dil ká hai;
Bholon ko samajh detá hai.

2 Main bhúkhá tere qaul ká thá ;
P'yáse kí tarah hámptá thá ;
Mihr kí nazar mujh par kar ;
Bandon ká bár tú mujh par dhar.

3 Kalám kí ráh par tú chalá ;
Gunáh se bachá—ho bhalá ;
Zulm i insán se tú bachá ;
Ahkám kí or mujh ko lachá.

4 Bande par chihra tú chamká;
Ghusse se mujh ko na dhamká;
Áṅkhon se nadí bahtí hai;
Kyúnki shar'at ṭúṭtí hai.

EK SAU UNNÍSWÁN ZABUR.—18 Hissa.

L. M. All Saints. Winchester.

Khudá ke kalám kí sifat.

1 Rástbáz, Khudáwandá, tú hai;
Terá insáf khará hí hai;
Jo tú ne qaul farmayá hai,
Wuh rást, aur sab ke láiq hai.

2 Ghairat se bhasam main húá,
Ki dushman usko bhúl gayá;
Niháyat pák terá kalám;
Pyár us se merá lákalám.

3 Banda náchíz—haqír main hun;
Tadbhí hukm na bhultá hún;
Rástbází ab'dí terí hai;
Shar'at terí sachchí hai.

4 Ízá ne mujh ko pakṛá hai;
Taubhí kalám se ulfat hai;
Abd ul ábád shahádat hai;
Mujh aql de jilátí hai.

EK SAU UNNÍSWÁN ZABUR.—19 Hissa.

L. M. Nazareth. Babylon.

Kalám par dhyán karná.

1 Sab dil se main pukártá hún;
Sun le;—ahkám par chaltá hún;
Chillátá hún;—mujh ko bachá;
Kalám ki taraf tú lachá.

2 Bihán se áge rotá hún;
Ummaid kalám se rakhtá hún;
Pah'ron ko rát ke roktá hún—
Kalám par dhyán tab kartá hún.

2 Mihr se tú áwáz ko sun;
Mujh ko jilá, ki páún gun;
Chale sharír to áte hain;
Tere shara se pare hain.

4 Tú mere pás, Khudáwand, hai;
Terá kalám to sachchá hai;
Shahádat bhí qadím se hai;
Hamesha tak wuh qáim hai.

EK SAU UNNÍSWÁN ZABUR.—20 Hissa.

L. M. Babylon. Windham. Wiltshire.

Dukh se bacháo kí duá.

1 Dukh merá soch ke tú bachá;
Kalám kí or mujh ko lachá;
Shafí ho, mujh ko tú bachá;
Mujh ko jilá—kalám sachchá.

2 Naját to hai sharír se dúr;—
Kalám to terá hai agúrh;
Rahm terá to bará hai;
Kalám se tú jilátá hai.

3 Dukhdáí, aur dushman bahut hain;
Ummaid se mujhe khainchte hain;—
Bandon ko dekh udás húá,
Ki un ne hukm tál diyá.

4 Kalám kí kaisí ulfat hai!
Tú rahm se jilátá hai;
Sachchá sadá terá kalám;
Aur adl terá hai mudám.

EK SAU UNNÍSWÁN ZABUR.—21 Hissa.

C. M. Oxford. Clarendon.

Khudá ke kalám se khush honá.

1 Náhaqq amír satáte hain,
Par tusse dartá hún;
Khush terí báten kartí hain;
Main un ko cháhtá hún.

2 Jhúṭh bolne se ghin kartá húṉ;
Sharạ se ulfat hai;
Sát bár maiṉ shukr kartá húṉ;
Ki ạdl terá hai.

3 Baṛí tasallí qaul se hai;
Udásí kuchh na hai;
Terí naját ká ásrá hai;
Hukm ko máná hai.

4 Maiṉ ne kalám ko rakh liyá;
Pyár usko kiyá hai;
Tere ahkám ko mán liyá;
Tú chál ko dekhtá hai.

EK SAU UNNÍSWÁṈ ZABUR.—22 HISSA

L. M. Alfreton. St. Paul's.

Bacháo mángná, aur tạríf karná.

1 Sun merí, ai Ḳhudá rahím;
De ạqlmandí, ai Karím;
Minnat merí qabúl howe;
Bacháo ásmán se á jáwe.

2 Terí tạríf maiṉ karúngá,
Kalám ko jab maiṉ síkhúngá;
Tere ahkám ko sochúngá;
Unheṉ mubárak kahúngá.

3 Ḳhudáyá, merí madad kar;
Kalám ko rakhúṉ maiṉ beḍar;
Terí naját ká pyásá húṉ;
Ḳhushwaqt tere kalám se húṉ.

4 Dunyá meṉ jab tak rahúngá,
Tạríf maiṉ tab tak karúngá;
Maiṉ terá ásrá dhartá húṉ,
Na hukmoṉ ko bhúltá húṉ.

EK SAU BÍSWAN ZABUR.

C. M. Walsal. Bangor.

Dostí ká áshiq honá.

1 Túhí mubárak hai, Khudá;
Tú mere dukh ko dekh;
Main kab tak sahúngá?—sadá?
De fazl ká tú bhekh.

2 Din dukh men bíte játe hain;
Dushton se ghirá hún;
Ján merí ko satáte hain;
Taklíf men rahtá hún.

3 Háe—ki main bhág nikal jáún!
Khushí se rah jáún,
Jangal men—já ban men rahún;
Jhanjhat se chhút jáún!

4 Dostí ko dost main rakhtá hún—
Dostí ká áshiq hún;
Dostí kí bát jab kahtá hún,
Dushton se ghirá hún.

5 Unhon ká bair ubhartá hai,
Na kína chhortá hai;
Unkí zubán na ruktí hai;
Bair usmen bahut hai.

6 Gar ág ká tír usko lage,
Insáf barhaqq kahe;
Gunáh ko gar na chhor bháge,
Sazá beshakk páwe.

EK SAU EKKÍSWAN ZABUR.—1 Hissa.

L. M. Luton. Rothwell.

Díndáron kí salámatí.

1 Pahár ko ánkh uthátá hún;
Ásmán kí or main táktá hún;

Wahán se madad pátá hún;
Ummaid naját kí rakhtá hún.

2 Jítá Khudá to merá hai,
Sab jisne paidá kiyá hai;
Ásmán—zamín ká málik hai;
Aur maut bhí uske bas men hai.

3 Hamárá dag chalátá hai;
Din bhar wuh mihr kartá hai;
Shám ká sáya phailátá hai;
Rát ko árám bhí detá hai.

4 Pákíza log mubárak hain;
We phirte chalte chain men hain;
Khudá nigáh to kartá hai,—
Salámat unko rakhtá hai.

5 Súraj kí jot na mártí hai,
Na chánd unhon ko jhártá hai;
Unhon se áfat bhágtí hai,
Na ág unhen jalátí hai.

6 Shaitán—insán gar mil jáwen—
Ráhon ko donon chhenk lewen,
Panáh men Rabb kí chain se hain;
Maut ke khatre se bachte hain.

7 Nápák rúhen beqábú hain;
Aur maut ke dukh jab gherte hain,
Firishte á lejáte hain—
Bihisht men já p'huncháte hain.

EK SAU EKKÍSWÁN ZABUR.—2 HISSA.

H. M. Acton. Murray.

Díndáron kí salámatí.

1 Ánkhen uthátá hún—
Tujhí ko táktá hún;
Paidá tú ne kiyá,—
Khaṛá sab kuchh kiyá.

Tú hí hai ár—
Merá pahár ;
Sáye tale
Fazl mile.

2 Qadam na phislegá,
Na jál phansáwegá ;
Agwá tú merá hai ;
Ḍar se bachátá hai.
Terí ánkhen
Na sotí hain,—
Bacháwengí
Khatre setí.

3 Na din kí garmí hai,
Hawá na shám kí hai,
Ki rog wuh láwegí—
Áfat p'huncháwegí.
Tú hí áftáb ;
Bachá shitáb ;
Tú sir kí ár ;
Mujhe ubhár.

4 Wáda tú ne kiyá,—
Bacháne ko kahá ;
Bharosá kartá hún—
Ás tujh par dhartá hún.
Áún—jáún,
Na khauf rakhún ;
Taiyár hoún,
Aur maut páún.

EK SAU BÁÍSWÁN ZABUR.—1 Hissa.

C. M. Howard's. Bethlehem.

Girje par khushí karná.

1 Hai dil ne suná khushí se
Doston kí báton ko,

'Chal girje men sáf-dilí se
Itwár ko mánne ko.'

2 Phátak kí ráh main chaltá hún;
Sanwárá girjá hai;
Mahall main us ko jántá hún;
Fazl to us men hai.

3 Díndár to chale játe hain;
Wahán khushwaqtí hai;
Masíh ká fazl páte hain;
Wuh barkat detá hai.

4 Wuh suntá hai tárífon ko:—
Jab judá kartá hai
Díndáron se bedínon ko,
Dar—khushí hotí hai.

5 Salámat ab kalísyá ho—
Khushwaqt hamesha ho;
Ásmání fazl hú ba hú
Ímándaron par ho.

EK SAU BAÍSWÁN ZABUR.—2 Hissa.

S. P. M. Dalston. Bethel.

Girje par khushí karná.

1 Khushí se sun liyá,
Nekon ne jab kahá,
'Khudá kí ham talásh karen!'
Jaldí jawáb diyá;
Khushwaqt qabúl kiyá.
'Chalo—Khudá ko ab mánen.'

2 Mubárak hai Saihún;
Liyá Khudá ne chun;
Aur use khúb sanwárá hai;—
Naját kí hai díwár;
Mazbútí hai apár;
Nekon kí khushí us se hai.

3 Muqaddas játe hain̲,—
Injíl ko sunte hain̲,—
Táríf Ḳhudá kí karte hain̲ ;
Insáf to us men̲ hai,
Ki taḳht Ísá ká hai ;
Naját kí báten̲ hotí hain̲.

4 Saihún par fazl ho ;
Sab usko pyár karo ;
Uske muhibb mubárak hain̲ ;—
Salám'tí us par ho,
Aur uskí baṛhtí ho ;
Usí men̲ barkat páte hain̲ ;

5 Main̲ nazr yád karún̲—
Adá wahán̲ karún̲ ;
Salámat o mubárak ho ;
Bháí-band to us men̲ hain̲ ;
Sab barkat páte hain̲ ;
Ḳhudá se wuh mubárak ho.

EK SAU TEÍSWAN̲ ZABUR.

C. M. Burford. Marlow.

Ájizí karná.

1 Ḳhudá buzurg ásmán par hai ;
Jalál se ghirá hai ;
Dil merá tujh ko táktá hai,—
Ánkhen̲ uṭhátá hai ;

2 Jaisá kí naukar dekhtá hai
Apne ḳháwind ke háth—
Aur bándí bíbí kí jo hai,
Ḳhidmat men̲ uske sáth,

3 Taise, Ḳhudáyá, ham bhí hain̲,
Ki gunáh kiyá hai ;
Ham ájiz tujh ko tákte hain̲,
Jab tak na baḳhshtá hai.

4 Ummaid naját kí rakhtá húṉ ;
Dayá ko dekhtá húṉ ;
Maiṉ isí se ubhartá húṉ ;
Qabúl bhí kartá húṉ.

EK SAU CHAUBÍSWÁṈ ZABUR.

C. M. (Double.) Annapolis. Old Castle.

Dushmanoṉ se bacháo par shukr karná.

1 Díndár sab mil ke yúṉ kaheṉ,
'Khudá gar na hotá—'
Shukr ká gít gá, yúṉ kaheṉ,
'Khudá gar na hotá,
'Chaṛh áe ham par dushman jab,
'Karne ke liye nás,—
'Jab áe nigalne ko, tab
'Ham hote sab nirás,—

2 'We báṛh hí se ḍubá lete—
'Hameṉ tamám karte,—
'We shekhí se to le lete—
'Sáf dunyá se karte :
'Shukr—táríf Khudá kí ho,
'Jo waqt par kám áyá ;
'Unhoṉ ke jál o phande ko
'Usí ne toṛ diyá.'

EK SAU PACHÍSWÁṈ ZABUR.—1 HISSA.

C. M. Jordan (J's). Rochester. Colchester.

Díndároṉ ká bacháo.

1 Khudá hí ko jo tákte haiṉ,—
Bharosá karte haiṉ,
Mazbút Saihún se rahte haiṉ,—
Aṭal we rahte haiṉ.

2 Hamesha qáim rahte hain ;
Rabb unko ghertá hai ;
We uskí áṛ men chain se hain ;
Wuh unká hámí hai.

3 Badon ke lán se bachte hain ;
Ghazab se chhútte hain ;—
Bed n log us men parte hain,—
Hargiz na bachte hain.

4 Na ho díndár bedín howen,
Jo fazl páte hain ;
Gunáh men we na par jáwen,
Jo nekí karte hain.

5 Ráh terí se jo phirte hain,
Kharábí un kí hai ;
Bande tere salámat hain ;
Un kı tasallí hai.

EK SAU PACHÍSWAN ZABUR.—2 Hissa.

S. M. Watchman. Thatcher.

Díndáron ká bacháo.

1 Qáim—mazbút we hain,
Ummaid jo rakhte hain ;
Saihún pahár kí mánind hain ;
Salámat bande hain.

2 Jyún gherte hain pahár
Sálím ká pák shahr,
Tyún Rabb bandon ko ghertá hai ;
Panáh wuh un kí hai.

3 Zálim ke ghazab se
Ham dukh men par gae ;
Yahowáh madad bakhshegá—
Árám p'hunchá wegá.

4 Gar ham náhaqq daren,—
Dozakh kí ráh pakren,
To hissa us men páwenge,—
Azáb men jáwenge.

EK SAU CHHABBISWAN ZABUR.—1 His.

L. M. L[illegible]. A[illegible].

Ajíb bacháo [illegible] aur tauba ká phal.

1 Khudáwand ne jab [illegible] liyá—
Jab qaid men se [illegible] diyá,
Fazl [illegible] kiyá,
Ki khwab sá main ne dekh liyá.

2 Chh[illegible] gáte hain—
Iqrár qudrat ká karte hain;
Aur ham pukár ke [illegible] hain—
Bayán ulfat ká karte hain.

3 Jab apne dar ká [illegible] liyá,
Tab chhátí [illegible] liyá:
Ansú ham ne [illegible] liyá:
Fazl ko tú ne rel [illegible]yá.

4 Kisán jo [illegible] hai,
Aur khet men us [illegible] hai,
Khush se laun [illegible]—
Dáná bharpúr [illegible] egá.

5 A[illegible]—
Gunáh kí [illegible] karta hai,
Age [illegible]—
Khushwaqt akhir ko howegí.

EK SAU CHHABBISWAN ZABUR.—2 His.

C. M. L[illegible]. Sw[illegible]wich. A[illegible].

Ajíb bacháo.

1 Khudáwand záhir jab huá.—
M[illegible] ko [illegible].
Main khush [illegible] ho gay[illegible]
Aisá fazl kiyá.

2 Duný á ne use [illegible] liyá,
Terá [illegible];
Záhir ham ne [illegible]:
Fazl ko mán liyá.

3 Pukár parosí ne kahá,
  ‘ Ḳhudá hí ká yih kám,’—
Dil mere ne jawáb diyá,
  ‘ Buzurg ho us ká nám.’

4 Yahowáh, jo kuchh cháhtá hai,
  So hí wuh kartá hai ;
Wuh rát ko din banátá hai,
  Aur dukh miṭátá hai.

5 Ummaid, dilgíro, ab rakho ;
  Barakat kí ráh tako ;
Dídár ráh par ab jhuko ;
  Fazl—bacháo lakho.

6 Jyún bíj zamín men̲ rakhte hain̲—
  Ákhir phir ugte hain̲,
Tyún dukh men̲ nek jo rahte hain̲,
  Sukh men̲ nikalte hain̲.

EK SAU SATTAÍSWAN̲ ZABUR.

C. M. Swanwick. Stephens.

Kámyábí ká Ḳhudá se honá.

1 Barakat Ḳhudá se gar na ho,
  Mihnat láhásil hai ;
Gar pahrú ghar ká Rabb na ho,
  Chaukí be fáida hai.

2 Bhor uthne se kyá hotá hai ?
  Din bhar kí mihnat kyá ?
Gar súm kí mánind khátá hai,
  To is se hotá kyá ?

3 Fazl biná nikammá hai,
  Daulat Ḳhudá se hai ;—
Dost—laṛke bále baḳhshtá hai,
  Aur chain bhí detá hai.

4 Jo aisá fazl pátá hai,
Mubárak banda hai;
Roz roz tasalí us kí hai,
Rabb jis ko detá hai.

EK SAU ATHAISWAN ZABUR.

L. M. Tallis Ev. Hymn. Uxbridge.

Gharáne kí barakaten.

1 Wuhí mubárak banda hai,
Jo khauf o adab rakhtá hai:
Táríf zubán se kartá hai;
Hukm ká tábidár bhí hai.

2 Khudáwand us ko dekhtá hai,
Aur nigahbán kartá hai;
Kámyábí us ko detá hai,
Aur mihr us par kartá hai.

3 Phaldár uskí jorú hogí,
Jais angúr kí hai dálí;
Aur larke bále gherenge;
Khudá se darne síkhenge.

4 Uskí ummaid púrí hogí;
Barason tak ais howegí;
Khudáwand jo Saihún men hai,
So hí barkat p'hunchátá hai.

5 Yihí mubárak banda hai;
Yih barkaton se ghirá hai;
Girje kí barhtí dekhegá;
Salámtí se mar jáwegá.

EK SAU UNTISWAN ZABUR.—1 Hissa.

L. M. Snoel. Islington.

Satánewále kí sazá, aur bande ká bacháo.

1 Dushton ne mujhe dukh diyá;
Larkái se bhí bechain kiyá:

(Yún terá banda kah lewe,)
Tad bhi ghálib na ho gae.

2 Hal un ne mujh par jot liyá;
Lakír ko píṭh par kar diyá;
Yún gháw kar kar satáyá hai—
Bechain unhon ne kiyá hai.

3 Yih dekh Khudá bezár húá;
Durust insáf us ne kiyá;
Un kí buráí ko dekh liyá;
Un se merá badlá liyá.

4 Ghazab ne un ko gher liyá;
Ghabráhaṭ ne giriftt kiyá;
Yún dushton ko haṭá diyá;
Tú ne un ko halák kiyá.

5 Hamesha aisá howegá;
Bipat pakaṛ ke lewegá;
Tú shekhí ko utáregá;
Tú bandon ko baṛhawegá.

EK SAU UNTÍSWAN ZABUR.—2 Hissa.

C. M. Barby. Arlington.

Saihún ká dushman, aur díndár.

1 Kambakht Saihún ká dushman hai;
Láj usko lagtí hai;
Wuh chhat kí ghás kí mánind hai;
Jo jaldí súkhtí hai.

2 Na launewálá lautá hai,
Na muṭṭhí bhartá hai,
Na kisí ko to fáida hai,
Na bhar koí detá hai.

3 Díndár jo hai, mubárak hai;
Barkat phailátá hai;
Khushwaqt Khudá bhí us se hai;
Phaldár darakht sá hai.

EK SAU TISWAṆ ZABUR.—1 Hissa.

L. M. Tallis' Ev. Hymn. Luton.

Gunáh kí muáfí.

1 Dukh ke gahiráo men̲ par̲ gayá :
Tab us se main̲ chillá uṭhá ;
Apne Ḳhudá ko yád kiyá ;
Tú ne duá ko sun liyá.

2 Ḳhudáyá, gar tú ghaur kare,
Gunáh kí gar girift kare,
To aisá kaun, jo ṭhah'r sake—
Tere huzúr men̲ bach sake ?

3 Par m'áfí tú to rakhtá hai ;
Tere Beṭe se bakhshish hai ;
Jis men̲ ulfat se sab ḍaren̲,
Aur na gunáhon̲ men̲ maren̲.

4 Jyún̲ rát ká pahrá dekhtá hai,
Aur bhor kí ráh ko táktá hai,
Tyún̲ tujh ko main̲ bhí táktá hún̲,
Aur terí bát ko johtá hún̲.

5 So sab ke sab ummaid rakhen̲ ;
Rahm Ḳhudá se sab síkhen̲ ;
Wuhí hamen̲ bacháwegá,—
Gunáhon̲ se chhuṛáwegá.

EK SAU TISWAṆ ZABUR.—2 Hissa.

C. M. Stephens. Barby.

Gunáh kí muáfí.

1 Main̲ gahire dukh men̲ par̲ gayá :
Ḳhudá ko yád kiyá ;
Us ne duá ko sun liyá ;
Madad ko á gayá.

2 Gunán ko gar tú kare yád,
Kaun ṭhahr saktá hai ?

Par m'áfí detá hai, aur sád;
Har ek pá saktá hai.

3 Bhor jaisá pahrú táktá hai,
Aur usko cháhtá hai,
Dil taisá tujh ko johtá hai,
Aur chhaṭpaṭátá hai.

4 Ab terá shukr dil kare,
Aur ulfat se ḍare;
Terá banda tá'íf kare,—
Rahm kí ás rakhe.

5 Rahm se tú hí hai bharpúr;
Ulfat terí agúṛh;
Bandon̲ ke liye hai purnúr;
Gunáh ká hai ghafúr.

EK SAU EKTÍSWAN̲ ZABUR.—1 Hissa.

L. M. Quito. Ward.

Farotaní aur sidq.

1 Dil ko maghrúr na rakhtá hún̲,
Na únchí nazar kartá hún̲,
Na zor se báhar taktá hún̲;
Na kám bejá men̲ rahtá hún̲.

2 Par apne ko jhuká diyá;
Apne ko chhoṭá kar liyá;
Dúdh chhoṛe bachche sá húá;
Sharárat se alag húá.

3 Terá bharosá sab rakhen̲,
Aur terí ráh ko sab taken̲;
Tú madad karne áwegá;
Hamesha házir rahegá.

EK SAU EKTISWAN ZABUR.—2 Hiss.

S. M. Paddington. Olmutz.
Farotani aur qanát.

1 Ghamandí main na hún—
Alag shekhí se hún;
Khudá to jánchnewálá hai;
Wuhí to bújhtá hai.

2 Bálak sá ho gayá;
Chupká sá paṛ rahá;
Ján merí ais hí to hai,
Na kuṛkuṛátí hai.

3 Jo tere bande hain,
Terí ummaid rakhen;
Tú báp sá mihr kartá hai;
Tú hi bachátá hai.

EK SAU BATTISWAN ZABUR.—1 Hiss

L. M. Alfr ton. Danvers.
Saihún—Khudá ká makán.

1 Khudá Saihún men házir hai;
Bandon k khabar letá hai;
Wahán main jáyá kartá hún—
Khudá kí barkat ḍhúnḍhtá hún.

2 Saihún ko tú ne chun liyá;
Usko apná makán kiyá;
Yihí árám kí jagah hai;
Tasallí merí is men hai.

3 Khudáyá, wáiz pák banen—
Poshák rástbází kí pah'nen;
Muqaddas tere khush howen;
Pukárke terá gít gáwen.

4 Saihún men nekí baṛhtí hai:
Isí men nayá janam hai;

Masíh ká táj to chamkegá ;
Uská dushman murjháwegá.

K SAU BATTÍSWAṈ ZABUR.—2 Hissa.

C. M. Marlow. St. Martins.

Saihún—Khudá ká makán.

1 Saihún meṉ nám Ḳhudá ká hai,
Kalám bhí us meṉ hai ;
Ímándár us meṉ játe haiṉ,
Aur sijda karte haiṉ.

2 Karím Ḳhudáyá, ab hí uṭh ;
Apne makán meṉ á ;
Bande ráh takte haiṉ ; tú uṭh,
Aur unke bích tú á.

3 Yaháṉ hameṉ qabúl tú kar ;
Shukr apná kará ;
Ḳhurák rúhání baḳhshish kar,
Aur bandoṉ ko khilá.

4 Saihúṉ meṉ Masíh ráj kare ;
Aur saltanat phaile ;
Ísá kí izzat baṛh jáwe,
Aur dushmaní gale.

EK SAU TENTÍSWAṈ ZABUR.

S. M. Haverhill. Thatcher.

Díndár gharáná.

1 Mubárak bande haiṉ,
Jo ulfat rakhte haiṉ ;
Ápas meṉ mihr karte haiṉ ;
Miláp meṉ rahte haiṉ.

2 Mubárak ghar wuh hai,
Ki jis meṉ dostí hai,—

Díndárí jis men̲ rahtí hai,
Táríf bhí hotí hai.

3 Muhabbat yih jo hai,
Us tel kí mánind hai,
Hárún ke sir par jo pa͞rá,
Aur dáman tak girá.

4 Yún pák pahá͞r par bhí,
Os partí thí sahí,
Barkat bhí yún̲ tapaktí thí,—
Bandon̲ par hotí thí.

5 Másìhá se aisí
Barkat ham par sahí;
Utar, utarke p'hunchtí hai,
Aur táza kartí hai.

EK SAU CHAUNTÍSWÁN̲ ZABU͞R.—1 Hissa.

L. M. Park Street. Sterling.

Khudá ká shukr karáná.

1 Khudáwand ke jo bande ho,
Girje men̲ házir hote ho,—
Subh ko uskí hamd karo,
Aur shám ko uská gít gáo.

2 Shukr—shukr munásib hai;
Adab—adab zarúr hí hai;
Ásmán se wuh qabúl kare;
Ísá kí khatir barkat de.

EK SAU CHAUNTÍSWÁN̲ ZABU͞R.—2 Hissa.

C. M. Braintree. Albert.

Khudá ká shukr karáná.

1 Khudá hí ke jo bande hain̲,
Shukr uská karen̲;
Kyá din, kyá rát, we á jáwen̲;
Shukr—táríf karen̲.

2 Adab se háth ko joṛ lewen̠ ;
Mubárak sab kahen̠ ;
Ḳháliq Yahowáh ko mánen̠ ;
Us se barkat lewen̠.

SAU PAINTÍSWÁN̠ ZABUR.—1 Hissa.

L. M. Park Street. Sterling.

Ḳhudá kí tạríf karwáná.

1 Tum sab, jo Rabb ke bande ho,
Girje men̠ házir hote ho,—
Ḳhudáwand kí tạríf karo ;
Mubárak uská nám kaho.

2 Wuh bhalá hai—tạríf karo,
Aur sáre dil se ḳhush howo ;
Yaqúb ko us ne chun liyá ;
Ab apná ham ko bhí kiyá.

3 Insáf hamárá kartá hai ;
Hamáre dukh ko bújhtá hai ;
Hamárá mátam suntá hai,
Aur dil ká dard miṭátá hai.

4 Hamesha wuh mubárak hai,
Sadá wuh ḳhabar letá hai ;
Dushman ká zor ghaṭátá hai ;
Árám bhí ham ko detá hai.

5 Sab hí jo usko jánte ho,
Ikaṭṭhe ho tạríf karo ;
Barkat Ḳhudá bahátá hai ;
Bandon̠ men̠ áp hí rahte hain̠.

SAU PAINTÍSWÁN̠ ZABUR—2 Hissa.

L. M. Bath Winchester.

Ḳhudá kí qudrat, insáf, aur fazl.

1 Buzurg Ḳhudá Yahowáh hai,
Buzurgon̠ se buzurgtar hai ;

Ásmán—zamín—gahráo kiyá ;
Jo cháhá, us ne sab kiyá.

2 Bukhár wuhí uthátá hai,
Aur bijlí wuh karkátá hai ;
Ándhí—tú'án bhí látá hai ;
Barsát kí barkat detá hai.

3 Us ne ujúba kám kiye,—
Wabál Misr men bhej diye ;
Pahlauthe us ne már liye—
Insán—haiwán faná húe.

4 Már dálá usne sháhon ko ;
Halák kar diyá qaumon ko ;
Deson ko usne le liyá ;
Aur Isráíl ko bakhsh diyá.

5 Ab aisá fazl ham par hai ;
Shaitán se wuh bachátá hai ;
Bihisht wuh ákhir dewegá ;
Áram men wuh p'hunchávegá.

EK SAU PAINTÍSWÁN ZABUR.—3 His

C. M. Irish. Archdale.

Buton ká náchíz honá.

1 Muqaddaso, shukr karo ;
Khushwaqtí se gáo ;
Khudá hí ká adab karo ;
Use buzurg jáno.

2 Rabbání kám usí ká hai ;
Bande bhí hain azíz ;
Unhen khazána jántá hai,
Kartá unhen ámez.

3 Ásmán—zamín—samundar bhí
Usí ko mánte hain ;
Bukhár bhí uthtá hai sahí ;
Sab chízen tábi hain.

4 Bádsháh—amír—aur jitne hain,
Usí ke qábú men;
Buton ke naqshe jhúṭhe hain
Sáre díndáron men.

5 Buton se kuchh na bantá hai;
We ghásil rahte hain;
Láhásil pújá unkí hai;
We sun na sakte hain.

6 Jíbh rakhke bol na sakte hain,
Na pánw se chalte hain,
Na háthon se kuchh karte hain;
Bezor—beaql hain.

7 Andhí ánkhen aur bahre kán,
Na dekhte—sunte hain;
Sab hí jo karte unká mán,
Unhon kí mánind hain.

8 Yahowáh hí ko ham mánen,
Aur bandagí karen;
Ham adab girje men mánen,—
Sadá táríf karen.

SAU CHHATTÍSWÁN ZABUR.—1 Hissa.

C. M. St. Ann's. Judea.

Khudá ke ajúba kárkháne.

1 Khudá ká shukr sab máno;
Barhaqq hamesha hai;
Khudáon ká Khudá jáno;
Rahm tá abad hai.

2 Shukrána us ká sab karo;
Rahm tá abad hai;
Buzurgí uskí ján dharo;
Rahm tá abad hai.

3 Dánáí uskí ásmán par hai ;
Rahm tá abad hai ;
Zám'n ko bhí phailáyá hai ;
Rahm tá abad hai.

4 Áftáb ko din ká núr kiyá ;
Rahm tá abad hai ;
Chánd—táre—rát kí jot kiyá ;
Rahm tá abad hai.

5 Misr ko us ne márá hai ;
Rahm tá abad hai ;
Israíl ko bacháyá hai
Rahm tá abad hai.

6 Qudrat barí dikháí hai ;
Rahm tá abad hai ;
Samundar ko bhí chírá hai ;
Rahm tá abad hai.

7 Bandon ko usse láyá hai ;
Rahm tá abad hai ;
Firaún ká dal dubáyá hai ;
Rahm tá abad hai.

8 Kanaán men bandon ko láyá ;
Rahm tá abad hai ;
Bádsháhon ko qatl kiyá ;
Rahm tá abad hai.

9 Us ne hamen bachá liyá ;
Rahm tá abad hai ;
Bharpúr rahm dikhá diyá ;
Rahm tá abad hai.

10 Khudá ká shukr sab máno ;
Rahm tá abad hai ;
Sachchá us ko sadá jáno ;
Rahm tá abad hai.

K SAU CHHATTÍSWAṆ ZABUR.—2 Hissa.

H. M. Harwich. Haddam.

Ḳhudá ke rahm kí táríf.

1 Buzurg Ḳhudá ko mán ;
Ḳháliq o málik ján ;
Sultán wuh sab ká hai ;
Táríf ke láiq hai ;—
Qádir—rahím
Hamesha hai ;
Uskí táríf
Niháyat hai.

2 Kaisí qudrat ká háth !
Ujúbe us ke sáth !
Ásmán—zamín kiyá ;
Sindh ko phailá diyá.—
Terá rahm—
Terá kalám
Hai sachchá hí,
Aur hai mudám.

3 Usne áftáb kiyá ;
Din ká sardár húá ;
Máhtáb paidá kiyá ;
Wuh rát ká núr húá.
Qádir—rahím
Hamesha hai ;
Us kí táríf
Niháyat hai.

4 Dunyá ko dekh liyá ;
Ḳharábí meṉ páyá ;
Tab usne mihr kí,—
Naját kí tadbír kí.
Terá rahm—
Terá kalám
Hai sachchá hí,
Aur hai mudám.

5 Beṭe ko bhej diyá ;
Hamen̲ bachá liyá ;
Shaitán ko jítá hai ;
Gunáh ghaṭáyá hai.
Qádir—rahím
Hamesha hai ;
Uskí táríf
Niháyat hai.

6 Shukr púkár karo ;
Adab se sab ḍaro ;
Sab qaumen̲ mil jáwen̲ ;
Us kí táríf karen̲.
Terá rahm—
Terá kalám
Hai sachchá hí,
Aur hai mudám.

EK SAU SAINTÍSWAN̲ ZABUR.—1 H

L. M. Sunderland. Armley.

Gunáh men̲ parná, aur tauba karná.

1 Ham bande tere chune hain̲ ;
Alag ásmán se paṛe hain̲ ;
Gunáh ne ham ko qaid kiyá ;
Tere huzúr se dúr kiyá.

2 Ham giriftár pardes men̲ hain̲ ;
Is Bábul men̲ ham dukhí hain̲ ;
Mátam kí jagah rahte hain̲ ;
Dilgírí men̲ waqt káṭte hain̲.

3 Dunyá se pyás na miṭṭí hai ;
Dunyá ká chain bechain to hai ;
Qanáat is se nahín̲ hai ;
Terá árám dil cháhtá hai.

4 Saihún ko main̲ ne chhoṛ diyá,
Aur hukm ko udúl kiyá ;—

Dilgírí men̠ main̠ paṛá hún̠ :
Nádání apní dekhtá hún̠.

5 Saihún ! yád tujhe kartá hún̠ ;
Main̠ teri pákí sochtá hún̠ ;
Tú hí Masíh ká mandir hai ;
Muqaddason̠ kí jagah hai.

6 Tere pháṭak men̠ kab jáún̠ ?
Main̠ shukr tujh men̠ kab karún̠ ?
Is kí ummaid main̠ rakhtá hún̠ ;
Is bát se chain bhí pátá hún̠.

.K SAU SAIN̠TÍSWAN̠ ZABUR.—2 Hissa.

L. M. Nazareth. Euphrates.

Sachchá táib.

1 Jo sachchí tauba kartá hai,
Dunyá kí ḳhushí chhoṛtá hai ;
Na dunyá se bahaltá hai,
Na gít ḳhushí ká gátá hai.

2 Jab tak m'áfí na pátá hai,
Tab tak árám na kartá hai ;
Bezár jab tak Ḳhudá hí hai,
Tab tak usko udásí hai.

3 Na sukh, na dukh bhulátá hai ;
Yád áqibat wuh kartá hai ;
Jab tak naját na miltí hai,
Tab tak ḳhushí na pátá hai.

4 Mih'rbání se, Ḳhudáyá, dekh ;
De fazl ká bandon̠ ko bhekh ;
Gunáh kí band se kar ázád,
Aur ḳhushí baḳhsh ab'd ul ábád.

EK SAU AṬHTÍSWÁN ZABUR.—1 His

L. M. Brewer. Luton. Rothwell.

Ḳhudá ke kalám ká jári honá.

1 Main dil se shukr karúngá;
Táríf zubán se gáúngá;
Huzúr men sijda karúngá;
Aur terá adab mánúngá.

2 A'smán par merí nazar hai;
Mih'rbání terí mujh par hai;
Terá kalám ajúba hai;
Sab nám o kám se bálá hai.

3 Terá kalám to phailegá;
Dunyá men jári howegá;
Dunyá ke sháh sab áwenge;
Terí táríf phailáwenge.

EK SAU AṬHTÍSWÁN ZABUR.—2 His

L. M. Uxbridge. Hebron.

Ḳhudá ká hilm aur fazl.

1 Ḳhudáyá, garchi bará hai,
Gharíbon ko tú dekhtá hai;
Ghamandí ko ghuraktá hai;
Ḳhák men usko latártá hai.

2 Phandon men garchi chaltá hún,
Tad bhí salámat rahtá hún;
Kalám se tú sambháltá hai;
Kamzor ko zor tú detá hai.

3 Tú hí mujhe bacháwegá;
Tú mujhe fazl bakhshegá;
Kám apná púrá karegá,
Na hargiz usko chhoregá.

K SAU UNTÁLÍSWÁṈ ZABÚR.—1 Hissa.

L. M. Bath. Lynn.

Ḳhudá ká házir názir honá.

1 Ḳhudáyá, tú ne dekh liyá,
Aur mujhe ḳhúb pahchán liyá;
Ḳh'yál mere tú hí dekhtá hai,
Aur merí báteṉ suntá hai.

2 Gar aisá bewaqúf hoúṉ,
Ki tujh se bhágne ko cháhúṉ,
Kaunsí jagah to aisí hai,
Jaháṉ Ḳhudá na rahtá hai?

3 Gar samá par maiṉ uṛ jáún,
Tab tere núr se maiṉ ghirúṉ;
Gar dozaḳh meṉ gharaq hoúṉ,
Tere ạzáb meṉ tab paṛúṉ.

4 Kiran kí tezí gar leúṉ,
Púrab yá pachchhim já chhipúṉ,
Tú áge mujh se p'hunch jáwe—
Bhagoṛe ko pakaṛ lewe.

5 Táríkí ká gar ḳh'yál karúṉ,
Ki uske parde meṉ chhipúṉ,
Andherá roshní ho jáwe,
Aur mujh ko záhir kar dewe.

6 Sadá maiṉ aise ḳh'yál rakhúṉ,
Jaháṉ jáúṉ—jaháṉ rahúṉ,
Na ho ki kabhí bhúl jáúṉ,
Aur ghâfil ho gunáh karúṉ.

K SAU UNTÁLÍSWÁṈ ZABÚR.—2 Hissa.

L. M. Bath. Winchelsea.

Ḳhudá—paidá aur parwarish karnewálá.

1 Terí qudrat ká banda húṉ;
Kiyá terá ujúba húṉ;

Terí dánáí dikhátá húṉ ;
Maiṉ báhar—bhitar waisá húṉ.

2 Buzurg Ḳhudá maiṉ terá húṉ ;
Bachpan se terá páiá húṉ ;
Ab merí umr baṛh gaí,
Aur terí ulfat sáth rahí.

3 Fazl terá láintihá :
Wuh mere ḳhiyál se hai baṛá :
Wuh mere dil meṉ hai baná,
Na kadhí howegá faná.

EK SAU CHALÍSWAṈ ZABUR.

C. M. Peterborough. Shields.

Badoṉ se bachne kí duá.

1 Ḳhudáyá, mujhe tú bachá ;
Badoṉ se tú chhuṛá ;
Unkí sharárat ko lachá ;
Mansúbe ko muṛá.

2 We burí bolí bolte haiṉ ;
Zahr nikálte haiṉ ;
We sámp kí mánind káṭte haiṉ :
Zahr phailáte haiṉ.

3 Hifázat kar tú, ai Ḳhudá ;
Tú zálim se bachá ;
Kar madad bandoṉ kí sadá ;
Ráh apní par chalá.

4 We phande ko bichháte haiṉ,
Phaṉsáne cháhte haiṉ ;
Ham ásrá tujh par rakhte haiṉ ;
Ham tere bande haiṉ.

5 Tú hí naját ká bútá hai ;
Madad ko átá hai ;

Tú badon̲ se chhuṛátá hai ;
  Unko ghaṭátá hai.

EK SAU EKTÁLÍSWÁN̲ ZABUR.

L. M. Winchester. Luton.

Díndáron̲ kí malámat qabúlná.

1 Ḳhudáyá, tujhe sochtá hún̲ ;
Main̲ subh ko pukártá hún̲ ;
Phir shám ko bhí háth joṛtá hún̲,
Aur tujh se madad mángtá hún̲.

2 Masíh kí ḳhátir p'hunch jáwe—
Merí duạ́ qabúl howe ;
Tú mere honṭhon̲ ko sambhál ;
Merí zubán ko kar bahál.

3 Tú burí ráhon̲ se bachá ;
Sharír kí chálon̲ se chhuṛá ;
Gumráh gar kadhí ho jáún̲,
Díndáron̲ se tạlím páún̲.

4 Malámat unkí aisí hai,
Ki tel kí mánind chikní hai ;
Is se nuqsán na páúngá ;
Balki fáida kamáúngá.

5 Mih'rbání unkí jántá hún̲,
Aur unkí ulfat mántá hún̲ ;
Jab unká dukh main̲ dekhúngá,
Tab unko duạ́ mángúngá.

EK SAU BAYÁLÍSWÁN̲ ZABUR.

L. M. Bethlehem. Munich.

Ḳhudá—lácháron̲ kí ummaidgáh.

1 Ḳhudá hí ko main̲ táktá hún̲ ;
Dukh ko bayán main̲ kartá hún̲ ;

Minnat terí hí kartá húṉ;
Áfat sárí undeltá húṉ.

2 Ján merí gharaq ho gaí;
Síne meṉ wuh ḍubne lagí;
Tú mere bojh ko jántá hai,
Aur merí chál se wáqif hai.

3 Har taraf ánkh ko pher diyá,
Aur naummaidí ne liyá;
Madad ke liye koí na thá;
Kyá dost—kyá kunbá—koí na thá.

4 Tab maiṉ chillá, pukár uṭhá;
Ḳhudá ko maiṉ pukár baiṭhá;
Tú madad ko dikháí diyá;
Merá hissa tú áp húá.

5 Dilgírí ne mujhe liyá;
Niháyat mujh ko zer kiyá;
Tú apne kám ko ab jhuká;
Dushṭoṉ ke háthoṉ se bachá.

5 Qaidḳháne se mujhe chhuṛá;
Apní táríf mujh se kará;
Díndár bande shámil honge;
Sab mil buzurgí mánenge.

EK SAU TENTÁLÍSWAN ZABUR.—1 Hissa

C. M. Windsor Walsal.

Dil kí táríkí meṉ manáját karní.

1 Mere hákim—mere Ḳhudá,
  Merí duá ko sun;
Tú ásrá merá hai sadá;
  Maiṉ tujh se páúṉ gun.

2 Sazá ke fatwe se bachá;
  Fazl ko táktá húṉ;

Apní hí or mujh ko lachá ;
Tujhe pukártá húṉ.

3 Rahm se dekh, mere Ḳhudá—
Dilgírí ko tú dekh ;
Maiṉ ḳhák meṉ játá húṉ sadá,
Murdoṉ ká letá bhekh.

4 Tárīkí meṉ maiṉ rahtá húṉ ;
Na púchhnewálá hai ;
Dukh ke máre ujaṛtá húṉ;
Ghabráhaṭ letí hai.

5 Qadím rahm ko sochtá húṉ ;
Ummaid kuchh us se hai ;
Tere huzúr háth joṛtá húṉ ;
Bharosá terá hai.

K SAU TENTÁLÍSWÁṈ ZABUR.—2 Hissa.

C. M. Wachusett. Bether.

Ḳhudá ká piyásá honá.

1 P'yás terí mujh ko lagtí hai,
Ai mihrbán Ḳhudá ;
Zamín, bin pání, jaisí hai,
Maiṉ taisá húṉ sadá.

2 Aber na kar—rahím tú hai ;
Madad ko merí á ;
Dil ghaṭtá hai—ánkh játí hai ;
Bacháne ko tú á.

3 Maiṉ rát ko mátam kartá húṉ ;
Taklíf o ḍar meṉ húṉ ;
Subh kí barkat cháhtá húṉ ;
Fazl tujh se páúṉ.

4 Tú merí áheṉ jántá hai ;
Maiṉ minnat kartá húṉ ;
Waqt merá yúṉ hí kaṭtá hai ;
Ráh terí dekhtá húṉ.

5 Tú merí beṛíon ko toṛ;
Ráh apní par chalá;
Shaitán ke bhále ko tú moṛ;
Ḳhudáyá, tú bhalá.

6 Tú apní marzí ko sikhá,
Aur badí se bachá;
Ásmání ráh mujh ko dikhá,
Aur apne pás p'hunchá.

7 Tab merá mátam chhúṭegá;
Shaitán nirás hogá;
Dukh sárá mujh ko chhoṛegá;
Diqq phir na howegá.

EK SAU CHAUÁLÍSWÁN ZABUR.—1 Hiss
C. M. Abridge. Colchester. Havanna.
Rúhání laṛáí men Ḳhudá se madad páná.

1 Merá Ḳhudá mubárak hai;
Wuh táqat detá hai;
Kalám o Rúh ko bhejtá hai;
Hosh'yárí baḳhshtá hai.

2 Wuh merí ár—merí panáh—
Merá bacháo bhí hai;
Bharose kí wuh hai jagah;
Wuh merí ḍhál bhí hai.

3 Jab mujhe dushman ghertá hai,
Tú áṛ kar letá hai;
Mujhe laṛáí sikhátá hai.
Aur qúwat detá hai.

4 Aisí madad, aur aisá dost
Dil ko ubhártá hai;
Na mujhe hone detá sust;—
Táríf usí kí hai.

K SAU CHAUÁLISWÁN ZABUR.—2 Hissa.
C. M. Dundee. Barby. Grafton.
Ádmí ká náchíz honá, aur Khudá kí buzurgí.

1 Insán kyá chíz ?—náchíz to hai ;
Khák se khalq to hai ;
Us kí hayát dhúán sí hai ;
Miṭṭí men játí hai.

2 Insán, Khudáyá, kyá chíz hai ?
Yá us kí kyá nasl ?
Tú tad bhí khabar letá hai ;
Tú kartá hai fazl.

3 Apná bajar undeltá hai ;
Ásmán kampátá hai ;
Pahár bhí thartharátá hai ;
Ulfat ujúba hai.

K SAU PAINTÁLÍSWÁN ZABUR.—1 Hissa.
L. M. Winchester. Pilesgrove. Sterling.
Sárí dunyá se Khudá kí táríf honí.

1 Main shukr umr bhar karún ;
Ásmán men bhí táríf karún ;
Khudá, tú merá hai habíb ;
Muhabbat terí hai ajíb.

2 Khudáwand hai buzurg sadá ;
Akelá wuhí hai sadá ;
Táríf kare tamám jahán,
Aur gáwe gít har ek zubán.

3 Zubán par fazl howegá ;—
Honthon se shukr howegá ;
Sab sunnewále jánenge ;
Khush hoke sab hí gáwenge.

4 Báp beṭon ko sikháwenge ;
Aur laṛke bále mánenge ;

Terá kalám yún phailegá,—
Jahán men jári howegá.

5 Hai dunyá tere qábú men ;
Díndár bhí terí ulfat men ;
Bádsháhat terí ab'dí hai ;
Garchi pahár tal játá hai.

EK SAU PAINTA'LI'SWA'N ZABUR.—2 Hiss
C. M. Bethlehem. Jordan (H's.)
Khudá kí khúbí.

1 Tere fazl ko sochtá hún,
Ai mere pák Khudá ;
Terá jalál dikhátá hún ;
Táríf howe sadá.

2 Samá men terá takht to hai ;
Sarbattar barkat hai ;
Terá rahm to jári hai ;
Fazl bahátá hai.

3 Khilqat tujhí ko táktí hai ;
Khurák tú detá hai—
Háth apná khol ke detá hai ;
Khush sab ko kartá hai.

4 Mihrbání terí kaisí hai !
Par ghussa dhímá hai !
Ujúba terí m'áfí hai !
Bandon par fazl hai.

5 Jándár jahán men jitne hain,
Qudrat dikháte hain ;
Díndár jo fazl chíkhte hain,
Mubárak kahte hain.

EK SAU PAINTA'LI'SWA'N ZABUR.—3 Hiss
C. M. St. Martin's. St. David's. Newton.
Khudá—dukhíon ko chain denewálá.

1 Har ek zubán táríf kare ;
Tú Kháliq sab ká hai ;

Tujh par har ek nazar pare ;
Tú táqat bakhshtá hai.

2 Dilgírí jab dabátí hai—
Díndárí ghattí hai,
Yá dushman jab satátá hai,
Chain tujh se átá hai.

3 Bandon ke dukh tú dekhtá hai ;
Duá ko suntá hai ;
Tú un kí árzú suntá hai ;
Fazl bahátá hai.

4 Main terá fazl sochúngá,
Aur nám phailáúngá ;
Sab dunyá ko main kahúngá,
Shukr karáúngá.

EK SAU CHHIYALÍSWÁN ZABUR.—1 Hissa.

L. M. Mendon. Park Street.

Khudá kí khúbí aur wafáí.

1 Shukr Khudá ká sab karen ;
Uskí táríf men sab paren ;
Main sáre dil se gáúngá,
Aur umr bhar saráhúngá.

2 Insán ká ásrá jhúthá hai ;
Waqt par wuh kám na átá hai ;
Amír o bádsháh marte hain ;
We sab hí khák men milte hain.

3 Mubárak tere bande hain,
Ummaid jo tujh se rakhte hain ;
Ásmán—zamín—sab tere hain ;
Samundar—aur jo un men hain.

4 Zálim se badlá letá hai ;
Gharíb ko tú chhurátá hai ;

Chain dukhíon ko detá hai ;
Sab bandon ko sambhăltá hai.

5 Tú andhí ánkhen kholtá hai ;
Dilgíron ko ubhártá hai ;
Pardesí ko bachátá hai ;
Bewa—yatím ká Kháwind hai.

6 Bandon par ulfat dhartá hai ;
Halák badon ko kartá hai ;—
Saihún ká málik tú hí hai ;
Bádsháhat terí áb'dí hai.

EK SAU CHHIYALÍSWAN ZABUR.—2 H

L. M. 6 lines. St Helen's. Newcourt.

Khudá kí nekí ká shukr.

1 Shukr—Khudá ká shukr ho ;
Táríf ab dil o ján se ho ;
Jab mujh par maut á jáwegí,
Tab ján ásmán men gáwegí ;
Main shukr kartá jáúngá ;
Jab tak hastí men rahúngá.

2 Amír par takyá mat karo,
Na ádmí fání se daro ;
Bharosá us ká játá hai,
Ki us ká dam nikaltá hai ;
Us ká kh'yál bhí mittá hai,
Na madad us se hotí hai.

3 Díndár mubárak bande háin ;
Khudá ká ásrá karte hain ;
Ásmán—zamín usí ke hain ;
Sáre kárkháne us ke hain ;
Us ká kalám to sachchá hai ;
Mazlúmon ká wuh hámí hai.

4 Khurák bhúkhon kí us se hai ;
Naját qaidí kí us se hai ;
Andhe kí ánkhen kholtá hai ;

Dilgíron ko sambháltá hai;
Nekon kí ulfat us men hai,
Aur uská fazl un par hai.

5 Shukr—Khudá ká shukr ho;
Táríf ab dil o ján se ho;
Jab mujh par maut á jáwegí,
Tab ján ásmán men gáwegí;
Main shukr kartá jáúngá,
Jab tak hastí men rahúngá.

SAU CHHIYÁLÍSWÁN ZABUR.—3 Hissa.

C. M. Colchester. Clarendon.

Khudá par bharosá rakhná—na ádmí par.

1 Khudá kí sab se ho taríf;
Buzurgí uskí ho;
Ai dil, tú usko ján sharíf;
Sadá sitáish ho.

2 Bharosá ádmí ká na ho;
Na ho amír kí ás;
Jo unká mutawakkil ho,
So howegá nirás.

3 Mubárak wuhí ádmí hai,
Ás jis kí Rabb par hai;
Ummaid jo us par rakhtá hai,
Sadá wuh qáim hai.

SAU CHHIYÁLÍSWÁN ZABUR.—4 Hissa.

S. M. Southfield. St. Thomas.

Khudá ká adl aur nekí.

1 Ádil to hai Khudá;
Wuh sachchá hai sadá;
Mazlúmon ko wuh dekhtá hai;
Khalásí bakhshtá hai.

2 Bhúkh ko mitátá hai;
Qaidí chhurátá hai;

Andhon ko ánkhen detá hai;
Kamzor ko thámtá hai.

3 Rástbázon ká Khudá,
Jab karte we duá,
Tab apne kán lagátá hai;
Aur khabar letá hai.

4 Bewaen o yatím,
Aur sab jo hain halím,
Himáyat unkí kartá hai;
Wuh sab par bádsháh hai.

EK SAU SAINTA'LI'SWA'N ZABU'R.—1 Hı
L. M. Park St. German Air.
Khudá kí buzurgí, adl o fazl.

1 Mil, Rabb ká shukr sab karen;
Munásib hai, ki hamd karen;
Táríf karwáte uske kám—
Zát uskí bhí—aur uske nám.

2 Yarúshalam banátá hai;
Wuh bandon ko batortá hai;
Shikaste dil wuh dekhtá hai;
Unke gháon ko bándhtá hai.

3 Táron kí gintí jántá hai;
Un ke námon se wáqif hai;
Qudrat buzurg Khudá kí hai;
Láintihá dánáí bhí hai.

4 Gharíb kí khabar letá hai,
Halímon ko ubhártá hai;
Sharíron ko de mártá hai;
Insáf ko yún dikhátá hai.

5 Ab Rabb ká shukr sab karen;
Ham mil uskí táríf karen;
Táríf karwáte us ke kám—
Zát uskí bhí—aur uske nám.

SAU SAINTÁLÍSWÁN ZABUR.—2 Hissa.

L. M. Rothwell. Woodstown.

Khudá kí parwardigárí aur fazl.

1 Yahowáh kí baṛáí karo;
Zamín par uská shukr ho;
Wuh meghon ko phailátá hai;
Wuh páni ko barsátá hai.

2 Zamín haryálí us se hai;
Khurák haiwán ko detá hai;
Áwáz kauwon kí suntá hai;
Insán kí khabar letá hai.

Jo bande us se ḍarte hain,
We uske bahut p'yáre hain;
Ummaid jo us se rakhte hain,
We sab ke sab mubárak hain.

SAU SAINTÁLÍSWÁN ZABUR.—3 Hissa.

L. M. Wells. Portugal.

Khudá kí qudrat aur nekí.

1 Ímándáro, táríf karo;
Khudá ká shukr sab karo;
Qaum kí mazbútí us se hai;
Nasl kí baṛhtí us se hai.

2 Miláp o chain wuh detá hai;
Sahí—salámat rakhtá hai;
Dunyáwí barkat detá hai;
Kalám mubárak bakhshtá hai.

3 Barf apne ganj se detá hai;
Rákh kí mánind phailátá hai;
Kaun uskí sardí se bache;
Kaun Rabb ke biná tham sake?

4 Phir Khudá barf galátá hai—
Hawá se páni kartá hai;—
Apná kalám wuh bhejtá hai;
Bandon par khúbí kholtá hai.

EK SAU SAINTALĪSWAN ZABUR.—4 H

C. M. Westford. Winter.

Mausimon ká gít.

1 Ḳhudá kí izzat sab kareṉ;
Bádal phailátá hai;
Ḳhudá ká shukr ab kareṉ;
Wuh hamd ke láiq hai.

2 Wuh pání ko barsátá hai;
Taráí ḳhush hotí hai;
Paháṟ par ghás ugátá hai;
Ḳhurák wuh detá hai.

3 Wuh ḍhor kí ḳhabar letá hai,
Kauwoṉ kí suntá hai;
Insán ko bhí na bhúltá hai;
Barkat se ghertá hai.

5 Sardí ká mausim látá hai;
Barf ko phailátá hai;
Wuh phúhí sá unḍeltá hai;
Daryá band hotá hai.

5 Wuh ole jab barsátá hai,
Tab ṭhahr saktá kaun?
Jo unká sámhná kartá hai,
Sháid howe nás o maun.

6 Ḳhudá jis waqt farmátá hai,
Tab pighal játe haiṉ;
Phir khetí bárí hotí hai;
Peṛ phúltí phaltí haiṉ.

7 Ḳhudá kí izzat sab kareṉ;
Mubárak wuhí hai;
Mubárakbádí sab kaheṉ;
Wuh sif't ke láiq hai.

EK SAU ARHTALÍSWAN ZABUR.

H. M. Caermarthen. Acton.

Sárí khilqat se Khudá kí táríf karwáná.

1 Khudá ká shukr ho;
Mubárakbád kaho;
Kháliq apná jáno;
Hukm uská máno;
Ai ásmáno,
Shukr karo;
Us ko máno;
Adab dharo.

2 Ai chamakdár áftáb—
Khúbsúrat ai máhtáb,
Kháliq kí sifat karo;
Ai táro, hamd karo.
Shukr karo;
Rabb ko jáno;
Us se daro;
Sabhí máno.

3 Dunyá men jitne ho,
Sab usko ján rakho;
Insán o kyá haiwán,
Jo rakhtá hai zubán,
Tum sab ke sab
Táríf karo;
Tum apne Rabb
Kí sif't karo.

4 Buzurg Yahowáh hai;
Wuh sab ká málik hai;
Bandon men rahtá hai;
Salámat rakhtá hai.
Táríf karen
Ásmán—zamín;
Díndár kahen,
Ámín! Ámín!

EK SAU UNCHÁSWÁN ZABUR.—1 H[illegible]

L. M. Danvers. Brewer.

Khudá kí táríf.

1 Khudáwand kí buzurgí ho,
Aur sab se us ká shukr ho;
Muqaddas sab hí mil kahen,—
Yahowáh kí táríf karen.

2 Imándáro, sipás karo;
Sab Kháliq kí táríf karo:
Sultán Saihún ká Masíh hai,
Us ko mubárak kartá hai.

3 Yahúdí shukr sab karen;
Qadímí barkat yád karen;
Ghair qaumen bhí sharík howen,
Unhon ke sáth táríf karen.

4 Díndáron se Khudá hai khush,
Dusht garchi un se hon nákhush:
Halím jo khák men parte hain,
Bihisht ke wáris hote hain.

5 Nek marte waqt bhí khush howen;
Firishte jaise gít gáwen;
Rabb murdon ko jiláwegá;
Apne huzúr buláwegá.

EK SAU UNCHÁSWÁN ZABUR.—2 H

L. M. Quito. Newry.

Dunyá kí adálat.

1 Insáf ko Masíh áwegá;
Murdon ko tab buláwegá;
We uthke házir howenge,
Aur apná badlá páwenge.

2 Gharíbí jo dikháte the—
Ibádat dil se karte the,
Masíh ke sáth we howenge;
Díndár takhton par baithenge.

3 Badon par sazá paregí;
Nekon ko izzat howegí;
We áp adálat karenge;
Fatwe men shámil howenge.

EK SAU PACHÁSWÁN ZABUR.

7s. Rotterdam. Lincoln.

Sárí khilqat se tárīf karwáná.

1 Rabb ká shukr sab karo;
Uske ghar men házir ho,
Khushí se táríf karo;
Sab mubárakbád kaho.

2 Ádil—bhalá—sachchá hai;
Lákalám buzurgí hai;
Kám ajúba uske hain;
Nám táríf se báhar hain.

3 Tau bhí jitne hain jándár—
Khilqat uskí beshumár—
Wájib un par ba-har-hál,
Sif't karen—ho nau nihál.

4 Shákir hoke sab ke sab
Karo Khuda ká adab;
Kyá zamín, aur kyá ásmán,
Karo hamd ba dil o ján.

SANÁ I TASLÍS.

1—L. M. *Old Hundred.*

Ḳhudá, jo báp o beṭá ho,
O Rúh Quddús—tín—ek jo ho,
Terí izzat—táríf howe ;
Samá—zamín men̲ phail jáwe.

2—L. M. *Euphrates.*

Buzurg Ḳhudá—Báp, Beṭe, o
Rúh Pák—ye tínon̲ ekhí jo,
Izzat—jalál—táríf hí ho ;
Samá—zamín—sab hí men̲ ho.

3—L. M. *Duke Street.*

Zamín ke logo jitne ho,
Aur jo ásmán par rahte ho,
Karo Yahowáh kí táríf—
Báp, Beṭe, aur Rúh Quds sharíf.

4—L. M. *Charleston.*

Sab barkaten̲ Ḳhudá se hain̲ ;
Jalál o qudrat us kí hain̲ ;
Insán—firishto—milke gáo ;
Buzurgí us kí karte jáo.

5—C. M. *Mear.*

Ḳhudá—Báp, Beṭe, o Rúh Pák
Kí bandagí howe ;
Ásmán—zamín kí sárí zát
Mubárak hí kahe.

6—C. M. *Braintree.*

Rahím Ḳhudá ká ho shukr,
Báp, Beṭe, o Rúh Pák;
Us ne bacháyá hai—shukr!—
Jo hai akelá pák.

7—C. M. *St. Ann's.*

Báp, Beṭe, o Rúh Pák—Ḳhudá—
Us kí sif't kareṉ;
Akelá wuh Ḳhudá sadá;
Sab mil tạríf kareṉ.

8—C. M. *Twenty-Fourth.*

Yahowáh sab se afzal hai,
Us kí tạríf karo,
Báp, Beṭá, Rúh kahlátá hai;
Us ko Ḳhudá máno.

9—S. M. *Hudson.*

Firishte o insán,
Adná o ạlishán,
Rabb máno tum ba ittifáq—
Báp, Beṭe aur Rúh Pák.

10—S. M. *St. Thomas.*

Insán o firishto,
Saráhaṭ báp ko do;
Beṭe aur Rúh kí hamd karo;
Tínoṉ ko ek máno.

11—L. P. M. *St. Hellen's.*

Mubárak aur buzurg Ḳhudá,
Jo wáhid hai, aur tín sadá—
Tạríf aur saná us kí ho;
Firishte sab, aur sab insán—

Dunyá ke bích, aur bích ásmán—
  Kahen mubárakbád usko.

12—H. M. *Watertown.*

  Kháliq ul ạlmín
  Hai wáhid—tau bhí tín;
  Buzurgí uskí mán,
  Zamín aur kyá ásmán;
Jo hai Báp, Beṭá aur Rúh Pák,
Muqirr tum uske ho bebák.

13—H. P. M. Kingsville (with repeat.)

Khudá ke tín wajúd,
Ek asal báwajúd;—
Zát uskí ná mafhúm;
Yih sab ko hai mạlúm;—
Yahowáh uská nám;
Bemisl uske kám;
Ạdálat hai apár,
Aur rahm beshumár,
  Ab sab hí mil,
    Tạríf karen,
    Aur gít gáwen,
  Ba ján o dil.

14—8s. and 7s. *Worthing.*

Milkar sab ke sab insáno,
  Rabb kí záhir sif't karo;
Beṭe, Rúh, aur Báp ko máno,
  Uzke nám se sab ḍaro.

15—8. 7. 4. *Greenville.*

Ab Khudá ká shukr kare
  Us kí sárí makhlúqát;
Báp, Rúh Quds, aur Beṭe máne
  Hai ujúba us kí zát;

Us ke haqq meṉ
Ạbas ạqlí ḳhiyálát.

16—7s. *German Hymn.*

Karo Rabb ká shukr ab;
Adab uská máno sab;
Tín—ek wuhí zát meṉ hai;
Wuhí sab ká málik hai.

17—7s. Double. *Montgomery.*

Zát Ḳhudá kí hai ạmíq—
Tín wajúd, aur asal ek;
Nám o kám meṉ hai tafríq—
Qudrat o jalál meṉ ek.
Ai insáno, sab ke sab,
Sáth ásmáníoṉ ke gáo;
Hai tumhárá bádsháh Rabb;
Us kí sif'teṉ ḳhúb sunáo.

18—7s. and 6s. *Drooping Souls.* (lively.)

Sáre logo dhartí ke,
Karo sif't Rabbání;
Rabb to láiq shukr ke;
Hai wuh sab ká báni;
Us ke nám achambhe ke;
Zát bhí hai ghairfání;
Kám batáo Ḳhudáwand ke;
Milo, ai ásmání.

19—8s. and 7s. *Sicilian Hymn.*

Pitá, Putr, aur Dharmátmá—
Tín meṉ ek, aur ek meṉ tín—
Táran karne ká mahátmá,
Pargaṭ hogá; ho ámín.

GI'T.

Ḳhudá kí sifaten̲.

PAHLA' GI'T.

C. M. Peterboro'. Barby.
Ḳhudá kí sifaten̲.

1 Ḳhudá sab chíz ká názir hai;
Sab jagah men̲ maujúd;
Na usse kuchh poshída hai;
Sab ká usse wajúd.

2 Tháh uske ilm kí nahín̲;
Wuh sab kuchh jántá hai;
Koí us se chhipá hai nahín̲;
Wuh sab se wáqif hai.

3 Qudrat men̲ sab se baṛá hai;
Sab kuchh kar saktá hai;
Láintihá kop uská hai;
Rahm niháyat hai.

4 Bhaláí o nekí kartá hai;
Ḳhúbí se hai ghirá;
Wuh fazl sab par kartá hai;
Wuhí Ḳhudá merá.

5 Sachchá, barhaqq, o ʼádil hai;
Wuh badlá detá hai;
Jaisá jise munásib hai,
Waisá p'hunchátá hai.

DU'SRA' GI'T.

S. M. Watchman. Lisbon.

Khudá kí buzurgí.

1 Yahowáh hai Khudá;
  Wuh sab par kartá ráj;
A'smán men uská takht sadá;
  Sab uske hain muhtáj.

2 Hamesha hí se hai;
  Abad tak rahegá;
Sab se buzurg niháyat hai—
  Buland wuh rahegá.

3 Nazar se chhipá hai,
  Ki rúh zát uskí hai;
Agarchi házir názir hai,
  Tadbhí poshída hai.

4 Ai Rabb, ham tere hain;
  Sab tú ne kiyá hai;
Ham tusse ghire húe hain;
  Parwardigár tú hai.

5 Shukr terá howe,
  Sab barkat ke liye;
Buzurgí terí phail jáwe,
  Hamesha ke liye.

TI'SRA' GI'T.

L. M. Duke St. Brewer.

Khudá ká hilm.

1 Yún kahtá hai Buzurg Khudá,
  'Takht merá hai ásmán sadá;
  'Yahowáh merá nám sahí;
  'Bádsháhat merí abadí.

2 'Zamín par bhí main rahtá hún,
  'Insán men haikal rakhtá hún;

‘ Gharíb aur ṭúṭe dil hain jo,
‘ Azíz makán hain mere so.

3 ‘ Jo tauba karke áte hain,—
‘ Gunáhon se ghináte hain,
‘ Dilásá unko detá hún ;
‘ Aur gham uṭhá main letá hún.’

4 Khudáyá, fazl ab p’hunchá ;
Nirás se hamen tú bachá ;
Tab shákir ho ham gáwenge ;
Tá abad hamd karáwenge.

CHAUTHA' GIT.

L. M. Duke Street. Alfreton.
Khudá kí pákízagí aur buzurgí.

1 Khudá kí zát pákíza hai ;
Gunáh se wuh mubarra hai ;
Wuh pák o sáf o suthrá hai ;
Aur wuh jalál se ghirá hai.

2 Alag gunáh se rahtá hai ;
Nápákí se ghinátá hai ;
Niháyat khúbí usmen hai ;
Sazá gunáh kí detá hai.

3 Behadd buzurgí uskí hai ;
Sab kí daryáft se báhar hai ;
Na tháh kisí ne páí hai ;
Na kabhí koí pá saktá hai.

4 Kaun uske bhed ko jántá hai ?
Usí kí Rúh ko málúm hai,
Wuh samajh se bhí báhar hai ;
Láintihá zát uskí hai.

PA'NCHWA'N GI'T.

C. L. M. "How calm and beautiful."
Khúdá kí sifaten.

1 Yahowáh aslí Bádsháh hai ;
Buland hai uská takht ;
Gharíbon kí wuh panáh hai ;
Sab bande hain nekbakht :
Jalál Khudá ká aisá hai,
Ki ádmí dekh na saktá hai.

2 Wuh ghazab se darátá hai
Sab gunahgáron ko ;
Wuh fazl ko dilátá hai
Apne piyáron ko ;
Jo wáda usne kiyá hai,
Th k usko púrá kartá hai.

3 Dánáí o qudrat záhir hai
Sab uske kámon men ;
Bhaláí qiyás se báhar hai ;
Am'q mashwaraten ;
Wuh munsif, rást, o ádil hai ;
Har fazl us men shámil hai.

CHHATHWA'N GI'T.

C. M. Warwick. Winter.
Khudá ká házir názir honá.

1 Buzurg Khudá kí shán jo hai,
Bayán se báhar hai ;
Wájib táríf námumkin hai ;
Táríf se báhar hai.

2 Ai Rabb, tú házir názir hai,
Har jagah rahtá hai,
Sabhon par nazar kartá hai,
Sab ko pahchántá hai.

3 Har shakhs ká chalan dektá hai;
Báton ko suntá hai ;
Dil ke mansúbe jántá hai ;
Muráden sochtá hai.

4 Tú aisá ilm rakhtá hai,
Aur aisá áqil hai,
Ki tusse kuchh na chhipá hai ;
Álam ul ghaib tú hai.

SA'TWA'N GI'T.

C. M. Rochester. Dundee.

Khudá ká házir názir honá.

1 Khudá se kidhar ko jáún ?
Kahán ko bhág jáún ?
Main kaun se khúnt men ur jáún,
Ki usse chhip rahún ?

2 A'smán par agar charh jáún,
Wán roshní terí hai ;
Gar dozakh men main já girún,
Wahán kop terá hai.

3 Roshní kí jaldí gar páún,
Aur hadd talak bhágún,—
Samundar ke us pár jáún,
Aur wán main já chhipún—

4 Teráhí háth, buzurg Khudá,
Mujhe p'hunch– áwegá,
Terá hí zor mujhe sadá
Sambháltá rahegá.

A'THWA'N GI'T.

L. M. Hebron. Leyden.

Khudá kí qudrat aur buzurgí.

1 Dil kí taiyárí se áwen ;
Buzurg Khudá ká gít gáwen ;

Á'o—milke sab táríf karen,
Dil kí khushí záhir karen.

2 Khudáon ká Khudá wuhí;
Akelá wuh sachchá sahí;
Bádsháhon ká Bádsháh bhí hai;
Sabhon kí hamd ke láiq hai.

3 Pahár kí qudrat uskí hai;
Samundar usne kiyá hai;
Usí ne usko gherá hai,—
Bálú se usko bándhá hai.

4 Hai khushkí uske háthon men;
Insán bhí uske qábú men;
Ulfat ke sáth usse daren;
Ab uske qadam par giren.

5 Khudá hamárá wuhí hai;
Rakhwálí wuhí kartá hai;
Gunáhon se chhurátá hai;
Dozakh se bhí bachátá hai.

NAWA'N GI'T.

C. M. Brattle Street. Channing.

Khudá kí muhabbat.

1 Khudáyá, tere p'yár ká qaul—
Abad tak qáim hai;
Barkat usí men hai betaul,
Ummed usí se hai.

2 Gharáná merá gar na ho,
Jaisá tú cháhtá hai;
Tis par bhí main nirás na hún;
Qaul par bharosá hai.

3 A'rzú usí par rakhtá hún;
Ki Báp tú húá hai;
I'sá ká dost main húá hún;
Sab kuchh to merá hai.

4 Marzí terí húá kare;
Pyár terá merí áṟ;
Gar mujhe bhed na sujh paṟe,
Khulegá maut ke pár.

DASWA'N̲ GI'T.

S. M. St. Thomas. Lisbon.
Khudá kí parwardigárí.

1 Khudáyá, main̲ terá;
Janam tú ne diyá;
Má ke shikam men̲ jab paṛá,
Tab hí se rakh liyá.

2 Laṟkáí se gherá hai,
Aur mujhe na chhoṟá;
Bímárí men̲ bacháyá hai,
Na musse mun̲h pherá.

3 Ab tak bachátá hai;
Bar'kat bhí bakhshtá hai,
Aur sab kuchh mujhe detá hai;
Mujhe sambháltá hai.

4 Par sust ímán main̲ hún̲,
Aur badí kií hai;
Lanat ke láiq húá hún̲,
Ki tujh ko chhoṛá hai.

5 Tab bhí, rahím Khudá,
Kar'm kí nazar kar;
Apne se mat kar ab judá,
Bakhsh de ulfat o ḍar.

GYA'RAHWA'N̲ GI'T.

L. M. Alfreton. Effingham.
Kdudá ká panáh honá.

1 Panáh Khudá kí jis ne lí,
Salám'tí us ko mil gaí;

Wuh sáye tale chaltá hai,
Aur rát ko chain se sotá hai.

2 Soí mubárak banda hai;
Shaitán jo jál bichhátá hai,
Hazáron ko phansátá hai;
Par wuh to jál se bachtá hai.

3 Kyá húá, gar hazár maren,
Aur tere pás we gir paṛen?
Ḳhudá apne ká sáthí hai,
Aur badí se bachátá hai.

BA'RAHWA'N GI'T.

L. M. Wells. Pilesgrove.

Ḳhudá kí wahdániyat.

1 Ḳhudáwand, tú hí hai Ḳhudá;
Akelá rahtá hai sadá;
Zamín—ásmán ká ḳháliq hai,
Sab chíz ká tú hí málik hai.

2 Tere siwá Ḳhudá nahín;
Záhir na koí hai kahín;
Paidáish sab kí tujh se hai;
Maujúd sab tujh se rahtá hai.

3 Apná muqaddas nám phailá;
Iláhí bát sab ko sikhlá;
Sab qaumon ko tú apní kar,
Aur tú akelá hí ráj kar.

TERAHWA'N GI'T.

L. M. Arnheim. Shoel.

Ḳhudá kí rúhániyat.

1 Tú, ai Ḳhudá, ek pák rúh hai,
Ghaib nazar se sabhon kí hai;

Haiyul qaiyúm tú Bádsháh hai ;
Ạzím aur nek aur dáná hai.

2 Jo jism hain̲ so badlenge—
Saren̲ galen̲ aur marenge ;
Zát terí in se bachí hai ;
Tú faná se mubarra hai.

3 Tú g̲háib jo hotá nazar se,
Kyúnkar khenchen̲ tashbíh tujh se ?
Rúp terá kis men̲ milegá ?
Yih kaun insán batáwegá ?

4 G̲hair qaumon̲ ke Ḳhudá jo hain̲—
Lakṛí—patthar se bane hain̲ ;
Hamárá hogá wuh Ḳhudá,
Ki jis ne sab kiye paidá.

5 Ai merí ján, jhuká tú sar ;
Sachcháí se usko sijda kar ;
Wuh is se aur bhí ḳhush howe,
Ki wuh qurbání se howe.

CHAUDAHWÁN̲ GIT.

L. M. Hebron. Danvers

Ḳhudá kí abadiyat.

1 Peshtar ki dunyá baní thí,
  Ásmán bhí jab na phailá thá,
Tad bhí bádsháhat terí thí ;
  Akelá ráj tú kartá thá.

2 Jab nest ho dunyá aur ásmán,
  Aur sál—mahíne faná hon̲,
Yún̲ hí rahe terá zamán,
  Aur rahe taḳht hameshe lon̲.

3 Par ádmí kal maujúd húá,
  Aur kal wuh guzar jáegá ;

Fání paidá insán húá,
Wuh phal sá jaldí giregá.

4 Tú azl se tá abad hai;
Tú apne logon ká Khudá;
Ummed kí jagah unko hai;
Rakhwál tú un ká hai sadá.

5 Rahím Khudá, hamen sikhlá,
Ki apne dinon ko ginen;
Báp mihrbán, madad dilwá,
Ki terí ráh par nit chalen.

PANDRAHWA'N GI'T.

L. M. Old Hundred. Litchfield.

Khudá kí baqá, aur insán kí faná.

1 Rabb, jis se hai maujúd sansár,
Hamd uskí karní hai har bár;
Ai merí ján, tú usko mán,
Ki wuh buzurg hai aur rahmán.

9 Hamáre din guzarte hain,
Aur tan hamáre marte hain;
Par tú, Khudá, ghairfání hai,
'Zát terí be tabdíl hí hai.

3 Ham ájizon par nazar kar;
Natáqaton ko mazbút kar;
Ham tujhí ko pukárte hain,
Aur terá ásrá dharte hain.

SOLAHWA'N GI'T.

S. M. Shirland. Sutton.

I'shwar ke gun.

1 Dekh, I'shwar átmá hai,
Nirákár—adrish hai;

Wuh hai niranjan—adwait hai,
Ek bramhdwait—nástí hai.

2 Anád, anant wuh hai,
Aur mukt ke ád ant hai;
Wuh prem hai, jot hai, asam hai,
Aur kartá—sirjan hai.

3 Aur kisí manukh ne
Use na dekhá hai,
Par mere Prabhú I'sá ne
Use batáyá hai.

4 Dekh, I'shwar púran Bram
Bas rahá I'sá men;
Aur I'shwartá ká gun asam;
Thá byápak I'sá men.

SATRAHWA'N GI'T.

C. M. Clarendon. Jordan (J's.)

I'shwar ká Masíh men pargat honá.

1 Parmeshwar kaun aur kaisá hai?
Yih kis ko málúm hai?
Na rang na múrat uskí hai;
Wuh átmá rúpí hai.

2 Par byápat thá wuh I'sá men,
Jo jag ká tárak hai,
Ab jáne sab log I'sá se,
Ki I'shwar kaisá hai.

3 Dekh prem I'shwar ká jagat ko!
Wuh aisá cháhá thá,
Ki apne pyáre beṭe ko
Jag wáste diyá thá.

4 Dekh, I'shwar jot hai us ke bích,
Andherá kuchh bhí nahín;

Yih jot bin chamke dil ke bích,
Mukt marag sújhte nahín̠.

5 Ai Rabb—ai Íshwar, dayál tú;
Dih dháran kiyá thá;
Ai Ísá, jagat trátá tú;
Mujh káran mará thá.

6 Qabúl tú merí rúh ko ab,
Main̠ terá ásrit hún̠;
Main̠ tujh bin aur na jánún̠ ab;
Rabb tujh men̠ dekhtá hún̠.

AṬHÁRAHWÁN̠ GÍT.

C. M. Colchester. Stephens.

Ḳhudá ká hilm o wafá.

1 Ḳhudáwand taḳht par baiṭhá hai;
Rahm se hai bharpúr,
Dukhí ká roná suntá hai;
Fazl se hai mạmúr.

2 Wuh qaidí ko chhuṛátá hai;
Dil ṭúṭe joṛtá hai;
Faryád bandon̠ kí mántá hai;
Madad ko átá hai.

3 Duạ ká dam bephal na hai,
Na kabhí howegá;
Marne ke bạd, jo wạda hai,
So púrá howegá.

UNÍSWÁN̠ GÍT.

C. M. Notingham. York.

Ḳhudá ká jalál aur hilm.

1 Quddús—Quddús—Quddús Ḳhudá!
Firishte kahte hain̠;

Jhuk jhukke, sab kí hain madáh,
Garchi poshída hain.

2 A'smán par terá hai makán—
Takht terá hai sadá;
Bádal par terá hai kamán;
Tú sab ká hai Khudá.

3 Samundar par ráh terí hai;
Wuh tere qábú men;
Tú núr dikhái detá hai;
Tamám kárkhánon men.

4 Tad bhí gharíb ko dekhtá hai,
Jo tujhe pújtá hai;
Us kí duá ko suntá hai,
Aur bar'kat bakhshtá hai.

BI'SWA'N GI'T.

11s. Hinton. Portuguese Hymn.
Parmeshwar ke gun.

1 Sun, ai mere átmá—tú I'shwar ko ján;
Anádí, anant bhí, aur sarbsaktimán;
Sarbgyání, sarbyápí, aur dharmrúp hai;
Hai páp ghinákárí, aur dand detá hai.

2 Yih ján tú, ai pápí, ki I'shwar sudh hai;
Na cháhtá hai páp ko, na chhortá wuh hai;
Par jíwan ke same yá píchhe narak men,
Dand detá hai pápon ke mahá krodh se.

3 Par áwe jo jan Prabhú I'sá ke pás,
Wuh nischai tar jáwe—na howegá nás;
Dayál hai Parmeshwar; chhai karegá páp—
Mukt degá—utháwegá sáre santáp.

EKÍSWAṈ GÍT.

L. M. Talles Eve. Hymn. Hebron.
Ḳhudá kí qudrat paidáish meṉ.

1 Ḳhudáwand ko sab qudrat hai;
Jo cháhtá, so hí kartá hai;
Wuh aql meṉ hai be dhyán,
Aur ḳhúbí uskí be bayán.

2 Jab hí shurú hotá húá,
Usne zamín—ásmán kiyá;
Be ḍaul zamín ko ḍaul kiyá;
Ásmán ko bhí phailá diyá.

3 Yahowáh ke farmán setí
Roshní táríkí se húí;
Usne unheṉ judá kiyá,
Aur unká nám rát—din rakhá.

4 Kalám se uske chánd húá,
Aur súraj bhí dikhái diyá;
Sitáre bhí záhir húe,
Jab ki farmáyá Ḳhudá ne.

5 Parinde aur jo rengte the,
Nikále us ne pání se;
Haiwán o báqí jíwdhárí,
Zamín ḳhák se nikálí.

6 Sab kí ḳhurák tab usne dí,
Aur hál kí ḳhabar un ke lí;
Sab púrá áḳhir karne ko,
Us ne banáyá ádmí ko.

7 Zamín kí dhúl hí ko liyá,
Aur us se Ádam ko kiyá,
Nathnon meṉ dam ko phúnk diyá;
Aur ádmí jítí ján húá.

8 Paidáish púrí jab húí,
Niháyat achchhí sab kí thí;

Chhah din men sab tamám kiyá,
Aur sátwán usne pák kiyá.

BAI'SWA'N GI'T.

L. M. Alfreton. St. Paul's.

Báp, Beṭe, o Rúh Quds kí bandagí.

1 Aí Báp, tú ne to ulfat se
Bakhshish ká qaul kiyá ham se;
Tere qadam par jhukte hain;
Ulfat se m'áfí cháhte hain.

2 Beṭe Alláh—Imánuíl,
Káhin—nabí—bacháo asíl,
Tere qadam par jhukte hain;
Muhtáj tere fazl ke hain.

3 Rúh Pák, taqdís terí hí se
Ham bachte hain gunáhon se;
Tere qadam par jhukte hain;
Hayát ham tujh se mángte hain;

4 Báp, Beṭe o Rúh Quds—Khudá,
Akelá tú Khudá sadá;
Tere qadam par jhukte hain;
Terá hí ásrá dharte hain.

TEI'SWA'N GI'T.

L. M. Uxbridge. St. Paul's.

Báp, Beṭe, aur Rúh Quds se duá mángná.

1 A'smání Báp, tere hí p'yár
Ne kiyá hai naját ko yár;
Tere huzúr ham jhukte hain,
Aur fazl terá takte hain.

2 Beṭá Imánúíl húá;
I'sá dunyá men á múá;

Rasúl aur káhin áp húá;
Ḳhudáwand sab ká bhí húá.

3 Tere huzúr ham jhukte haiṉ;
Ham tujh se fazl cháhte haiṉ;
Sab chízoṉ ká tú hai muḳhtár,
Aur fazl terá beshumár.

4 Aur ai Rúh Pák, dam jiske se—
Ham uṭhte maut—gunáhoṉ se,
Tere huzúr ham jhukte haiṉ,
Aur nayá janam cháhte haiṉ.

5 Ḳhudáwand—Báp, Beṭe, Rúh Pák—
Taslís jo haiṉ, aur tad bhí yak—
Tere huzúr ham jhukte haiṉ;
Tujhí se barkat cháhte haiṉ.

CHAUBI'SWA'Ṉ GI'T.

C. M. Warwick. Oxford.

Báp aur Beṭe aur Rúh Quds kí táríf.

1 Ghaur karo us mahabbat ko,
Jo Rabb ne baḳhshí hai;
Insán gunáh meṉ phaṉse jo,
Unko bachátá hai.

2 Shukr hazár ab Báp ká ho,
Aur Beṭe kí táríf;
Buzurgí bhí Rúh Quds kí ho;
Ye tínoṉ ek sharíf.

PACHI'SWA'Ṉ GI'T.

6s and 4s. Italian Hymn. Granville.

Taslís kí minnat.

1 Qádir i mutlaq! á;
Ham se táríf karwá;

Ab madad kar;
Tú, Báp! jalál men hai;
Sabhon par ghálib hai;
Bádsháhat kartá hai—
Ham bandon par.

2 Khudáwand Ísá! tú—
Már dushman dú-ba-dú;
Un ko girá;
Mazbút hai terá háth;
Kar dúr sab taklífát;
Bakhsh hamon ko naját;
Fazl bahá.

3 Rúh Quds! tasallí de,
Aur apne fazl se
Ham ko sambhál;
Kalám ko dil men dhar;
Alag gunáh se kar;
Ham chalen, umr bhar,
Sachchái kí chál.

4 Tujh ko jo hai taslís,
Ki tínon men hai rís,
Ho shukr ab;—
Akelá tú Khudá;
Buton se hai judá;
Karenge sif't sadá—
Ham sab ke sab.

CHHABÍSWÁN GÍT.

8s. Boothe. Ford.

Pitá, Putr, aur Dharmátmá kí stuti.

1 Dharmátmá, aur Pitá, aur Put
Ye tín kewal ek hí adbhut;
Tín men ek, ek men tín: yih prakár
Parmeshwar ká, tul so apár.

2 Yih nám sakal jagat ab gáwe ;
Sarbatar sab logon ko bháwe ;
Sarbatar hai usí ka dhám ;
Yahowáh hai usí ká nám.

SATÁISWÁN GIT.

C. M. Christmas. Melody. (L's.)
Masíh ká janam.

1 Ásmán men gít shurú húá ;
Firishton hí se thá ;
Píchhe dunyá men á gayá,
Insán men phailá thá.

2 Rát hí ke waqt jab sab ke sab
Ghaflat men the paṛe,
Roshní phúṭí ásmán se tab ;
Gaṛariye dekh ḍare.

3 Firishte utar gáte hain,
'Táríf Khudá kí ho ;
'Jo jag ke rahnewále hain,
Chain—fazl páwen so.'

4 Ab ham bhí milke gít gáwen ;
Autár jo húá hai,
Tá abad uskí hamd karen ;
Naját usí se hai.

AṬHÁISWÁN GIT.

L. M. Tallis' Ev. Hymn. Brewer.
Masíh ká autár honá.

1 Khushí kí bát ab suní hai,—
Khudá autár ho áyá hai ;
Aurat kí nasl húá hai,—
Kanyá se paidá húá hai.

2 Insán wuh garchi baná hai,
Masíh Ḳhudáwand sab ká hai!
Firishte záhir karte haiṉ,—
Ísá kí ḳhabar dete haiṉ.

3 Ḳhudá ká p'yár ab khultá hai,
Ki usne Beṭá baḳhshá hai;
Ham usí se naját páweṉ,
Aur áge uske ho raheṉ.

UNTÍSWAṈ GÍT.

L. M. Hebron. Litchfield.
Naját ká Masíh se honá.

1 Jahán jab ghárat ho gayá—
Gunáh ne sab ko ḳhwár kiyá,
Ḳhudá ne apne faiz setí
Bacháne ko tadbír kií.

2 Apne Beṭe ko baḳhsh diyá;
Ísá ne ján ko somp diyá,
Ki us par jo ímán láwe;
Halákat se wuh bach jáwe.

3 Ísá kí ḳhabar páte haiṉ;
Sun sun ham ḳhushí karte haiṉ;
Dil uskí or rujú kareṉ;
Uskí naját qabúl kareṉ.

4 Ai Ísá, barkat ab bahá;
Terí ham karte haiṉ duá;
Gunáh hamáre m'áf karwá;
Shafí nahíṉ tere siwá.

5 Ḳhudá ká shukr ab ḳareṉ;
Bharosá Ísá par dhareṉ;
Ímán jo us par láte haiṉ,
Pasand Ḳhudá ko áte haiṉ.

TI'SWA'N GI'T.

8s 7s and 4. Calvary. Greenwille.

Masíh ká dukh aur jalál.

1 I'sá bágh men dukhí húá;
Dekho, málik pará hai;
Phir salíb par khichá múá;
Marte waqt yún bolá hai,
'*Púrá húá*:'
Bas hamáre liye hai.

2 Tísre din ko phir jí uṭhá;
Sab kuchh us ko sompá hai;
Báp ke dahne háth já baiṭhá;
Fazl ab bahátá hai;
Yún hí I'sá:
Gunahgár bachátá hai.

EKTI'SWA'N GI'T.

8s. Worthing. St. Paul's. Timsbury.

Ḳhudá ká jism men záhir honá.

1 Ḳháliq sab ká záhir húá;
Sab ká málik banda húá;
Ḳhalq men us ne janam liyá;
Gunáh ká kafára kiyá.

2 Quddús ho nápák na chhúá;
Gunahgár ke badle múá;
Unhen ab qabúl wuh letá,
M'ạtaqid ko fazl detá.

3 M'ạtaqido, shukr karo;
Gunahgáro, ásrá dharo;
I'sá hí naját dihinda;
Wuh gunáh ká hai baḳhshinda.

BATTI'SWAN GI'T.

L. M. Uxbridge. Brewer.

Masíh ká dunyá men ána.

1 Masíh jahán men áyá hai;
Khudá insán men áyá hai;
Autár ko lene áyá hái;
Naját ko dene áyá hái.

2 Log ko sikháne áyá hai;
Taklíf uṭháne áyá hai;
Wuh máre jáne áyá hai,
Shaitán dabáne áyá hai.

3 Gunáh miṭáne áyá hai;
Dukh ko ghaṭáne áyá hai;
Rúh Quds baháne áyá hai;
Dil pák karwáne áyá hai.

4 Sachchái phailáne áyá hai;
Khushwaqt banáne áyá hai;
Maut se chhuṛáne áyá hái;
Bihisht dilwáne áyá hai.

5 Khudáwand ká ab shukr ho;
Sab usí se naját ko lo;
Ai bháío, uskí dharo ás;
Karen tamám insán sipás!

TENTI'SWAN GI'T.

L. M. Tallis' Ev. Hymn.

I'sá ká janam.

1 A'o—khushí karen dilon se,
Ki páwen fath gunáh se;
I'sá to paidá húá hai;
Naját ke liye utrá hai.

2 Log ghaflat men jab sote the,
Gharíb gaṛariye jágte the—

Maidán men rát ko rahte the—
Bher kí rakhwálí karte the,

3 Firishta tab namúd húá,
Roshní ke sát dikhái diyá,
I'sá kí ḳhabar unhen dí,
' Paidáish uskí ab húí.

4 ' Jalál Ḳhudá ká bálá men,
' Salám'tí phaile dunyá men;
' Insán se razámandí ho;
' 'Zamín par ab ḳhushwaqtí ho.'

5 Ḳhudá ká shukr sab karen;
Bharosá I'sá ká dharen;
Gunáh se wuh chhuṛátá hai,
Aur dozaḳh se bachátá hai.

CHAUNTI'SWA'N GI'T.

L. M. Hebron. Luton.

Masíh kí mahabbat.

1 ' Táríf Masíh kí kartá hún,
Aur sif'ten uskí gátá hún,
Wuh sab ká sachchá hai Ḳhudá,
Uskí baṛáí howe sadá.

2 Bande ke m'áfiq áyá hai;
Autár dunyá men liyá hai;
Auron kí sazá pái hai;
Muhabbat yún dikhái hai.

3 Sifárish áp hí kartá hai;
Naját bhí áphí detá hai;
Ham par Rúh Quds bahátá hai,
Duá qabúl karátá hai.

4 Mujh ko panáh men apní le,
Aur mujh ko barkat apní de,
Sachchái kí ráh men mujh ko rakh;
Na mujhe chhoṛ qiyámat tak.

PAINTÍSWAṈ GÍT.

L. M. Quito. Derby.

Naját ká Masíh kí maut se honá.

1 Fazl se Ísá áyá hai;
Dunyá meṉ paidá húá hai;
Muhabbat bhí dikháí hai,
Ján apní krús par sompí hai,

2 Sámp pítal ká sá chaṛh gayá;
Salíb par khichá mar gayá;
Yúṉ apne ko dikhátá hai;
Imán se wuh bachátá hai.

3 So us par jo nigáh kare,
Halákat meṉ wuh na paṛe;
Gunáh—azáb se bach jáwe;
Shaitán ke bas se chhúṭ jáwe,

4 Ḳhudáwandá, mujh ko bachá;
Tú apne par nigáh kará;
Apná bharosá mujh ko baḳhsh;
Kar apná mere dil meṉ naqsh.

CHHATÍSWAṈ GÍT.

C. M. Warwick. Peterboro.

Masíh kí sifateṉ.

1 Girje ká dúlhá Ísá hai;
Ḳhudáwand sab ká hai;
Kamzoroṉ ká zor áphí hai;
Láchár ká hámí hai.

2 Wuh subh ká sitára hai,
Áftáb jahán ká hai;
Sab roshní usse hotí hai;
Núr dil ká Ísá hai.

3 Ujálá mere dil ko kar;
Tú dúr andherá kar;

Aur tú hí mujh ko jíwan bhar,
  Hidáyat kiyá kar.

4 Terí táríf kaun gá sake?
  Gunáh men sab mare;
Sab khúbí tusse ho sake;
  Jo cháhe, so kare.

5 Lákh lákhon men sardár tú hai;
  Tú ulfat se bharpúr;
Sabhon se tú mubárak hai;
  Jalál se hai mámúr.

SAINTÍSWÁN GÍT.

7s & 6s. Romaine. Summer.

Naját ká Masíh se honá.

1 Gunáh ko ham ne kiyá—
  Tor diyá hukm ko;
Ásmán ká dar band kiyá,
  Na kholen ham usko.

2 Autár Ísá ne liyá;
  Dunyá men á gayá;
Bihisht ká dar khol diyá;
  Darwáza áp húá.

3 Ab lázim nahín ham ko,
  Ki gunáh men maren—
Khwár karen apní ján ko—
  Halákat men paren.

ARHTÍSWÁN GÍT.

C. M. Arlington. Barby.

Naját ká Masíh se honá.

1 Main gunáh karke khwár húá,
  Kharábí men pará;
Ásmán ká dar yún band kiyá;
  Dozakh ban gayá.

2 I'sá ne dar ko khol diyá;
Darwáza áp húá;
Bihisht ko muft men de diyá;
Mol usne áp liyá.

3 Baqá ko main ne kho diyá,
Aur faná mil gaí;
I'sá ko maut ne le liyá;
Phir baqá mil gaí.

4 Bhúkhon kí roṭí I'sá hai;
A'smán se utrí hai;
P'yáson ke liye pání hai;
Hayát ko detá hai.

5 Hamáre dukh ko bújhtá hai;
Tasallí detá hai;
Ham par Rúh Pák bahátá hai;
Naját p'hunchátá hai.

UNTA'LI'SWA'N GI'T.

8s and 7s. Greenville.

Hayát abadí ká Masíh kí maut se honá.

1 Gunáh karke láchár húe,
Dar naját ká kiyá band;
Dozakh ke ham láiq húe;
Ham se rahtá dúr ánand.

2 I'sá ne khol diyá dar ko;
A'p darwáza húá hai;
Muft men diyá hai bihisht ko;
Us ko áp kharídá hai.

3 Kho hayát ko ham ne diyá;
Maranhár ham húe hain;
Maut ke bas men iw'zí áyá;
Usse ab ham jíte hain.

4 Bújhtá wuh hamáre dukh ko,
Aur tasallí detá hai;
Bakhshtá wuhí hamen sukh ko,
Wuh naját p'hunchátá hai.

CHÁLÍSWÁN GÍT.

C. M. Devizes. Peterboro.'

Ísá kí sifaten.

1 Mazhab kí new to Ísá hai;
Kone ká patthar hai;
Sambhálnewálá ghar ká hai,
Aur bhár uthátá hai.

2 Sab qaumon ká Khudá bhí hai;
Bhajan ke láiq hai;
Bachánewálá wuhí hai;
Naját ko múá hai.

3 Namúna sab ká ban gayá;
Pesh-rau wuh húá hai;
Ummaid jahán kí ho gayá;
Árám kí jagah hai.

4 Pákízagí ká sotá hai,
Gunáh mitáne ko;
Kangál ke liye áyá hai,
Dhan apná dene ko.

5 Bharosá uská rakhtá hún;
Naját wuh dewegá;
Kambakht láchár main húá hún;
Wuh madad karegá.

EKTÁLÍSWÁṈ GÍT.

C. M. Warwick. Rochester.

Masíh kí sifaten.

1 Ḳhudáwand Ísá málik hai,—
Sultánoṉ ká Sultán ;
Paidáish sárí usse hai ;
Aur usse sab ká shán.

2 Imánúíl hai uská nám—
Ḳhudá hamáre sáth ;
Ujúba uske sáre kám ;
Naját bhí uske háth.

3 Bacháne ko autár liyá,
Aur bháí bhí ho gayá ;
Hamárá dukh uṭhá liyá ;
Shafí bhí ban gayá,

4 Ímándároṉ kí qímat hai ;
Ḳhúbsúrat sab se hai ;
Ḳhúbí ko záhir kiyá hai,
Aur dil ko jíttá hai.

5 Insán ká zámin ho gayá ;
Hukm púrá kiyá ;
Ján de bihisht ko mol liyá,
Aur ham ko baḳhsh diyá.

BAYÁLÍSWÁṈ GÍT.

L. M. Portugal. Alfreton.

Roshní, hayát, aur salámatí ká Ísá se honá.

1 Ísá bacháne ko áyá ;
Ḳhudá ká Barrá áp húá ;
Ján apní ko qurbán kiyá,
Aur ghazab ko yúṉ thám liyá.

2 Táríkí meṉ jab paṛe the,
Ádam ke farzand jitne the,

Masíh jahán ká núr uṭhá,
Aur dil ko roshan kar diyá.

3 Wuhí rúhon kí zindagí;
Ham karen uskí bandagí;
Jahannam se chhuṛátá hai;
Hayát men wuh p'hunchátá hai.

4 Malak i sidq sachchá wuh;
Salámatí ká rájá wuh;
Tasallí dil ko detá hai;
Wuh ḳhátirjama kartá hai.

5 Ḳhudáwand, ham par mihr kar;
Gunáh hamáre dafa kar;
Apne huzúr men mujh ko le;
Tasallí apní mujh ko de.

TENTÁLÍSWÁN GÍT.

L. M. Brewer. Ellenthorpe.
Masíh kí sifaten.

1 Masíh Ḳhudá hamárá hai;
Naját ke liye utrá hai;
Pesh ḳhab'rí púrí yún húí;
Sábit Ḳhudá kí bát rahí.

2 Beqímat motí Masíh hai;
Bayán Injíl men jiská hai;
Chhipá ḳhazána wuhí hai,
Aur wuhí daulat sachchí hai.

3 Ḳhudáwand tú hí hai amol;
Tú apní ḳhúbí ham par khol;—
Muhtáj kangál ham bande hain;
Gunáhon men bhí saunde hain.

4 Gunáh ne ham ko hai gherá;
Par fazl jo ki hai terá,
So badí se chhuṛátá hai;
Jahannam se bachátá hai.

CHAUÁLÍSWÁṈ GÍT.

L. M. Rothwell. Wells.
Masíh ká tabíb honá.

1 Ísá jahán ká hai habíb;
Wuhí akelá hai tabíb;
Ham rogí, dukhí bande hai;
Árám ham tusse páte haiṉ.

2 Kán bahre ko wuh detá hai;
Bihisht kí bát sunátá hai;
Gúnge se bhí bolwátá hai;
Táríf apní karwátá hai.

3 Wuh langre ko daurátá hai;
Kuráh se wuh phirátá hai;
Ráh apní par chalátá hai;
Chálákí wuh dilátá hai.

4 Andhe ko ánkheṉ detá hai,
Aur parda dil ká kholtá hai;
Rúh Pák se wuh sikhátá hai;
Yúṉ mihr ko dikhátá hai.

5 Korhí ko changá kartá hai;
Gunáh ká dágh chhuṛátá hai;
Wuh murde ko jilátá hai;
Bihisht meṉ bhí p'hunchátá hai.

PAINTÁLÍSWÁṈ GÍT.

10s. Montague. Savanna.
Masíh ká madadgár honá.

1 Ráh bhaṭ'ke húe kí Masíhá hai;
Nangoṉ ká bhí poshák, so wuhí hai;
Bhúkhoṉ ke liye roṭí Ísá hai;
Bandhúoṉ ko wuh kholnehárá hai.

2 Bímár ká baid Khudáwand Ísá hai;
Nátáqatoṉ ke liye zor wuh hai;

Andhon kí roshní Masíh áp hí hai ;
Murdon ke liye zindagí bhí hai.

3 Kangál ke liye daulat wuhí hai ;
Nákhush logon ke liye khushí hai ;
Khazána gum jo nahín hotá hai ;
Hán, kull men kull Khudáwand Ísá hai.

CHHIYALÍSWÁN GIT.

7s (double.) Hotham. Haven.

Ísá ká ár honá.

1 Ísá, tú hí merá hai ;
Mujhe ásrá terá hai ;
Panáh terí rakhtá hún ;
Ummed terí dhartá hún ;
Ándhí jab tak chaltí hai,—
Báhar, bhítar bahtí hai,
Tab tak mujhe rakh chhipá ;
Chain se apne pás p'hunchá.

2 Dúsrí merí ár nahín ;
Tujh bin nahín ás kahín ;
Tujhí par dil lagá hai ;
Ásrá terá bandhá hai ;
Mujh ko hargiz tú na chhor ;
Merí or se múnh na mor ;
Tú bharosá merá hai ;
Merí madad tujh se hai.

3 Mere sir ko tú hí dhámp ;
Kar alag puráná sámp ;
Tú hí sab kuchh merá hai ;
Fazl se tú bhará hai ;
Jab main girún, tú uthá ;
Gunáhon ko tú mitá ;
Mujh bímár ko changá kar ;
Imtihán men madad kar.

4 Tú pákíza, main nápák ;
Bakhshke mujhe kar bebák ;
Sári badí se chhurá ;
Taraf apní tú phirá ;
Bande ko tú de Rúh Pák ;
Apní ráh men kar chálák.
Tú hayát ká sotá hai ;
Apní Rúh se detá hai.

SAINTÁLÍSWÁN GIT,

L. M. 6 lines. Eaton. Brooklyn.

Ísá ká langar aur ár honá.

1 Ísá to dil ká langar hai ;
Ján merí thahrí us par hai ;
Garchi túfán bahá kare,
Aur dost pahchán chhorá karen,
Ján us par jab tak thahregí,
Tab tak na hargiz hilegí.

2 Ísá akelá haigá ár ;
Usí se hamko hai nistár ;
Bharosá merá uspar hai ;
Usí ká rahm atal hai ;
Kalám Iláhí hai yih bát,
'Ísá kí maut se hai naját.'

3 Autár wuh leke áyá hai ;
Gunáh ká bojh uthává hai ;
Pápon ko usne dúr kiyá ;
Gunáh ká dágh chhurá liyá ;
Ímán jo us par látá hai ;
Mukhlasí usse pátá hai.

ARHTALISWAN GIT.

C. M. Clarendon. Peterboro.'

Isá ká sab kuchh honá.

1 Khudáwand ko jo jántá hai,
Wuh usko hai sab kuchh;
Imán jo us par rakhtá hai,
Wuh usko hai sab kuchh.

2 Gunáh ká ḍar jab ghertá hai,
Isá to hai sab kuchh;
Shaitán bhí jab satátá hai,
Isá to hai sab kuchh.

3 Sharíaṭ jab ghabrátí hai,
Isá to hai sab kuchh;
Jab maut haulnák á játí hai,
Isá to hai sab kuchh.

4 Ạdálat bhí jab pahunchegí,
Wuh howegá sab kuchh;
Dunyá jab faná howegí,
Wuh rahegá sab kuchh.

UNCHASWAN GIT.

7s 6 lines. Zadoc. "Rock of ages."

Bacháo ká sirf Isá se honá.

1 Isá tujh se bachúngá;
Terí áṛ men chhipúngá;
Lahú—pání, jo nikle
Tere chhide pahlú se,
Gunáhon kí dawá hai,
Dozakh se bacháo bhí hai.

2 Mihnat garchi main karún,
Ansú bhí bahá marún,
Tau bhí rahún main láchár;
In se nahín hai nistár;
Mihnat merí ṭhík nahín:
Ansú se sawáb nahín.

3 Khálí háth main átá hún;
Kyúnkí banda kangál hún ;—
Tú mujh nange ko pah'ná
Kapṛá apní nekí ká ;—
Ísá, main to andhá hún ;
Tusse ánkhen cháhtá hún.

4 Átá hún main tere pás ;
Fazl kí main dhartá ás ;
Mailá aur nápák main hún ;
Sotá men main paiṭhtá hún ;
Mujhe dho—ai Ísá, dho ;
Nahín to main játá kho.

5 Jab tak mujh men haigá dam,—
Maut jab áwe, kar rahm ;
Jab main phir jí uṭhúngá—
Takht par tujhe dekhúngá,
Ísá ! mujhe tab bachá ;
Apní áṛ men tab chhipá.

PACHÁSWÁN GIT.

C. M. Medfield. Ely.

Ísá murshid.

1 Ísá ! tú murshid merá hai ;
Muríd main terá hún ;
Tú mujhe ráh dikhátá hai ;
Us par main chaltá hún.

2 Sachcháí ká tú hí sotá hai ;
Main tujh se síkhtá hún ;
Main tujh se dáná hotá hún ;
Bát terí rakhtá hún.

3 Mukhtár tú zindagí ká hai ;
Main tujh se jítá hún ;
Azáb se tú bachátá hai ;
Áṛ terí letá hún.

IKKA'WANWA'N GI'T;

C. M. Irish. Rochester.

Masíh ká sab kuchh honá.

1 Ai Masíh, gar tú merá hai,
To sab kuchh hai merá,
A'smán—zamín par jitná hai,
Sab ṭhahrá hai merá.

2 Gar tú merá, to p'yár setí
Har dukh ko bhejtá hai;
Ḳhátirjama'í is bát setí—
Tú mujh ko detá hai.

3 Gar tú merá, to kyún ḍarún
Shaitán—jahannam se?
Terá bharosá jab karún,
Salám'tí hai usse.

4 Gar tú merá, to sab chhoṛen,—
Kyá dunyá kyá nek nám;
Bháiband—má báp munh ko moṛe;
Cháhe dewe badnám.

5 Gar tú merá to main beḍar
Maut men bhí paiṭhúngá;
Tere piyár se ḳhush hokar
Bihisht men p'hunchúngá.

BA'WANWA'N GI'T.

L. M. Portugal. Nazareth.

I'sá kí qudrat aur mihrbání.

1 I'sá hí hákim sab ká hai;
Málik donon jahán ká hai;
Ḳhabar sabhon kí leta hai;
Wuh sabhon ko pahchántá hai.

2 Wuh dushmanon ko bakhshtá hai;
Apne qátil chhuṛátá hai;

Wuh rahm un par kartá hai ;
Miláp dushman se kartá hai.

3 Rahím Ísá ! rahím Ísá !
Mere gunáh ko miṭá ;
Maiṉ tere áge jhuktá húṉ ;
Terá bharosá rakhtá húṉ.

TIRPANWÁṈ GÍT.

L. M. Alfreton. Litchfield.

Ísá ká ahwál dunyá meṉ.

1 Azíz Ḳhudá ká Ísá thá ;
Bhed us ke se wuh wáqif thá ;
Báp ke hukm bajátá thá ;
Uskí marzí par chaltá thá.

2 Sáf-dil dunyá meṉ rahtá thá ;
Wuh badí se ghinátá thá ;
Auroṉ ke dukh ko sahtá thá ;
Sabhoṉ par rahm kartá thá.

CHAUWANWÁṈ GÍT.

L. M. Rothwell. Portugal.

Ísá ká Rasúl, Káhin, o Bádsháh honá.

1 Málik merá rasúl húá ,
Áphí paighám p'hunchá gayá ;
Dunyá ko áp chhitá diyá ;
Wuh áp hí ḳhádim ho gayá.

2 Sardár káhin qurbán húá ;
Salíb par ján ko somp diyá ;
Phir tísre din ko jí uṭhá ;
Bulandí par tab já baiṭhá.

3 Bádsháhon̲ ká Bádsháh wuh hai ;
Sabhon̲ ko tábi rakhtá hai ;
Ḳharábí se chhur̲átá hai ;
Aur áfat se bachátá hai.

4 Terá piyár kyúnkar chhor̲ún̲ ?
Tujh bin gunáh se kyún̲ laṛún̲ ?
Dil merá apná hí baná ;
Aur mujh ko kadhí mat bhúlá.

5 Nasíhat mujh ko kiyá kar ;
Merí qurbání húá kar ;
Bádsháhat mujh par kartá já ;
Dh'yán apná mujh ko detá já.

PACHPANWA'N̲ GI'T.

L. M. Hebron. Ward.

Masih ká gaṛariyá honá.

1 I'sá gaṛariyá merá hai ;
Bheron̲ ko wuh bulátá hai ;
Wuh nám le le pukártá hai ;
Aur god men̲ leke phirtá hai.

2 Ham sabhon̲ ko le jáwegá ;
Hayát ká áb piláwegá ;
Ruhání khání dewegá ;
Naját ká phal khiláwegá.

3 Jab galle se bhaṭakte hain̲,
Tang ráh ko jab ham chhor̲te hain̲,
I'sá gar̲ariyá tad bhí hai ;
Kuráh se pherke látá hai.

4 Názuk, kamzor jo memná hai,
Uskí bhí ḳhabar rakhtá hai ;
I'sá ke háth men̲ jab tak hain̲,
Har phande se ham bachte hai.

CHHAPPANWAṈ GIT.

C. M. Warwick. Devizes.

Masíh kí fazílat.

1 Sab qudrat kí bharpúrí hai
Hamáre Ísá meṉ;
Wuh sáf pák dil de saktá hai;
Naját hai usí se.

2 To ab, ai bháío, ímán láo
Sab qaul par Ísá ke;
Uskí ḳhudáí par shakk na láo;
Yih láiq nischai ke.

3 Dekh, maut se uskí baḳhshish hai—
Pákí, Rúh uske se;
Ham uskí ḳhátir maqbúl haiṉ,—
Shafáaṭ uskí se.

4 Qudrat aur p'yár aur rahm bhí
Masíh meṉ eksáṉ hai;
Tawaqqu rakho Ísá kí;
Baḳhshinda rahím hai.

SATTÁWANWÁṈ GIṬ.

C. M. Mear. Dundee.

Masíh kí buzurgí.

1 Tú Rabb ká Beṭá hai, Masíh!
Tú Isráíl kí ráh;
Hai gunahgároṉ ká shafí;
Hai merá baḳhshinda.

2 Hai ilm ghaib ká tujh ko;
Tú Qádir mutlaq hai;
Ausáf Iláhí haiṉ tujh ko;
Tú janáb aqdas hai.

3 Mujassam bhí tú húá thá,
Muḳhlasí ko ḳhalq kí;

Hán, marke jí bhí uṭhá thá;
  Naját to mujhe dí.

4 Tú áwegá roz hashar ko;
  Tad merá hámí ho;
Jiláwe jad tú murdon ko,
  Salám'tí merí ho.

AṬHÁWANWÁN GÍT.

L. M. Litchfield. Windham.

Masíh kí tasdíq.

1 Jab ádmí ne gunáh kiyá—
Khúbí ke haqq men mar gayá,
Ísá ká áná tab húá,—
Áfat uṭháná tab húá.

2 Musíbaton men rahtá thá;
Sukh usko nahín miltá thá;
Par uspar ghazab paṛtá thá;
Dushṭon men giná játá thá.

3 Sir kí jagah na rakhtá thá;
Bhúkhá dunyá men rahtá thá;
Mátam men waqt ko káṭtá thá,
Badnámí log kí sahtá thá.

4 Tarah tarah ká dukh sahá,
Aur krús par khún bahá diyá;
Yún adhar men laṭká rahá,
Aur deke ján kuchh na kahá.

5 Phir tísrá din jab á gayá,
Qabr ke band ko toṛ diyá,
Aur zindon men dikhái diyá;
Ásmán ke ráj men uṭh gayá.

UNSAṬHWÁṈ GIT.

C. M. Plympton. Windsor.

Ísá ká salíb par khichná.

1 Jab Ísá mánind bare kí
To pakṟá gayá thá,
Bát uskí muṉh se na niklí;
Chup cháp wuh rahá thá,

2 Kánṭoṉ ká táj sir par rakhá,
Píṭh par koṟe márá;
Háth páṉw meṉ kíl jab gáṛ rakhá,
Us ne muṉh na moṛá.

3 Chhah ghanṭe tak laṭká rahá,
Chor—ḳhúní kí mánind;
Thaṭṭhá bahutoṉ ká yúṉ sahá;
Aisá húá ḳháwind.

4 Roshní táríkí ho gaí;
Zamín hilne lagí;
Masíh ne ján apní sompí;
Naját púrí húí.

SÁṬHWÁṈ GIT.

L. C. M. Aithlone. Abdy's.

Ísá kí tasdíạ.

1 Ạzáb meṉ Ísá paṟá hai,
Ḳhiyáloṉ se jo báhar hai;
Mạlúm usí ko hai;
Ạzáboṉ ke ạzáb meṉ hai;
Áb qahr ká pí letá hai;
Lahú luhán bhí hai.

2 Uske muríd árám meṉ haiṉ,
Aur uske dukh se gháfil haiṉ;
Akelá sahtá hai;
Ásmán par ánkh uṭhátá hai;

Upar se ghazab partá hai;
Marná muqarrar hai.

3 'Ai Báp is p'yále ko ṭalá;
'Tere azíz ká yih nálá;
'Ab wáste tú bachá;
'A'fat—ghabráhat se chhurá;
'Qudrat ká háth tú ab barhá;
'Madad apní p'hunchá.'

4 Mazbútí páke, sahtá hai;
Wuh dukhon ko uṭhátá hai;
Aur ján ko somptá hai;
Zamín yih dekhkar kámp gaí;
Táríkí sab par chhá gaí;
Khudá barhaqq yih hai!

5 Ai ján, tú býjh in báton ko;
Tú soch I'sá ke dukhon ko;
We tere wáste the!
Gunáhon se tú tauba kar;
Ghazab Iláhí se tú ḍar;
Par ás hai I'sá se!

IKSAṬHWA'N GI'T.

L. C. M. Columbia. Rapture.

Masíh ká dushmanon par ghálib honá.

1 Adúm kí ráh kaun átá hai?
Lahú men kaprá búṛá hai;
Poshák buzurg ká hai!
Wuh jalwagar súјh partá hai;
Buzurgí se wuh átá hai;
Jo qúwatwar bhí hai.

2 'Rástí se bolnewálá hún;
'Naját kí táqat rakhtá hún,.
Rangín to kyúnkar hai?

Terí poshák lál húí hai;
Pairáhan uskí mánind hai,
Jo kolhú raundtá hai!

3 'Main ne to kolhú raundá hai;
'Akele use kuchlá hai;
'Sab dushman jítúngá,
'Ghusse se unko raúndúngá;
'Qahr hí se latárúngá;
'Lahú luhán húngá.

4 'Qahr ká din to áyá hai;
'Dushman ko sazá dená hai;
'Naját kí hai ab ás;
'Díndár bacháe jáenge;
'Dushman ke háth se chhúṭenge;
'Na honge phir nirás.

5 'Insán men koí aisá na thá,
'Jo madadgár ho saktá thá;
'Tájjub kí bát to hai!
'Main isí liye niklá hún;
'Uzr apní dikhátá hún;
'Naját mujhí se hai.'

BÁSAṬHWÁN GÍT.

S. M. Aylesbury. Olmutz.

Ísá ki maut par sochná.

1 Ísá ko sochtá hún;
Ímán se dekhtá hun;
Gunáh ke wáste múá thá;
Dukh mere ko sahá.

2 Gunáh ko sochtá hún,
Aur tauba kartá hún:
Khudáwand! fazl ab bahá;
Gunáhon ko miṭá.

TIRSAṬHWÁṈ GI'T.

C. M. Colchester. Peterboro'.

Masíh kí maut, aur jí uṭhná.

1 Masíh ásmán se utará,
Hameṉ bacháne ko;
Usne gunáh uṭhá liyá,
Naját dilwáne ko.

2 Yahúdá ne pakṛá diyá;
I'sá ko bech ḍálá;
Use dushman ko somp diyá;
Unhoṉ ne már ḍálá.

3 Marke qabr meṉ band húá;
Par píchhe jí uṭhá;
A'ḳhir ásmán ko uṭh gayá;
Sab ká málik baná.

CHAUSAṬHWÁṈ GI'T.

C. M. Clarendon. Irish.

Masíh ká kafára karná, aur málik honá.

1 Masíh gunáh ke sabab se
Qurbán ho mará thá;
Háṉ, wáste gunahgároṉ ke,
Rástbáz to mará thá.

2 Wuh mará thá p'huncháne ko
Hameṉ Ḳhudá ke pás;
Wuh jítá hai diláne ko
Hameṉ naját kí ás.

3 Wuh áwegá roz hashar ko;
Sab usko dekhenge;
Jiláwegá wuh murdoṉ ko;
Díndár ḳhush howenge.

4 Ai gunahgáro, sab ke sab,
I'mán láo usí par;

Karo tum usí ká adab;
Mukhtár hai sabhon par.

PAINSATHWAN GI'T.

L. M. Waters. Ellenthorpe.

I'sá ká jí uṭhná.

1 I'sá Khudáwand áyá hai;
Hamáre liye múá hai;
Wuh tísre din jí uṭhá hai,
Aur apne ko dikháyá hai.

2 Dushman ke pahre dekhte hain,
Aur ḍar ke máre kámpte hain;
Sardáron ko bhí kahte hain;
Jí uṭhná sábit karte hain.

3 Firishte bhí utarte hain;
I'sá kí khabar dete hain;
Auraten pah'le dekhtí hain;
Khush khabrí ko phailátí hain.

4 Shágird bhí ráh men dekhte hain,
Aur uskí bát ko sunte hain:
Phir sab ke sab bhí dekhte hain;
I'mán khushí se láte hain.

5 Hamen gunáhon se chhuṛá;
Naí hayát men tú p'hunchá;
Díndárí ráh par ab chalá;
Apná jalál ham ko dikhlá.

CHHIA'SATHWAN GI'T.

8s. Worthing. Nebo.

I'sá ká jí uṭhná.

1 Uṭhá—I'sá Masíh uṭhá;
Bandhan qabr ká ab ṭúṭá;

Ádmí firishte yáhí,
Milke dete hain gawáhí.

2 Kám naját ká púrá húá;
Ísá marke zinda húá;
Ab táríkí dúr ho gaí;
Achchhí roshní phir á gaí.

3 Garchi khwár ham sab ho gae—
Bikh se Ádam ke bhar gae,
Ísá se ab sudhar jáwen;
Zahr muhra us se páwen.

4 Gunahgáro, shukr karo,
Ísá ká bharosá dharo;
Us kí maut se hai kafára;
Usse zindagí do bára!

SATSATHWAN GIT.

H. M. Darwell's. Lenox.

Ísá ká jí uthná, aur fath páná.

1 Utho, utho, utho,
  Álas ko dúr karo;
Khushí is din kí jo,
  Ab usí ko suno
Achambhe jo áj guzre hain,
Firishte unko gáte hain.

2 Subh hote húe,
  Ísá to jí uthá;
Dushman láchár húe,
  Aur maut ká zor túṭá;
Firishte áke jhukte hain;
Masíh ko uthte dekhte hain.

3 Khudáwand kí táríf,
  Ásmán men hotí hai;
Zamín se dúr taklíf,
  Ísá se hotí hai;

Buzurgí ke wuh láiq hai,
Jo marke phir jí uṭhá hai,

4 Dikhá qudrat ká háth ;
Jalál ke taḳht par baiṭh ;
Piyár o sach ke sáth,
Rúhání jang men̲ paiṭh ;
Insán ke dil yún̲ jítegá ;
Shaitán ko bhí latáṛegá.

ARHSAṬWÁN̲ GÍT.

C. M. Rochester. Bedford.

Ísá kí maut aur jí uṭhná.

1 Iqrár Ísá ham karte hain̲,
Ham ne gunáh kiyá ;
Ham sab azáb ke láiq hain̲,
Par tú ne sah liyá.

2 Rahm ke sáth tú bhará hai ;
Ham ko ímán dilá ;
Hamáre iwaz múá hai ;
Azáb se ab chhuṛá.

3 Din tísre par tú uṭh gayá ;
Qabr ko toṛ diyá ;
Dushman ko yún̲ latáṛ diyá ;
Ham ko chhuṛá liyá.

4 Tasallí ab bandon̲ ko de ;
Áp ko hamen̲ lakhá ;
Árám o sukh tú ham ko de ;
Apná jalál dikhá.

5 Jilá—jilá—ham ko jilá ;
Hayát rúhání de ;
Rúh Quds se fazl ab dilá ;
Áḳhir bihisht men̲ le.

UNHATTARWAṈ GÍT.

7s. German Hymn. Edyfield.

Ísá ke fazl se naját kí ummed.

1 Amal se maiṉ phir gayá;
Uská ásrá chhoṛ diyá;
Fazl ko maiṉ táktá húṉ;
Ísá! terá ásrit húṉ.

2 Mere wáste múá hai;
Lahú se ḳharídá hai;
Terí maut se jítá húṉ;
Tujh se baḳhshá gayá húṉ.

3 Dil maiṉ somptá tujhí ko;
Karne cháhtá nekí ko;
Is meṉ madad tú hí kar;
Mujhe baḳhsh Ḳhudá ká ḍar,

4 Kar nápákí merí dúr;
Rúh se mujhe kar mamúr;
Tú hí sab kuchh merá hai;
Tujh par merá tak'yá hai.

SATTARWAṈ GÍT.

C. M. St. Martins. Stamford.

Naját Ísá ke fazl se.

1 Ísá piyár dikhátá hai;
Ki us ne dí Injíl;
Rúh Quds ko bhí bahátá hai,
Dil karne ko tabdíl.

2 Bande kí madad kartá hai,
Jab tak dunyá meṉ hai;
Aur áḳhir ko, bihisht jo hai,
Us meṉ p'hunchátá hai.

3 Naját ko kyúṉ na tákúngá—
Ísá ko dekhúngá?

Ímán lá, us se bachúngá;
Bihisht men p'hunchúngá.

IKHATTARWÁN GÍT.

C. M. Christmas. Devizes.

Naját par, jo Masíh se hai, khush honá.

1 Naját kí bát to achchhí hai;
Khudá se átí hai;
Tasallí us se kaisí hai!
Bihisht p'hunchátí hai.

2 Bachátí hai gunáhon se—
Shaitán o dozakh se;
Chhurátí hai sab dukhon se;
Yih sab kuchh Ísá se.

3 Kitáb muqaddas kahtí hai,
'Gunáh kí bakhshish hai;
'Ísá jo márá gayá hai,
'Wuhí bachátá hai.'

4 Khudáwandá! ham ko bachá;
Gunáhon ko mitá;
Bihisht men ákhir ko p'hunchá;
Bharosá hai terá.

BAHATTARWÁN GÍT.

8s 7s and 4s. Calvary.

Masíh kí maut se naját ká púrá honá.

1 Ulfat kí áwáz tum suno;
Kalvarí se niklí hai;
Wuh áwáz sab ádmíon ko
Achchhí khabar detí hai;
'Púrá húá'—
Marte Ísá ne kahá.

2 'Púrá húá'—khushí karen;
Khushí to is bát se hai;
Ham Shaitán se ab na daren;
Uske háth se chhutí hai;
'Púrá húá'—
Marte Ísá ne kahá.

3 Sab nishání púrí húín;
Játí rahí qurbání;
Qaul kí báten púrí húín,—
Húín Ísá se sahí;
'Púrá húá'—
Marte Ísá ne kahá.

2 Yáro, áo—ab shukr karen;
Dil o ján se gáwen gít;
Na ghulám kí mánind daren,
Ab Khudá hamárá mít;
'Púrá húá'—
Marte Ísá ne kahá.

TIHATTARWÁN GÍT.

L. M. Denton. Darwen.

Masíh ká krús par marná.

1 Masíh kí maut ko sochtá hún;
Main uskí ulfat bújhtá hún;
Naját ke wáste á gayá;
Krús par merá azíz múá.

2 Sir uske par kánton ká táj
Dushman ne rakhá, biná láj;
P'yár usne záhir kar diyá;
Krús par merá azíz múá.

3 Háe! uske bure hál ko dekh!
Háth, pánw men gárí gaí mekh;
Lahú luhán Masíh húá;
Krús par merá azíz múá.

4 Phir, áḳhir, ján ko somp diyá;
Par maut kí band ko toṛ liyá;
Wuh záhir tísre din húá;
Krús par merá aẓíz muá.

5 Ai Báp! merí ulfat baṛhá;
P'yár apne ko dil men̲ gaṛá;
Aẓíz Ísá! mujh ko bachá!
Naját ko krús par tú múá.

CHAUHATTARWÁN̲ GIT.

8s 7s and 4s. Prospect. Greenville.
Ísá ká bachánewálá honá.

1 Ísá hai naját dihinda;
Wuh pasand ke láiq hai;
Us se mat tum ho sharminda,
Garchi márá gayá hai;
Ísá múá
Ádmí ke bacháne ko.

2 Ádmí sáre gunahgár the—
Be bharosá aur láchár;
Ísá unkí hálat dekhke
Baná unká madadgár;
Wuhí áyá
Ádmí ke bacháne ko.

3 Mujhe tú bachá, Ḳhudáwand!
Gunáh mere sab miṭá;
Bad-mizájí—ghaflat—ghamanḍ
Apne fazal se ghaṭá.
Tú hí múá
Ádmí ke bacháne ko.

4 Ísá par ímán gar láwen̲
Sáre ádmí bích jahán,
Usse sab naját ko páwen̲—
Jáwen̲ áḳhir bích ásmán.
Ab wuh jítá
Ádmí ke bacháne ko.

PACHHATTARWA'N GI'T.

C. M. Bolton. Howard's.

Masíh ke áne kí barakaten.

1 Khushí kí khabar átí hai;
Ab I'sá átá hai,
Nabúwat púrí hotí hai,
Khudáwand átá hai.

2 Dil ko har ek taiyár kare;
Use jagah dewe;
Ab I'sá kí táríf kare;
Pukár pukár gáwe.

3 Andhere ko mitátá hai;
Ujálá látá hai;
Gunáhon se chhurátá hai;
Pákíza kartá hai.

4 Wuh qaidí ko chhurátá hai;
Shaitán ko jíttá hai;
Dushman ko níche kartá hai;
A'p zabar hotá hai.

5 Ṭúṭe dilon men átá hai;
Tasallí detá hai;
Fazl Rúh ká bahátá hai;
Salámat rakhtá hai.

CHHIHATTARWA'N GI'T.

8s and 7s. Worthing. Sicilian Hymn.

Masíh kí sifaten.

1 I'sá Masíh merá Khudá;
Main hún uská tábidár;
Sunún sirf uskí sadá;
Wuh hai merá madadgár.

2 I'sá beshakk Khudá Taálá;
Dhartí samá uská hai;

Wuh naját ká denewálá ;
Sárí qudrat rakhtá hai.

3 A'dmí hoke wuh mar gayá ;
Wáste is jahán ke hai ;
Baḍ tín roz ke phir jí uṭhá ;
Maut par fath páí hai.

4 I'sá páp ká hai bakhshinda ;
Main to uská ummaidwár ;
Wuh naját ká hai dihinda ;
Usí ká main ímándár.

SATHATTARWA'N GIT.

8s 7s and 4s. Tamworth. Suffolk.

I'sá kí kirpá aur ráj.

1 Pápí, dosí, dínhín sakal !
A'o, gáo I'sá nám ;
Táran kartá wuhí kewal,
Tis ke jaisá kis ke kám !
Prabhú I'sá !
Pargaṭ howe terá nám.

2 Ham sab adham aprádhí,
Sab hain dosí narak—jog ;
Tis kí kirpá so agádhí ;
Prem se kiyá páp ká bhog ;—
Prabhú I'sá !
Ab nistár tú pápí log.

3 Dharam autár wuh bhayá ;
Dhartí par dikháyá prem ;
Pápí log ke danḍ ko páyá ;
Bándhí usne trán kí nem ;—
Prabhú I'sá !
Kirpá terí hai asím,

4 Jagat ant log tú hí rájá ;
Beg dikháyá apná ráj ;

Rakho sab log apní parjá ;
Devon par baháyá láj ;—
Prabhú Ísá !
Terá ráj ho jag samáj.

AṬHHATTARWÁN GIT.

7s—6 lines. Haweis. Halle.

Naját Ísá ke lahú se.

1 Ísá hai bedágh barra ;
Húá thá qurbání wuh ;
Mará thá wuh fazl se,
Iwaz men ham logon ke ;
Ai Ḳhudáwand, tú mujhe
Apne ḳhún se baḳhshwá de.

2 Tere ḳhún se gunahgár ;
Páp se páte hain nistár ;
Mere gunáh ab miṭá ;
Maghfirat ko bhí dilwá ;
Ai Ḳhudáwand, tú mujhe
Apne ḳhún se baḳhshwá de.

3 Ab Ḳhudáwand mihrbán !
Sab ko apní de pahchán ;
Ḳhún o Rúh se tere hí
Howe sab kí maḳhlasí ;
Ai Ḳhudáwand, tú mujhe
Apne ḳhún se baḳhshwá de.

UNÁSIWÁN GIT.

7s. Edyfield. Norwich.

Ísá hí ká táranhár hona.

1 Kaun hai merá táranhár,
Siwá Ísá autár ?
Us ke pair par pará main ;
Usse mere páp ká chhai.

2 Us se merí makhlasí,
Húá thá jo qurbání—
Lahú jiská bahá thá;
Markar phir wuh jí uṭhá.

3 Ab main̠ kis pás jáúngá?
Kis se khushí páúngá
Siwá Prabhú Ísá ke?
Kis pás bachan mukt ke?

4 Átmá ko wuh bhejtá hai,
Jisse merá upkár hai,
Ráh par jo chalátá hai,
Swarg ko jo p'hunchátá hai.

5 Hán̠, main̠ ek ko jántá hún̠;
Ummaid us se rakhtá hún̠;
Jag men̠ nahín̠ táranhár,
Magar Ísá autár.

ASSÍWÁN̠ GÍT.

7s. Edyfield. Norwich.

Ísá hí ká táranhár honá.

1 Kis pás pápí ádmí jáe?
Kis se páp ká mochan páe?
Jíw ke dukh wuh kisse kahe?
Kisse wuh tasallí páe?

2 Ádmí is men̠ bebas hain̠;
Waise hí firishte hain̠;
Dúsrá nahín̠ sansár men̠,
Pápí ko jo ásrá de.

3 Múrat—mandir bahut hain̠;
Tírath—darsan anek hain̠;
Un se nischai kuchh na hai;
Jíw ká dukh na chhuṭṭá hai.

4 Ísá Masíh mará hai,
Us kí maut se jíwan hai;

Us par jo biswás láwe,
So tasallí pá jáwe.

5 Us kí maut par umr bhar
Main to karúngá nazar ;
Usse khushí pátá hún ;
Páp se ab ghinátá hún.

6 Jab bihisht ko jáúngá ;
Shukr bahut karúngá ;
Kahúngá 'main pápí thá—
'Ísá se main bach gayá.'

EKKÁSÍWÁN GÍT.

C. M. Stephens. Marlow.

Naját Masíh se.

1 Masíhá sabab gunáh ke
Qurbán ho mará thá ;
Hán, badle gunahgáron ke
Begunáh mará thá.

2 Wuh mará thá p'huncháne ko
Hamen Khudá ke pás ;
Wuh jítá hai diláne ko
Naját kí hamen ás.

3 Wuh áwegá roz hashar ko ;
Khudáwand, jaldí á ;
Jiláwegá wuh murdon ko ;
Wuh munsif thahrá.

4 Ai gunahgáro, ímán láo
Khudá ke Bete par ;
Shafí ko jí se ab manáo ;
Rahím hai sabhon par.

5 Khudáwandá, mujh ásí ko
Makhlasí tú dilá ;
Jab ákhir zindgání ho,
Pás apne tab bulá.

BAYA'SI'WA'N GI'T.

L. M. Uxbridge. Bath.

I'sá ká marná, jí uṭhná, aur sifárish karná.

1 Shukr hazár munásib hai—
Ḳhudá ne beṭá baḳhshá hai;
Dunyá men̲ I'sá áyá hai;
Hamárá dukh uṭháyá hai.

2 Wuh ízá páke chup rahá;
Dukh—dard—badnámí ko sahá;
Már uspar koṛe kí paṛí;
Háth pán̲w men̲ uske kíl gaṛí.

3 Jab tak unhon̲ ne ján na lí,
Tasallí unko ná milí;
Par tísre din wuh jí uṭhá;
Apne ásmán par phir gayá.

4 Báp pás sifárish kartá hai,
Aur bar'katen̲ dilwátá hai;
Ḳhudá ká shukr sadá ho;
Táṛíf Masíh kí sab se ho.

TIRA'SI'WA'N GI'T.

C. M. Stephens. Cambridge.

I'sá se kaí ek barkaton̲ ko páná.

1 Ab I'sá merá jítá hai;
Yih ḳhúb main̲ jánta hún̲;
Jo múá thá, so jítá hai;
Isí ko mántá hún̲.

2 Sir merá wuhí baná hai;
Main̲ usse jítá hún̲;
Dukhon̲ men̲ merí panáh hai;
A'ṛ uskí letá hún̲.

3 Báp pás sifárish kartá hai;
Usse na bhúlá hún̲;

Khún apná sámhne dhartá hai ;
  Yún main qabúlá hún.

4 Rúh Quds ko wuh bahátá hai ;
  Pák usse hotá hún ;
Ráh apní wuh dikhátá hai,
  Jab ráh main khotá hún.

5 Har waqt wuh khabar letá hai ;
  Main amn rahtá hún ;
Sab hál men fazl detá hai ;
  Main usse bachtá hún.

6 Ásmán, jahán wuh gayá hai,
  Main bhí wahán jáún ;
Makán jo usne kiyá hai,
  W'án uske sáth rahún.

CHAURÁSÍWÁN GIT.

C. M. Clarendon. Peterboro.'

Ísá muallim aur bachánewálá.

1 Khudáwandá, main tere pás
  Jaldí se átá hún ;
Tú detá hai naját kí ás ;
  Main terá ho rahún.

2 Terá kalám to sachchá hai ;
  Pákíza kartá hai ;
Muallim tú hí merá hai,
  Dánáí ko bakhshtá hai.

3 Tujhí se zindagání hai ;
  Maut tere háth men hai ;
Jo terá ásrá rakhtá hai ;
  Hayát ko pátá hai.

4 Naját ká málik tú hí hai ;
  Mujh ko anáyat kar ;
Tú sachchá rahnumá to hai ;
  Mujhe hidáyat kar.

PACHÁSÍWÁṈ GÍT.

L. M. Luton. Gennesareth.

Rúh Quds ká fazl.

1 Rúh Quds! jo fazl terá hai,
Wuh gúnágún aur baṛá hai;
Ímán jo Báp par látá hai,
Ásmán se tú hí látá hai.

2 Dil tujh se roshan hotá hai,
Aur Masíh ko pahchántá hai;
Ham tujh se láte haiṉ ímán,—
Iláhí mánte haiṉ farmán.

3 Kharábí sárí ko ghaṭá;
Shaitán aur imtihán haṭá;
Ham sab ke dil kar sáf o pák;
Tasallí de aur kar bebák.

CHHIYÁSÍWÁṈ GÍT.

7s. Pleyel's Hymn. Alsen.

Rúh Quds se fazl mángná.

1 Ai Rúh Quds! ab utar á;
Apní qudrát ko dikhá;
Toṟ sang dil hamáre ko;
Fazl de log sáre ko.

2 Gunahgár yaháṉ jo haiṉ;
Ísá ko na mánte haiṉ;
Us se taubá tú kará;
Taraf Masíh kí phirá.

3 Jab kalám we sunenge,
Baibal bhí jab paṛhenge,
Us ko tú muassir kar;
Unke dil meṉ sach ko dhar.

4 Gháfil garchi raheṉ haiṉ,
Áqibat na sochte haiṉ,

Tú jab unko kahegá,
Áb i tauba bahegá.

5 Bakhsh ímán b'huteron ko;
De naját karoron ko;
Fazl terá káfí hai;
Qudrat terí sárí hai.

SATÁSÍWÁN GÍT.

L. M. Medway. Middlebury.
Rúh Quds se fazl mángná.

1 Rúh Quds Khudáya! utar á,
Injíl se roshan-dil karwá;
Ruhání zíndagání de;
Bhar dil hamáre ulfat se.

2 Dekh—ham kis tarah khatákár!
Gunáh ká karte hain iqrár;
Buráí ká bojh jo dil par hai,
Hamáre jí dabátá hai.

3 Befáida gít ham gáte hain;
Dil mushkil se utháte hain;
Bin fazl ham to hain láchár;
Khudáwand! fazl ab utár.

4 Aisá na ho, ki ham rahen
Rúhání nínd o ghaflat men;
Tú bandagí men kar chálák,
Ki ham na howenge halák.

ATHÁSÍWÁN GÍT.

L. M. Medway. Middlebury.
Rúh Quds se fazl mángná.

1 Khudá Rúh Pák! tú mihr kar;
Is ájiz bande par utar;

Apne muassir zor se á;
Táríkí dil kí tú miṭá.

2 Háe! dekh—main kaisá bigṛá hún!
Main k͟hák men kaisá lipṭá hún!
In báton men ádh-múá hún,—
Beján kí mánind rahtá hún.

3 Muhabbat merí thoṛí hai;
Bachne kí chintá thoṛí hai;
Ḳhudá Rúh Pák, mat ho k͟hafa;
Sárí balá ko kar dafa.

4 Ák͟hir kí fikr mujh ko de;
Aur ghaflat ko tú musse le;
Díndárí men chálákí de;
Mujh se karwá kám nekí ke.

5 Rúh Pák! kar fazl kí nigáh;
Ho merá dil ibádatgáh;
Jagá—jagá—mujh ko jagá;
Ḳhudá ká p'yár dil men lagá.

NAWÁSIWÁN GIT.

L. M. Luton. Nazareth.

Rúh Quds se fazl mángná.

1 Rúh Pák Ḳhudáwand! utar á;
Ham ájiz bandon men samá;
Utar ímán o ulfat se;
Utar rúhání bar'kat se.

2 Tab jánenge aur chakhenge,
Aur dil men malúm karenge
Ḳhudá kí k͟hushí o árám,—
Tasallí jo hái lákalám.

3 Ab dil ko tú mazbútí bak͟hsh;
Kar fazl apná dil men naqsh;
Gabrá*o*, unch*ái*, chauṛ*ái*, lamb*ái*—
P'yár apne hí ab de dikh*ái*.

4 Tú hai rahím—karím Khudá ;
Ham shukr karenge sadá ;
Terí táríf sabhon se ho,
Zamín—ásmán par rahte jo.

NABEWÁN GÍT.

C. M. Bedford. Medfield.

Rúh Quds se fazl mángná.

1 Rúh Pák ! Rúh Pák ! ab dil men á ;
Sikhá ham sabhon ko ;
Le roshní ko tú abhí á,
Dúr kar táríkí ko.

2 Dil kí buráí ko tú mitá.
Aur ham ko fazl de ;
Tasallí aur piyár ko lá,
Báp ke khazáne se.

3 Hamáre dil men khushí bhar ;
Rúhání táqat de ;
Mazbút ham ko ímán men kar,
Ísá kí khátir se.

EKÁNBEWÁN GÍT.

S. M. Watchman. Paddington.

Rúh Quds se fazl mángná.

1 Rúh Quds Khudáyá ! á
Hamáre dil ke bích ;
Bad khwáhish ham se sab le já ;
Á, bas hamáre bích.

2 Shaitán kí dagbá se
Hamárí rúh bachá ;
Aur har ek daul ke gunáh se
Hamáre taín phirá.

3 Nekí kí ráhon men
Hamáre pair chalá;
Jo chalan the Khúdáwand ke,
Hamáre taín pakrá.

BA'NBEWA'N GIT.

L. M. Danvers. Alfreton.
Baibal kí khúbí.

1 Jab Baibal ko main parhtá hún,
Mutájjib main ho játá hún;
Ki bhed us men jo khultá hai,
Samajh o kh'yál se báhar hai.

3 Kaun Baibal rokne cháhtá hai?
Andhere ko mitátá hai;
Dunyá kí hadd tak phailtá hai,
Aur roshní ko p'hunchátá hai.

3 Ai ímándáro, ab utho,
Baibal kí roshní sab ko do;
Dunyá táríkí se mámúr;
Andherá sab se karo dúr.

4 Baibal kí bát sab sachhí hain;
Barhaqq Khudá se utarí hain;
Usí men rástí o insáf;
Na usmen unke kuchh khiláf.

TIRA'NBEWA'N GIT.

L. M. Uxbridge. Ellenthorpe.
Baibal kí sifaten.

1 Rúh Pák ká bhed Baibal men hai;
Nayá janam batátá hai;
Pahchán Masíh kí us se hai;
Ímán uspar lagátá hai.

2 Duá mángne sikhátá hai;
Barkat kí ráh batátá hai;
Ímán bin sab kuchh abas hai;
Par us ke sáth har barkat hai.

3 Dil kí khurák khilátá hai;
Utrí ásmán se roṭí hai;
Jo khátá hai so jítá hai;
Use na kháo to marná hai.

4 Baibul kí or, Khudáyá, khainch,
Jis men Shaitán na lewe ainch;
Uskí qímat mujhe sikhá;
Uská fáida mujhe dikhá.

CHAURÁNBEWÁN GIT.

L. M. Berlin. Islington.

Baibal kí sifaten.

1 Baibal kalám Khudá ká hai;
Pahchán Khudá kí usse hai;
Masíh ko záhir kartá hai;
Ímán uská dilátá hai.

2 Wuh soton ko jagátá hai;
Gháfil ko hoshyár kartá hai;
Áq'bat ko chat dilátá hai;
Gunáhon se phirátá hai.

3 Udáson ko khush kartá hai;
Táríkí ko miṭátá hai;
Roshní ko dil men látá hai;
Bihisht ko sáf dikhátá hai.

4 Khudáí gyán wuh detá hai;
Naját ká bachan us men hai;
Kalám Khudá ká sachchá hai;
Wuh dil sáf pák bhí kartá hai.

PANCHA'NBEWA'N GI'T.

L. M. Rothwell. Park street.

Baibal kí sifaten.

1 Baibal dunyá kí roshni hai;
Na ho, to sab andherá hai;
Dukh men tasallí detá hai;
Shaitán par ghálib kartá hai.

2 Sone se z'yáda qím'tí hai;
Sawád shahd se míthá hai;
A'smán se utrá húá hai;
Jahán ko diyá gayá hai.

3 Wuh dil ke liye darpan hai;
Dil kí roshní bhí us se hai;
Gunáh se wuh bachátá hai;
Masíh ke pás le átá hai.

4 A'q'bat par ghaur karátá hai;
Jahannam se darátá hai;
Bihisht ko bhí p'hunchátá hai;
Wuh abad tak mubárak hai.

CHHA'NBEWA'N GI'T.

L. M. Alfreton. Luton.

Baibal kí samajh kí duá.

1 Baibal biná rastá nahín;
Bin parhne se bantá nahín;
Khiyál biná kuchh kám nahín;
Aur yád biná fáida nahín.

2 Dil mere men kalám rakhá,
Aur samajh men bhí tú likhá;
Ki uske phal sab dekh lewen,
Aur sab terí táríf karen.

3 Merí zubán par usko rakh,
Ki main sunáún maut talak;

Aur jo usko suná karen̲,
So terí taraf phir áwen̲.

4 Samajh kalám kí mujhe bakhsh;
Kar usko mere dil men̲ naqsh;
Ki daghá se bachá rahún̲,
Aur gunáh se haṭá rahún̲.

SATTA'NBEWA'N̲ GI'T.

C. M. Stephens. Canterbury.

Injíl kí ḳhúbí.

1 Terá kalám, jo likhá hai,
Ḳhudáwand mihrbán!
Bhaláí, o haqq se bhará hai;
Sif't uskí be-bayán.

2 Main̲ terí minnat kartá hún̲,
Injíl kí samajh de;
Jo kuchh main̲ us men̲ paṛhtá hún̲,
So dil men̲ paiṭh jáwe.

3 Kalám ke bhed tú mujh par khol;
Aur tarbiyat dilwá;
Sachcháí Injíl kí hai amol;
Dil us se ho safá.

AṬṬHA'NBEWA'N̲ GI'T.

C. M. Georgia. Peterboro.'

Gunahgár ká burá hál, aur Injíl kí ḳhush ḳhabrí.

1 Háe! kaisá burá hál merá!
Gunáhon̲ men̲ bharpúr!
Main̲ sir se pánw tak hún̲ bigṛá!
Badí men̲ chaknáchúr!

2 Fazl kí bát main̲ suntá hún̲
Ḳhudáwand I'sá ke—
'Muflis, dukhí, main̲ átá hún̲;
'Naját tú musse le.'

3 Khudáwand, sun, main átá hún,
Ár terí letá hún;
Ímán main tujh par látá hún;
Tujh se naját páún.

4 Qudrat ká háth ab tú baṛhá;
Gunáh ko kar judá;
Shaitán setí mujhe chhuṛá;
Pás apne rakh sadá.

NINÁNBEWÁN GÍT.

C. M. Walsal. Grafton.

Apní bad khoí par afsos karná.

1 Tere qadam par girtá hún,
Aur royá kartá hún;
Apní badzátí sochtá hún;
Sharminda hotá hun.

2 Kharábí mujh men aisí hai,
Tháh uskí hai nahín;
Gunáh jahán men kaun sá hai,
Ki mujh men jar nahín?

3 Main hukm tere jántá hún,
Ki bhale—durust—pák;
Tad bhí unhen main ṭáltá hún;
Tab hotá hún ghamnák.

4 Samajh—aql se paṛtá hai,
Pasand bhí kartá hún;
Sab marzí terí achchhí hai,
Par bigrá main to hún.

5 Ísá kí khátir rahm kar;
Sakht dil, Khudáyá tor;
Gunáh se tú pákíza kar,
Aur musse munh na mor.

SAUWAṉ GI'T.

S. M. Aylesbury. Stanley.

Dil kí buráí.

1 Jab dil ko dekhtá húṉ,
Afsos tab khátá húṉ;
Nápákí se maiṉ bhará húṉ;
Gunáh se ghirá húṉ.

2 Kidhar, kidhar bhágúṉ!
Us se kyúnkar chhúṭúṉ?
Rahím I'sá, qudrat dikhá;
Ḳharábí se bachá.

3 Gunáhoṉ ko miṭá;
Nápákí ko ghaṭá,
Dil meṉ ujále ko baṛhá;
Nek raste par chalá.

EK SAU PAHLA' GI'T.

L. M. Hebron. Upton.

Ḳhudá ke parwardoṉ ká us se phir jáná.

1 A'smán—zamín, ab ḳh'yál karo,
Buzurg Ḳhudá kí bát suno;
'Log mujh se paidá húe haiṉ,
'Aur mujh se pále gae haiṉ,

2 'Par musse bhaṭak gae we,
'Aur sab ke sab alag húe;
'Unhoṉ ne muṉh ko pher diyá;
'Sabhoṉ ne mujh ko chhoṛ diyá.

3 'Málik ko gadhá jántá hai,
'Bail khúnṭe ko pahchántá hai;
'Par mere log na jánte haiṉ,
'Na aksar mujhe mánte haiṉ.'

4 Ai Rabb, is hálat se chhuṛá;
Le aisí áfat se bachá;

Tú mujhe gunáh se phirá ;
Aur musse bandagí kará.

EK SAU DÚSRÁ GÍT.

7s. Norwich. Edyfield.

Bekas ká Ísá se madad mángná.

1 Ísá, merá hai bad hál !
Gunáh mere jí ká kál !
Siwá tere, merá kaun ?
Tujh bin main̲ ho játá maun.

2 Mujh bekas kí bintí sun ;
Kyúnki mujh men̲ nahín̲ gun ;
Tú mujh bigre ko san̲wár ;
Kar gunáh kí mauj se pár.

3 Gunáh mere beshumár ;
Siwá tere, kaun hai ár ?
Kop men̲ garchi par̲á hún̲,
Ásrá terá dhartá hún̲.

4 Tú taqsíron̲ ko miṭá ;
Dil kí badí tú ghaṭá ;
Ai Ḳhudáwand, tú ubhár,
Kyúnki banda hai láchár.

5 Ḳhátirjamaí merí kar ;
Mere bojh ko níche kar ;
Tab táríf main̲ karúngá,
Terá gít main̲ gáúngá.

EK SAU TÍSRÁ GÍT.

L. M. Babylon. Augusta. Confession.

Táib ká apní ḳharábí par sochná.

1 Gunáh to mere beshumár ;
Ab kyá karún̲ main̲ gunahgár ?
G̲hussa, lálach, sheḳhí jo hain̲,
We dil men̲ bhare húe hain̲.

2 Badí to main̲ ne kií hai;
Buráí men̲ umr káṭí hai;
Burí suhbat bhí rakhí hai;
Áfat kitní baṭorí hai.

3 Gunáh ke ban men̲ rahá hún̲;
Chháyá se maut kí ghirá hún̲;
Ḳharábí men̲ main̲ phans̲ gayá,
Musíbat ko baṛhá diyá.

4 Rotá, kalaptá, martá hún̲;
Baṛí áfat men̲ rahtá hún̲;
Agar ḳhush-ḳhabrí na pátá,
To bachne se nirás hotá.

5 Ḳhudá ká shukr kartá hún̲;
Injíl kí bát main̲ suntá hún̲;
Masíh se hotí hai naját,
Ḳhushí, aur abadí hayát.

EK SAU CHAUTHÁ GI'T.

L. M. Quito. Accomack.

Dil kí ḳharábí.

1 Nuqsán o maut gunáh se hai;
Bacháo—hayát I'sá se hai;
Dunyá kí daulat jitní hai,
Ás dharní uspar jhúṭhí hai.

2 Kyúnkar gunáhon̲ se bachún̲?
Gunáh to dil men̲ pátá hún̲;
Ḳhudáwand I'sá, tú bachá,
Tú p'yár o rahm men̲ sachchá.

3 Rúh Quds ká fazl ab bahá;
Dil kí ḳharábí ko miṭá;
Ráh apní par mujh ko chalá;
Hamesha merá kar bhalá.

EK SAU PA'NCHWA'N GI'T.

L. M. Babylon. Sunderland.

Gunáh se ḳhalásí mángná.

1 Rahím Ḳhudá! gunáh kar m'áf,
Aur mujhe kar tú páp se sáf;
Hai rahm terá beshumár;
I'sá ká fazl hai apár.

2 Dho merí ján gunáhon se;
Kar mujhe sáf napákí se;
Bojh mere dil par paṛá hai,
Ranj uská bahut baṛá hai.

3 Sáth sharm ke main ho láchár;
Taqsír ká kartá hún iqrár;
Gunáh ko mere tú baḳhsh de;
Phir apne pás bihisht men le.

EK SAU CHHAṬHWA'N GI'T.

C. M. Grafton. Bangor.

Ḳhudá ke khojí kí munáját.

1 Gar jántá main chhipá makán,
Rabb jismen záhir hai,
Já apná ghar'z kartá bayán,
Aur hál, ki kaisá hai.

2 Sunátá main apne gunáh,
Aur gham jo sahtá hún;
Qabúltá 'Main huá gumráh,
Aur dukh men rahtá hún.'

3 Dekh mere dukh ko, ai Ḳhudá,
Aur ṭúṭí haḍḍí joṛ;
Kar dil se mátam ko judá;
Tú áh se munh na moṛ.

5 Tujh chhoṛ main kidhar ko jáún?
Naját to tere pás;

Rúh Pák main tujh se ab páún ;
Gunáh se bhí nikás.

EK SAU SATWAN GIT.

L. M. Windham. Sunderland.

Ajiz ká fazl mángná.

1 Isá tasallí merí hai ;
Usí se khushí merí hai ;
Jyún jyún ímán men baṛhtá hún,
Tyún tyún main ḍar men ghaṭṭá hún.

2 Merí ummaid jyún ghaṭṭí hai,
Tyún hí dilgírí baṛhtí hai ;
Injíl kí bát jab bhúltá hún,
Buráí men tab main partá hún,

3 Kalám se dil ubhartá hai,
Imán sarsabz hotá hai ;
Gunáh o ḍar phir uṭhtá hai,
Aur áfaton ko látá hai.

4 Khudáyá, minnat kartá hún ;
Main terí madad cháhtá hún ;
Ki mere dukh se na Shaitán
Phúle, na ádmí beímán.

5 Lagá tú mere dil men núr,
Ki beímání howe dúr ;
Mujh bachá rakh sab gunáh se ;
Isá kí khátir fazl de.

EK SAU ATHWAN GIT.

C. M. Dundee. Canterbury.

Dukhí kí arz.

1 Main kis ko apne dukh sunáún ?
Upáe kaun karegá ?

Main kis se dil kí taskín páún?
Saháe kaun howegá?

2 Rahím, Khudáwandá, tú hai;
Tú suníye merí arz;
Shikaste dil tú bándhtá hai;
Qabúliye merí arz.

3 Khudáwandá, main dukhí hún;
Kyá kahún tujh se aur?
Main páp se roz diqq rahtá hún,
Tú kijíye merí ghaur.

4 Sab taraf se mujh dukhí par
Tasdíq átí hai;
Main páp men parún anek bár;
Jí páp se udás hai.

5 Ai Ísá, shafí pápí ke,
Sab mere dukh mițá;
Jab chhúțún dukh se dunyá ke,
Tab mujhe swarg le já.

EK SAU NAWAN GIT.

C. M. Dundee. Bedford.

Phisalnewále ká bachná kharábí aur jahannam

1 Khudáwandá, jab sochtá hún
Yahúdá ká ahwál,
Tab dar se gherá játá hún;
Kyá hogá merá hál?

2 Main uskí mánind phir gayá,
Aur húá be ímán;
Dushman se main bhí mil gayá,
Aur baná ná farmán.

3 Main yún náláiq húá thá,
Aur pará qahr men;
Gunáhon men main murda thá—
Parne par dozakh men.

4 Par shukr—lákhon̲ shukr ho,
Ki túne ṭok diyá—
Dozak̲h kí ráh se, bande ko,
Fazl se, rok liyá!

5 Ab terí mihrbání ko
Kholúngá sabhon̲ par;
Jahannam se bacháne ko,
Tú rahm kiyá kar.

EK SAU DASWÁN̲ GÍT.

L. M. St. Paul's. Medway.

Naját kí ráh khojná.

1 Naját kí ráh main̲ khojtá thá;
Na páke mátam kartá thá;
Bojh mere dil par paṛá thá;
Gunáh ko chhoṛ na saktá thá!

2 Main̲ jitná mihnat kartá thá,
Utní hí ṭhohar khátá thá;
Ísá kí bát ab suntá hún̲,
'Á—idhar á, ráh main̲ hí hún̲.'

3 K̲hushí se jaldí átá hún̲;
Tú mujh ko le jaisáhí hún̲;
Gunáh samet tú mujh ko le;
Pákízagí tú mujh ko de.

EK SAU GYÁRAHWÁN̲ GÍT.

C. M. Funeral Thought. Grafton.

Apní k̲hwárí ká iqrár karná.

1 Ai yáro, ham sab gunahgár;
Kis tarah bach jáwen̲?
Kyá táqat rakhte k̲hwár—láchár,
Ki gunáh m'áf karwáen̲?

2 Hamárí nekí badí hai !
Ham pareshán—bechár ;
Hamáre dil kharáb hí hai ;
Kyá karen aise khwár.

3 Ham láiq ghazab Khudá ke,
Jo rahte hain behosh ;
Kyá áfat p'hunchtí gunáh se ?
Ham sabhon par afsos !

4 Nátáqat ham kyá karen ab ?
Khudáyá ! madad kar ;
Sirf tujh se duá mángen sab ;
Ham tere ummaidwár.

5 I'mánádár tere Bete ke—
Hamen tawaqqú áwe ;
Panáh hamárí hai tujh se ;
Yaqín naját ham páwen.

EK SAU BA'RAHWA'N GI'T.
8s and 4s. Palestine. Islington.
Táib ímándár kí munáját.

1 Khudáyá ! dil ko nayá kar ;
Sachái o sidq us men bhar ;
Tú mujh ko ghussa ho na chhor ;
Na apne munh ko musse mor ;
Dil tútá jor.

2 Tú ab khatáon ko mitá ;
Gunáh ke imtihán hatá ;
Khudáyá ! mere dil ko dho ;
Kar záhir mujh par fazl ko,
I'sá se jo.

3 We aish jo áge mere the,
Phir bakhsh bakhátir I'sá ke ;
Mujhe sambhál, ki main gadá ;
Hidáyat tú hí kar sadá,
Rahím Khudá !

4 Tab terá nám sikháúngá ;
Terí táríf karáúngá ;
Sun, ásí phir ke áwenge,
Aur fazl ko jab páwenge,
Gít gáwenge !

EK SAU TERAHWAṈ GIT.

C. M. Grafton. Lebanon.

Khudá kí taraf phir áná.

1 Afsos, ki aksar main kambakht
Khudá se haṭ rahá !
Gunáh se dil ko kiyá sakht,
Aur ghazab ko sahá.

2 Tau bhí rahím pukártá hai,
'Phir á tú mere pás ;'
Khudáwandá ! kyá aisá hai,
Ki main phir rakhún ás ?

3 Náshukrí se sharmátá hún ;
Kyá tú ab bakhshegá ?
Gunáh se tauba kartá hún ;
Tú phir qabúlegá ?

4 Ḍhámp merí sab khatáon ko,
Ki fazl beshumár !
Miṭá de sab gunáhon ko ;
Kar changá dil afgár.

5 So shukr karún lákalám ;
Gít terá gáúngá ;
Azíz niháyat terá nám ;
Main sif't sunáúngá.

EK SAU CHAUDAHWÁN GIT.

C. M. Bedford. Medfield.

Gunáh ke barkhiláf duá mángná.

1 Khudáwandá! tú jántá hai,
Main ne gunáh kiyá;
Yún ízá tujh ko diyá hai,
Aur tú ne sah liyá.

2 Nazar, Khudáwand Ísá, kar,
Aur taúba tú kará;
Tú gunáh wáste gayá mar;
Gunáh se mujh ḍará.

3 Dil murda mere ko jilá;
Bad ráhon se phirá;
Taríqe apne par chalá;
Naját ko kar púrá.

EK SAU PANDRAHWÁN GIT.

S. M. Bethany. Dartmouth.

Phisalnewále kí tauba aur duá.

1 Rahím Khudáwandá!
Mubárak wuh banda,
Jo dil men tujh se ḍartá hai,
Tasallí uskí hai.

2 Par main to bhúl gayá,
Tujh se gumráh húá;
Phir tauba kar main átá hún,
Main fazl táktá hún.

3 Mujh ásí ko na chhor;
Hamesha munh na mor;
Gumráhí se tú phir ke lá;
Kalám ko yád dilá.

4 Tujhe pukártá hún;
Dil se main ḍhúnḍhtá hún;

Tú merí sun, mere Ḳhudá !
Rakh tábidár sadá.

EK SAU SOLAHWA'N GI'T.

L. M. Babylon. Monmouth.
Gunáh se dunyá kí ḳharábí.

1 Afsos, afsos, afsos karo ;
Dunyá kí ghárat ḳh'yál karo ;
Ḳhudá ne garchi ḳhúb kiyá,
Insán ne sab bigár diyá.

2 Ḳhudá ká hukm ṭál diyá ;
Shaitán kí bát ko mán liyá ;
Alláh se yún alag húá,
Aur sab jahán ko ḳhwár kiyá.

3 Jahannamí sab ho gaye ;
Láchárí men sab par gaye ;
A'dam Ḳhudá ko bhúl gayá,
Iláhí ghazab par gayá.

4 Sab roen, píṭen, áh karen,
Aur mátam ko rát din karen ;
I'sá ke nám se phir áwen ;
Naját Ḳhudá se máng lewen.

5 Rahm, Ḳhudáyá, rahm kar ;
Ab mihr kar ham ájiz par ;
I'sá kí ḳhátir m'áfí de ;
Lepálak apne baná le.

EK SAU SATRAHWA'N GI'T.

L. M. Babylon. Monmouth.
Gunáh se dunyá kí ḳharábí.

1 Afsos—dil se, afsos karen ;
Dunyá kí ghárat ham sochen ;

Gunáh jahán men̲ paiṭh gayá
Aur dozakhí sab ko kiyá.

2 Hawwá gunáh men̲ phans̲ gaí ;
A'dam ne us kí bát mání ;
Filfaur donon̲ bigaṛ gaye ;
Dozakh ke wáris ho gaye.

3 Ḳharáb, láchár, bebas húe ;
Samet farzand ke we múe ;
Sab gunáh karte játe hain̲ ;
Yún̲ ghazab ko baṛháte hain̲.

4 Log jhúṭhá ásrá rakhte hain̲ ;
Náhaqq bahána karte hain̲ ;
Badí—badí men̲ phan̲ste hain̲ ;
Dil kí burái dikháte hain̲.

5 Ḳhudáwand I'sá ! tú bachá ;
Ham ko gunáh se tú chhuṛá ;
Ab dil ko badal, ai Ḳhudá ;
Apne hí pás tú rakh sadá.

EK SAU AṬHA'RAHWA'N̲ GIT.

S. M. Dunbar. Boxford.

Abiswás aur bhúl par háe márná.

1 Háe, merá pápí chit !
Kyún̲ bhaṭaktá agyán ?
Tú bhúlke phirtá kaisá nit,
Na ḍhúnḍh ke apná trán !

2 Ab Yisú Khrísht ká p'yár
Na tujhe bhátá hai ;
Aur uskí kirpá se apár
Tú nahín̲ ríjhtá hai.

3 Yisú ne diyá prán,
Dúr karne ham se páp—
Hamáre káran karne trán—
Miṭáne ko santáp.

4 Yih bát jyún jántá hai,
Tú mántá nahín tyún ;
Háe! ab log na pahchántá hai ;
Agyán tú aisá kyún ?

5 Ab chet tú, mere man !
Na bhúl ke bhúl ke chal ;
Ab khoj le Yisú Khrisht ká gun ;
To túte bhúl ká bal.

EK SAU UNNI'SWA'N GI'T.

7s. Naples. Warsaw.

Páp kí dashá par háe márná.

1 Mujhe kyá án baná hai ?
B'yákul hotá tan aur man ;
To yih bachan suná hai—
Yisú hai anáth ká dhan.

2 Deh jab durbal digá hai,
Dabá rahá din aur rát,
Man udás ho gayá hai,
Kuchh na mání shánt kí bát.

3 Háe! kyá dashá baní yih !
Mít aur p'yáre jitne hain,
Ye mitá na sakte wuh ;
Un se janjál kitne hain !

4 Merá kaisá hai santáp !
Ahe Pitá ! merí sun ;
Chhamá kar tú mere páp ;
De tú apne Pút ká gun.

EK SAU BI'SWA'N GI'T.

L. M. Wiltshire. Islington.

I'sá se mukt mángná.

1 Jag-trátá, I'sá, tú hí hai ;
Hamáre káran diyá prán ;

Tú narak se bachátá hai ;
  Tú pápíoṉ ko detá trán.

2 Ham pápí log ; kyá kaheṉ aur ?
  Ham sab ke sab haiṉ narak-jog ;
Hamáıá andhiỵárá ghor ;
  Kyá hogá hameṉ pápí log ?

3 Par terí daỵá hai asím ;
  Anúp hai tere trán ká kám ;
Akath, agádh hai terá prem ;
  Áscharj, adwait hai terá nám.

4 Ham pápí log ko saran de ;
  Na kar tú kabhú hameṉ dúr ;
Ab rát hamárí din kar de ;
  Tab sánjh, jo bha-í, hogí bhor.

EK SAU EKKÍSWÁṈ GÍT.

7s. Frankfort. Naples.

Pápí ká Ísá par ás rakhná.

1 Maiṉ to baṛá pápí jan ;
  Prabhú Ísá daỵáwant ;
Merá aisá hogá kaun ?
  Terí kirpá hai anant.

2 Tujh bin merá hogá kyá ?
  Kaisá merá karam-bhog ?
Tujh bin maiṉ to hoṭá kyá ?
  Sab nikamme narak-jog.

3 Mujh se kaun sá bhalá hai ?
  Jaisá peṟ hai, taisá phal ;
Pápí mujh se kyá pun hai ?
  Súkhe meṉ na mile jal.

4 Guna-ságar Prabhú áp ;
  Súraj nit prakáshamán ;
Maiṉ sampúran sudha páp ;
  Grahan ghertá merá gyán.

5 Jab lag jíwan mujhe ho,
Tab lag rakh tú mujhe dás;
Jis ber mujhe maran ho,
Tab le mujhe apne pás.

EK SAU BA'I'SWA'N GI'T.

C. M. Stephens. Burford.

Adham kí arz.

1 Anáth main hún, ai Prabhú Khrísht;
Tú hai anáth ká náth;
Main adham hún, aur páp bisisht;
Hai pápí merí zát.

2 Par merí ás hai tujhí se;
Tú jag ká tárak hai;
Nistár tú mujhe sab páp se;
Yih arz adham kí hai.

EK SAU TEI'SWA'N GI'T.

C. M. Grafton. Chester.

Khudá ká hamáre gunáhon par dekhná.

1 Sáf nazar se, buzurg Khudá!
Sab kuchh tú dekhtá hai,
Gunáh jo mujh par hai ladá,
So tujh par khulá hai.

2 Bad kám, bad goí, bad khiyál
Dunyá men na kahín,
Ki tujh par unke sáre hál
Khúb záhir hain nahín.

3 Sab mere gunáh khulenge,
Ab garchi parde men;
Insán—firishte dekhenge
Roz i adálat men.

4 Sharminda munh chhipátá húṉ;
Kis tarah ánkh uṭháúṉ ?
Ḳhatá kí baḳhshish cháhtá húṉ,
Ísá se fazl páúṉ.

EK SAU CHAUBÍSWÁṈ GÍT.

C. M. Plympton. Tribulation.

Dukh meṉ Ḳhudá se tawaqqu karná.

1 Ḳhudáwandá, rahím tú hai!
Qabúlíye merí ạrz;
Tú sab kí ḳhabar letá hai;
Manzúr ho merí ạrz.

2 Tasdíq meṉ din maiṉ kaṭtá húṉ;
Musíbat mujh par hai;
Tujh pás faryád maiṉ kartá húṉ,
Tawaqqu terá hai.

3 Ab dúr kar merí taklífát,
Nahíṉ to sabr de;
Is ranj meṉ bhí ho mere sáth;
Dukh meṉ sahárá de.

4 Par marzí agar terí ho,
To mere dukh le já;
Aur jis se merí biht'rí ho,
Mih'rbání se karwá.

5 Ḳhudáwandá! maiṉ tere háth
Ján—mál ko somptá húṉ;
Aur dukh meṉ, sukh meṉ, tere sáth—
Guzarne cháhtá húṉ.

6 To jíte—marte—har hál meṉ
Maiṉ rází rahúngá;
Naját Ísá kí páke, maiṉ
Nit shukr karúngá!

EK SAU PACHÍSWÁN GÍT.

L. M. Shoel. Nazareth.

Durdashá kál men Yahowáh kí ás rakhná.

1 Durdashá kál men tere dukh
Yahowáh dekhke dewe sukh;
Yaqúb ke Íshwar hí ká nám
Rakh lewe tujhe subh—shám.

2 Hán—madad bheje swargdhám se,
Aur rachchhá kare Saihún se;
Wuh prárthná terí kare yád;
Qabúle tere gunánbád.

3 Murád wuh terí tujhe de,
Sab maqsad tere bar láwe;
Yih bát Ísá se hotí hai;
Táríf ke láiq wuhí hai.

4 Hán—ab main jántá hún tahqíq,
Ki Khrísht par jin ká ímán thík,
Khudá unhen nistáregá—
Sab dukh ko unke kátegá.

5 Par jagat log yih jánte hain,
Ki gárí—ghore se sukh hai;
Par ham Khrísht ko na bhúlenge,—
Khudá ká nám yád rakhenge.

6 Dekh, pápí nás ho játe hain;
Par Khrísht ke log drirh rahte hain;
Ab, ai Khudá! nit kar udhár
Aur ant men prán ká kar nistár.

EK SAU CHHABÍSWÁN GÍT.

7s. 6 lines. Zadoc. Haweis.

Dukh dúr karwáne kí prárthná.

1 Prabhú Ísá! ho saháí;
Tujh bin merá koí na hai!

Mahá kashṭ men̲ pará hún̲ ;
Baṛí durgat sahtá hún̲ ;—
Prabhú I'sá ! ho saháí ;
Tujh bin merá koí na hai !

2 Bhúm—ákás, sab terá hai ;
Sab tú rach ke páltá hai ;
Main̲ bhí terá kirm hún̲ ;
Terá ásrá liyá hún̲ ;—
Prabhú I'sá ! ho saháí ;
Tujh bin merá koí na hai.

3 Sankaṭ merá kíjiye dúr ;
Dayá se tú hai bharpúr ;
Dukh men̲ jete din rahún̲ ;
Man men̲ sánti main̲ páún̲ ;—
Prabhú I'sá ! ho saháí ;
Tujh bin merá koí na hai.

4 Jagat merá shatru hai ;
Mujhe nit satátá hai ;
Tujh men̲ merá ánand hai ;
Merí bhaktí baṛhtí jáe ;—
Prabhú ! merá ho saháí ;
Jíte—marte, tú hí hai !

EK SAU SATA'ISWA'N̲ GI'T.

8s and 7s. Sicilian Hymn. Greenville.

I'sá se iltijá karná.

1 Rahm se bharpúr ai I'sá !
Merí arz ko sunÍye ;
Merí ján ká núr tú haigá ;
Mukt kí ráh dikháí de.

2 Pápí hún̲ aur dil bhí merá
Bhará hai ghamgíní se ;
Pán̲w par tere ab main̲ girá ;
Madad mángtá tujhí se.

3 Kidhar bhágún main, Masíhá ?
Mujhe kaun qabúl kare ?
Yá kaun merá ranj—tasdíạ,
Rahm kháke, dúr kare.

4 Tujh bin, Ísá ! aur na koí,
Dene saktá sánti ko ;
Daulat—hashmat rakhún garchi,
Tau bhí ḳhushí mujh na ho.

5 Jo ímán main tujh par látá ;
Pápí mujh qabúl kar de ;
Ḳhubí ká ho merá dátá,
Ant men tú ásmán par le.

EK SAU AṬHÁÍSWÁN GÍT.

C. M. Colchester. Cambridge.

Ájiz kí duạ.

1 Ḳhudáwand merá hai Ísá ;
Wuhí sabon ká múl ;
Wuh hai dardmand bhí pápí ká ;—
Mujhe na dil se bhúl.

2 Ḳhudáwandá ! mujhe ubhár,
Ki main hún ḳhák o dhúl ;
Gunáh hain mere beshumár ;—
Mujhe na dil se bhúl.

3 Tú zoráwar—kamzor main hún ;
Ạrz merí tú qabúl ;
Main tere dáman ko pakṛún ;—
Mujhe na dil se bhúl.

4 Bímárí men o marne men,
Mujhe na dil se bhúl ;
Qiyámat o ạdálat men,
Mujhe na dil se bhúl.

EK SAU UNTI̓SWA̓N GI̓T.

C. M. Bedford. Barby.

Ḳhudá se madad mángná,

1 Ḳhudáyá! madad mángtá húṉ;
Muhtáj maiṉ uská húṉ;
Maiṉ terí minnat kartá húṉ,
Ki madad ab páúṉ.

2 Maiṉ tujh se madad cháhtá húṉ,
Ki terá p'yár bújhúṉ—
Ki badí se maiṉ bach jáúṉ,
Aur tujh ko ták rahúṉ.

3 Kar madad, ki ḳharábí ko
Gunáh kí maiṉ dekhúṉ;
Saḳht-dilí se bachá mujh ko,
Ki ḳhatá na karúṉ.

4 Tú madad baḳhsh, ki dil setí
I̓sá kí ás rakhúṉ;
Bachá ạmál ke chhal setí,
Ki dozaḳh se bachúṉ.

5 Tú madad kar, ki Baibal se
Tasallí maiṉ páúṉ;
Bachá tú sab kuráhoṉ se,
Ki bar'kat na khoúṉ.

EK SAU TI̓SWA̓N GI̓T.

C. M. Bedford. Barby.

Ḳhudá se madad mángná.

1 Ḳhudáyá, merí madad kar,
Ki hukm ko mánúṉ;
Tú fazl ko bahá mujh par,
Ki chaukas maiṉ rahúṉ.

2 Kar madad daulatmandí meṉ,
Shukrguzár hoúṉ;

Mujhe bachá, ki dukhon men
Besabr na hoún.

3 Tú madad kar, ki tujhí se
Main hargiz na bhúlún;
Bachá azáb o ghusse se,
Ki lán'tí na hoún.

4 Kar madad sab kharábí men,
Tab mujh par kar nigáh!
Main jítún, imtihánon men,
Shaitán—dunyá—gunáh.

5 Kar merí madad maut men bhí,
Ki khushí se marún;
Tab merá sáthí ho tú hí,
Ki maut se na darún.

EK SAU IKTÍSWAN GIT.

L. M. Medway. Babylon.

Sakht-dilí par afsos karná.

1 Badí, Khudáyá, tú ghatá;
Is dil kí sakhtí ko mitá;
Tú apní ulfat se pighlá,
Murda piyár merá jilá.

2 Daryá—samundar dolte hain;
Zamín—pahár bhí hilte hain;
Hán, sab kuchh larza khátá hai;
Par dil jaise ká taisá hai.

3 Jo dukh Ísá ne sah liyá,
Sunte hí patthar tút gaye;
Par dil kí sakhtí aisí hai,
Patthar ká patthar rahtá hai.

4 Lekin qudrat Rúh Pák men hai;
Dil narm wuh kar saktá hai;

Us ká fazl mujh par bahá ;
Aur dil ko apní or khainch lá.

EK SAU BATTÍSWÁN GÍT.

C. M. Patmos. Burford.

Gunáh men murda honá.

1 Gunáhon men main murda hún ;
Láchár main banda hún ;
Chhoṭpan ká main to bigṛá hún ;
Ab kyúnkar main bachún ?

2 Janam ká khoyá banda hún ;
Bachpan se burá hún ;
Doháí—doháí main detá hún ;
Ab kyúnkar main chhúṭún ?

3 Jilá—jilá, mujhe jilá ;
Táqat tú rakhtá hai ;
Jítá pání mujhe pilá ;
Tú hí to detá hai.

4 Tab tujh ko main pah'chánúngá ;
Aur dil se khojúngá ;
Tab tujhí ko pukárúngá ;
Aur shukr karúngá.

EK SAU TENTÍSWÁN GÍT.

C. M. Dundee. Grafton.

Phandon se bachne kí duá.

1 Dekh, cháron taraf khatre hain ;
Phandon se ghirá hún ;
Ánkh merí tujh ko dekhtí hain ;
Doháí main detá hún.

2 Bár bár main royá kartá hún,
Jálon ke sabab se ;

Kamzor, gharíb, main banda hún ;
  Kab bachún phandon se ?

3 Khudáyá, merí madad kar ;
  Kamzor ko zor tú de ;
Dil mere men mazbútí dhar ;
  Tú merí khabar le.

EK SAU CHAUNTI'SWAN GI'T.

C. M. Medfield. Dundee.

Masíh se iltijá karná.

1 Khudáwandá ! tú jántá hai,
  Main kaisá ásí hún,—
Ghabráhat mujh men kaisí hai—
  Bechain main kaisá hún.

2 Merí ummaid tú áp hí ho ;
  Dukh tú ne sahá hai ;
Tú mujhe de tasallí ko ;
  Dardmandí tujh men hai.

3 Krús apne par nigáh kará ;
  Ab usko táktá hún ;
Muhabbat apní ko dikhá ;
  Ishí ko cháhtá hún.

4 Dukh terí dekh, na mánúngá
  Jo ízá mujh ko hai ;
Dekh ulfat terí, jánúngá,
  Ki sukh muqarrar hai.

EK SAU PAINTI'SWAN GI'T.

L. C. M. Mission. Aithlone.

Sáre hál ke liye madad mángná.

1 Khudáwandá ! tú málik hai ;
Sab khúbíon ká dátá hai ;
  Tú madad merí kar ;

Sab dukh o dard o phandon̲ men̲—
Sab bipat o ḳharábí men̲,
Yád bande ko tú kar.

2 Jab mere dil par bojh howe,—
Gunáh mujhe dabá lewe,
Tú madad merí kar ;
M'ạ́f kar, mujhe tasallí de ;
Gunáh ke bojh ko musse le ;
Yád bande ko tú kar.

3 Ráh imtihán jab rok lewe,
Aur mujhe diqq o ízá de,
Tú madad merí kar ;
Jab dukh—bímárí men̲ paṛún̲,—
Dilgírí men̲ paṛá rahún̲,
Yád bande ko tú kar.

4 Gar tere liye hún̲ badnám,
Gar dushman mujh se le árám,
Tú madad merí kar ;
Bacháo sab áfaton̲ se de ;
Har hál men̲ merí ḳhabar le ;
Yád bande ko tú kar.

EK SAU CHHATTÍSWÁN̲ GÍT.

7s. Frankfort. Olean.

Pápí ká mukt mángná.

1 Pápí adham main̲ jo hún̲,
Main̲ kyá kabhú bachúngá ?
Páp ká bhará main̲ jo hún̲,
Ishwar pás kad p'hunchúngá.

2 Prabhú, ab batáye tú,
Mere ant men̲ hogá kyá ;
Prem se mujhe tár'ye tú
Tujh bin merí ásá kyá ?

3 Mochan kíjiye mere páp ;
Man ko mere kíjiye sudh ;
Mochh bhí merí kíjiye áp ;
Howe merí swargí budh.

4 Tab main̲ nischai jánúngá,
Merá howegá nistár ;
Ant tak ásá rakhúngá ;
Prabhú áp bachánehár.

EK SAU SAINTI'SWA'N̲ GI'T.

7s. Naples. Warsaw.

Pápí ká nibedan.

1 Prabhú ! main̲ hún̲ pápí jan ;
Ati adham duráchár ;
Sun tú merá nibedan ;
Mujh ko dayá se nistár.

2 Tere bin kaun hogá aur ?
Kis se mujhe mile ás ?
Prabhú ! tujh se jag kí bhor ;
Main̲ pukárún̲ tere pás.

3 Ab miṭá tú mere páp ;
Nayá kar tú merá man ;
Mere jíw ká yih santáp—
Main̲ hún̲ dosí—anáth jan.

4 Ab kyá karún̲ main̲ agyán ?
Merá tú sahárá kar ;
Gáúngá main̲ terá gán,
A'srá dharke tere par.

5 Gáúngá main̲ I'sá nám,
Jab lag dhartí men̲ rahún̲ ;
Marne píchhe swarg dhám,
Wuhí sadá main̲ gáún̲.

O

EK SAU ARHTISWAN GIT.

L. M. Uxbridge. Duke Street.

Naját dihinde kí táríf.

1 Naját—dihinde—Qádir Yár!
Mahabbat terí beshumár!
Sif't karná jab shurú karún,
Máin usse kyúnkar báz áún!

2 Tú sadá merá ásrá hai;
Sitáish karná achchhá hai;
Tujh jab se main ne ján liyá,
Uswaqt hí se piyár kiyá.

3 Khudá kí or sidhártá hún;
Aur tujh se táqat mángtá hún;
Ásmání ráh men chalúngá,
Jab tak bihisht na p'hunchúngá.

4 Kyá khushí se tab gáúngá—
Sitáish terí karúngá!
Naját ki jis se hotí hai
Niháyat hamd ke láiq hai.

EK SAU UNTALISWAN GIT.

7s. Cookham. Sawbridge.

Ísá kí táríf.

1 Suno gít firishton ká;
Adab máno Ísá ká;
Dunyá men salám'tí hai;
Ísá se tasallí hai.

2 Khushí se harek uthe—
Gít ke liye uth baithe;
Kull gunáhon se dare,
Ísá kí táríf kare.

3 Wuh Khudá ká Betá thá;
Shán o shaukat rakhtá thá;

Tau bhí áyá dunyá meṉ;
Kiyá bás kangáloṉ meṉ,

4 Apná fazl baḳhsh diyá;
Hameṉ apná kar liyá;
Shukr—shukr uská ho;
Izzat uskí sab se ho.

EK SAU CHÁLÍSWÁṈ GÍT.

H. M. Darwell's. Harwich.

Masíh ká gít gáná.

1 Mil, ḳhushí sab karo,
Ki Ísá málik hai;
Ás uskí sab dharo,
Ki wuhí tárak hai.
Áwáz o dil ko ab uṭháo;
Ḳhushwaqtí se gít uská gáo.

2 Bádsháhat uskí hai;
Wuh sachchá hai Ḳhudá;
Gunáh miṭátá hai;
Rahím wuh hai sadá.
Áwáz o dil ko ab uṭháo;
Ḳhushwaqtí se gít uská gáo.

3 Jalál meṉ baiṭhá hai;
Uskí táríf karo;
Shaitán dabátá hai;
Díndáro! mat ḍaro.
Áwáz o dil ko ab uṭháo;
Ḳhushwaqtí se gít uská gáo.

EK SAU IKTÁLÍSWÁṈ GÍT.

C. M. Ashley. Twenty Fourth.

Masíh ká táríf ke láiq honá.

1 Mere Ísá ká nám jo hai,
Qabúl ke láiq hai;

Wuh paidá karnewálá hai,
Naját bhí bakhshtá hai.

2 Masíh ká nám tasallí hai;
Aur us se táz'gí hai;
Abrú bhí us se sab kí hai;
Ummaid wuh asal hai.

3 Firishte jo ásmán men hain,
Díndár bhí jitne hain,
Baṛáí Ísá kí karte hain;
Khushwaqt bhí us se hain.

4 Hayát ká áb pilátá hai;
Rúh Pák bahátá hai;
Díndárí ráh par látá hai;
Gunáh miṭátá hai.

5 Ab apne fazl se, Masíh!
Rúh Pák ham par bahá;
Táríf men kar zubán fasíh,
Aur apní sif't kará.

Chorus for Ashley.

Izzat, hamd, jalál, buzurgí,
Bare kí hamesha hogí!
Ísá se naját milegí—
Hállilúyáh! Hállilúyáh! Hállilúyáh!
Hamd karo!

EK SAU BAYÁLÍSWÁN GÍT.

C. M. Harborough. Coronation.
Ísá par táj rakhná.

1 Ísá ke nám kí qudrat se,
Díndáro, sab jhuko;
Bádsháhí shán o shaukat se
Ab táj us par rakho.

2 Karwáhat gunáh kí jo hai,
Ísáío, mat bhúlo;
Tumhárí nekí is men hai;
Ab táj uspar rakho.

3 Mard, aurat, larke bálo bhí,
Bezár gunáh se ho;
Ronewálo, karo khushí;
Ab táj uspar rakho.

4 Ab mulk anek, aur zát harek,
Dunyá men jitne ho,
Buzurgí karo dil se nek,
Ab táj uspar rakho.

5 Ham sab bhí, sáth gharíbí ke,
Uske qadam pakren;
Táríf men bhí shámil hoke,
Ab táj uspar rakhen.

EK SAU TENTALÍSWAN GÍT.

C. M. Winter. Deerfield.

Khudá kí táríf.

1 Buzurg Khudá mubárak hai;
Uskí táríf karen;
Usí ne sab banáyá hai;
Ham usí se daren.

2 Khudáyá, ghaur jab karte hain,
Kalám bhí sochte hain,
Sab chíz hamen sikhátí hain—
Táríf karwátí hain.

3 Ham ánkhen jidhar ko pheren,
Nishán to tere hain;
Ham tujh se kyúnkar na daren?
Kárkháne tere hain.

4 Terí danáí—qudrat—bhaláí
Sabhon men záhir hai;

Insán men bhí apní baṛáí
  Tú záhir kartá hai.

5 Tú ne to bakhsh dí bar'katen
  Áq'bat o dunyá kí;
Ab bhar de sab ke dilon men
  Shukrguzárí bhí.

EK SAU CHAUÁLÍSWÁN GÍT.

L. M. Old Hundred. Charleston.

Kháliq kí sitáish.

1 Khudá, jo sab ká bání hai,
Sabhon kí sif't ke láiq hai;
Mil, milke, sab ai sánswálo,
Us kháliq kí táríf karo.

2 Zamín ki jis par baste hain,
Ásmán jo úpar tante hain,
We apná kháliq mánte hain—
Sitáish uskí karte hain.

3 Áftáb, jo din ká bádsháh hai,
Ásmán men ráh banátá hai;
Sab dunyá ko dikhátá hai,
Ki Alláh sab ká bání hai.

4 Áftáb gharúb jab ho gayá,
Aur din ke sáth wuh chhip gayá,
Tab chánd—sitáre sab jo hain,
Rát bhar hamd uskí gáte hain.

5 Khudá, jo sab ká bání hai,
Sabhon kí sif't ke láiq hai;
Mil, milke, sab ai sánswálo,
Us Kháliq kí táríf karo.

EK SAU PAINTA'LI'SWA'N GI'T.

L. M. Hebron. Uxbridge.

Ḳhudá kí saḳháwat ká shukr.

1 Jab báhar jáyá kartá hún,
Kangál main kitne dekhtá hún !
Par barkat se main ghirá hún !
Ḳhudá ká shukr kartá hún.

2 Auron se bhalá nahín hún,
Tis par bhí baṛhtí pátá hún ;
Wuh unko bhúkhá rakhtá hai,
Par mujhko kháná detá hai.

3 Kuráh men kitne játe hain ;
Halák bhí áp ko karte hain ;
Par fazl se main síkhtá hún ;
Ḳhudá se barkat pátá hún.

4 Ḳhudáwandá, is fazl ko,
Shukrguzár baná mujh ko ;
Main shukr sadá bhejúngá ;
Kangál ko duá mángúngá.

EK SAU CHHIYA'LI'SWA'N GI'T.

7s. Cookham. Pilton.

Pitá, Putr, aur Dharmátmá ká shukr.

1 Shukr I'shwar Pitá ká ;
Shukr Prabhú I'sá ká ;
Ho táríf Dharmátmá kí,
Jin se mukt hai pápí kí.

2 A'kásh—bhuwan, mil ke gáo ;
I'sá nám ká jas phailáo ;
Swarg men I'shwar wuhí hai ;
Jagat-trátá I'sá wuhí hai.

EK SAU SAINTÁLÍSWÁṈ GÍT.

6s and 4s. Italian Hymn.
"My faith looks up to thee."
Khudá aur Bare kí táríf.

1 Ásmán—zamín milke,
Khudá kí hamd kare ;
Wuh kháliq hai ;—
Jalál uská bhí ho,
Khudá ká bará jo ;
Qurbání húá so ;
Wuh láiq hai.

2 Jo rahte ársh ke pás,
Tum karo sab sipás ;
Rabb sádiq hai ;—
Ísá ke nám kí bhí
Karo táríf sahí ;
Naját mol usne lí ;
Wuh láiq hai.

3 Zamín ke gunahgár,
Ísá ká socho p'yár ;
Wuh áshiq hai ;
Insán ko p'yár kiyá ;
Ján apní ko diyá ;
Unko bachá liyá ;
Wuh láiq hai.

4 Bacháe húe sab
Sitáish kareṉ ab ;
Rabb láiq hai ;
Ham khushí karenge ;
Gít uská gáwenge ;
Zor se pukárenge,
Wuh láiq hai.

EK SAU ARHTÍSWAṆ GÍT.

7s. Alsen. Pilton.

Ísá ká gán karwáná.

1 Jagat bích meṉ jitne dháwen,
Chhoṭe, baṟe, jaháṉ páweṉ,
Áo, tum sabhí karo gán ;
Ísá hí se hogá trán.

2 Dhaní bolo Ísá nám,
Swarg—dhartí ke sab dhám ;
Anúp, uttam uskí prít ;
Ísá jai jai karní gít.

EK SAU UNCHÁSWÁṈ GÍT.

7s. Adullam. Pilton.

Barkhá par shukr karná.

1 Barkhá húí—shukr bhej ;
Rabb ke jaisá kis ká tej !
Kiskí aisí sámarth hai ?
Meṉh barsáwe pai dar pai.

2 Súkhí bhúmi húí tar ;
Ánand húe charáchar ;
Hal kisán chaláwe ab ;
Ḳhilqat jíwe sab kí sab.

3 Rabb ká shukr bhejo sab ;
Barkhá dií usne ab :
Páp ko nahíṉ giná hai ;
Ghazab nahíṉ ḍálá hai.

4 Ai Ḳhudáwand, baḳhsh tú ab
Páp hamáre sab ke sab ;
Meṉh ke sáth muhabbat ho ;
Ḍunyá—dín salámat ho.

O o

EK SAU PACHÁSWÁN GIT.

7s. 6 lines. Zadoc. "Rock of ages."

Ísá ká shukr.

1 Shukr mere Ísá ká ;
Merá wuhí hai Khudá ;
Rát aur din, main usí se
Madad pátá, sab kuchh men ;—
Shukr mere Ísá ká ;
Merá wuhí hai Khudá.

2 Dukh aur dard men wuhí hai ;
Mushkil sahaj kare hai ;
Ímándár se kabhú bhí
Gháfil nahín hai wuhí ;—
Shukr mere Ísá ká ;
Merá wuhí hai Khudá.

3 Ho, Khudáwand, mihrbán ;
Bakhsh tú mujhe harek án ;
Harek bát men dastgír ho ;
Dhál, Khudáwand, merí ho ;—
Shukr mere Ísá ká ;
Merá wuhí hai Khudá.

EK SAU IKÁWANWÁN GIT.

L. M. Nazareth. Luton.

Naját ko jaldí khojná.

1 Dánáí síkho, khatákáro,
ur kal ke liye mat raho ;
Dánáí ko jitná táloge,
Utne mushkil se páoge.

2 Tauba karo, gunahgáro,
Aur kal ke liye mat raho ;
Waqt tauba ká na bít jáwe,
Aur maut hí sir par á jáwe !

3 Duạ́ mángo, taqsírwáro,
Aur kal ke liye mat raho ;
Na ho ki waqt játá rahe,
Aur roná—píṭná á rahe !

4 Naját ko lo, gunahgáro,
Aur kal ke liye mat raho ;
Naját na ho ki ṭal jáwe,
Sirf afsos hí rah jáwe !

5 Phiro—Ísá kí or phiro,
Aur kal ke liye mat raho ;
Na ho umr tamám howe,
G̣hazab á tum ko gher lewe.

6 Ḳhudáwandá, tú hí phirá,
Aur sab kí sheḳhí ko girá ;
Na ho ki nápasand kare,
Ạzáb men̲ áḳhir já pare̲.

EK SAU BÁWANWÁN̲ GIT.

12s and 11s. Scotland.

Masíh se naját páná.

1 Wáiz i fazl pukártá, bhág, bhág tú pahár̲ ko !
Wán̲ Ísá ká bahtá sáf sotá badkár ko ;
Uská lahú beshqímat naját kí dhár hotá,
To dágh i nápákí o badí ko dhotí.

Chorus.

Us Bare ko shukr, jo hai qurbán baná !
Rúd i maut jab pár jáwen̲, phir gáwenge saná.

2 Ai logo ranjída, Shafí ke pás chalo ;
Wuh tars khá bulátá ;—mat usse báz raho ;
Garchi gunáh pahár̤ se ziyáda hai bar̤há,
Ḳhún uská chhipáwe, ki is liye bahá.

Chorus.

Us Bare ko shukr, wg.

3 Ab Ísá, buzurgí se, kartá bádsháhat ;
Usne maut o gunáh par fath páyá niháyat ;
Ki wuhí kar chuká beshqímat kafára,
Ab muft se bachátá,—kaisá baṟá chhuṭkárá !
Chorus.
Us Bare ko shukr, wg.

4 Jab mubárak Saihún par ham pánw ko já dhareṉ,
Tab háth meṉ le barbat, madh abadí kareṉ ;
Ham phirenge nadí ke lab par sarbadá,
Aur bábat naját kí w'áṉ gáwenge sadá.
Chorus.
Us Bare ko shukr, wg.

EK SAU TIRPANWAṈ GIT.

Ms. Perine. Staten Island.

Ísá se mukt ḍhúnḍhne káupades.

1 He pápí log, suno, sab, Ísá kí bát ;—
(Kyá Hindú, kyá Musalmán—jo koí zát ;)
Is bát ká bichár karo, bhúliyo mat ;
Ant meṉ tumheṉ kyá banegá—hogí kyá gat ?

2 Ham sab aparádhí—ham pápí adham !
Agádh is bhaoságur meṉ búṛte haiṉ ham !
Dín náth—Dín bandhu—Dín ká kirpá nidhán—
Ísá hí dayá sindhú se jagat ká trán.

3 Páp apná jo jáne, aur usse pachhtáwe,
Wuh páp se chhúṭ jáwe ; bacháo bhí wuh páwe ;
Ísá nám par biswás kar ke hogá nistár ;
Bhaoságur meṉ yúṉ to ab langhegá pár.

4 He pápí jan, áyo ; kyúṉ karo bilambh ?
Sab dukhí, santápí, yih dekho achambh,—
Prabhú Ísá ke maran se jíwan nischai !
Ísá bát par sandeh tum na karo, ai bháí !

Jo áwe, so páwe anúṭhá jo dhan ;
Kangál wuh na rahegá ; dhaní wuh jan !
Kyá jíwan, kyá maran, we donon samán
Un bhakton ko jinhon ko milegá trán.

EK SAU CHAUWANWAN GIT.

H. M. Lenox. Shaftesbury.

Ḳhush ḳhabrí ke páne ke nasíhat.

1 Injíl kí áwáz kar—
Naját kí ḳhush ḳhabar ?
Sab qaum jo zamín par,
P'hunchá unhen ḳhabar ;
Hai ḳhush ḳhabrí ká zamána ;
Kare koí na bahána.

2 Ḳhudá ká Beṭá hai
Gunáhon ká qurbán ;
Mar ke chhuṛáyá hai
Ḳharábí se wuh ján.
Hai ḳhush ḳhabrí ká zamána ;
Kare koí na bahána.

3 Náhaqq tú khoyá hai
Ásmán ká ḳhazána ;
Phir muft men miltá hai ;
Ab mat ho rawána ;
Hai ḳhush ḳhabrí ká zamána,
Kare koí na bahána.

4 Gunáhon ká banda !
Tú ab chhuṭkárá le ;
Ísá hai baḳhshinda ;
Tasallí usse le ;
Hai ḳhush ḳhabrí ká zamána ;
Kare koí na bahána.

5 Qarzdáro! tum jáno
Ḳhudá kí baḳhshish ko;
Tum garchi qaid men̲ ho,
Ab muft men̲ chhuṭte ho.
Hai ḳhush ḳhabrí ká zamána;
Kare koí na bahána.

6 Insán ke zámin ne
Qímat ko diyá bhar;
Ab dil kí ijz se
Bharosá uská dhar;
Hai ḳhush ḳhabrí ká zamána;
Kare koí na bahána.

EK SAU PACHPANWA'N̲ GI'T.

L. C. M. Hobart. Columbia.

Gunahgáron̲ ko I'sá kí taraf buláná.

1 Ai ḳhatákáro! chale áo;
I'sá ke pás tum jaldí áo;
Kahán̲ já sakoge?
Gunáh tumháre kitne hon̲,
Ḳharábí kaisí húí ho,
Tum usse bachoge.

2 Díndárí ráh se phire ho;
Tum dil men̲ chain na rakhte ho;
G̲hazab ke sazáwár;
Ab phirke I'sá kane áo;
I'mán beshakk tum uspar láo;
Hai fazl beshumár.

3 Ai dukhí logo! tum bhí áo;
Hamesha gham kis wáste kháo?
I'sá to mihrbán;
Wuh dukhíon̲ ko chhuṛátá hai;
Ab ḳhushí ká pilátá hai;
Phir baḳhshtá hai ásmán.

EK SAU CHHAPANWA'N GI'T.

H. M. Watertown. Murray.

Gunahgáron ko I'sá kí taraf buláná.

1 Ai murde logo sab !
  Gunáh men ḍúbe jo,
Hayát qabúlo ab ;
  I'sá se usko lo ;
Maut uskí se hai zindagí ;
Sab kisí ko taiyár sahí.

2 I'sá húá qurbán ;
  Miṭáne ko khatá ;
Jo usko lewe mán,
  Naját ko páwegá ;
I'mán men, logo, ho diler ;
I'sá ke pás áo, bin aber.

3 Sawáb tum socho mat,
  Par muft hí men bach jáo ;
Kamáne barakat
  Jald I'sá kane áo.
Wuh kisí ko na chhorṭá hai ;
Munh kisí se na morṭá hai.

EK SAU SATTA'WANWA'N GI'T.

C. M. Arabia. Howard's.

Bekal gunahgáron ko nasíhat.

1 Ai gunahgáro ! kh'yál karo ;
  Rahm pukártá hai ;
Khudá kí bát par kán dharo ;
  Tum ko bulátá hai.

2 Tumháre dil lahar se hain ;
  Bechain tum rahte ho ;
Hazáron kánṭe chubhte hain,
  Azáb ke hál men ho.

3 Tumhárí chál gunáh kí hai;
 Dozakh p'huncháwegí;
Wuh qahr ká ṭhikáná hai;
 Nirás diláwegí.

4 Us chál ko kyún na chhoroge?
 Naját pá sakte ho;
Naját se munh kyún moṛoge?
 Azáb sah sakte ho?

5 Gunáh kí bát jo bhújhtá hai,
 Us se ghináwegá;
Masíh kí ás jo rakhtá hai,
 Naját ko páwegá.

EK SAU AṬṬHAWANWAN GIT.

S. M. Paddington. Watchman.

Gunahgáron ko Ísá kí taraf buláná.

1 Azízo! chale áo;
 Ímán Masíh par láo;
Gunáh kí bakhshish us se hai;
 Naját wuh detá hai.

2 Gunáh se ghin karo;
 Ísá kí ás dharo;
Karní kí ásrá mat karo;
 Bin Ísá kuchh na hai.

3 Usko tasdí milí;
 Ján apní usne dí;
Ham se azáb yún dúr kiyá,
 Aur sukh ko de diyá.

4 Ísá bachátá hai;
 Fazl bahátá hai
Nirás sab munkir howenge;
 Ímándár bachenge.

EK SAU UNSAṬHWA'N̲ GI'T.

C. M. Bolton. Stephens.

Pápion̲ ko I'sá pás bulána.

1 A'o pápí logo, I'sá pás;
A'o, us kí saran lo;
Hai usse pápí log kí ás;
A'o, use qabúlo.

2 Hai wuhí I'shwar dayáwán;
Wuh degá swarg dhám;
Hai usse pápí log ká trán;
Lo sabhí uská nám.

EK SAU SAṬHWA'N̲ GI'T.

8s 7s and 4s. Sicilian Hymn. Tamworth.

Gunahgáron̲ ko I'sá kí taraf bulána.

1 Gunahgáro, chale áo—
Sust o gháil o bímár,
I'sá kane jaldí áo;
Uská p'yár o zor apár;
Wuh hai qábil—
Wuh hai rází; shakk na kar.

2 Bhúkhe—p'yáse logo! áo;
Lo Ḳhudá kí baḳhshish ko;
Tauba aur ímán se áo;
A̤jiz hoke ab jhuko;
Biná qímat,
Khání píná muft men̲ lo.

3 Thake—mánde—láchár logo;
Jo tum gunáh men̲ ḳharáḅ;
Ġhaflat se gunáh kí jágo;
Usse lo hayát ká áb;
I'sá áyá
Madad dene láchár ko.

EK SAU EKSAṬHWÁN GÍT.

L. M. Wells. Duke Street.

Gunahgáron ko Ísá kí taraf buláná.

1 Sun lo ḳhush ḳhabar kí áwáz ;
Gunáh kí baḳhshish—kaisí ráz !
Ḳhudá se, gunahgár jo hain,
Ísá ke ḳhún se milte hain.

3 Ai gunahgáro, sunke áo,
Parosíon ko bhí buláo ;
So maghfirat aur fazl ko,
Naját o ḳhushí muft men lo.

3 Rabb, báwajúd ki ádil hai,
Ísá ke wáste baḳhshtá hai ;
Ab shukr karen sab insán,
Kyá dunyá men aur kyá ásmán.

EK SAU BÁSAṬHWÁN GÍT.

C. M. Colchester. Clarendon.

Ímán ke liye minnat karná.

1 Ímán, Ḳhudáyá ! mujh ko de ;
Ímán tú mujh ko baḳhsh ;
Usse tasallí mujh ko de ;
Kar use dil men naqsh.

2 Tú mujh par mihr kartá hai ;
Kamzorí jántá hai ;
Ján merí tújh ko táktí hai ;
Bharosá rakhtí hai.

3 Kamzor ímán ko tú barhá ;
Apne qadam par lá ;
Kalám ko dil men tú likhá ;
Rástí apní dilá.

EK SAU TIRSAṬHWA'N̲ GI'T.

7s. Cookham. Edyfield.

I'mán—Ḳhudá kí baḳhshish.

1 Qímatí ímán to hai;
Wuh ásmán se átá hai;
Ai Ḳhudá, jo terá hai,
Usí ko tú baḳhshtá hai.

2 I'sá ko wuh mántá hai;
Nabí—Káhin—Bádsháh hai;
Us ko yún̲ hí gintá hai,
A'srá uská dhartá hai.

3 Uske pás dil látá hai;
Jab dilgír ho játá hai,
Uske ḳhún ke sote men̲,
Paiṭh ke chain pá játá hai.

4 I'mán tujh se átá hai;
Muft hí men̲ tú detá hai;
Apní Rúh ko ab bahá;
Us se ab ímán dilá.

EK SAU CHAUNSAṬHWA'N̲ GI'T.

7s. Prentiss. Benevento.

I'sá ke biswás se mukt honá.

1 Mukht biswás se hotí hai,
Abiswás se narak hai;—
Wuh jo Prabhú I'sá hai,
Narak setí bachátá hai.

2 Hán̲, ai logo, yih sat hai,
Abiswásí nar'kí hai;
Us ko na to ásá hai,
Na kuchh man kí sánti hai,

3 Aise log sab adham hain̲;
Apne páp men̲ marte hain̲;

Tárak ho na cháhte haiṉ;
Tárak biná ghárat haiṉ.

4 Pratít karo, logo sab,
Prabhú Ísá hí par ab;
Swaimbhú Íshwar wuhí hai;
Práschit káran mará hai.

5 Jo tumhárá pátak hai,
Wuh miṭáne saktá hai;
Prabhú Ísá táranhár—
Jag ká kartá—sirjanhár.

6 Us par jo biswás láwe,
Páp ká mochan máng lewe,
So hí mukt ko páwegá—
Ant meṉ swarg ko jáwegá.

EK SAU PAINSAṬHWÁṈ GÍT.

L. M. Job. Duke street.

Báptismá ká hukm.

1 Ḳhudáwandá yúṉ pukártá hai,
Aur shágirdoṉ se kahtá hai,
'Ásmán kí qudrat merí hai,
'Zamín bhí mujh ko sompí hai.

2 'Sab qaum o zát ko já sikháo;
'Naját kí ḳhabar já sunáo;
'Já karo tum támíd unheṉ;
'Un ko miláo kalísyá meṉ.

3 'Sun sun jo tauba kartá hai—
'Ímán jo mujh par látá hai,
'Wuhí gunáh se chhúṭegá;
'Wuhí naját ko páwegá.'

4 Ḳhudáwand, ab tú kar sahá;
Rúh Quds ká fazl ab bahá,

Rúh Quds se de báptismá ko;
Miṭá tú sáre gunáh ko.

EK SAU CHHIA'SAṬHWA'N GI'T.

S. M. Lisbon. Paddington.

Báptismá ká hukm.

1 I'sá Masíh jo hai,
Shágird ko kahtá hai,
'Injíl sikháo sab qaumon ko;
'Unhen tạmíd karo.'

2 Ab takht par baiṭhá hai;
Bar'kat bahátá hai;
Tauba wuhí karwátá hai;
I'mán bhí bakhshtá hai.

3 Lahú se dhotá ján,
Jaisá sáf hotá tan!
Rúh Quds bhí bahátá hai;
A'p men milátá hai.

4 Kar sáf hamáre dil,
Aur áp men kar shámil;
Báp, Beṭe, aur Rúh Quds! tujh se;
Qaul bándhá hai ham ne.

EK SAU SATSAṬHWA'N GI'T.

C. M. Medfield. Bedford.

Tifl ká Báptisma.

1 Khudáwand yún farmátá hai,
'Khudá main terá hún;
'Aur terí nasl jitní hai,
'Main apní gintá hún.'

2 I'mán se ham qabúlte hain,
Aur apne tifl ko
Tujh pás, Ḳhudáwand, ! láte hain,
Aur mángte fazl ko.

EK SAU ARHSATHWA'N GI'T.

L. M. St. Paul's. Medway.

Laṛkon ko Ḳhudá ke tain somp dená.

1 Mubárak we laṛke bále,
Tálím men jo játe pále ;
Burái se ghin jo karte hain ;
Dozaḳh kí ráh se ḍarte hain.

2 *Yih laṛká** tujhe sompte hain :
Tujh ko pasand aise to hain ;
Wuh fazl tujh se átá hai,
Jalál men jo p'hunchátá hai.

3 Díndár jo laṛke hote hain,
Hazár phandon se bachte hain ;
Tú áp unhen sambháltá hai ;
Nekí men qáim kartá hai.

4 *Yih laṛká** nekí men rahe—
Shaitán—gunáh kí jit kare ;
Tú fazl *is** ko detá já,
Aur maut men rúh ko áp lejá.

EK SAU UNHATTARWA'N GI'T.

C. M. Rochester. Devizes.

Laṛkon ká báptismá.

1 ' Laṛkon ko áne se na rok,'
(Yún kahtá hai I'sá,)

---

* Jab zarúr ho, to jama banáo.

'We áwen merá pás, na ṭok ;
'Ráj merá aison ká.'

2 Ham terá shukr karte hain,
Is baṛe fazl ko ;
Ab *laṛká** tujh ko soumptá hún,
Qabúl tú kar *is*† ko.

3 Ḳhudáwand, ab tú rahm kar ;
Rúh Pák *is*† par bahá ;
Bádsháhat kar ham sabhon par ;
Dilon ko kar safá.

EK SAU SATTARWAN GÍT.

C. M. Woodstock. Tabor.

Laṛkon ká báptismá.

1 Ḳhudáwandá, ham *laṛkon** ko
Láte hain tere pás ;
Qabúl tú kar *in bachchon* ko ;
Pás apne de mírás.

2 *In** ko lepálak *apne* kar,
Aur qaul men apne bándh ;
Fazl Rúhí bahá *un** par,
Aur pyár men apne chhánd.

3 Aison par túne mihr kí,
Jab god men le liyá ;
*In laṛkon** par—ham sab par bhí
Tú aisá pyár dikhá.

4 Bachpan men tú díndárí de,
Aur dil ko apná kar ;
Ḳhudáwand, *in** kí ḳhabar le,
Aur bakhsh apnáhí ḍar.

---

* Yá *laṛkí* yá *laṛke*. † Yá *in*.
* Jab ekhí ho, to mufrid banao.

EK SAU EKHATTARWÁN̲ GÍT.

C. M. Medfield. Communion.
Ashá i Rabbání.

1 Is dastar-ḳhwán par dekhtá hún̲
Nishání mihr kí ;
Achambhá is ko mántá hún̲ ;
Ki dạ́wat merí bhí.

2 Dozaḳh ká sazáwár main̲ thá ;
Ḳhudá ká dushman thá ;
Ísá ká ạ́sí ṭhah'rá thá ;
Bharpúr gunáh se thá.

3 Ḳhudá men̲ itná rahm hai,
Ki dáwat sab kí hai ;
Jo tauba karke átá hai,
So m'ạ́fí pátá hai.

4 Ísá kí ulfat sab lakho ;
Dạ́wat qabúl karo ;
P'yár uská dil men̲ sab rakho ;
Ás usí kí dharo.

EK SAU BAHATTARWÁN̲ GÍT.

C. M. Dedham. Princeton.
Ashá i Rabbání.

1 Ai logo, jo páp se dukhí ho,
Piyáse, bhúkhe bhí ;
Karo qabúl is nyote ko ;
Lo bar'kat fazl kí.

2 Ísá to háth phailátá hai,
Tum ko bulátá hai ;
Gunáh ḍaráke roktá hai,
Par dạ́wat sab kí hai.

3 Ísá ke dil men̲ jagah hai ;
Us men̲ piyár bharpúr ;

Jo uske pás á játá hai,
Kabhí na kartá dúr.

4 Bar'kat ke jám ko á chakho,
Díndár kí sangat men̲;
Ísá kí ulfat ko síkho;
Fazl bharpúr us men̲.

EK SAU TIHATTARWÁN̲ GÍT.

C. M. Peterboro'. Arlington.

Rawánagí munádí'on̲ kí.

1 Mubárako, jáo, k̤hushí se;
Ísá ká nám sunáo;
Jáo, darmiyán sab mulkon̲ ke,
Naját kí bát sikháo.

2 Yún̲ chhúṭen̲ log gunáhon̲ se;
Dozak̤h se bhí bachen̲;
Jhúṭhe mazhab ke phandon̲ se
Chhúṭke, naját páwen̲.

3 Tab mulk harek, aur log anek,
Phir ek hí howenge;
Ek dil hoke, zubán bhí ek,
Ísá ko mánenge.

EK SAU CHAUHATTARWÁN̲ GÍT.

L. M. Duke Street. Upton.

Minnat Injíl ke phailne ke liye.

1 K̤hudá! logon̲ par kar nigáh,
Aur apní qudrat ko dikhá;
Qaumon̲ par fazl ab bahá;
Bádsháhat apní ko phailá.

2 Barkat kí ás ham rakhte hain̲;
Naját ká din ham takte hain̲,

Jab bhúle bhaṭ'ke beshumár
Ísá ke honge tábidár.

3 Garchi dunyá aur dozakh meṉ—
B'hutere dushman donoṉ meṉ,
Pesh khab'reṉ púrí howengí—
Injíl kí báteṉ phailengí.

4 Yahúdí tab, Ísáí bhí,
Hindú, Habshí, Muhammadí,
Bakhshinde jánke Ísá ko,
Mánenge sab ke sab usko.

EK SAU PACHHATTARWÁṈ GÍT.

7s. 6 lines. Sabbath. Zadoc.
Prabhú ke ráj ká áná.

1 Áwe, Prabhú, terá ráj;
Áwe sat aur dharm ká ráj;
Howeṉ tere adhín sab;
Des ke des phir áwe ab;
Áwe, Prabhú, terá ráj;
Áwe sat aur dharm ká ráj.

2 Dekh, ki sabhí bhaṭ'ke haiṉ;
Dharm se—sukh se paṛe haiṉ;
Nahíṉ jáne we mukt ko;
Dauṛe játe narak ko;
Áwe, Prabhú, terá ráj;
Áwe sat aur dharm ká ráj.

3 Prabhú, qaul bhí terá hai;
Sab ko ásrá lená hai;
Khínch tú sab ke dil ko ab;
Tujh meṉ lao'lín howeṉ sab;
Áwe, Prabhú, terá ráj;
Áwe sat aur dharm ká ráj.

4 Sab ját Ishwar práp't hoṉ ab;
Samíp howeṉ sab ke sab;

Sab ke páp ká mochan ho;
Hirde sudh, aur mukti ho;
Awe, Prabhú, terá ráj;
Howe sidh sab jag ká káj.

EK SAU CHIHATTARWAN GI'T.

L. M. Charleston. Pilesgrove.

I'sáí mazhab ká phailná.

1 I'sá ká mazhab phailegá;
Tamám jahán men dauregá;
Núr uská záhir howegá;
Sabhon ke áge cham'kegá.

2 Ján ján wuh fazl bakhshegá,
Tán tán lánat mitáwegá;
Jo bar'kat us se átí hai,
Nihál wuh sab ko kartí hai.

3 Masíh ke din jab áwenge,
Díndár dunyá men phailenge,
We khushí se waqt kátenge,
A'fat o badí bhúlenge.

4 Har zát uth ke táríf kare;
I'sá ke nám ká g t gáwe;
Firishte utar mil jáwen,
Aur sab ke sab A'MI'N kahen!

EK SAU SATHATTARWAN GI'T.

C. M. Christmas. Marlow.

Saihún kí riháí.

1 Saihún kí Betí! apná sar
Utháke, kharí ho;
Ab phir bharosá uská kar,
Bacháo hai terá jo.

2 Jág uṭh—ab pahin apná zor—
Libás ḳhushnumá ko ;
Á p'hunchí hai riháí kí bhor ;
Ḳhudá ká shukr ho !

3 Guroheṉ chalí átí haiṉ
Zamín ke konoṉ se,
Aur tujh meṉ shámil hotí haiṉ
Sáth hamd o shukr ke.

4 We sab jo Rabb ne chun liye,
Ab tere sáthí hain ;
Sab dunyá garchi ṭal jáwe,
We mámún rahte haiṉ.

EK SAU AṬHATTARWÁṈ GÍT.

H. M. Bethesda. Watertown.

Rástbází ke Áftáb ká charhná.

1 Jalál ke ai Áftáb !
Chaṛh, chamak dunyá par ;
Bahá sachchái ká táb ;
Nádání dafa kar ;
Ab rát jahálat kí ṭalá ;
Sulh i maúd ká din le á.

2 Qaumoṉ par, ai Ḳhudá !
Rúh Quds ko názil kar ;
Butoṉ se kar judá,
Aur apne shámil kar ;
Butparast sab ke sab áweṉ,
Aur Ísá par ímán láweṉ.

EK SAU UNNÁSÍWÁṈ GÍT.

H. M. Bethesda. Watertown.

Dunyá kí naját ke liye mihnat karní.

1 Ḳháliq ul álamín !
Piyár o zor dikhá ;

Qaul terá hai ámín;
Ab usko kar púrá;
Injíl kí báteṉ sab suneṉ,
Aur pá naját tạríf kareṉ.

2 Ḳhudáwánd! sab qaumeṉ
Jald howeṉ roshan dil;
But choṛke sab áweṉ,
Mas·h meṉ hoṉ shámil;
Zamín ko bhar nekbaḳhtí se;
Ásmán ko bhí ḳhushwaqtí se.

EK SAU ASSÍWÁṈ GIT.

L. M. Duke. Street. Mendon.

Masíh kí bádsháhat par ḳhush honá.

1 Hayát ká áb ubhartá hai;
Gharíboṉ ko ḳhush kartá hai;
Naját kí dhárá Saihún se
Sab mulkoṉ meṉ ab bah jáwe.

2 Rástbází tab phir ugegí;
Zamín sarsabz howegí;
Ísá, jo hai hamárá sháh,
Sabhoṉ ká banegá bádsháh.

3 Akelá ráj wuh karegá:
Sab koí ásrá dharegá;
Mubárak haigá uská nám,
Aur uskí sif'teṉ lákalám!

EK SAU IKÁSÍWÁṈ GIT.

5s. and 8s. Clarkeson. Bethlehem.

Masíh ká insán ke diloṉ par fath páná.

1 Ḳhudáwand ko dekh;
Bír ká pahine bhekh
Wuh chaltá hai qaumoṉ ke bích;

Mubárak hain we
Jo ki tábi húe,
Kyá buzurg o ashráf, aur kyá ních.

2 Kalám kí talwár
(Hain uskí do dhár)
Chalátá wuh dushmanon par;
Dil unke jo hain
Maghlúb hote hain;
We karte muhabbat o dar.

3 Khudáwand Masíh
Hai málik sahíh;
Aur wájib hai us par jalál;
Ai qaumo tamám,
Phailáo uská nám;
Ho Ísá men khush ba har hál.

EK SAU BAYÁSÍWÁN GÍT.

8s. 7s. and 4s. Tamworth. Sicilian Hymn.

Prabhú Ísá ke ráj ká áná.

1 Prabhú Ísá, dharm rájá!
Apne ráj men sab le á;
Ab mitá sab deo kí pújá,
Bijai apná ráj p'hunchá;
Prabhú Ísá!
Ráj ko apne pargatá.

2 Jis ber terá mangal bachan
Logon pás kah játá hai,
Tab dikhá sachchái ká lachchhan;
Jhúth kyún sab bharmátá hai?
Táran kartá!
Tujh se log bach játe hai.

3 Kar laráí Shaitán se abhí;
Ho sarbattar terá jai;
Usko jít na dená kabhí;
Kar tú dúr bhakton ká bhai;

Prabhú I'sá !
Tere ráj ká howe jai.

EK SAU TIRASI'WAN GI'T.

S. M. Dover. Southfield.

Jag ká trán mángná.

1 He I'shwar terí stut
Sab logon men kí jáe ;
Ho sabhon ko ab param gat ;
Aur tere gun sab gáen.

2 Hán, kaisá bará kám
Tú ne to kiyá hai !
Bacháne ko is mirt ká dhám,
Kyá prem dikháyá hai !

3 Jo terá pyárá put,
Jis ko tú diyá hai ;
Hamárá hit yih kyá adbhut !
Is prem sá kis ká hai !

4 Ab I'sá hí ká nám
Sab logon men phailá ;
Is jag men jahán mánus dhám,
Is prem ká phal milá.

5 Ham sewak jag ká trán
Nit mángte rahenge ;
Ki sab hí milke terá gán
Sab des men gáwenge.

EK SAU CHAURASI'WAN GI'T.

C. M. Abridge. Oxford.

I'sá ká sárí zamín par bádsháh honá.

1 Ai I'sá, terí mamlukat
Sab dunyá men áwe ;

Ki is se terí muhabbat
Áshkárá ho jáwe.

2 Sab qaumen terí makhlúqát ;
Kar rahm unhon par ;
P'hunchá sab ádmí ko naját ;
Bádsháhat un par kar.

3 Tú jaisá bádsháh ásmán par,—
Sab tere tábidár,
Ab taisá hí ho zamín par ;
Le apná iqtidár.

EK SAU PACHÁSÍWÁN GIT.

8s. and 7s. Sicilian Hymn. Worthing.

Ísá ke ráj ká barhná.

1 Prabhú Ísá ! ráj tú apná
Sakal jagat men barhá ;
Tujh se hai nistár hamárá ;
Mangal bachan yih phailá.

2 Ab mitá dewon kí pújá ;
Un ke nám sab bhúlen jáen ;
Tú hí jagat sab ká rájá ;
Sab log terí saran len.

EK SAU CHHIYÁSÍWÁN GIT.

C. M. Medfield. Stephens.

Is des ke liye minnat karná.

1 Is des ke úpar dayál ho ;
Ai Íshwar Ísá Khrísht ;
Phailá de apne sat mat ko ;
Tú hai hamárá isht.

2 Is des ke sab log pápí hain ;
Jhúth mazhab ke adhín ;

Ek mazhab bhí na durust hai ;
Phailá tú apná dín.

3 Ai Prabhú Ísá rahím ho ;
Sab pápí ko bachá ;
Dharmátmá de sab logon̲ ko ;
Aur apní or phirá.

EK SAU SATÁSÍWÁN̲ GÍT.

7s. 6 lines. Haweis. Halle.

Minnat dunyá ke bacháne ke liye.

1 Dunyá páp men̲ ḍúbí hai ;
Páp men̲ log bah játe hain̲ ;
Tis par bhí befikr hain̲ ;
Han̲ste narak játe hain̲ ;
Yá Masíh tú qádir hai ;
Sab ko bachá saktá hai.

2 Dunyá páp men̲ paṛí hai ;
Súkhe háṛ sí behosh hai ;
Usko kyá tawaqqu hai !
Makhlasí to mushkil hai ;
Yá Masíh tú qádir hai ;
Sab ko bachá saktá hai.

3 Dunyá tere bas men̲ hai ;
Kháliq—málik, tú hí hai,
Sab par fazl ko bahá ;
Sab ke dilon̲ ko phirá ;
Yá Masíh ! tú qádir hai ;
Sab ke dil pher saktá hai.

4 Qaul bhí terá yún̲hí hai ;
Qaul ab púrá kiyá jáe ;
Jo jo khúbí honhár hai,
Dunyá par ab sab bar áe ;
Hán̲, Masíh ! tú qádir hai ;
Tujh se yih ho sakta hai.

EK SAU AṬHÁSIWÁN̲ GIT.

8s and. 7s. Greenville. Sicilian Hymn.

Ísá ke ráj ke áne kí prárthná.

1 Prabhú Ísá ! apne ráj ko
Sáre jagat men̲ chalá ;
Apne paritrám ke kám ko
Sab hí logon̲ men̲ jatá.

2 Dúr kar ḍál ab dewtá pújá ;
Dewte ko log bhúl bhúl jáen̲ ;
Tú hai sáre log ká rájá ;
Terí saran sab á jáen̲.

3 Phailá mangal samáchár ko ;
Sab ke man ko pher pher de,
Pachchhim—púrab—sab hí khún̲ṭ ;
Terá dharm ráj áwe.

4 Jab tak, Prabhú ! terí stuti
Jagah jagah kí jáe,
Sab kí howe achchhí gati
Ánand chit se gít bhí gáe.

5 Prabhú ! tú to adhikárí
Sáre des ká húá hai,
Ab bachá tú dhartí sárí ;
Jagat-trátá tú hí hai.

EK SAU NAWÁSIWÁN̲ GIT.

L. M. Duke Street. Wells.

Sab záton̲ ká kalísyá men̲ áná.

1 B'hutere log á játe hain̲—
Dekh—cháron̲ khún̲ṭ kí taraf se ;
We panáh liyá cháhte hain̲
Ḳhudáwand Ísá Masíh se.

2 Ab púrí húí hai wuh bát,
Ísá ne jisko kahá thá,

'Ki mujh pás áwenge sab zát ;
'Main̲ sab ko panáh deúngá.

3 Ḳhudáwandá, ye áte jáen̲ ;
Aur ḳhushí ḳhushí saran len̲ ;
Chár khún̲ṭ men̲ terá nám phail jáe ;
Sab áwen̲ ab kalísyá men̲.

EK SAU NABEWA'N̲ GI'T.

L. M. New Sabbath. Portugal.

Sabt ke subh ke liye.

1 A'rám ká din ab áyá hai ;
Mubárak sabt p'hunchá hai ;
Ham shukr karen̲ dilon̲ se ;
Phiren̲ dunyáwí kámon̲ se.

2 A'j I'sá merá jí uṭhá ;
Qabr ke band ko toṛ diyá ;
Hamen̲ gunáhon̲ se haṭá ;
Shaitán ke zor ko tú ghaṭá.

3 Dunyáwí kám ham tark karen̲ ;
Rahen̲ ásmání báton̲ men̲,
Akele—dukle—girje kí
A'j sab hí karen̲ bandagí.

4 Ki jab dunyá tamám howe,
Yá ján badan ko chhoṛ dewe,
Tab ḳhushí se játe rahen̲,
Hameshe ká sabt mánen̲.

EK SAU IKKA'NBEWA'N̲ GI'T.

S. M. St. Thomas. Shirland.

Sabt kí subh ke liye.

1 Itwár mubárak din ;
Use muqaddas gin ;

Ki wuh Ḳhudá ká sabt hai ;
  Uská ṭhahráyá hai.

2 Dunyá ke kámon̲ se—
  Dunyáwí ḳh'yálon̲ se
Ham sáre din alag rahen̲—
  Ḳhudá ká soch karen̲.

3 Hamárí madad kar,
  Ki zindagání bhar
Hukm tere mánte rahen̲—
  Shukr sadá karen̲.

EK SAU BA'NBEWA'N̲ GI'T.

C. M. Arabia. Brattle Street.

Asl sabt ká ásmán men honá.

1 I'sá ạzíz ko, ḳhushí se,
    Main̲ kab já dekhúngá ?
  Mujh ko uskí huzúrí se
    Asl sabt hogá.

2 Jab tak musáf'rí men̲ rahún̲,
    Dunyá ke parde men̲,
  Main̲ terí báton̲ par chalún̲—
    Marún̲ díndárí men̲.

3 Har phande se mujhe bachá ;
    Gunáhon̲ se chhur̲á ;
  Bad ráhon̲ se mujhe bachá ;
    Díndárí men̲ bar̲há.

4 Mujhe sambhál, mere Ḳhudá ;
    A's terí rakhtá hún̲ ;
  Main̲ terá banda hún sadá ;
    Hamesha sif't karún̲.

EK SAU TIRA'NBEWA'N GI'T.

L. M. Hebron. Hingham.

Sabt kí shám ke liye.

1 Itwár kí shám tak p'hunchá hún ;
Khudáyá ! shukr kartá hún ;
Tú hí árám dilátá hai ;
Bihisht kí yád karátá hai.

2 Jyún jyún Itwár á játá hai,
Tyún tyún tú bar'kat bakhshtá hai ;
Tis par bhí ghāfil rahtá hún ;
Niamaton ko khotá hún.

3 Is din kí ghaflat ai Khudá,
Mujh ásí ko tú bakhsh sadá ;
I'mán—bharose men barhá ;
Apná kalám dil men gará.

4 Tú parhne—sunne—bintí men—
Díndárí kí sab báton men,
Harek gunáh jo huá hai,
Masíh kí khátir bakhshtá hai.

5 Bar'kat nasíhat par bahá,
Is ájiz par tú kar dayá,
Ki tere gyán men barh jáún,
Aur din ba din sáf dil hoún.

EK SAU CHAURA'NBEWA'N GI'T.

L. M. New Sabbath. Rothwell.

Itwár ko Masíh ká jí uthná.

1 Itwár Khudá ká din to hai ;
Apne liye banáyá hai ;
A'smán—zamín khushí karen ;
Mil julke sab táríf karen.

2 I'sá Masíh jo thá muá,
A'j murdon se zinda huá ;

Qabr kí band ko toṛ diyá,
Shaitán ká ráj bigáṛ diyá.

3 Nám tere se Masíh shafí ;
Duạ́ ham mángte haiṉ sahí ;
Ásmán se madad tú dilwá,
Sadá hamárá ho sahá.

EK SAU PANCHÁNBEWÁṈ GÍT.

L. M. New Sabbath. Rothwell.

Sabt ká din girje meṉ honá.

1 Ḳhushí ká din to áyá hai ,
Mubárak sabt p'hunchá hai ;
Dunyáwí kám ko chhoṛ deweṉ,
Ḳhudá kí or rujú howeṉ .

2 Shukr, Ḳhudáyá terá ho !
Aur terá nám mukarram ho !
Huzúr meṉ ham ko láyá hai :—
Ghar apne meṉ p'huncháyá hai.

3 Apne hí dhyán o soch meṉ rakh,
Is din se leke marne tak :
Ham tusse bar'kat ab páweṉ,
Ham sadá terá gít gáweṉ.

EK SAU CHHÁNBEWÁṈ GÍT.

L. M. Hebron. Uxbridge.

Sabt—Masíh ká din

1 Sabt ká roz mubárak hai ;
Ísá ká roz kahlátá hai ;
Ki usí roz ko Ísá ne
Toṛ diye bandhan maran ke.

2 Sabt ká din muqaddas hai,
Is tarah mánná lázim hai ;

Ham use káṭen nek kám men̲,
Namáz, aur gán, aur paṟhne men̲.

3 To áo, ai pyáre ham—dín sab,
Bajáo Ísá ká shukr ab ;
Hamáre iwaz mar gayá ;
Is din ko phir jí uṭh gayá.

EK SAU SATTÁNBEWÁN̲ GIT.

C. M. Rochester. Barby.

Subh ká gít.

1 Buzurg Ḳhudá pás, tere hai
Rát din ká ḳhazána ;
Andhere ko phailáyá hai ;
Banáyá zamáná.

2 Ham rát ke waqt jab so gaye,
Aur chain men̲ ho rahe,
Terí qudrat, aur p'yár áye ;
Ḳhatre játe rahe.

3 B'hutere, rát ko, ai Ḳhudá,
Áq'bat men̲ p'hunch gaye ;
Dunyá kí chízon̲ se sadá,
Alag we ho gaye.

4 Paṛe hain̲ kitne rogon̲ men̲ ;
Dukh men̲ kalapte hain̲ ;
Par ham fazl se ghere hain̲,
Aur chain se sukh men̲ hain̲.

5 Ab terá dhyán aur bandagí,
Ham jhukke karte hain̲ ;
Ḳhudáyá tujh se zindagí
Abad kí mángte hain̲.

EK SAU AṬṬHÁNBEWÁN GIT.

S. M. Watchman. Lisbon.

Subh ká gít.

1 Ḳhudá ká shukr hai,
Jo rát ká hai rakhwál!
Din ko bhí madad kartá hai
Sun ájiz ká sawál.

2 Main rát ko leṭ gayá;
Árám se so rahá;
Salámat túne rakh liyá;
Tú hámí ho rahá.

3 Main shukr kartá hún
Terí rakhwálí par;
Ab áp ko tujhe saumptá hún;
Tú mujhe rakh bedar.

4 Chalá díndárí men,
Aur badí se bachá;
Is zindagí aur áy'nde men
Merá howe bhalá.

EK SAU NINNÁNBEWÁN GIT.

L. M. Uxbridge. Tallis' Ev. Hymn.

Shám ká gít.

1 Main shukr terá kartá hún,
Aur rát ko tujhe taktá hún;
Ḳhudáyá, tú rakhwálí kar;
Mujh apní áṛ men rakh beḍar.

2 Jo gunáh mujh se húe the,
Kar m'áf ba ḳhátir Ísá ke;
Main logon se aur tujh se bhí,
Mel karne mángtá hún sahí.

3 Apne ko tujhe somptá hún,
Ki rát ko main árám páún;

Ki táza hoke pher uṭhún,
Aur tere dh'yán men na ghaṭún.

4 Gar rát ke waqt bechain hoún,
Ḳhiyál main terá na khoún;
Tú bure sapn se bachá;
Salámat fajr ko p'hunchá.

DO SAUWA'N GI'T.

C. M. Mear. Irish.

Shám ká gít.

1 Din bhar tú ne bacháyá hai,
Ḳhudáwandá rahím;
Parwarish kar sambhálá hai;
Tú bahut hai karím.

2 Rát din ká tú hí hai Ḳhudá,
A'j ko maujúd kiyá,
Tú ham par mihrbán sadá,
Fazl dikhá diyá.

3 Ḳhudáyá, terí ulfat par
Ham shukr karte hain;
Phir terí hí hifázat par
A'p ko rakh chhoṛte hain.

DO SAU PAHLA' GI'T.

S. M. Paddington. Haverhill.

Shám, aur zindagí ká áḳhir.

1 Roshní játí rahí;
Tárikí á gaí;
Is din ká kám tamám húá;
A'rám ká waqt áyá.

2 Yún sárí zindagí
Tamám ho jáwegí;

Yún maut bhí ákhir áwegí;
Lásh gor men jáwegí.

3 Khudáyá, rahm kar;
Mitá gunáh o dar;
Dunyá se rukhsat jab howen,
Ham khushí se jáwen.

DO SAU DÚSRÁ GÍT.

L. M. Uxbridge. Hebron.

Shám ká gít.

1 Khudá ne bar'kat bakhshí hai;
Din bhar rakhwálí kií hai;
Aur tandurust phir láyá hai—
Apne huzúr men kiyá hai.

2 Ham shukr shukr mánte hain;
Táríf bhí terí karte hain,
Apne gunáh pahchánte hain,
Aur ham sharminda hote hain.

3 Muáfí tujh se cháhte hain;
Ísá kí khátir mángte hain;
Gunáh kí bakhshish ab páwen,
Rúh Pák kí bar'katen milen.

DO SAU TÍSRÁ GÍT.

L. C. M. Probation Abdy's.

Sál ká ákhir.

1 Ab ákhir húá dúsrá sál;
Mihr se achchhá merá hál;
Main shukr kartá hún;
Khudáwand! mujh par rahím ho;
Bakhsh mere sab gunáhon ko;
Yih arz main kartá hún.

2 Háṉ, pichhle gunáh sab miṭ jáeṉ,
Ísá ke ḳhún se dhoe jáeṉ;
Maqbúl bhí usse húṉ;
Jo fazl áge cháhegá,
So mihr se tú baḳhshegá;
Terá hí ásrit húṉ.

3 Gharbár bhí tujh se sambh'lá hai;
Gharíb ká tú hí dastgír hai;
Panáh de áge ko;
Sab chhoṭe baṛe mámún rakh;
Háṉ! badan, ján salámat rakh;
Sab jáneṉ Ísá ko.

DO SAU CHAUTHA GIT.

L. M. Forest. Augusta.

Bephal per sá honá.

1 Ḳhudáyá, terá bandá húṉ;
Daraḳht lagáyá terá húṉ;
Paidá tú ne mujhe kiyá,
Aur baṛ'katoṉ se gher liyá,

2 Par maiṉ nikammá banda húṉ;
Aur bigṛe peṛ kí ḍálí húṉ;
Bágh meṉ tú ne lagáyá hai;
Bin phal tispar bhí páyá hai.

3 Ahkám ko maiṉ ne ṭál diyá;
Sazá ke láiq ho gayá;
Lekin tú sabr kartá hai;
Mujhe rahm se ghertá hai.

4 Maiṉ láiq jíne ke ná thá,
Balki dozaḳh ke láiq thá;
Lekin Masíhá á gayá,
Aur áfat se chhuṛá liyá,

5 Uske fazl se jítá húṉ—
Naye baras loṉ p'hunchá húṉ,

Terí ṭáríf ab kartá hún ;
Shukr terá hí gátá hún.

6 Ráh apní par tú mujhe rakh—
Sahíh—salámat, áḳhir tak,
Na ho ki main tab káṭá jáún—
Das guná ízá áḳhir páún.

DO SAU PA'NCHWA'N GIT.

L. M. Shoel. Portugal.

Naye baras tak jítá rahná.

1 Naye baras tak p'hunchá hún ;
Nayí bar'kat se gherá hún ;
Shukr hazár Ḳhudá ká ho ;
Ṭáríf hamesha uskí ho.

2 Dost—ján pahchán to uṭh gaye.
Aur tujh se kitne phir gaye !
Par main to abhí jítá hún,
Aur terí ráh ko táktá hún.

3 Bacháyá tú ne dukhon se !
Chhuráyá hai bímárí se ;
Tú áfat men kám áyá hai ;
Mujhe tú ne sambhálá hai.

4 Phir áp ko tujhe somptá hún ;
Rakhwálí terí cháhtá hún ;
Apní panáh men mujh ko le ;
Tú fazl bar'kat mujh ko de.

DO SAU CHHAṬHWA'N GIT.

7s. Norwich. Pleyel's Hymn.

Waqt ká guzarná, aur Masíh kí betabdílí.

1 Din aur baras bítte hain ;
Masíh merá eksán hai ;

Us ká kuchh na badle hai;
Qudrat tej nit ek hí hai.

2 Ádmí áwen jáwen hain;
Rang aur hál ko badle hain;
Masíh merá amar hai;
Dín bhí uská qáim hai.

3 dunyá áp hí faná hai;
Is men kyá kuchh páedár hai?
Par jo ásrit Masíh ká,
Sadá jíwan us hí ká.

4 Ab, ai dil, be fikr rah;
Ísá par takyá kar rah;
Din aur sál ko bítne de;
Ummaid tujhe Masíh se.

DO SAU SÁTWÁN GIT.

L. M. Windham. Accomack.

Gunahgár kí guzrán o maut.

1 Din jaldí jaldí játe hain;
Gunáh gunáh par jamte hain;
Jo is se gháfil rahtá hai,
Sir par ghazab batortá hai.

2 Kharábí men wuh chaltá hai,
Aur badíon men rahtá hai;
Nápákí men wuh phanstá hai
Aur din ba din wuh dúbtá hai.

3 Ákhir ko maut jab áwegí,
Kharábí tab hí sújhegí!
Jab dar se ánkhen khulengí.
Tab kitní báten sújhengí.

4 Tab jatan karne cháhegá,
Par jatan kám na áwegá:
Gunáh men jo mar jáwegá,
Dozakh men dálá jáwegá.

5 Ḳhudáyá hamen tú chitá ;
Tauba kará gunáh miṭá ;
Masíh kí taraf dil phirá ;
Aur sab ḳharábí ko miṭá.

DO SAU AṬHWAṈ GIT.

L. M. Duke Sreet. Uxbridge.

Maut se beḍár honá.

1 Sab karo Ísá kí táríf.
Ki jisne páí hai taklíf;
Dunyá men áke bas rahá ;
Insán ke bádle dukh sahá.

2 De ján samádh men paiṭh gayá,
Murdon men se phir jí uṭhá ;
Ḍank maut ká usne toṛ diyá ;
Ḍar qabr ká bhí dúr kiyá ?

3 Kahán, maut ! tere nesh ká zor ?
Kahán hai terí jít, ai gor ?
Main garchi marke gor men jáún ;
Tau bhí main hargiz na ghabráún.

DO SAU NAWAṈ GIT.

L. M. Augusta. Bath.

Bedínon ká mátam, aur díndáron kí ummed.

1 Báze yún mátam karte hain ;
Bháí band jab unke marte hain ;
'Háe má ! Háe báp ! we kahte hain ;
Pukár pukár, kalapte hain !

2 'Háe beṭá—beṭí !' kahte hain,
Ro ro, unhen pukárte hain ;
Sáre kunbe chár din ke hain ;
Musáfir sab dunyá men hain.

3 Dam bhar ká yih baserá hai;
Chár din ká is men̲ rahná hai;
Qabr men̲ sab ko jáná hai;
A'q'bat ko bhí sidhárná hai.

4 Bedín nirás se rote hain̲;
Ham maut men̲ bhí ummedwár hain̲;
Ḳhudáwand phir jiláwegá;
Apne huzúr basáwegá.

DO SAU DASWAN̲ GIT.

L. M. Forest. Devotion.

Maut kí fikr karná.

1 Umr to jaldí játí hai,
Aur maut bhí daurí átí hai;
B'huteron̲ ko girátí hai,
Aur kitnon̲ ko rolátí hai.

2 Ek ek dunyá men̲ átá hai;
Ek ek dunyá se játá hai;
Fikr karen̲ kyá karná hai;
Jaldí karen̲ jo karná hai.

3 In báton̲ ko jo bújhtá hai,
Gun̲áh usí ko sújhtá hai;
Fazl se tauba kartá hai;
Masíh ká ásrá dhartá hai.

6 Tú fikr hamon̲ ko dilá;
Barkat ká pání tú pilá;
Tú apní ráh par bhí chalá,
Ki tú akelá hai bhalá.

DO SAU GYARAHWAN̲ GIT.

12s and 11s. Scotland. Heber.

Díndár kí maut.

Tú qabr men̲ gayá!—ham pachhtáwen̲ na us se,
Garchi gham o zalám ke sáth ghirá mazár;

Us ke pháṭak se guzrá Masíh áge tusse,
Aur usí men̲ cham'ká hai uská piyár.

2 Tú qabr men̲ gayá ;—ab ham dekhen̲ na tujhe,
Na dunyá kí ráh par sáth tere chalen̲ ;
Par—Ísá ko shukr !—phir dekhenge tujhe ;
Ki wuhí mar chuká, ki ás pápí dharen̲.

3 Tú qabr men̲ gayá ;—par hogí farághat ;
Sháid dil terá shubhe men̲ der rahá thá ;
Par bihisht ká núr cham'ká sáth tere hí jágat ;
Jo gít tú ne suná, so firishte ká thá.

4 Tú qabr men̲ gayá ;—par pachhtáwen̲ na us se ;
Ki hádí o fidyá hai terá Masíh ;
Us ne bakhshá—phir láyá—aur rakhegá tujhe,
Ján̲ maut p'hunch na sake, ki mará shafí.

DO SAU BÁRAHWÁN̲ GÍT.

L. M. Duke Street. Upton.

Maut par fath páná.

1 Jalál ke Rabb ká shukr kar ;
Dunyá men̲ áyá ; ab na ḍar ;
Wuh áphí ḳhákí ho gayá ;
Kamzoron̲ men̲ dikhái diyá.

2 Ján de, samádh men̲ paiṭh gayá ;
Phir uske dar ko toṛ diyá ;
Arangá uská phenk diyá,
Zor apne se jí uṭh gayá.

3 Bhayának maut ab nahín̲ hai ;
Ísá to ghálib húá hai ;
Wuh maut ká ḍank nikál gayá ;
Nápák rúhon̲ ko jít liyá.

4 Ab ján hamárí jíttí hai ;
Masíh se fath pátí hai ;
Ham ḳhák se uṭh ke áwenge,
Aur uṛke samá jáwenga.

DO SAU TERAHWÁN GIT.
L. P. M. St. Helen's. Norfolk.
Maut o hashar.

1 Khudáyá! dekh kamzor insán;
Ho túhí us par mihrbán;—
Daráz hai nahín zindagí;
Ek bittá umr uskí hai;
Ján apní kaun rok saktá hai?
Maut kisí ko na chhoregí.

2 Kyá yún hamesha rahegá?
Hamesha kahá jáegá,
Ki 'Abas baná hai insán?'
Kyá tere bande, jitne hain,
Na maut ke bas men áte hain?
Phir kab tú hogá mihrbán?

3 Beshakk tú mihr karegá,—
Jalál nekon ko dewegá;
To bande kyúnkar hon nirás?
Kalám se málúm hotá hai—
Nekon ke haqq men likhá hai,
Ki páwe *hashar* aur bilás.

4 Hamesha Rabb ká shukr ho,
Jo bakhshish detá bandon ko,
Bamújib unkí mihnat ke!
Bulandí par harek jo ho,
Aur níche bhí jo koí ho,
Buzurgí uskí nit kare!

DO SAU CHAUDAHWÁN GIT.
L. M. 6 lines. Eaton. Beverly.
Hashar kí ummaid.

1 Áwáz súr, ákhir, dewegí;
Tab maut kí faut á jáwegí;

Sab murde jíke uṭhenge;
Goron se nikal áwenge;—
Yún púrí áglí bát húí;
Maut sab ko márke áp múí.

2 Shukr—Ḳhudáwand ká shukr!
Jis ne ham par kí hai mihr;
Aur maut ká ḍank nikál liyá,
Aur qabr se beḍar kiyá;
Masíh mar áp jí uṭhá hai;
Áḳhirí dushman hárá hai.

3 Ímándár ab beḍar rahen;
Dukh o taklíf garchi sahen,
Áḳhir sabhon ko jítenge;
Dushman ke háth se chhúṭenge.
Ḳhudáwand ká shukr karen!
Aur ulfat se usko mánen!

DO SAU PANDRAHWÁN GIT.

C. M. St. Ann's. Marlow.

Pichhlí adálat.

1 Ísá insáf ko átá hai;
(Firishte kahte hain;)
Sab murdon ko jilátá hai;
We jama hote hain.

2 Ísá jalál men átá hai;
Wuh núr se ghirá hai;
Harek ab use dekhtá hai;
Dusht thartharátá hai.

3 Sab jama hoke házir hain,
Dunyá men jitne the;
Ísá se fatwá sunte hain,
Chál jaisí rakhte the.

4 Ḳhudáwand! mujhe rást ṭhahrá,
Main terá ásrit hún;
Tú mere badle mar gayá;
Ab terá hí main hún.

DO SAU SOLAWAN GI'T.

C. M. Peterboro.' Colchester.

Adálat ká din.

1 Wuh din albatta áwegá,
Jab I'sá huzúr men
Sab ádmí ko buláwegá,
Karne tajwíz unhen.

2 Ai man, kyá hálat terí hai?
Tajwíz kar iskí ab;
Kyá páp se pák tú húá hai?
Aur páp m'áf hue sab?

3 I'sá! baḳhshinda tú hí hai;
Kar rahm ab mujh par;
Roz hashar ko, jo átá hai,
Taiyár tú mujhe kar.

4 Tujh par bharosá rakhtá hún;
Naját hai tujhí se;
Aur kisí ko na mántá hún;
A'ḳhir, qabúl mujhe.

DO SAU SATRAWAN GI'T.

C. M. Archdale. Annapolis.

Sharíron aur díndáron kí adálat.

1 Insáf ko jab I'sá Masíh
Jalál men áwegá,
Aur gunahgáron par sahí
Hukm p'hunchávegá,

2 Tab bhágenge dahshat ke sáth—
Befáida bhágenge;
Páwenge dukh Shaitán ke sáth;
Dozakh men parenge.

3 Díndár bedar, uṭháe hát,
Tab khare howenge;
Masíh tab yih pasand kí bát,
Unhen sunáwenge:

4 'Tum idhar áo, mubárako,
'Jo mere farzand ho;
'Apní mírás men dákhil ho:
'Ásmán men khush raho.'

DO SAU AṬHÁRAHWÁN GÍT.

L. M. Monmouth. Winchelsea.
Díndáron aur bedínon ká insáf.

1 Jab utregá Ísá Masíh,
Tab murde uṭhenge sahí;
Insáf sabhon ká howegá,
Koí ghaflat men na sowegá.

2 Díndár tab sunenge yih bát,
Jab záhir ho unkí naját,
'Tum chale áo, mubárako;
'Ásmán men ab tum dákhil ho'.

3 Auron ko tab farmáwegá,—
Wuh unhen yún sunáwegá,
'Ai lán'tío, tum dúr hí ho;
'Abad kí ág men sab chalo'.

4 Khudáwandá, ab haman par,
Ísá kí khátir rahm kar;
Us din kí yád men ab chalá,
Jis men hamárá ho bhalá.

DO SAU UNNI'SWA'N GI'T.

L. M. Winchelsea. Old Hundred.

A'khirí din.

1 Kaisá bhayankar hai Khudá!
Dunyá ko kartá hai judá!
Uske hukm se sárí chíz
Sh'ále men hotí hain náchíz.

2 Us roz bedín ghabráwenge;
Pahár men chhipne cháhenge!
Afsos! we kyá kar sakte hain!
Pahár áp pighal játe hain!

3 Befáida m'áfí cháhte hain,
Ghazab kí lah'ren páte hain;
Gandhak kí ág men parte hain,
Aur píre men kalapte hain!

4 Bekhatre sab muqaddas hain;
Apní ánkhen uthúte hain;
Apne I'sá ko dekhte hain;
Niháyat khushí karte hain.

5 Masíh, jo dost láchár ká hai,
Is bande ká wuh hámí hai;
Mujh ko bedar rakh saktá hai,
Sab kuchh jab bhasam hotá hai.

DO SAU BI'SWA'N GI'T.

7s—6 lines. Zadoc. "Rock of Ages."

Masíh ká bichár ko áná.

1 Dekh, wuh chalá átá hai;
Bádal úpar sawár hai;
Sabhí use dekhenge;
Pápí sab ghabráwenge;
A'yá Prabhú I'sá Khrísht—
Merá tárak—merá isht

2 Ḳhush tab ásrit howenge;
Púrí mukt ko páwenge;
Anant kál ke sukh men̲ tab
Dáḳhil honge sab ke sab;—
A'yá Prabhú I'sá Khrísht—
Merá tárak—merá isht.

3 Abiswásí jítne log,
Sab kí hogí narak bhog;
Dhartí—samá galenge;
A'g se bhasam howenge;—
A'yá Prabhú I'sá Khrísht—
Merá tárak—merá isht.

DO SAU IKKI'SWA'N̲ GI'T.

L. M. Luton. Alfreton.

A'smán.

1 Ḳhudá ká taḳht ásmán men̲ hai;
Masíh jalál se us men̲ hai;
Wuhí bihisht kahátá hai;
Sab kuchh us men̲ suhátá hai.

2 Garmí us men̲ na p'hunchtí hai;
Wahán̲ kí roshní I'sá hai;
Pání kí piyás na lagtí hai;
Rúh Quds to jítá pání hai.

3 Nápák logon̲ kí p'hunch nahín̲;
Shaitán ká bhí daḳhal nahín̲;
Bímárí, maut, o dukh tamám
W'án̲ nahín̲ hain̲; par hai árám.

4 Bihisht ke log ab jitne hain̲,
Ḳhudá ká shukr karte hain̲;
Táríf I'sá kí gáte hain̲;
Ḳhushwaqtí men̲ we rahte hain̲.

DO SAU BA'I'SWA'N GI'T.

C. M. Irish. Warwick.

A'smán.

1 A'smán hai jagah khushí kí;
Khudá w'án rahtá hai;
Nigáh hai sab par I'sá kí;
Rúh Pák kí bar'kat hai.

2 Firishte us men rahte hain,
Díndár logon ke sáth;
We sab I'sá ko mánte hain
Jor karke apne háth.

3 Bímárí, dukh, o dard jo hain,
Shaitán, gunáh, o maut—
P'hunch inkí us men nahín hai;
Balki inhon kí faut.

4 A'smán kí bar'kat ab bahá;
Bihisht ko dil men lá;
Apní muhabbat ko dikhá;
Mujh ko áp se milá.

5 Tab garchi dukh o maut áwe,
Gham z'yáda na karún;
Rúh ko chhutkárá ho jáwe,
Tere huzúr p'hunchún!

DO SAU TEI'SWA'N GI'T.

C. P. M. Lanesboro.' Cheltenham.

Dukhon se ásmán par farághat.

1 Ek waqt árám ká áwegá;
Pákon ke liye hai;
Sukh pareshán ko milegá;
Shifá dil tútá páwegá;
Sab kuchh ásmán par hai.

2 Musáfir ko ghar howegá;
Bekas ab phirtá hai;
Par dukh tamám se chhúṭegá,
Jab apne ghar meṉ p'hunchegá;
Ghar uská úpar hai.

3 Díndár albatta maregá;
Yih sab ko ṭhahrá hai;
Par Ísá phir jiláwegá;
Apne huzúr bulávegá;
Rabb pás wuh baiṭhá hai!

DO SAU CHAUBÍSWÁṈ GÍT.

C. M. Double. Channing. Brattle Street.
Ásmání Kanaán.

1 Buland ásmán ke úpar hai,
Pák ḳhushí kí zamín;
Bádsháhat usmeṉ kartá hai,
Hamesha ahl i dín;
Us jagah se din abadí
Nit dafa kartá rát;
Basabab sukh niháyat ke
Dúr rahtí taklífát.

2 Waháṉ bahár hameshe kí,
Yúṉ rahtí hai aṭal;
Murjháte nahíṉ phúl; taubhí
Haiṉ mausim ke sab phal.
Maut mánind chhoṭí nahr kí
Ásmání wuh jahán
Alag jahán hamáre se
Kar detí hai—armán!

3 Khet khet ḳhúbsúrat phaile haiṉ
Maut ke daryá ke pár;
We sabz libás pah'náe haiṉ—
Wuh sabzí hai páedár;

Yahúd kí nisbat se yún thá
  Qadím o pák Kan'án;
Bích donon ke áb bahtá thá,
  Arthát daryá Yardan.

4 Par maut ko jab hí p'hunchte hain,
  Ghabráte hain sab prán;
Us nadí pár ko langhan se
  Sab darte hain insán:
Á jhuke phirte rahte hain,
  Aur tír par karte der;
Kámp kámp, we záhir karte hain,
  Ham b'hut ná hain diler.

5 O! agar ham se dúr howen
  Andeshe o gumán—
Gar ham ko nazar sáf áwen
  Ásmán ke pák maidán,
Daryá i maut kí maujon ko
  Tab dekh na mánen dar;
Shitábí se pár langhan ko,
  Taiyár hon sar ba sar.

DO SAU PACHÍSWÁN GÍT.

L. M. 6 lines. Eaton. Dresden.

Masíh se bihisht kí ummed.

1 Khudáwand! kyá tú gayá hai,
  Bihisht men jagah karne ko?
Kyá terá yih iráda hai,
  Pás apne mujhe rakhne ko?
To áfat garchi áwegí,
  Mujh ko parwá na howegí.

2 Jalál jab terá dekhúngá,
  Kyá khush tab hogá merá hál!
Ásmání dhan jab páúngá,
  Tab mujh ko hogá kaisá mál!

Gham, dukh, o aib se chhúṭúngá ;
Hamesha aish men rahúngá !

DO SAU CHHABÍSWÁN GIT.

L. M. Windham Babylon.
Jahannam.

1 Dozakh hai jagah qahr kí ;
W'án nigáh nahín hai chain kí,
Balki jhíl—ág gandhak kí, hai ;
Qahr Khudá ká us men hai.

2 Shaitán ke liye ṭhahrá hai ;
Jagah nápák rúhon kí hai ;
Bedín bhí usmen parte hain ;
Hamesha chhaṭpaṭáte hain.

3 Kalapná, roná, píṭná hai,
Aur dánt hamesha písná hai ;
Pyásá sadá rahná hai ;
Aur náummaid bhí honá hai.

4 Ai Ísá, mujhe tú bachá ;
Tú apne dukh par kar nigáh ;
Rúh Pák kí barkat ab bahá,
Tú mujhe apná kar sadá.

DO SAU SATÁÍSWÁN GIT.

C. M. Medfield. Stephens.
Díndáron aur sharíron ká anjám.

1 Dekh chízen ulṭí parṭí hain ;
Khudá parast ko dukh ;
Shaitání log ráj karte hain ;
Dunyá men unko sukh.

2 Magar anjám jo unká hai,
Is ko bhí sochná hai ;

Ásmán—zamín ká faraq hai,
Maut jab á ghertí hai.

3 Bihisht meṉ ek to játá hai,
Aur chain meṉ rahtá hai;
Dozaḳh meṉ dúsrá paṛtá hai;
Ág meṉ kalaptá hai.

4 Chillá, chillá, pukártá hai;
Par kaun ab suntá hai?
Tauba ká din ab guzrá hai;
Insáf á p'hunchá hai.

5 Aisí ḳharábí—áfat se
Ḳhudáyá, tú bachá;
Díndárí meṉ gharíbí se,
Is bande ko chalá.

DO SAU AṬHAÍSWÁṈ GÍT.

S. M. Lisbon. St. Thomas.

Ímándároṉ kí nekbaḳhtí.

1 We log mubárak haiṉ,
Jo Rabb se ḍarte haiṉ;
Masíh ko dil se mántá húṉ,
Aur usko tákte haiṉ.

2 Ísá áge gayá;
Ṭhikáná kar liyá;
Unko bihisht ab dharí hai,
Ḳhushí bharpúr bhí hai;

3 Sab ánkhoṉ se Ísá
Áṉsú ponchh ḍálegá;
Apnoṉ ko chain se rakhegá;
Tasallí baḳhshegá.

DO SAU UNTÍSWAṈ GIT.

S. M. Silver street. Shirland.

Sachche Ísáíon kí nekbaḳhtí.

1 We log mubárak haiṉ,
Jo Baibal kí áwáz
Sun, sun use pahchánte haiṉ,
Aur kholte uske ráz.

2 Alláh ke chihre se
We roshní páte haiṉ;
Aur uske nám mubárak se
Ḳhushwaqt we rahte haiṉ.

3 Ísá kí rástí par
Bharosá unká hai;
Na maut, Shaitán, na koí ḍar
Unheṉ ghabrátá hai.

4 Bhaláí unmeṉ jo hai,
Ísá ne baḳhshí hai;
Naját kí ás jo unko hai,
Ísá kí maut se hai.

5 Chand roz ke píchhe we
Bihisht meṉ jáwenge;
Ísá kí mihrbání se
Jalál ko páwenge!

DO SAU TÍSWAṈ GIT.

C. M. Rochester. Devizes.

Ḳhudáwand se qául bándhná.

1 *Ao*—fazl ko ab ḍhúnḍh leweṉ;
Ek dil se sab áweṉ;
Age ko ánkheṉ na múndeṉ,
Ḳhudá se qaul bándheṉ.

2 *Ao*—áp ko use somp deweṉ,
Ḳharíde jiske haiṉ;

Jo áp múá, ki ham jíwen,
Bilkull ham uske hain.

3 I'sá ke Rúh kí madad se
Ham qaul ko yád karen;
Khudá gar ham ko fazl de,
Kalám ko na ṭálen.

5 Báp, beṭe, aur Rúh Pák ko ab
Dil se qabúl karen;
Tark karen gunáh sab ke sab;
Khudá ke sáth chalen.

DO SAU EKTI'SWAN GI'T.

L. M. Hebron. Ellenthorpe.
Girje kí bandagí.

1 Jab Girje men ham játe hain,
Huzúr Khudá ke p'hunchte hain,
Táríf aur shukr karne ko,
Aur bar'kat usse mángne ko.

2 Jab játe hain uske huzúr,
Adab se jáná hai zarúr;
Pas dar se abhí jhukenge;
Ibádat dil se karenge.

3 Wuh sáre kh'yál ko dekhtá hai,
Aur sárí chál ko búj̱htá hai;
Jo áp ko past banátá hai,
Khudá se fazl pátá hai.

DO SAU BATTI'SWAN GI'T.

7s. 6 lines. Turin Zadoc.
Dil kí khwáhish Isá par honá?

1 Mere dil! tú kis ká hai?
Kis par terí khwáhish hai?

Kahná kiská mántá hai?
Ásrá kiská rakhtá hai?
Mere dil, tú kiská hai?
Kis par terí ḳhwáhish hai?

2 Dekh, ki dunyá fání hai;
Nápáedár dost, daulat hai;
Inke píchhe lagná mat;—
Takyá in par karná mat;—
Mere dil, tu kiská hai?
Kis par terí ḳhwáhish hai?

3 Jag men̲ achchhá nahín̲ kuchh;
Sabhí náqis—sabhí tuchh;
Bigaṛtá dil dunyá se;
Dunyá bharí gunáh se;—
Mere dil, tú kiská hai?
Kis par terí ḳhwáhish hai?

4 Lekin ek chíz achchhí hai;
Wuh to dín Masíhí hai;
Kar tú uskí pairawí;
Hásil usse muḳhlasí;—
Mere dil, tú kiská kai?
Ḳhwáhish merí Ísá hai.

DO SAU TENTÍSWAN̲ GÍT.

7s. Edyfield. Naples.

Apná dil Ḳhudáwand ko sompná.

1 Mujhe le, Ḳhudáwandá!
Main̲ hún̲ teráhí banda;
Mihr kar tú bande par;
Mere dil ko apná kar.

2 Hámí merá tú hí ho;
Sharr se bachá rakh mujh ko;
Mere dil ko áp hí le;
Aslí hissa mujh ko de.

3 Tú pyárá sabhon se ;
Mujhe bedín na hone de ;
Apne p'yár men mujh ko rakh ;
Ab se le qiyámat tak.

DO SAU CHAUNTI'SWA'N GI'T.

C. L. M. Ps. 116. "How calm and beautiful."
A'smání khúshí zamín par.

1 Khudá ko p'yár jo karte ho,
A'o sáth khushwaqtí ke ;
Tum záhir apná sukh karo,
Gít uske gáne se ;
Ho jama takht ke girdá gird,
Masíh ke jitne ho shágird.

2 Jald uská munh ham dekhenge ;
Na gunáh phir karen ;
Uske huzúr men p'húnchenge ;
Jalál ásmání men.
Wahán daryá i fazl se
Nit píen pání khushí ke.

3 Díndár zamín par páte hain
A'smán ke phalon ko ;
I'mán—ummaid ugáte hain
Bihisht ke mewon ko ;
A'smán kí bar'katen jo hain,
Ham áge hí se lete hain.

4 Pas, khushí karo sab ke sab,
Na ánsú ko baháo ;
Khudá ká shukr karo ab ;
Gít uská zor se gáo ;
Ab safar karte dunyá men ;
Já basen jaldí samá men.

DO SAU PAINTISWAN GIT.

C. P. M. Clifford. Lanesboro'.

Isáí jang o fath.

1 Uṭh, mere dil, sab ḍar haṭá ;
   Buráí se laṛná hai ;
Shitábí se taiyár ho já ;
Rúhání hathyár lagá,
   Jo Rabb ne diyá hai.

2 Ásmán ke dar ko áge chal ;
   W'án p'hunchá hai peshwá ;
Dilerí se Shaitán ke dal
Ká sámhná kar ; ki jít ká phal
   Tab tujh ko milegá.

3 Jalál ká táj tú páwegá,
   Aur chamak dár poshák ;
Tú Báp ke sukh men jáwegá ;
Isá ká fazl gáwegá ;
   Ḳhush karegá Rúh Pák.

DO SAU CHHATISWAN GIT.

L. M. Islington. Nazareth.

Ruḳhsat ibádat ke píchhe.

1 Ab ruḳhsat de, Ḳhudáwandá !
Ham sab par barakat bahá ;
Kar sab qasúron ko muáf ;
Kar dilon ko kalám se sáf.

2 Ham hain albatta gunahgár ;
Par fazl terá beshumár !
Ab bandagí qabúl kar le,
Aur ruḳhsat kar salám'tí se.

DO SAU SAINTÍSWAṈ GIT.

C. M. Colchester. Westmoreland.

Masíh ke wafá se ḳhátirjamạ rakhná.

1 Merá Ḳhudá Ísá jo hai,
Nám uská jántá húṉ ;
Bharosá merá us par hai ;
Maiṉ usse bachtá húṉ.

2 Wuh mujhe nahíṉ chhoṛegá,
Na lagne degá láj ;
Ummaid ko nahíṉ toṛegá ;
Wafá se uská ráj.

3 Jo Báp ne usko diye haiṉ,
Dunyá meṉ garchi ḳhwár,
Salámat usse rahte haiṉ—
Bihisht ke ummaidwár.

4 Taḳht jaisá, uská wádá hai,—
Aṭal hamesha hí ;
Jis ján ko maiṉ ne sompá hai,
Wuh amn rahegí.

5 Wuh merí rúh qiyámat loṉ
Pás apne rakhegá ;
Tab apne Báp ke rúbarú
Mujhe qabúlegá.

DO SAU AṞHTÍSWAṈ GIT.

C. M. Stephens. Warwick.

Ḳhudá ká díndár ke liye sab kuchh honá.

1 Ḳhudáwandá ! tú merí ján ;
Sab kuchh tú merá hai !
Merí ulfat, aur merá mán ;
Sab kuchh tú merá hai.

2 Tujhe—tujhe pukártá húṉ ;
Sab kuchh tú merá hai !

Tujh bin na zinda ho sakún ;
Sab kuchh tú merá hai.

3 Dunyá men jab tak rah jáún,
Sab kuchh tú merá hai !
Ásmán par jab main já rahún,
Sab kuchh tú merá hai !

4 Tujh bin tasallí kuchh na hai ;
Sab kuchh tú merá hai !
Tujh bin bihisht bhí khálí hai
Sab kuchh tú merá hai !

DO SAU UNTÁLÍSWÁN GÍT.

L. M. Uxbridge. Sterling.

Jawán ká Masíh par ímán láná.

1 Jawánon men koí aisá hai,
Ísá ko apná kahtá hai,—
Dunyá kí or se phirtá hai,—
Masíh ko dil se mántá hai ?—

2 Ísá ká farzand banegá ;
Jalál ásmán par páwegá ;
Pákon men shámil howegá ;
Nekbakht hamesha rahegá.

DO SAU CHÁLÍSWÁN GÍT.

7s. Naples. Norwich.

Ísá ke fazl par bharosá rakhná.

1 Achchhá dil, Khudáwand ! de ;
Thaká—mánda mujh ko le ;
Merí tú duá ko sun ;
Mujhe bakhsh tú apná gun.

2 A'ge maiṉ na jántá thá,—
Fazl ko na mántá thá;
Balki merá yih gumán,
Hásil ạmal se ásmán.

3 Rahm tú ne kiyá hai;
Bújh ko mujhe diyá hai;
Ạmal ab na mántá húṉ;
Fazl ko maiṉ táktá húṉ.

4 I'sá! terá ásrá hai;
Tujhí se naját to hai;
Gunáh mere m'ạf karwá;
Táqat nekí kí dilwá.

DO SAU EKTA'LI'SWA'Ṉ GI'T.

L. M. Duke Street. Hingham.

Ibádat ke shurú ká gít.

1 Ai dunyá! dil se pare ho;
Ab fursat de ibádat ko;
I'sá ko milne cháhtá húṉ,
Aur uskí ráh ko táktá húṉ.

2 Ḳhudáwandá! dil sargarm kar;
Pák ḳhwáhish mere man meṉ dhar;
Ab ai Rúh Quds! ásmán se á;
Mujh meṉ muhabbat se samá.

3 Nám terá, I'sá, kyá ạzíz!
Ḳhuráken terí kyá lazíz!
Maze naját ke fazl ke
Na chakhe haiṉ Firishtoṉ ne.

4 Ḳhudáwand! terá shukr hai;
Jalál Iláhí terá hai;
Sab tujhe sijda karenge,
Aur apná ḳháwind jánenge.

DO SAU BAYÁLÍSWÁṈ GÍT.

L. M. Windham. Sunderland.

Jágná aur duạ́ mángná.

1 Ḳhatre ke máre ghaur kareṉ ;
Gunáh ke jáloṉ se ḍareṉ ;
Ásmán kí or dekhá kareṉ ;
Ják jág duạ́ mángá kareṉ.

2 Ḳhudáwandá ! ham tere haiṉ ;
Ṭerehí zor ke ásrit haiṉ ;
Duạ́ o jágne ko sikhá ;
Ḳhauf apná dil meṉ tú lagá.

3 Ímán, ummaid, pyár baṛhá ;
Dushman o ḍar ko tú ghaṭá ;
Hameṉ bhaṭakne ko na de ;
Nazdík tú apne ham ko le.

DO SAU TENTÁLÍSWÁṈ GÍT.

C. M. Colchester. Rochester.

Chor kí naját.

1 Jab Ísá krús par ṭangá thá,—
Kalaptá thá dukh meṉ,
Ek chor bhí ṭangá mángtá thá,
Ísá se duạ́eṉ.

2 Gunáh se tauba kí us ne ;
Sharminda bhí húá ;
Dil apná Ísá ko deke,
Yúṉ ạrz wuh kartá thá.

3 ‘ Ḳhudáwandá, jab tú p’hunche
‘ Bádsháhat apní meṉ,
‘ Is ạ́jiz ko yád kíjiye,
‘ Ki na rahúṉ dukh meṉ.’

4 Sun ke Ísá filfaur bolá,
‘ Firdaus meṉ mere sáth

'Áj hí barhaqq tú howegá,—
'Rahegá mere sáth.'

5 Shukr—shukr—hazár shukr,
Aisí muhabbat ká ;—
Yún ham par bhí tú mihr kar ;
Naját ham ko dilá.

DO SAU CHAUÁLÍSWÁN GÍT.

7s. Wilmot. Prentiss.
Fazl kí sifat.

1 Fazl !—kaisí bát yih hai !
Khush wuh kán ko lagtí hai ;
Shabd uská phailegá ;
Har ek ádmí sunegá.

2 Gunahgár insánhí ko
Dozakh se bacháne ko,
Fazl se tadbír húí ;—
Fazl se nibáhná bhí.

3 Síkhá ham ne fazl se,
Chalná raste nekí ke ;
Áge játe játe hí,
Fazl pátá hún sahí.

4 Takyá is par jis ká hai,
Qáim uská ásrá hai ;
Fazl se wuh bachegá ;
Yún ásmán men p'hunchegá.

DO SAU PAINTÁLÍSWÁN GÍT.

L. C. M. Probation. Abdy's.
Muassir buláhat.

1 Nápákí men main phansá thá ;
Janam se leke aisá thá,
Aur badí se bharpúr ;

Mujhe gunáh dabátá thá ;
Ísá baghair niráshí thá ;
Azáb se chaknáchúr.

2 Naját kí bát ko sun gayá,
Par usko nahín mán liyá,
Na khátir kií hai ;
Jab tak áwáz, qudrat ke sáth,
'Main hún naját—tú mere háth
'Se bach,' á p'hunchí hai.

3 Dil merá tabhí phir gayá ;
Us qudrat ká iqrár kiyá,
Aur huá tábidár ;
Tab khushí se Injíl suní ;
Dilgírí bhí to chhút gaí ;
Hai fazl beshumár !

4 Banda terá náláiq hún ;
Main muft men terá p'yárá hún ;
Ímán tú detá hai ;
Ab púrá kar tú apná kám ;
Naját de, wáste apne nám ;
Terá hí ásrá hai.

DO SAU CHHIYALÍSWAN GIT.

C. M. Barby. Bedford.

Kalám sunne ke sáth barakat mángná.

1 Khudayá ! merí minnat sun ;
Tú merí madad kar ;
Ki main, sun sun ke páún gun,—
Kalám ko leún dhar.

2 Kán sunne ke Khudáyá de,
Rúh pák kí bar'kat bakhsh ;
Tú dil kí narmí mujh ko de,
Ki bát ho dil men naqsh.

DO SAU SAINTÁLÍSWAṈ GÍT.

7s. Edyfield. Pleyel's Hymn.

Pitá, Putr, aur Rúh Pák ko apne taiṉ sompná.

1 Prabhú Ísá dayáwant,—
Jagat-trátá—kirpáwant!
Pápí ko tú tártá hai,
Tujhe jo pukártá hai.

2 Maiṉ bhí ásrit hotá húṉ;
Tan man tujhe detá húṉ;
Yih na bantá mujhí se,
Balki tere fazl se.

3 Pitá! mujhe tú qabúl;
Bakhsh de merí sárí bhúl;
Yúṉ farmá 'Maiṉ terá húṉ;'
Bas—maiṉ aur na cháhtá húṉ.

4 Putr! tú sahárá kar;
Prem ko mere dil meṉ bhar;
Tárak túhí hai sachchá;
Merí kiyá kar rachchhá.

5 Merá rahbar ho, Rúh pák,
Ráh par mujhe kar chálák;
Prít—pratít mujh meṉ baṟhá;
Swarg meṉ ákhir ko p'hunchá.

DO SAU AṚHTÁLÍSWAṈ GÍT.

C. M. Evening Psalm. Tabor.

Safar ká gít.

1 Ghát bát meṉ tú hai mere sáth;
Khudáwand mihrbán!
Ai dukhí jan ke p'yáre Náth,
Mujhe sambhál har án.

2 Main bhor se shám tak táktá hún,
Khudáwand tere taín;
Bharosá terá rakhtá hún;
Sambhál tú mere taín.

3 Le chal tú mujhe mihr se;
Gharbár se phir milá;
Sab jagah men tú bar'kat de,
Aur shukr bhí karwá.

4 Unhen jo mere p'yáre hain,
Salámat tú hí rakh;
Ham tere ásrit bane hain;
Tú hámí hai beshakk.

DO SAU UNCHÁSWÁN GIT.

C. M. Twenty fourth. Litchfield.

Ísá ko pyár karná.

1 Main Ísá ko p'yár kartá hún;
Wuh merá tárak hai;
Khudá ko usmen dekhtá hún;
Khudá mujassam hai.

2 Main Ísá ko p'yár kartá hún;
Wuh pák aur py'árá hai;
Dil apná use detá hún;
Ján usne dií hai.

3 Main Ísá ko p'yár kartá hún;
Wuh mujhe bakhshe hai;
Páksáfí usse pátá hún;
Wuh merá shafí hai.

4 Main Ísá ko p'yár kartá hún;
Makhlasí usse hai;
Main uske qaul ká m'at'qid hún;
Qaul uská ámín hai.

5 Ai Ísá, p'yár main kartá hún ;
Is p'yár ko tú barhá ;
Roz roz main fazl pá jáún ;
Dil howe khúb safá.

DO SAU PACHASWAN GIT.

L. M. Mendon. Park Street.

Dushmanon par, Masíh se, ghálib honá.

1 Khudáwand men khushí karo ;
Ímándáro ! tum mat daro ;
Ummaid jo us par rakhtá hai,
Sharminda wuh na hotá hai.

2 Garchi dushman bahutere hain,
Khauf—khatre tumhen gherte hain,
Par Ísá pás ján chhipí hai—
Sab áfaton se dhampí hai.

3 Kamzor hoke zoráwar ho,
Ki zor Masíh se páte ho ;
Tum hargiz nahín hároge,
Balki dushman ko jítoge.

4 Khudáwand garchi gháib hai,
Par házir názir rahtá hai ;
Ímán se nazar átá hai ;
Shaitán ko bhí darátá hai.

5 Jaisá ki áp ne jíttá hai,
Yun ham ko bhí jitátá hai ;
So p'yár jo usko kartá hai,
Wuh fath us se pátá hai.

Hindustání Nazm ke Gít.

DO SAU EKAWANWAṈ GIT.

(Portuguese Hymn.)

Ḳhudá kí sifateṉ.

1 Ḳhudáwand hai ḳháliq i ins o ján ;
Nigahbán o hákim hai wuh begumán.

2 Walekin hai ádil adálat numá ;
Sharíroṉ ko degá muqarrar sazá.

3 Ḳhudá rúh, aur qádir bhí hai uská nám ;
Par záhir nahíṉ, aur na yak já mudám.

4 Kare hukm jo ahkám ul hákimíṉ,
Ba tajwíz i insán badaltá nahíṉ.

5 Ḳhudá jántá hai hamáre ḳhiyál :
Ki us se nahíṉ hai chhipá koí hál.

6 Banáyá hai jisne dil i ádmí,
Nahíṉ dil kí bát koí us se chhipí.

DO SAU BAWANWAṈ GIT.

Masíh—bachánewálá.

1 Masíhá, Ḳhudá ká piyárá húá hai ;
Wasíla sabhoṉ ká, hamárá húá hai.

2 Bacháne ko dozaḳh se, yáro hamáre !
Gunáhoṉ ke badle kafára húá hai.

3 Ḳhudá ká na thá koí farmáṉ rawá ;
Yihí uske ghar meṉ dulárá húá hai.

4 Jo murdon ko dekhá jiláte húe,
To zindon ke dil men sahárá húá hai.

5 Gumráh jo tú láyá hai us par ímán,
Terá rahnumá wuh sitárá húá hai.

DO SAU TIRPANWAN GI'T.
(Portuguese Hymn.)
Naját ká sirf Masíh se honá.

1 Masíh ke siwá gar koí mukt cháhe,
To har dar se wuh lájaram dhakke kháwe.

2 Bashárat hai un ko jo hai uske dín men,
'Kabhí yih sukhan merá khálí na jáwe.'

3 Dil o ján se howo rujú taraf uskí,
To tum ko libás i khuld tan suháwe.

4 Yih hai qaul donon kitábon ká, yáro!
Ki I'sá biná, koí jannat na páwe.

DO SAU CHAUWANWAN GI'T.
Masíh ká fazl.

1 Yá Masíh! mujh ko ásrá terá;
Juz tere, hai nahín koí merá.

2 Main gunahgár sab se álá hún;
Par tere fazl ne mujhe gherá.

3 Tú ne to us pai kí nazar rahmat,
Jis ne zakhmon ko dekh phir chherá.

4 Bahr i dunyá se pár kar mujh ko;
Hai tere háth men merá berá.

5 Mujh gunahgár kí hai mírás tú,
Na koí shahr, aur na koí kherá.

DO SAU PACHPANWÁN GIT.

Siwá Masíh ke, naját ká na honá.

1 Ilhám i gháib se jo mujhe yih nidá húí,
Sunte hí ján merí us par fidá húí.

2 Rakh árzú usí se jo terá shafí hai;
Jiske tufail maut bhí tujh se judá húí.

3 Dunyá men tú na rakhiyo kisí se ummaid kuchh;
Ulfat haqíqí sáre jahán se vidá húí.

4 Dozakh se makhlasí tujhe jisne diláí hai,
Bas dostí jo kahiye, to us se adá húí.

5 Ab is jahán men aise kam honge gunahgár,
Dil men jinhon ke ulfat i Ísá kí já húí.

DO SAU CHHAPANWÁN GIT.

Naját ke liye Másíh ká fazl bas hai.

1 Ai Masíh, merí tú himáyat hai;
Fazl terá mujhe kifáyat hai.

2 Goki dushman bahut hain dunyá men,
Unkí hargiz na kuchh shikáyat hai.

3 Qahr i makhlúq ká nahín afsos;
Terí rahmat jo be niháyat hai.

4 Shukr is ká adá nahín hotá;
Mujh pai har dam terí riáyat hai.

5 Main hargiz nahín hún is láiq,
Lek yih sab terí ináyat hai.

6 Kyún na wuh pák ho gunáhon se,
Jo ki ámokhta sharáyit hai?

7 Shara ke kám se nahín hai naját,
Jin ke dil men terí riwáyat hai.

8 Ai Khudáwand, hai yaqín mujh ko,
Sáth mere terí hidáyat hai.

9 Rah, ímándár! shukrguzár mudám;
Terí har nau kí shafáat hai.

DO SAU SATÁWANWÁN GI'T.

Ibn i Ḳhudá ká fazl.

1 Kaun hai merá shafí, tere siwá,
Ai Masíh, Ibn i Ḳhudá—mere Ḳhudá?

2 Ásíon ká hai túhí ámurzagár;
Rahm kar mujh par sadá, mere Ḳhudá!

3 Ḳhár dushman dúr karne ko mere,
Fazl terá bas hai, ai mere Ḳhudá.

4 Fazl apne se judá mat kar mujhe,
Kyúnki main ásí hún, ai mere Ḳhudá.

5 Rúh ne á yak ba yak dil men kahá,
Hai gunahgár pusht pai terí, Ḳhudá!

DO SAU ATHÁWANWÁN GI'T.

(Warren.)

Naját kí ḳhush ḳhabar.

1 Mere kán men bhátí hai yih áwáz,
Bajáwe koí mukt ká agar sáz.

2 Wuh har zaḳhm ke wáste hai iláj;
Sab hí tarah ke ḳhauf ko pare bháj.

3 Gunáh aur afsos men ham hain dabe,
Aur tárík dar narak men hain khube.

4 Magar Haqq ke fazl se lákalám
Húe hain sazáwár dár-us-salám.

5 Garajkar agar jald abr i naját
Ghire gird dunyá ke, kaisí ho bát!

6 Ki jab ásmání asákir—bhalá—
Sab hí jama hokar uṭháwen sadá.

DO SAU UNSAṬHWAṈ GIT.

(Portuguese Hymn.)

Masíh se naját mángná.

1 Ai Ḳhudáwand Ísá. jahán ká qurbán !
Ham gunahgár kaise nápák—pareshán !

2 Be wasíle hamárá wasílá ho,
Aur maghfirat gunáh kí de haman ko.

3 Gunahgáron ke ḳhátir tú kaisá mihrbán !
Ḳhud ján apní dií qurbán i jahán.

4 Kafára to gunáh ká isse hogayá ;
Gunahgáron ko tab se bharosá ho áyá.

5 Ai Tálá ke Farzand—Masíhá buland !
Tú aurat kí nasl aur Ḳhudá pasand.

6 Maut terí hayát gunahgáron kí hai ;
Hamárí maut tusse bhí zindagí hai.

7 Ḳhudáwandá álí, qurbán i jahán !
Ham tere hí lahú par láwen ímán.

8 Sab tarah se haman ko ab kar taiyár ;
Hamesha tú rakh bhí ham sab se piyár.

DO SAU SAṬHWAṈ GIT.

(Althorpe.)

Táib ká rahm mángná.

1 Ḳhudáyá, main banda gunahgár húṉ ;
Gunáhon se apne sharmsár húṉ.

2 Tere hí qadamon par hai sir dhará ;
Tú hí karam apne se mujh ko bachá.

3 Main láiq nahín hún kisí chíz ke,
Sirf fazl setí mujhe tár de.

4 Tú merí khatáon par mat kar nigáh,
Balki ain rahmat se unhen mitá.

DO SAU EKSATHWAN GIT.

Khudá se rahm mángná.

1 Ásí main banda hún terá; ai Báp mujh par rahm kar;
Náláiq aur sab se burá; ai Báp, mujh par rahm kar.

2 Kartá rahá main sarkashí hukmon se tere, ai Khudá!
Láiq nahín hún afú ke; ai Báp, mujh par rahm kar.

3 Hain ibtidá mere gunáh, jab se mujassam main húá;
Nekí nahín mujh men zará; ai Báp, mujh par rahm kar.

Terá háth ámezish o rahmat se to mámúr hai;
Tere siwá jáún kahán? ai Báp, mujh par rahm kar.

DO SAU BASATHWAN GIT.

Gunáh ká iqrár karná, aur muáf honá.

1 Hai mubárak, gunáh jis ká bakhshá gayá,
Aur khatá uskí dhámpí gaí az Khudá.

2 Mubárak hai wuh, jo ki badkár, nizd i Khudá,
Na thahrá, na ho jis ke dil men daghá.

3 Jab main duá se rahá chupchupá,
Din bhar karáhte húín ustukhán galke má.

4 Kyúnki mujh par to thá terá dast i girán.
Badlí taráwat to garmí kí khushkí se—hán.

5 Main tujh pás kartá hún iqrár apne gunáh,
Aur apní chhipáí nahín main ne badkárí—áh!

6 Karúngá Yahowáh ke áge bayán i gunáh;
So bakhshá gunáh merá tú ne, Iláh!

7 Jo ki hai pák, waqt i ijábat, sadá
Tusse to hai mángtá wuh duá.

8 Yaqíná ki sailáb bare áb ká,
Girde to uske na phirne sake, ai Khudá.

9 Hai bachátá dukhon se tú, merí Panáh!
Ghere tú mujh ko khalásí ke gíton, Iláh!

DO SAU TIRSATHWAN GIT.
(Greenville.)
Khudá kí sitáish karwáná.

1 Ai sabhí qaumo, Yahowáh kí sitáish tum karo;
Ai sabhí logo, tum uská shukr dil pai bhí dharo;

2 Kyúnki hai rahmat to uskí haman par beniháyat,
Aur hai abad ul ábád uskí sachchái o sadáqat.

DO SAU CHAUSATHWAN GIT.
Khudá ká shukr.

1 Shukr terá hai, Khudáyá, har zamán;
Hai muháfiz tú hamárá begumán.

2 Ásmán terá hai, aur terí zamín;
Terí qudrat se baná makín o makán.

3 Hukm sab nátiq hain tere, ai Khudá,
Tú hí sháhansháh hai har do jahán.

4 Apne bandon ká tú hí mahfúz hai,
Juz tere aur hai kahán unko amán ?

5 Jab se hai sáya ádmíon par terá,
Tír dushman ke lagá hai begumán.

DO SAU PAINSATHWÁN GIT.
Ísá Masíh kí hamd.

1 Karo sab hamd behadd us Khudá kí,
Ki jis ne sab ke iwaz ján fidá kí.

2 Kare hai begháyat ulfat usí ne ;
Na thí parwá use sháh o gadá kí.

3 Kahín hargiz na thí bachne kí ummed ;—
Jo apná khún bahá, us ne sadá kí—

4 ' Idhar áo, thake aur zer báro !
' Sazá sárí tumhárí ham adá kí.

5 ' Jism jo hain tumháre dard álúd ;
' Yih hai tadbír us dukh dawá kí.

6 ' Mere zakhmon ko dil se yád rakho ;
' To main bakhshún khatáen ibtidá kí.'

7 Jo áyá uská bulwáyá gunahgár,
To sab niamat use usne atá kí.

DO SAU CHHIYÁSATHWÁN GIT.
Masíh ká shukr karwáná.

1 Tum karo din rát shukr, ai bháiyo,
Ho jo Ibn i Ádam ke tum, ham ráhiyo !

2 Jis ne apní ján kafáre men dí,
Aur bakhsháyá tumhen, gumráhiyo !

3 Dushmanon se dostí yún kí mánind,
Phir kahá, ' tum mángiyo jo cháhiyo.'

4 Ab talak us se karo apní naját ;
Phir naí ghazlen banákar gáiyo.

DO SAU SATSAṬHWÁṈ GÍT.
Masíh kí naját par shukr karná.

1 Sabhí barakaten hain Ḳhudáwand ko,
Mujassam kiyá jis ne Farzand ko.

2 Diyá apní ján ko us ne áp,
Ki Haqq se karáwe hamárí miláp.

3 Kiye púre ahkám sab Báp ke,
Jo ham sab na unko adá kar sake.

4 Sazá ko hamárí súle par uṭháyá ;
Yún ham ko ązáb i saqar se bacháyá.

DO SAU AṬHSAṬHWÁṈ GÍT.
Masíh ká pyár gáná.

1 Masíh ke nám kí táríf gáo ;
Sur uske gít men apná miláo.

2 Jo hai uskí rahmat ká ummedwár,
Ḳhushí se wuh gáwe Masíh ko piyár.

3 Masíh hí se howegí tum ko naját ;
Gunahgáro ! lo ákar abadí hayát.

4 Masíh kí taraf áwen sab gunahgár ;
Gáte húe shauq se uská piyár.

5 Tumhárá bojh sab us ne sahá hai,
Jise Alláh ne Beṭá kahá hai.

6 Apne gunáh se hokar bezár,
Áo gáte húe tum uská piyár.

7 Jo apne bad gunáhon men phanse ho —
Aisi gahrí ḳhandaq men dhase ho,

8 Taraf Ísá kí hoke jaldí taiyár,
Áo gáte húe tum uská piyár.

DO SAU UNHATTARWAṈ GIT.

(Perine.)

Masíh ko qabúlne kí nasíhat.

1 Masíh hí se ab howe sab ko naját;
Gunahgáro ! lo ákar ab'dí hayát.

2 Karo dil meṉ apne tum usko qabúl,
Na howe kí ho uská ghussa nazúl.

3 Agar qadam apná wuh lewe haṭá,
Nahíṉ koí saktá phir usko lauṭá.

4 Qabúl usko dil meṉ tum apne karo,
Na howe ki tum uske ḍar se phiro.

DO SAU SATTARWAṈ GIT.

Masíh par ímán láne kí nasíhat.

1 Shán maulá kí, jidhar dekho, udhar;
Ai gunahgáro, paṟe bhaṭke kidhar?

2 Áo sachche dil se tauba karke tum;
Juz Masíh bakhshish nahíṉ, jáo jidhar.

3 Hai Khudá ká wuhí eklautá azíz;
Us ke qadmoṉ par giro; áo idhar.

4 Wuh hai málik; zát us kí hai rahím;
Bhúle chúke kyúṉ phire ho dar ba dar?

DO SAU EKHATTARWAṈ GIT.

Masíh par ímán láná.

1 Jab se Ísá apná piyárá ho gayá,
Mujhe Shaitán se kinára ho gayá.

2 Jab se dekhá aur parhá Injíl ko,
Rahnumá dil ká sitára ho gayá.

3 Khúb yún samjhá hai mujh miskín ne,
Jo gunáhon ká kafára ho gayá.

4 Main phirtá thá bhataktá darmiyán ;
Us ke áne se guzárá ho gayá.

5 Jo ki láte hain nahín us par ímán,
Un ke haqq men sach khisára ho gayá.

6 Juz Masíh Isá nahín dígar koí ;
Hai mubárak jo Nasára ho gayá.

DO SAU BAHATTARWAN GIT.

Khudá par iatibár rakhná.

1 Nahín parwá ; merá charwáhá hai Yahowáh
Wuhí detá hai mujhe suthrí tar charágáh.

2 Chain kí chashmon kí taraf mujh ko hai jhukátá;
Ján ko mujh men wuhí hai pher látá.

3 Wuh phir baráe nám khud mujh ko hai le áyá
Raston men sacháí ke ; mujhe hai sach phiráyá.

4 Nahín kuchh khauf mujh ko chalún gar khatre kí
Jo taráí men hai—maut ke sáe kí tháh : [ráh,

5 Kyúnki mujh ko nipat tujh se hai tasallí begumán ;
Láthí o sontá terá merá sáthí—hamínán.

6 Beshubha rahmat Iláhí umr bhar merí muín
Rahegí, aur main Yahowáh ká hamesha hún adhín.

DO SAU TIHATTARWAN GIT.

(Duke St. Shoel.)

Khudá aur uske kalám par khush honá.

1 Máya merí tú, ai Khudá ;
Raste par tere jab chalá,

Máne hai dil terá kalám ;
Der ká is men̲ kuchh nahín̲ kám.

2 Sachchá rastá pasand kiyá ;
Wáh ! pasand bhí apní hai kyá !
Hain̲ jo zamín par ganj ziyád,
Kar nahín̲ sakte mujh ko shád.

3 Hukm aur rahmat jo hai terí
Ánkh ke áge main̲ ne dhari ;
Har roz kí qúwat un men̲ se
Páí hai, aur hain̲ chain mile.

4 Ráh se terí jab ki phirún̲,
Kaj-rawí apní main̲ ján lún̲ ;
Phir chalún̲ tere hukmon̲ par,
Khwáhish i bakhshish haigí bhar.

5 Main̲ ab, aur sadá bhí terá ;
Yá Rabb ! mujh bande ko bachá ;
Tere kalám ke wáde se
Rahtí to hai ummaid mujhe.

DO SAU CHAUHATTARWÁN̲ GIT.

(Bradfield.)

Nayá janam.

1 Na záhirí rasúmát álam kí sab,
Na ríten̲ jo bakhshí hain̲ ghaffár Rabb,
Na insán kí marzí, na khún o nasab
Pahuncháwe kisí rúh ko dargáh *i* Rabb.

2 Magar sirf marzí *i* Khudá be khalal
Banáwe hai ham sab ko wáris *i* fazl ;
Agar naye sir se paidá howen̲,
To Farzand uske kí súrat banen̲.

3 Quds Rúh bataureki bád i samá
Jhule sir pai farzand *i* hirs o hawá,
Sab hí naye dastúr o taba halím—
Banátí hai insán kí rúh salím.

4 Hamárí zinda rúhen dast i gham se—
Bedár hotí hain khwáb i adam se;
'Smání chízon par lagáte hain chashm,
Aur táríf men saraf karte hain dam.

DO SAU PACHHATTARWAN GIT.

(Althorpe.)

Bihisht ká wáris.

1 Wuh hai kaun banda, jo jáwe uthává
Tere pás, jannat men, mere Khudáyá ?

2 Wuh banda jo qáim hai ab dín par—
Chale ijz se Haqq kí áín par—

3 Ki jiske háth hain safá aur dil
Wuhí bát bole jo ho bích dil,

4 Na koí burí bát láwe zubán par,
Burá jáne tuhmat ko hamsáe par,—

5 Jo karen us se dur—rakhen us se bair,
Kare piyár, aur mánge unkí khair,—

6 Kare har kisí se bhaláí mudám—
Ye to hain rást; púchho—to nekon ká kám.

DO SAU CHHAHATTARWAN GIT.

(Montagne.)

Maut ke liye taiyárí karná.

1 Ek din ham ko zarúr marná hogá,
Is sará fání se chalná hogá.

2 Par Khudá jáne ki wuh kab áwe,
Taubhí sab kisí ko ramná hogá.

3 Áj kar jo tujhe cháhiye karná,
Nahín to kal ko háth malná hogá.

4 Larkapan, pírí, aur jawání men,
Maut ke pal setí guzarná hogá.

5 Phir agar gor meṉ tú tauba kare,
Us waqt sirf tujhe kuṛhná hogá.

6 Áj kar jo tujhe cháhiye karná,
Nahíṉ to kal ko háth malná hogá.

FIHRIST I ẠM

GÍTOṈ GÍ.

		Gít.
1	Ḳhudá kí sifaten,	1— 21
2	Taslís,	22— 26
3	Masíh,	27— 84
4	Rúh Quds,	85— 91
5	Baibal,	92— 97
6	Iạtiráf o munáját,	98—137
7	Tạríf,	138—150
8	Nasíhat,	151—161
9	Ímán,	162—164
10	Báptismá,	165—170
11	Ashá i Rabbání,	171—172
12	Injíl ká phailná,	173—189
13	Sabt,	190—196
14	Subh,	197—198
15	Shám,	199—202
16	Nayá baras,	203—206
17	Maut o hashar,	207—214
18	Ạdálat,	215—220
19	Ásmán,	221—225
20	Jahannam,	226
21	Mutfarriqát,	227—250
22	Hindustání nazm ke Gít,	251—276

FIHRIST I ḲHÁSS
ZABÚR AUR GÍTOṈ KÍ.

(*Is fihrist ke hindase safahoṉ se taạlluq rakhte haiṉ.*)

Ạdálat díndároṉ aur be-dínoṉ kí, 387, 388.
ká din, 79, 156, 242, 386—390.
karná Ḳhudá ká, 98, 219.
karná Masíh ká, 157, 389.
makkar kí, 80.
Adham kí ạrz, 327.
Ádmí ká biaslihí gunahgár honá, 21.
ká náchíz honá, 51, 53, 233.
kí burí hálat, 82.
kí faná, 140.
Áfat: dekho *Dukh.*
Afsos; dekho *Áh.*
Áh karná abiswás o bhúl par, 324.
apní bad-ḳhoí par, 312.
páp kí dashá par, 325.
saḳht-dilí par, 333.
satáe jáne par, 63.
Ạjiz ká fazl mángná, 317.
kí duạ́, 331.
Ạjizí karná, 207.
Ạrz; dekho *Duạ́, Munáját.*
Ás } dekho *Bharosá.*
Ásrá } dekho *Bharosá.*
Ashá i Rabbání, 360.
Ásmán, 390, 391.
ká wáris, 22, 39, 422.
kí ummaid, 393.
par dukhoṉ se fárághat, 391.
Ásmání Kanaạ́n, 392.
ḳhushí zamín par, 399.
Bacháo ạj b, 210.
aur sukh mángná, 144, 202.
díndároṉ ká áfatoṉ se, 146, 208, 209, 212,
dushmanoṉ se, 12, 44, 84, 90, 208, 228.
ká Ḳhudá se honá, 151.
ká shukr, 101, 208.
túfán aur jaház ke ṭúṭne se, 175.
Dekho *Naját.*
Bad-ḳhoí apní par afsos karná, 312—314.

Bad-khoí ká iqrár karná, 319. Dekho *Kharábí.*
Badnámí se bachná, 47.
Bádsháhat Mas h kí, 362, 365—368, 370.
Bandagí girje kí, 127—130, 397.
ke p'chhe—rukhsat, 400.
ke shurú ká gít, 403.
men khush honá, 42.
Bandobast aur paídáish, 52.
Báptismá ká hukm, 356, 357.
tifl ká, 357—359.
Baras ká ákhir, 378.
nae tak jítá rahná, 380.
Bedín, } dekho *Gunah-gár.*
Beímán, }
Bedíní, 59.
Beímání par háe márná, 324.
se halák honá, 152.
Bekas ká Ísá se madad mángná, 314.
Bephal per sá honá, 379.
Bharosá Khudá ká rakhná, 10, 132, 420.
Masíh par rakhná, 326.
Bihisht, dekho *Ásmán.*
Bímár ká changá honá, 46, 185.
ká duá mángná, 65.
ká imtihán par ghálib honá, 14.
kí faryád, 13
kí munáját, 62.
Buláhat muassir, 10?.
Buláhat Buton ká bátil honá, 184, 220.
Daulat ká maut men befáida honá, 77.
Díndár aur sharír ká anjám, 3,4,25,61,78,394.
búrhe ká Khudá par bharosá rakhná, 108.
búrhe ká Khudá se khush honá, 108, 109.
búrhe kí ummaid, 107.
gharwále ká chalan, 163.
ká bachánewále Khudá par khush honá, 109,
ká dost—Khudá, 19.
ká háfiz—Khudá, 61.
ká hámí—Khudá, 74.
ká hissa, 25, 26.
ká khushhál honá, 41.
kí madad, aur satánewálon kí sazá, 14, 212.
kí malámat qabúlná. 229.
kí nekbakhtí, 138, 190, 213.
kí panáh—Khudá, 20, 27, 73, 145, 146.
kí tamb h, 139, 150.
kí ummaid, 147.
Dekho *Kalísyá.*
Dostí ká áshiq honá, 203.
Dozakh, dekho *Jahannam.*
Duá ájiz kí, 331.
bachne kí zálimon se 89, 96, 228.
dukh dúr karwáne kí, 329.
dushmanon se bachne kí, 44, 83, 115, 123.

Duá mángná aur jágná, 404.
mángná bímárí men, 65.
mángná dukh men, 70, 122, 133, 135, 136, 164.
mángná, dushmanon se taklíf páke, 85, 86.
mángná khatre men, 87.
phisalnewálon kí, 91, 322.
táib kí, 81, 320.
Dekho *Munáját*.
Dukh dúr karwáne kí prárthná, 329.
men Khudá kí ár tákná, 43, 88, 91.
men duá mángná, 70, 122, 133, 135, 136, 164.
men sirf Khudá hí par bharosá rakhná, 10, 43, 328, 329.
men ummaid rakhná, 32, 69.
sahná dil men, aur Khudá se khalásí páná, 9.
sahne se tábidár honá, 195.
se chhutná, 22, 65, 175.
se Khudá ká panáh banná, 145, 146.
se díndáron ká bacháo, 146.
Dukhí kí arz, 317.
Dushman díndáron ke se badlá lená, 83.
par, Masíh se ghálib honá, 409.
se bacháo, 12, 84, 187.
se bachne kí duá, 44, 83.
Dushman se piyár karná, 57.
se taklíf páke duá mángná, 85, 86.
Faná insán kí, 140—144.
Farotaní, 215, 216.
Faryád karná satánewálon par, 126.
Fazl ká shukr, 35, 36.
Khudá ká, 226.
kí sifat, 405.
mángná, ájiz ká, 317.
pánágunáh ke iqrár se, 50.
páná Khudá se, 157.
Garariyá kalísyá ká—Khudá, 36, 37.
Ghabráhat men ummaid karní, 47.
Ghair qaumon ká Khudá ke tábi honá, 97.
Gharáná díndár, 217.
kí barakaten, 212.
Gharwále nek ká chalan, 163.
Girje kí bandagí, 127—130, 397.
kí sifat, 134.
—ká bághícha, 148.
par khushí karná, 43, 205, 206.
Dekho *Kalísyá*.
Gítibádat ke shurú ká, 403.
Masíh ká, 339, 345.
safar ká, 407.
shám ká, 11.
subh ká, 10, 12.
Gunáh kí dashá par háe márná, 325.

Gunáh kí muáfí 48, 49, 214, 415.
men paṛná, 224.
se dukh sahná, 175.
se ḳhalásí mángná, 316, 322.
Gunahgár ká burá hál, 311.
ká anjám, 25.
kí guzrán o maut, 381.
ko Ísá kí taraf buláná, 346—354.
se alag rahná, 3, 4, 42.
Hashar kí ummaid, 24, 385.
Hilm Ḳhudá ká, 182, 183, 226.
Ímán ke liye minnat karná 354.
—Ḳhudá kí baḳhshish, 355.
láná Masíh par, 419.
se mukt honá, 355.
Ímándár, dekho *Dindár*.
Injíl ká phailná, 30, 226, 361—371.
ke liye shukr karná, 158.
Dekho *Kalám Iláhí*.
Insáf, dekho *Adálat*.
Iqrár se gunáh kí muáfí, 48, 50, 415.
Ísá, dekho *Masíh*.
Ísawí mazhab ká phailná, 102.
Dekho *Injíl*, *Kalám Iláhí*, *Masíh*.
Isráíl ká bacháo, aur Ḳhudá kí bardásht, 121.
ká ban men musáfirí karná, 184.
Isráíl ká Misr kí musíbaton se bachná, 119.
ká phisalná, 120.
kí tambíh o muáfí, 121, 173.
Jágná aur duá mángná, 404.
Jahannam, 394.
ke ḳhauf se ḳhalásí. 46.
Jaház ke ṭúṭne se, bacháo, 175.
Jang Ísá o fath, 400.
Jatáná kalísyá ko, 124.
sardáron ko, 125.
Jawán ká Masíh par ímán láná, 402.
Jíbh ko sambhálná, 63.
Kalám Iláhí ká jári honá, 30.
ke sunne ke sáth barakat mángná, 406.
ke wasíle se bachná, 197.
kí ḳhúbí, 29, 31, 190, 196, 199—201, 308—311.
kí samajh aur tasallí mángná, 195, 310.
kí sifaten, 308—310.
ko pasand karná, 191.
par dhyán karná, 200.
par mushtáq honá, 192, 199.
se aqlmand honá, 197.
se ḳhush honá, 201, 421.
se tasallí páná, 193.
se ulfat rahkná, 193.
Kalísiyá ká dukh men honá, 123, 124.

Kalísyá kágarariyá—Khudá, 36, 37.
ká hámí—Khudá, 74.
ká phir banáná, 165.
kí new Masíh, 188.
kí salámatí aur jalál, 76, 149.
ko Khudá ká jatáná, 124.
men sab záton ká áná, 370.
Dekho *Saihún*.
Kámyábí ká Khudá se honá, 211.
Kamzoron ká zor o hissa—Khudá, 113.
Kangálon par rahm karná, 68.
Kárkhána Khudá ká, 29.
Khabargírí Khudá kí, 54.
Khalásí se khush honá, 34.
Kháliq kí sitáish, 342.
Dekho *Khudá*.
Kharáb, dekho *Gunahgár*, *Sharír*.
Kharábí dil kí, 315.
dunyá kí, 323.
Dekho *Bad-khoí*, *Khwárí*.
Khatre men duá mángná, 87.
Khudá—ásrit ká hámí, 86.
—bádsháhon ká Bádsháh, 104.
—bedín ká dushman, aur díndár ká dost, 19.
—díndár ká háfiz, 61.
Khudá—díndáron ká hissa, 25.
—díndáron kí panáh, 20, 27, 73, 145, 146, 254.
—dukhíon ká chain denewálá, 234.
ká adl, 17—19, 27, 116, 219, 237.
ká badlá lená, Saihún ke dushmanon se, 116.
ká bharosá karná, 10, 92, 132, 237, 328, 329, 420.
ká dil ke dukh se bacháná, 9.
ká ghazab o rahm, 18, 103.
ká gunáh par dekhná, 327.
ká házir názir honá, 227, 251, 252.
ká hilm, 226, 249.
ká hilm o wafá, 259.
ká insáf aur qaumon kí naját, 98.
—Kalísyá ká garariyá, 36, 37.
ká kháliq o málik honá, 149, 227.
ká makán—Saihún, 216, 217.
—Kamzoron ká zor—o hissa, 9, 113, 229, 237.
ká Masíh men pargat honá, 258.
ká piyásá honá, 69, 137.
ká qaul Masíh se, 136, 137.

Khudá ká sab kuchh honá, 51, 53, 401.
ká satánewálon se bachána, 90.
ká shukr karwáná, 100, 160, 166, 218.
ke fazl kí sifat, 58, 219, 405.
ke jalál ká; uske kám o kalám se, záhir honá, 29.
ke rahm kí sifat, 18, 98, 160, 167, 168, 223.
ke sáth rahná 38.
ke taín rát ko yád rakhná, 96.
ke ujúbe kárkháne, 221.
kí abadiyat, 140, 142, 256.
kí áwáz—dunyá aur girje men, 45.
kí ár takná, dukh men, 88, 91.
kí baqá, aur insán kí faná, 257.
kí bharpúrí, 24.
kí buzurgí, 15, 138, 233, 249.
kí buzurgí, adl o fazl, 238.
kí buzurgí aur hilm, 182, 183, 259.
kí khabargírí, 54, 174, 237.
kí khúbí, 234, 235, 236. 239.
kí madad ká shukr, 101.
kí madad páná rúhání laráí men, 232.
Khudá kí mahabbat 253.
ki mihrbání ko yád rakhná, 94.
kí pákízagí o buzurgí 250.
kí pákízagí o rahm 160.
kí parwardigárí, 99, 227, 239, 254.
kí qudrat, 15, 117, 219, 239.
kí qudrat o buzurgí, 252.
kí qudrat paidáish men, 261.
kí rúhániyat, 255.
kí sifaten, 248, 251, 257, 260.
kí sifaten aur jalál, 57, 172.
kí tábidárí men qáim honá, 194.
kí taraf dekhná, 71.
kí tár f 16, 151, 155, 169, 177, 180, 187, 219, 233, 241—243, 341.
kí wafádárí, 139—171, 181, 235.
kí wahdániyat, 255.
ko apná dil dená, 398, 407.
ko khojná, 95.
par áshiq honá, 93.
par nekí ká na pahunchná, 23.
se, áfat men madad páná, 118.
se fazl aur khushí páná, 157.
se kámyáb houá, 221.

Ḳhudá se ḳhush honá, 28, 94, 109.
wáhid kí táríf, 133.
Ḳhush ḳhabarí 311, 413. Dekho *Injíl.*
Ḳhushí Ḳhudá se páná, 157
Ḳhwárí insán kí, 82.
Kuṛhná sharíron se na cháhiye, 60, 112, 114.
Lácháron kí ummaidgáh Ḳhudá hai, 225.
Laṛáí ruhání men Ḳhudá kí madad páná, 232. Dekho *Jang.*
Laṛkebálon ká báptismá, 357—359.
kí tálím, 54, 56.
se Ḳhudá kí táríf záhir honá, 16.
Latá Ḳhudá kí ujṛí húí, 124.
Madad mángná Ḳhudá se, 332.
mángná sáre hál ke liye, 335.
Makkár kí adálat, 80.
Malámat díndáron kí qabúlná, 229.
Masíh-bachánewálá, 296, 299, 300, 410.
—bádsháh aur kalísyá ká dulhá, 73.
ká ahwál, dunyá men, 282.
ká áná dunyá men, 268, 217
ká áná, aur bádsháhat karná, 33, 159.
ká ár honá, 277.
ká ásmán par chaṛhná, 7, 39, 75, 76, 104, 179.
Masíh—ká autár lená, 16, 265, 267.
ká autár lená aur adálat karná, 157.
ká autár lená aur qurbán honá, 66.
ká dushmanon par ghálib honá, 5, 33, 287.
ká gaṛariyá honá, 283.
ká insán ke dilon par fath páná, 365.
ká jalál, 72, 159, 179.
ká janam, 265, 268.
ká janam aur fath, 156.
ká jí uṭhná, 290.
ká jí uṭhná aur fath páná, 291.
ká jí uṭhná, sabt ke din, 189.
ká kafára karná, aur málik honá, 289.
ká káhin honá, 180.
ká langar o áṛ honá, 278.
—kalísyá kí new, 188.
ká madadgár honá 276.
ká marná, jí uṭhná aur sifárish karná, 302.
ká piyár gáná, 418.
ká rasúl, káhin, o bádsháh honá, 282.
ká sab kuchh honá, 279, 281.
ká salíb par khichná, 286, 295.
ká sháhhansháh honá, 35.
ká tabíb honá, 276.
ke dushmanon se badlá lená, 8.

Masíh ke fazl par bharosá rakhná, 402, 411, 413.
kí bádsháhat par ḳhushí karní, 154.
kí buzurgí, 284.
kí fazílat, 284,
kí kirpá aur ráj, 298.
kí muhabbat, 269.
kí mánind, satánewálon ko muáf karná, 178, 179.
kí maut aur jí uṭhná, 289, 292.
kí maut par sochná, 288.
kí maut se hayát abadí ká honá, 272.
kí maut se naját ká púrá honá, 294.
kí qudrat aur mihrbání, 281.
kí qurbání se naját honí, 67.
kí saltanat, 7, 110, 111, 159, 180.
kí sifaten, 270, 273—275, 297.
kí táríf, 338—340. 344.
kí táríf karná, sabt ke din, 189.
kí tasdíq o buzurgí, 33, 105, 267.
kí tasdíq o maut, 32, 285, 286.
kí wafá se ḳhátir jamạ rakhná, 401.
ko piyár karná, 408.
—muạllim aur bachánewálá, 280, 303.
Masíh par ḳhwáhish honá, 397.
par táj rakhná, 340.
—sab qaumon ká wáris, 6.
se bekas ká madad mángná, 314.
se iltijá karná, 330, 335.
se kaí ek barakaton ko páná, 302.
se Khudá ká qaul, 136, 137.
se naját honí, 67, 131, 266, 270, 271, 279, 293, 296, 299—301, 411, 412.
se roshní, hayát, aur salámatí, 274.
Mátam bedínon ká, 382.
Mausimon ká gít, 240.
Maut díndár kí, 283.
gunahgár kí, 381.
ke liye taiyárí karná, 422.
kí fikr karná, 283.
o hashar, 385.
par fath páná, 384.
se bacháo ká shukr, 188.
se beḍar honá, 382.
Menh par shukr karná, 345.
Minnat ímán ke liye, 354.
Ḳhudá kí karní, 132.
Dekho *Duạ́*, *Munáját*.
Muáfí, 214.
aur pákízagí, 49.
Isráíl kí, 173.
muft kí, 49.
muqirron kí, 48.
Munádíon kí rawánagí, 361.

Munáját, 20, 41.
bímár kí, 62.
dukhí kí, 164.
karní dil kí táríkí men, 230.
Khudá ke khojí kí, 316.
Muqirron kí muáfí, 48.
Múrat: dekho *But.*
Murda honá gunáh men, 334.
Musíbat: dekho *Dukh.*
Naját chor kí, 404.
dunyá kí, 364, 367, 369.
ká Masíh se honá: dekho *Masíh, Nasíhat.*
kí ráh khojná, 319.
kí ummaid, 293.
ko jaldí khojná, 346.
Mángná, 325, 336, 414.
par khushí karná, 294, 418.
qaumon kí, 98.
Naját-dihinde kí táríf, 338.
Nápáidárí zindagí kí, 64.
Nasíhat khush khabrí ke mánne kí, 346—354.
bekal gunahgáron ko, 352.
Nástik ká halák honá, 82.
Nástikí, 58.
Náummaidí ko dúr karná, 119.
Nayá janam, 421.
Nazr ko púrá karná, 186.
Nek: dekho *díndár.*
Nekbakhtí ímándáron kí, 138, 190, 213.
Nekí ká bandon par pahunchná—na Khudá par, 22.
Paidáish, 51.
aur bandobast, 52, 169.
Pákízagí aur muáfí, 49, 160.
Pák log: dekho *Dindár.*
Panáh Khudá kí, dukh men takná, 88.
Parwardigárí, 99, 169.
Phandon se bachne kí duá, 334.
Phir áná Khudá kí taraf, 321.
Phisalnewálon ká bachná, 318.
ká hál, 312.
kí duá, 91, 322.
ko badlá dená, 120.
Prárthná; dekho *Duá.*
Qahr aur rahm Khudá ká, 103, 219.
Qanáat, 216.
Qaul bándhná Khudá se, 396.
Khudá ká Masíh se, 136, 137.
púrá karná, Khudá ká, 170, 171, 181.
Qaumon kí naját, 98.
ko tambíh aur barakat dená, 176.
Qurbání Masíh kí, 66, 67.
se tábidárı ká bihtar honá, 79.
Rabb: dekho *Khudá.*

Rahm aur ghazab Khudá ká, 103.
Khudá ká, 160.
kí sifat, 95, 761, 168, 223.
Rástbáz: dekho *Díndár.*
Rástbází ke áftáb ká charhná, 364.
Rúh Quds ká fazl, 304.
kí ináyat kalísyá ko, 104.
se fazl mángná, 304—307.
Rukhsat ibádat ke píchhe, 400.
Táib ímándár kí munáját, 320.
ká apní kharábí par sochná, 314.
kí duá, 81, 322, 414, 415.
sachchá, 225.
Táríf Khudá aur Barre kí, 344.
Khudá kí, 151, 155, 161, 162, 169, 177, 180, 187, 202, 209, 241--243, 341, 342, 416.
Táríf Khudá wáhid kí, 133,
Masíh kí, 338, 339, 340, 417.
Tasallí ká Khudá se honá, 151.
Taslís, 262, 264, 343.
Tauba ká phal, 210.
karná, 224.
se chhutkárá, 175.
Túfán se bacháo, 175.
Ummaid búrhe díndár kí, 107, 108.
díndáron kí, 147.
díndáron kí, marne ke waqt, 382.
karní ghabráhat men, 47.
Khudá kí rakhná, 40.
rakhná dukh men, 32, 69.
Umr ká ghatná, 164.
Wafádárí: dekho, *Khudá, Masíh.*
Zálimon se bachne kí duá, 89, 199.
Zindagí kí nápáidárí, 64—141.

PAHLÍ SATARON KÍ FIHRIST.

	Safha.
Ab ákhir húá dúsrá sál,	378
Abadí Khudá ne yún kahá,	179
Ab dunyá khushí kar lewe,	159
Ab Ísá merá jítá hai,	302
Ab rukhsat de, Khudáwandá !	400
Achchhá dil, Khudáwand ! de,	402
Adal—insáf main kartá hún,	199
Ádil to hai Khudá,	237
Adúm kí ráh kaun átá hai,	287
Afsos, afsos, afsos karo,	323
Afsos—dil se, afsos karen,	323
Afsos, ki aksar main kambakht,	321
Agar áspás hazár maren,	146
Ajr Khudáyá tujh se hai,	150
Ai Báp, tú ne to ulfat se,	262
Ai dil, tú uthke shukr kar,	169
Ai dunyá ! dil se pare ho,	403
Ai fazl ke Khudá,	126
Ai gunahgáro ! khiyál karo,	351
Ai Ísá, terí mamlukat,	367
Ai ján, Ísá ko khiyál tú kar,	105
Ai ján, Khudá ká shukr kar,	180
Ai ján, Khudá ko dekh,	40
Ai ján, kyún jhuktí hai,	70
Ai khákí bháío, khiyál karo,	146
Ai khatákáro ! chale áo,	350
Ai Khudáwand Ísá, jahán ká qurbán,	414

	Safha.
Ai laṛke bálo, chale áo,	54
Ai laṛko, musse síkho,—	56
Ai logo, jo páp se dukhí ho,	360
Ai Masíh, gar tú merá hai,	281
Ai Masíh, merí tú himáyat hai,	412
Ai murde logo sab!	351
Ai Rabb tú nazar kartá hai,—	141
Ai Rúh Quds, ab utar á,	304
Ai sabhí qaumo, Yahowáh kí sitáish tum karo,	416
Ai sárí qudrat ke Ḳhudá,	16
Ai yáro, ham sab gunahgár,	319
Ạmal se maiṉ phir gayá,	293
Á mere ghar meṉ, ai Ḳhudá,	163
Anáth maiṉ húṉ, ai Prabhú Khrísht,	327
Áṅkheṉ uṭhátá húṉ—	204
Áo—fazl ko ab ḍhúṇḍh leweṉ,	396
Áo—ḳhushí karo diloṉ se,	268
Áo, pápí logo, Ísá pás,	353
Árám ká din ab áyá hai,	371
Ạsí maiṉ banda húṉ terá; ai Báp,	415
Ásmán hai jagah ḳhushí kí,	391
Ásmání Báp, tere hí piyár,	262
Ásmání Dost, tú dekhtá hai,	14
Ásmán jalál dikhátá hai,	30
Ásmán meṉ gít shurú húá,	265
Ásmán par taḳht Ḳhudá ká hai,	19
Ásmán pukártá hai—	29
Ásmán—zamín ab ḳhiyál karo,	313
Ásmán—zamín milke,	344
Ạwám butoṉ ke píchhe hoṉ,	25
Áwáz—áwáz uṭhá gáweṉ,	153
Áwáz har ek uṭhá gáwe,	155
Áwáz ḳhushí kí áb kareṉ,	75
Áwáz sur áḳhir dewegí,	385
Áwe Prabhú terá ráj,	362
Ạzáb meṉ Ísá paṛá hai,	286

	Safha.
Azíz Ḳhudá ká I'sá thá,	282
Azízo ! chale áo,	352
A'zmá—ázmá—mujhe ázmá,	42
Bachá—bachá—Ḳhudá, bachá,	32
Bachá—bachá—tú hí bachá,	83
Bachpan se bigre ádmí hain̲,	89
Badí, Ḳhudáyá, tú ghaṭá,	333
Badkár kí chál pukártí hai—	58
Bahutere log á játe hain̲—	370
Bahutere mere dushman hain̲,	44
Baibal biná rastá nahín̲,	310
Baibal dunyá kí roshní hai,	310
Baibal kalám Ḳhudá ká hai,	309
Bairí bahutere mere hain̲,	86
Bandon̲ ko tú ne chhoṛ diyá,	91
Baṛá buzurg Ḳhudá to hai,	76
Barakat Ḳhudá se gar na ho,	211
Barkhá húí—shukr bhej,	345
Báze yún̲ mátam karte hain̲,	382
Bedar sharír jab hote hain̲,	59
Bezár kab lon̲ tú howegá ?—	115
Bezár Ḳhudá jab hotá hai,	176
Bharosá terá kartá hún̲. Ján,	132
Bharosá terá kartá hún̲. Terí,	23
Bipat ke din mángí dúạ́,	118
Bittá bhar zindagí,	64
Bújh mere dukh ko, ai Ḳhudá,	18
Buland asmán ke úpar hai,	392
Bulandí par buzurg Ḳhudá,	57
Buland to hai buzurg Ḳhudá,	183
Buzurgí ab Ḳhudá kí ho—	172
Buzurg Ḳhudá amar,	168
Buzurg Ḳhudá jo hai,	130
Buzurg Ḳhudá kí shán jo hai,	251
Buzurg Ḳhudá kí sif'ten̲ gáo,	151
Buzurg Ḳhudá ko mán,	223

	Safha.
Buzurg Khudá mubárak hai,	341
Buzurg Khudá, pás tere hai,	375
Buzurg Khudá Yahowáh hai,	219
Buzurg Khudáwand hai,	160
Buzurg o bare ai Khudá,	147
Buzurgon men buzurg Khudá—	125
Chháyá sí umr játí hai,	164
Dánáí síkho, khatákáro,	346
Daulat jo rakhtá hai,	77
Dekh, cháro taraf khatre hain,	334
Dekh, chízen ultí partí hain,	394
Dekh, Ishwar átmá hai,	257
Dekho Kalísyá kí bunyád—	183
Dekh, wuh chalá átá hai,	389
Dharmátmá, aur Pitá, aur Pút,	264
Dil kí taiyárí se áwen,	252
Dil ko maghrúr na rakhtá hún,	215
Din aur baras bítte hain,	380
Din bhar tú ne bacháyá hai,	377
Díndár kí chál Khudá se hai,	61
Díndár sab mil duá mángen,	98
Díndár sab milke yún kahen,	208
Din jaldí jaldí játe hain,	381
Dost o kutumb ne chhor diyá,	63
Dozakh hai jagah qahr kí,	394
Duá ko tú ne sun liyá,	188
Dukh ke gahráo men par gayá,	214
Dukh merá soch ke tú bachá,	201
Dunyá Khudáwand hí kí hai—	38
Dunyá páp men dúbí hai,	369
Durdashá kál men tere dukh,	329
Dushman bahutere mere hain,	9
Dushton ne mujhe dukh diyá,	212
Dúsrá álam to kaisá hai !	16
Ek din ham ko zarúr marná hogá,	422
Ek din tere huzúr,	130

	Safha.
Ek waqt árám ká áwegá,	391
Faryád main kartá hún,	91
Fazl !—kaisí bát yih hai !	405
Fazl se Ísá áyá hai,	270
Gar jántá main chhipá makán,	316
Ghabráke main to bol uṭhá,	47
Ghamandí main na hún—	216
Ghát bát men tú hai mere sáth,	407
Ghaur karo us mahabhat ko,	263
Girje ká dúlhá Ísá hai,	270
Gunahgáro, chale áo—	353
Gunáh karke láchár húe,	272
Gunáh kí muáfí cháhtá hún,	81
Gunáh ko ham ne kiyá,	271
Gunáh ko jab chhipátá hún,	50
Gunáhon men main murda hún,	334
Gunáh to mere beshúmár,	314
Háe! gunáh ne kyá kiyá !	144
Háe ! kaisá búrá hál merá,	311
Háe merá pápí chit !	324
Hai dil ne suná khushí se,	205
Hai hukm terá sáf—	29
Hai mubárak, gunáh jis ká bakhshá gayá,	415
Haiwán kí maut befáida hai,	67
Halím logo, suno—suno,	35
Ham bandon kí táríf na ho,	184
Ham bande tere chune hain,	224
Hamesha hí se hai Khudá,	175
Ham maut kí hálat men paṛe,	140
Ham terá shukr karte hain,	116
Harn pyásá jaisá hámphtá hai—	69
Har ek zubán táríf kare,	234
Har ek zamáne men Khudá,	140
Hayát ká áb ubhartá hai,	365
He Ishwar, terí stut,	367
He pápí log, suno sab Ísá kí bát—	348

	Safha.
Hisáb Khudá ne jab liyá,	121
Ilhám i ghaib se jo mujhe yih nidá húí,	412
Ímándáro, khushí karo,	74
Ímándáro, táríf karo,	239
Ímán, Khudáyá, mujh ko de,	354
Injíl jo parhte hain,	138
Injíl kí áwáz kar—	349
Insáf ko jab Ísá Masíh,	387
Insáf ko Masíh áwegá,	242
Insáf tú karne átá hai,	17
Insán kí khwárí kaisí hai,	82
Insán kyá chíz ?—náchíz to hai,	233
Iqrár, Ísá, ham karte hai,	292
Ísá azíz ko, khushí se,	372
Ísá bacháne ko áyá,	274
Ísá bágh men dukhí húá,	267
Ísá gararyá merá hai,	283
Ísá hai bedágh barra,	299
Ísá hai naját dihinda,	296
Ísá hí hákim sab ká hai,	281
Ísá insáf ko átá hai,	386
Ísá jahán ká hai habíb,	276
Ísá ká mazhab phailegá,	363
Ísá Khudáwand áyá hai,	290
Ísá ke nám kí qudrat se,	340
Ísá ko sochtá hún,	288
Ísá Masíh jo hai,	357
Ísá Masíh merá Khudá,	297
Ísá ! merá hai bad hál !	314
Ísá piyár dikhátá hai,	293
Ísá tasallí merí hai,	317
Ísá to dil ká langar hai,	278
Ísá, tú hí merá hai,	277
Ísá tujh se bachúngá,	279
Ísá, tú murshid merá hai,	280
Is dastar khwán par dekhtá hún,	360

	Safha.
Is des ke úpar dayál ho,	368
Itwár Ḳhudá ká din to hai,	373
Itwár kí shám tak pahunchá hún̲,	373
Itwár mubárak din,	371
Jab ádmí ne gunáh kiyá,	285
Jab Baibal ko main̲ paṛhtá hún̲,	308
Jab báhar jáyá kartá hún̲,	343
Jab Báp kí bát ko sun liyá,	43
Jab dil ko dekhtá hún̲,	313
Jab Girje men̲ ham játe hain̲,	397
Jab Ísá krús par ṭangá thá—	404
Jab Ísá mánind barre kí,	286
Jab Isráíl ḳhalás húá—	184
Jab kí Ḳhudáwand áwegá—	80
Jab se Ísá apná piyárá ho gayá,	419
Jab utregá Ísá Masíh,	388
Jagat bích men̲ jitne dháwen̲,	345
Jag-trátá, Ísá, tú hí hai,	325
Jahán jab ghárat ho gayá,	266
Jahán men̲ jitne rahte hain̲—	187
Jalál ká Ḳhudá ráj kartá sadá,	149
Jalál ke ai áftáb!	364
Jalál ke Rabb ká shukr kar,	384
Jalál Ḳhudá ká kaisá hai!	138
Jaldí, Ḳhudáyá, jaldí kar,	106
Ján bharosá kartí hai,	92
Ján merí ákhir hotí hai,	136
Ján merí ḳhák men̲ loṭtí hai,	192
Ján tere háth men̲ somptá hún̲,	46
Ján tujh, Ḳhudá, pukártí hai,	129
Jawánon̲ men̲ koí aisá hai.	402
Jawán pák za kyúnkar ho?	190
Jhúṭhe gawáh to uṭhte hain̲,	57
Jo sachchí tauba kartá hai,	225
Jo sárí qudrat ká Ḳhudá,	158
Kab tak faryád kiyá karún̲?	20

S s

	Safha.
Kahán mubárak bande hain,	41
Kaisá bhayankar hai Khudá?	389
Kaisá jalál ká Patthar hai,	189
Kaisí khushí kí hai jagah,	128
Kalám chirágh to merá hai,	197
Kalám kí ulfat kaisí hai!	197
Kalísyá, Rabb kí latá hai,	124
Kambakht Shaitán ká dushman hai,	213
Karo sab hamd behadd us Khudá kí,	417
Kaun hai merá shafí, tere siwá,	413
Kaun hai merá táranhár,	299
Kaun merá hámí howegá?	151
Kháliq sab ká záhir huá,	267
Kháliq ul álamín!	364
Khatre ke máre ghaur karen,	404
Khaufnák tú kaisá hai, Khudá?	119
Khyál bátil ghinátá hún,	198
Khudá azl se hai,	169
Khudá bachánewálá hai,	108
Khudá buzurg ásmán par hai,	207
Khudá buzurg ko mántá hún,	46
Khudá chaupán merá,	37
Khudá, gar tú hisáb kare—	143
Khudá Gaḍariyá merá hai,	36
Khudá [illegible] [illegible] hai,	99
Khudá hí ke jo bande hain,	218
Khudá hí ko jo tákte hain—	208
Khudá hí ko main táktá hún. Dukh,	229
Khudá hí ko main táktá hún. Mahabbat,	41
Khudá insáf ko rakhtá hai,	20
Khudá jo sab ká bání hai,	342
Khudá ká piyár achambhá hai,	67
Khudá ká shukr ab karo,	160
Khudá ká shukr hai,	376
Khudá ká shukr ho,	241
Khudá ká shukr karo sab,	174

	Safha.
Khudá ká shukr sab máno,	221
Khudá ká takht ásmán par hai,	390
Khudá ke áge kyá dharún?	185
Khudá ke kalame aise hain,	79
Khudá kí izzat sab karen,	240
Khudá kí khubí hai apár,	58
Khudá kí qudrat hai ajíb—	181
Khudá kí ráh pákíza hai,	28
Khudá kí sab se ho táríf,	237
Khudá kí zát pákíza hai,	250
Khudá ko p'yár jo karte ho,	399
Khudá! logon par kar nigáh,	361
Khudá Masíh se kahtá hai,	6
Khudá ne bar'kat bakhshí hai,	378
Khudá ne dekh liyá,	83
Khudá ne qasam kháí hai—	171
Khudá qudrat dikháwegá—	103
Khudá Rúh Pák, tú mihr kar,	305
Khudá sab chíz ká názir hai,	248
Khudá sadá kyá chhoregá—	119
Khudá Saihún men házir hai,	216
Khudá se kidhar ho jáún?	252
Khudá to merá bútá hai,	27
Khudá tú hai merá,	15
Khudá, tú sáthí thá,	109
Khudáwandá, ham larkon ko,	359
Khudáwandá, jab sochtá hún,	318
Khudáwandá, main tere pás,	303
Khudáwandá, merí duá,	11
Khudáwandá, rahím tú hai!	328
Khudáwandá, terá kalám,	196
Khudáwandá, tú hai panáh,	73
Khudáwandá! tú jántá hai, Main kaisá,	335
Khudáwandá! tú jántá hai, Main ne,	322
Khudáwandá, tú kar nigáh,	85
Khudáwandá! tú málik hai,	335

	Safha.
Khudáwandá, tú merá hai,	36
Ḳhudáwandá ! tú meri ján,	401
Ḳhudáwand, apní ráh sikhá,	192
Ḳhudáwand hai ḳháliq i ins o ján,	410
Ḳhudáwand Ísá átá hai,	156
Khudáwand Ísá málik hai,	274
Ḳhudáwand ke jo bande ho,	218
Khudáwand kí buzurgí ho,	242
Khudáwand ko dekh,	365
Khudáwand ko jo jántá hai,	279
Ḳhudáwand ko sab qudrat hai,	201
Ḳhudáwand ! kyá tú gayá hai ?	393
Ḳhudáwand men ḳhushí karo,	409
Ḳhudáwand merá hai Ísá,	341
Ḳhudáwand merá hissa hai,	194
Khudáwand ne jab dekh liyá—	340
Ḳhudáwand taḳht par baithá hai,	259
Ḳhudáwand, terí ulfat hai,	185
Khudáwand, tú hí hai Ḳhudá,	255
Ḳhudáwand, tú to hai Ḳhudá,	35
Khudáwand uṭhá—uṭná hai,	104
Ḳhudáwand uṭh gayá,	7
Ḳhudáwand yún farmátá hai. Ḳhudá,	257
Ḳhudáwand yún farmátá hai. Naját,	66
Ḳhudáwand yún pukártá hai,	356
Ḳhudáwand záhir jab húá,—	210
Ḳhudáyá ! dekh kamzor insán,	385
Ḳhudáyá ! dil ko nayá kar,	320
Ḳhudáyá, garchi bará hai,	226
Ḳhudáyá, ghusse se na már,	62
Ḳhudáya, ham par nazar kar,	122
Ḳhudáyá, ham se ghussá pher,	131
Ḳhudáyá, ḳhák men jhuktá hún,	13
Ḳhudáyá ! madad mángtá hún,	332
Ḳhudáyá, main banda gunáhgár hún,	414
Khudáyá, main naját páún,	193

	Safha.
Ḳhudáyá, main̲ terá,	254
Ḳhudáyá, merá tú Ḳhudá,	93
Ḳhudáyá, merí madad kar,	332
Ḳhudáyá ! merí minnat sun,	406
Khudayá, minnat merí sun,	94
Khudáyá, mujhe tú bachá. Badon̲,	228
Ḳhudáyá, mujhe tú bachá. Tú,	90
Ḳhudáyá, mujh par fazl kar,	191
Ḳhudáyá, rahm—rahm kar,	87
Khudáyá, terá banda hún̲. Bímárí,	65
Ḳhudáyá, terá banda hún̲. Daraḳht,	379
Khudáyá, tere p'yár ká qaul—	253
Khudáyá, tujh ko mántá hún̲,	17
Ḳhudáyá, tujhe sochtá hún̲,	229
Ḳhudáyá, tú merí duá,	132
Ḳhudáyá, tú ne dekh liyá,	227
Ḳhudáyá, tú ne sun liyá,	34
Ḳhudá Yahúdon̲ ne kaí bár,	121
Khushí ká din to áyá hai,	374
Khushí Ḳhudáyá kaisí hai—	148
Khushí kí bát ab suní hai,	265
Khushí kí ḳhabar átí hai,	297
Ḳhushí se sun liyá,	206
Ḳhushwaqt Dáúd Ḳhudá se thá,	32
Ḳhushwaqt ho, ai tamám akás,	39
Ḳhushwaqtí sab mil mil karen̲,	97
Kína sharír to rakhte hain̲,	61
Kis pás pápí ádmí jáe,	300
Laṛká se tú merá,	108
Larkon̲ ko áne se na rok,	358
L[illegible], Ḳhudáwandá, bachá,	84
Log ahmaq dil men̲ kahte hain̲,	21
Log Isráilí kaise saḳht !	120
Madad—naját hamárí kar—	123
Mahabbat ke Ḳhudá,	173
Main̲ dil se shukr karúngá,	226

	Safha.
Maiṉ gahire dukh meṉ paṟ gayá,	214
Maiṉ gunáh karke ḳhwár húá,	271
Maiṉ Ísá ko p'yár kartá húṉ,	408
Maiṉ kis ko apne dukh sunáúṉ ?	317
Maiṉ ne to dil meṉ ṭháná hai,	63
Maiṉ shukr kartá, ai Ḳhudá,	178
Maiṉ shukr terá kartá húṉ,	376
Maiṉ shukr umr bhar karúṉ,	233
Maiṉ tere háth ká banda húṉ,	195
Maiṉ to baṟá pápí jan,	326
Málik i sidq Ísá hai,	18)
Málik—buzurg Ḳhudá, tú hai,	149
Málik Ísá Ḳhudáwand hai,	156
Málik Ḳhudáwand hai,	159
Málik merá rasúl húá,	282
Mas há Ḳhudá ká piyárá huá hai,	410
Masíhá sabab gunáh ke,	301
Masíh ásmán se utrá,	289
Masíh gunáh ke s bab se,	289
Masíh h se ab howe sab ko n.ját,	419
Masíh jahán meṉ áyá hai,	268
Masíh ká din Itwár to hai,	189
Masíh ke nám kı táríf gáo,	418
Masíh ke siwá gar koí mukt cháhe,	411
Masíh Ḳhudá hamárá hai,	275
Masíh kí ḳhúbí gátá húṉ,	72
Masíh kí maut ko sochtá húṉ,	295
Masíh ko Báp ne kahá hai,	7
Masíh—Masíhá átá hai,	111
Masíh qaumoṉ ká málik hai,	110
Máyá merí tú, ai Ḳhudá,	420
Mazhab kí neo to Ísá hai,	273
Merá Ḳhudá Ísá jo hai,	401
Merá Ḳhudá mubárak hai,	232
Mere dil tú kis ká hai ?	397
Mere dushman b'hutere haiṉ,	10

	Safha.
Mere hákim—mere Khudá,	230
Mere Ísá ká nám jo hai,	339
Mere Khudá, main terá húṉ,	26
Mere Khudá ne kyúṉ chhoṛá?	33
Mere Khudá, tú dil ko dekh,	69
Mere kán meṉ bhátí hai yih áwáz,	413
Merí naját ke ai Khudá,	135
Merí ummaid to hai Khudá,	107
Mihrbán to hai Khudá,	114
Mil, khushí sab karo,	339
Mil, Rabb ká shukr sab kareṉ,	238
Mubárak banda hai,	68
Mubárak bande haiṉ,	217
Mubárak kauṉ?—we hí, we hí,	51
Mubárako, jáo, khushí se.	361
Mubárak qaum wuhí, wuhí,	53
Mubárak we laṛke bále,	358
Mubárak wuh hamesha hai,	49
Mubárak wuhí ádmí hai,	4
Mubárak wuhí banda hai,	3
Mubárak wuh to hai,	4
Muhtáj rahm ke haiṉ,	102
Mujhe kyá án baná hai?	325
Mujhe le, Khudáwandá!	398
Mujh ko dukh to ghertá hai,	20
Mukt biswás se hotí hai,	355
Munsif Khudá bulátá hai,	79
Muqaddaso, shukr karo,	220
Múrakh to dil meṉ kahtá hai,	82
Náhaqq amír satáte haiṉ,	201
Nahíṉ parwá; merá charwáhá hai Yahowáh,	420
Naját dihinde Qádir Yár!	338
Naját ká tú hí hai Khudá,	179
Naját ke liye murchhit húṉ,	196
Naját Khudá kí un ke pás,	131
Naját kí bát to achchhí hai,	294

	Safha.
Naját kí ráh maiṉ khojtá thá,	319
Nápákí meṉ maiṉ phaṉsá thá,	405
Naye baras tak p'hunchá húṉ,	380
Na záhirí rasúmát ạlam kí sab,	421
Nazdík Ḳhudá jab merá hai,	24
Nuqsán o maut gunáh se hai,	315
Pahár ko ánkh uṭhátá húṉ,	203
Pákoṉ ke sáth pák za hai—	27
Panáh Ḳhudá kí jisne lí. Káṭegá,	145
Panáh Ḳhudá kí jis ne lí. Salámatí,	254
Pápí adham maiṉ jo húṉ,	336
Pápí—dosí—dínhín sakal,	298
Parmeshwar kaun aur kaisá hai ?	258
Peshtar ki dunyá baní thí,	256
Prabhú Ísá ! apne ráj ko,	370
Prabhú Ísá dayáwant—	407
Prabhú Ísá dharm-rájá !	366
Prabhú Ísá ! ho sabáí,	329
Prabhú Ísá ! ráj tú apná,	368
Prabhú ! maiṉ húṉ pápí jan,	337
Pukár pukár ke gáo,	124
P'yás terí mujh ko lagtí hai,	231
Qadím se ham to sunte haiṉ—	71
Qadím se sachchá hai Ḳhudá,	116
Qádir i mutlaq ! á,	263
Qáim—mazbút wo haiṉ,	209
Qaumeṉ kyúṉ josh meṉ hotí haiṉ,	5
Qímatí ímán to hai,	355
Quddús—Quddús—Quddús Ḳhudá !	259
Qudratí kaisá hai Khudá !	101
Qudrat Ḳhudá kí sochtá húṉ,	117
Rabb, jis se hai maujúd sansár,	257
Rabb ká shukr sab karo,	243
Rabb kí ṭáríf kareṉ,	152
Rabb merí madad kartá hai,	187
Ráh apní par chaláwegá,	113

Safha.

Ráh bhaṭ'ke húe kí Masíhá hai, 276
Rahím Khudá, gunáh kar m'áf, 316
Rahím Khudáwandá! 322
Rahím Khudáyá, á, 144
Rahmat—adl ká gít gáwen, 162
Rahmat ká gít main gátá hún, 137
Rahm ká gít insáno gáo, 136
Rahm Khudáyá ham ko de, 102
Rahm, Khudáyá, rahm kar, 88
Rahm se bharpúr ai Ísá! 330
Rástbáz, Khudáwandá, tú hai, 200
Rástbáz logo, Khudá se khush, 52
Rástbáz logo, khush waqt howo, 51
Rástbáz o sádiq ai Khudá, 10
Roshní játí rahí, 377
Rúh Pák ká bhed Baibal men hai, 308
Rúh Pák Khudáwand! utar á, 306
Rúh Pák! Rúh Pák! ab dil men á, 307
Rúh Quds jo fazl terá hai, 304
Rúh Quds Khudáyá! á, 307
Rúh Quds Khudáyá, utar á, 305
Sab dil se main pukártá hún, 200
Sab dushman mil mil áte hain, 12
Sabhí barakaten hain Khudáwand ko, 418
Sab karo Ísá kí táríf, 382
Sab kuchh Khudáwand hí ká hai, 39
Sab qudrat kí bharpúrí hai, 284
Sabr se ásrá rakhtá thá, 65
Sabt ká roz mubárak hai, 374
Sach much Khudáwand hai mihrbán, 112
Sáf nazar se buzurg Khudá! 327
Saihún ká gít sun, ai Khudá, 128
Saihún ke farzand khush howen, 165
Saihún kí Beṭí! apná sar, 363
Saihún men nám Khudá ká hai, 217
Samundar par jo játe hain, 175

	Safha.
Sáre ṭápú ḳhushí karen̲,	157
Sárí qaumen̲ shukr karen̲,	154
Sárí qaumo, shukr karo,	160
Sháho, jo taḳht par baiṭhe ho,	8
Shán Masíh kí, jidhar dekho, udhar,	419
Sharír kyá aise bhaḍḍe hain̲,	22
Sharír kyún̲ sheḳhí karte hain̲ ?	81
Sharíron̲ se na kuṛh,	60
Shukr, ai Báp main̲ kartá hún̲,	106
Shukr házár munásib hai,	302
Shukr Íshwar Pitá ká,	343
Shukr Ḳhudá ká ho,	168
Shukr Ḳhudá ká sab karen̲,	235
Shukr—Ḳhudá ká shukr ho,	236
Shukr—Ḳhudá ká shukr kar,	166
Shukr—Khudáwand ká shukr,	54
Shukr—shukr ká gít gáo,	161
Shukr—shukr Khudá ká ho,	170
Shukr—shukr—shukr—	76
Shukr mere Ísá ká,	346
Shukr terá hai, Khudáyá, har zamán̲,	416
Shukr terá main̲ karúngá,	55
Subh ke waqt, Khudáwandá,	12
Sultán Khudá sabhon̲ ká hai—	157
Sun, ai mere átmá—tú Íshwar ko ján,	260
Sun lo ḳhush ḳhabar kí áwáz,	354
Sun merí, ai Ḳhudá rahím,	202
Sun, merí duá, ai Khudá. Kán,	164
Sun merí duá, ai Khudá. Madad,	96
Suno gít firishton̲ ká,	338
Suno maghrúro, sab suno,	78
Taḳht o bádsháhat jitne hain̲,	104
Táríf girje men̲ hotí hai,	134
Táríf Khudá kí hotí hai,	98
Táríf Khudá kí kar,	1[illegible]2
Táríf Masíh kí kartá hún̲,	2[illegible]9

	Safha.
Terá dapat sah saktá hún,	14
Terá hí takht, Masíh Khudá,	73
Terá kalám jo likhá hai,	311
Terá kalám ujúba hai,	199
Tere fazl ko sochtá hún,	234
Tere huzúr men, ai Khudá,	22
Tere mahall (wáh !) kaise hain !	127
Tere qadam par girtá hún,	312
Terí qudrat ká bandá hún,	227
Terí qudrat sarbattar hai,	110
Tú, ai Khudá, ek pák rúh hai,	255
Tú, ai Khudáwand, bhalá hai,	195
Túhí akelá hai Khudá,	133
Túhí mubárak hai, Khudá,	203
Túhí ne jánchá hai,	101
Tú Isráíl ká hai chaupán,	123
Tujhí se dil khushwaqt húá,	47
Tujh ko, Khudá, pukártá hún,	86
Tujh ko main khojtá hún,	95
Tum karo din rát shukr, ai bháio,	417
Tum sab, jo Rabb ke bande ho,	219
Tú pichhle dinon ká Khudá—	142
Tú qabr men gayá ! ham pachhtáwen na us se,	383
Tú Rabb ká Betá hai, Masíh !	284
Tú roshní merí hai,	43
Ulfat kalám se rakhtá hún,	31
Ulfat kí áwáz tum suno,	294
Umr to jaldí játí hai,	383
Uskí kharábí barhtí hai,	24
Uth, ai rahím Khudá—	25
Uthá—Ísá Masíh uthá,	290
Uthke, Khudáyá, badlá le,	19
Uth, mere dil, sab dar hatá	400
Utho, utho, utho,	291
Wuh hai kaun banda, jo jáwe utháyá,	422
Wuhí mubárak banda hai. Jo,	212

	Safha
Wuhí mubárak banda hai. Ki,	49
Wáiz i fazl pukártá, bhág, bhág tú pahár ko!	347
We hí mubárak bande hain,	181
We hí mubárak hain,	48
We log mubárak hain,	39
We log mubárak hain,	39
We sab mubárak bande hain,	19
Wuh din albatta awegá,	387
Yád bistar par main kartá hún,	94
Yád rakh tú, ai Khudá,	193
Yád terí mujh ko hai,	96
Yahowáh aslí Bádsháh hai,	251
Yahowáh hai Khudá,	162
Yahowáh hai Khudá,	249
Yahowáh hai rahím Khudá,	167
Yahowáh kí baráí karo,	239
Yahúdí ghusse kyún húe?	8
Yá Masíh! mujh ko ásrá terá,	411
Yih main ne dil men ṭháná hai—	177
Yún Báp Khudá farmátá hai—	139
Yún kahtá hai Buzurg Khudá,	249
Zoráwar jitne dunyá men,	45

LIST OF TUNES,

Intended to aid the memory of Singers.

L. M. Major.

Alexandria.
Alfreton.
All Saints.
Alton.
Angel's Hymn.
Antigua.
Appleton.
Arnheim.
Ascension.
Asylum, *or Stanley.*
Atlantic.
Augusta.
Baltimore.
Bath.
Beddome.
Berlin.
Blendon.
Bowen.
Brewer.
Burleigh.
Carey.
Castle Street.
Charleston.
Chelsea.
China (Cuzen's.)
China, *or Canton.*
Clinton,
Creation.
Danvers.
Derby.
Devotion.
Dignity.
Dresden.
Duke Street, *or Newry.*
Dunstan.
Effingham.
Ellenthorpe.
Edinburgh.
Egremont.
Elim.
Enfield.
Euphrates.
Evening Hymn, (Tallis') *or Magdalen.*
Evening Hymn, (Clark's.)
Fairmount.
Forest, *or Rockbridge.*

Framingham.
Genesareth,
Georgetown.
Germany.
Gilgal.
Greenfield.
Green's Hundreth.
Guardian.
Hague.
Harcourt.
Heavenly Rest.
Hebron.
Herald.
Hingham.
Islington.
Jarman.
Kent.
Leyden.
Litchfield.
Luther's Hymn, *or Judgment. Monmouth.*
Lawrence.
Luton.
Lynn.
Marietta.
Medway.
Mendon, *or German Air.*
Munich.
Nazareth.
New Sabbath.
Newton.
Old Hundred.
Orland, *or Job.*
Park Street.
Pilesgrove.
Portugal.
Proctor.
Quercy.
Quito, *or Horsley.*
Rothwell.
Seasons (Pleyel's.)
Shoel.
Star of Bethlehem.
Sterling.
Stonefield.
St. Alban's.
St. Olave's.
St. Paul's.
Surrey, *or Repose.*
Timsbury.
Truro.
Upton.
Uxbridge.
Vanhalls'.
Ward.
Waters, *or Birkenhead. New Hundredth.*
Wells.
Wiltshire.
Winchelsea.
Winchester.

L. M. Minor.

Accomack.
Armley.
Averno.
Babylon.
Bethlehem.
Carmel.
Confession.
Darwen.
Dresden.
Gilead (Clark's.)
Hiding Place.
Kingsbridge.

Limehouse.
Middlebury.
Munich.
Ormond.
Poland.
Seasons.
Sunderland.
Williamstown.
Windham.

C. M. Major.

Abridge.
Adoption.
Albert.
Annapolis.
Arabia.
Arlington.
Arundel.
Ashley.
Auburn.
Axbridge.
Barby,
Bedford.
Berwick.
Bethel.
Bethel (Leach's.)
Bethlehem (Madan's.)
Blackburn.
Bolton.
Braintree.
Bray, *or St. George's.*
Broomsgrove.
Cambridge, *or Randall.*
Canterbury.
Canterbury New.
Carr's Lane.
Chelmsford, *or Flushing.*
Melody. Primrose.
Twenty Fourth.
Cheltenham.
China.
Christmas, *or Harleigh.*
Cincinnati.
Clarendon, *or Condescension.*
Clifford.
Colchester.
Communion.
Corinth.
Coronation.
Coventry.
Damascus.
Danville.
Dedham.
Deerfield.
Delacourt.
Devizes.
Dort.
Dunchurch.
Dundee.
Dunlap's Creek.
Ely.
Evening Psalm.
Exhortation.
Ferry.
Geneva.
Georgia.
Grafton (Haweis'.)
Havanna.
Howard's.
Intercession.
Irish.
Isle of Wight.
Jacob's well.

Jerusalem.
Jordan (Jones'.)
Jordan (Harwood's.)
Judea.
Knaresborough.
Lanesborough.
Litchfield.
London.
Lutzen.
Manchester.
Mansfield.
Marlow, *or Rineton.*
Mear.
Medfield, *or Pennsylvania.*
Medford.
Melody (Leach's.)
Miles' Lane, *or Harborough. "All hail the great," &c.*
Miller.
Missionary.
Moravian Hymn.
Mt. Pleasant.
Newton.
Nottingham.
Oldham.
Overton.
Oxford, *or Lincoln.*
Patmos.
Peterborough.
Piety.
Princeton.
Psalm 150th.
Rochester.
Rockingham.
Spencer.
Stamford.
Stephens.
St. Ann's,
St. David's,
St. John's.
St. Martin's.
Swanwich.
Tabor.
Thornton.
Troy.
Warwick.
Western.
Westford.
Westmoreland.
Winter.
Woodstock, *or Dutton.*
York.

C. M. Minor.

Bangor.
Bether.
Blackburn.
Burford.
Cambridge.
Chester.
Coleshill.
Eastport.
Ferry.
Funeral Thought.
Grafton.
Lebanon.
Marlow.
Miller.
Plymouth.
Plympton.
Shields.
Suffield.
Tribulation.

Wachusett.
Walsal, or *Reading.*
Windsor.

C. M. Double.

Annapolis.
Archdale.
Blackburn.
Brattle Street, or *Devotion, Pleyel's Hymn 2nd, Retirement.*
Channing.
Communion.
Great Milton.
Invitation.
Jordan (Billing's.)
Old Castle.
Tolland.

S. M. Major.

Baltimore.
Bermuda.
Bethany.
Beneridge.
Bladenburg.
Calmar.
Cambridge.
Carmel.
Clapton.
Cranbrook.
Dover, or *Durham.*
Dwight.
Eastburn.
Fairfield.
Falcon, or *Silver Street, Newton.*
Hants.
Haverhill.
Hudson.
Humber.
Inverness.
Lebanon.
Lisbon.
Lockport.
Luther.
Matthias.
Miletus.
Montville.
Moorfield.
Mornington.
Old Leeds.
Olmutz.
Paddington.
Paris.
Peckham.
Pelham.
Pentonville.
Shirland.
Southfield.
Spilsby.
St. Thomas.
Sutton.
Thatcher, or *Hallam.*
Vernon.
Watchman.

S. M. Minor.

Aylesbury, or *Wirksworth.*
Bethany.
Boxford.
Dartmouth.
Dunbar.
Little Marlborough.
Norwalk.
Shirland.
Stanley.

St. Bride's *or Kersall.*
Suffield.
Yarmouth.

L. P. M. and L. M. 6 lines.

Belville.
Beverly.
Brighton.
Broadmead.
Brooklyn.
Dresden.
Eaton.
Eutau.
Gloucester.
Milan.
Newcourt.
Norfolk.
Plymouth Dock.
Somers.
St. Helen's.
Sudbury.
Vernon.
Zion.

C. P. M.

Cheltenham.
Clifford.
Enfield.
Lanesborough.

S. P. M.

Bethel.
Dalston.
Hampshire.
Psalm 133d.
Western.
Worship.

L. C. M. (*formerly c. p. m.*)

Abdy's.
Aithlone.
Bremen.
Columbia.
Columbus.
Edenton.
Hobart.
Mission.
Probation.
Rapture, *or Charing.*
Somerville.

C. L. M.

"How calm and beautiful."
Huntersville.
Psalm 116th.
Queenston.
Venice.

H. M.

Acton.
Bethesda.
Brownville.
Burnham.
Carmarthen.
Darwell's.
Haddam.
Harwich.
Kingsville.
Lemon.
Murray.
Newbury.
Plainfield.
Shaftesbury.
Stow.
Triumph.

Watertown.

5. 8.

Bethlehem.
Cana.
Clarkeson.
Louisville.
Oakham.

6. 4.

Bermondsey.
Granville.
Italian Hymn, *or Trinity.*
"My faith looks to thee"
Palmer.
Wickham.

7s.

Adullam.
Alma.
Alsen.
Cookham.
Edyfield.
Fairfax.
Frankfort.
Lincoln.
Naples.
Nuremburg.
Olean.
Prentiss.
Pilton.
Pleyel's Hymn, *German Hymn.*
Rotterdam.
Sawbridge.
Warsaw.
Wilmot.

7s.—6 lines.

Halle.
Haweis, *or "From the cross," &c.*
"Rock of Ages."
Sabbath.
Turin.
Zadoc.

7s.—Double.

Bath Abbey.
Benevento.
Haven.
Hotham.
Montgomery.

7. 6.

Amsterdam.
Cheerful Hope.
Drooping souls.
Entreaty.
Expostulation.
Halstead.
Memorial.

8s.

Boothe.
Ford.
Greenfields.
Nebo.
Wilton.
Worthing.

8. 4.

Eastford.
Islington.
Palestine.
Mayland.

8. 7.

Greece.
Greenville.
Lithuania.
Messina.

Sicilian Hymn.
Smyrna.
Stanhope.
Switzerland.
Tamworth.
Walpole.
Worthing.
8. 7. 4.
Calvary.
Greece.
Grenville.
Herbert.
Maitland.
Prospect.
Sicilian Hymn.
Smyrna,
Suffolk.
Tamworth.
10s.
Louville.
Naples.
Savanna.
Warren.
Wellington.
10*s*.—6 *lines*.
New Fiftieth.
Warren.
Weldon *or Montague.*
10*s*. *and* 11*s*.
Bradfield.
11s.
Hinton.
Perine.
Portuguese Hymn.
Prescott.
Staten Island.
12. 11.
Heber.
Scotland.

GHALAT NÁMA.

Jis men bhárí ghalaten sahíh kí gaí hain.

Zab.	*His.*	*Áy.*	*Ghalat.*	*Sahíh.*
2	6	3	Ma síh	Masíh
5	1	1	Subh kí	Subh ke
8	1	2	Chánd	Main chánd
16	2	maz.	Maṡíh	Khudá
18	1	2	Khaufí	Khauf i
19	3	2	Ádil	Ádl
—	—	5	Adil	Ádl
—	4	5	pátá	páte
25	2	3	Naslí	Nasl i
27	1	2	katún	kátún
31	1	maz.	Khaufí	Khauf i
—	2	2	beshumár ;	beshumár—
32	1	maz.	hí	kí
33	1	2	makhlúqát	aur makhlúqát
—	1	5	adal	adab
—	3	3	makám	makán
34	2	3	bach ;	bach,
—	—	—	dekh ;	dekh,
—	—	—	le ;	le,
—	4	2	cháhtá hai,	cháhtá hai—

Zab.	*His.*	*Áy.*	*Ghalat.*	*Sahíh.*
37	3	1	us ke hain	us ke hai ;
—	—	—	girtá hai ;	girtá hai,
49	1	2	iv'zí	iv'z i
50	1	4	bandhe	bándhe
53	1	1	Ho !	Ho
—	3	1	sonhde	sondhe
58		2	ánand,	án nd
62		4	qátib	qátil
63	4	4	mujhe	mujh
65	4	3	uchhaltá hai,	uchhlátá hai
—	—	7	sab	sab hí
66	3	1	lagátá	langhátá
68	3	maz.	rúh	Rúh
69	1	3	nazr	nazar
—	2	4	usí hí	usí kí
73	1	5	maumántí	manmántí
—	—	—	Yih un ká hissa hai	Yih hissa hai un ká
74		1	chhipáwegá	chhipáwegá ?
77	4	3	na	ne
78	3	3	nazar	nazr
83		2	Jab	Jál
84	4	3	jo hai ;	jo hai,
—	—	—	bihtar hai ;	bihtar hai
86	3	1	Khudáyá pher	Khudáyá pher,
89	3	3	satátá	sulátá
—	5	2	giren.—	giren,—
—	—	4	marúngá	márúngá
90	5	3	dar	ḍar
—	6	3	hain	ham
—	—	—	játá hai ;	játá hai,
93	2	2	dhúní	dhímá
95	1	6	chátá	cháhta
—	3	5	us ke	us ko
107	3	5	ghát	gháṭ
110	2	2	Dushmun	Wuh dushman

Zab.	*His.*	*Áy.*	*Ghalat.*	*Sahíh.*
119	3	2	dekhún	dekhún
—	12	2	Jo	To
—	17	1	ká	kí
121	2	3	ubhár	ubhár
126	1	4	Dáná	Dána
129	1	2	bhar	bar
142		5	kám	kán
144	1	2	ár	ár
146	2	2	ḳh'yál	ḳhiyál
Saná i Taslís.				
7			Us	Usí
10			báp	Báp
Gít.	*Áyat.*			
6	4		Álam	Álim
10	5		Kar'm	Karam
13	4		Ḳhudá	ḳhudá
—	—		hogá	haigá
16	4		Bram	Brahm
17	4		marag	márag
—	5		Dih	Deh
19	1		sab kí hain madáh	sab hí hain madáh
21	5		Zamín ḳhák	Zamín kí ḳhák
—	8		kí	hí
30	2		Ísá :	Ísá
33	3		sát	sáth
38	1		dozaḳh	dozaḳhí
43	3		saunde	saundhe
44	1		bande hai	bande hain
50	2		Main tujh se dána hotá hún	Dánáí bhí tujh se hotí hai
51	4		moṛe	moren
—	—		dewe	dewen
52	3		gunáh	gunáhon
55	4		bachte hai	bachte hain
66	1		Ádmí firishte yáhí	Ádmí o firishte yihí

Gít.	Áyat.	Ghalat.	Sahíh.
77	4	ant log	ant lag
—	—	dikháyá	dikháyo
—	—	baháyá	baháyo
78	2	gunahgár ;	gunahgár,
85	1	Ímán jo Báp par látá hai,	Inám jo Báp farmátá hai,
86	2	Us	Un
—	4	rahen	rahe
89	3	hí	kí
94	2	chat	chít
105	3	sharm ke main ho láchár ;	Sharm ke, main, ho láchár,
107	3	ubhartá	ubhartá
111	3	se ?	se !
112	1	ghussa	ghusse
113	2	rahím	Rahím
118	4	ab log	ab lag
131	3	liyá	liye
134	3	Ishí	Isí
136	1	pahunchúngá.	pahunchúngá ?
138	1	Naját—dihinde	Naját-dihinde
146	2	Ísá wuhí hai	Ísá hai
147	1	bará	Barra
151	1	ur	Aur
152	1	hotá	hotí
—	—	To	Jo
154	1	khabar ?	khabar ;
—	2	wuh lán	o lán
155	3	dukhíon	dukhon
158	2	Karní kí ásrá mat karo	karní kí asrá jhúthá hai
161	2	So	Lo
164	1	Mukht	Mukt
—	3	ho	ko
165	1	Khudáwandá	Khudáwand
166	3	Rúh Quds bhí	Rúh Quds ko bhí

Gít.	*Áyat.*	*Ghaalat*	*Sahíh.*
166	4	tujh se ;	tujh se
172	1	logo	log
174	4	Bakhshinde	Bakhshinda
175	2	pare	pare
179	maz.	mihnat	minnat
182	2	játe hai	játe hain
183	3	Jis ko tú diyá hai	Tis ko to diyá hai
185	2	bhúlen	bhúle
188	3	khúnt ;	khúnt ko
—	4	kí jáe	kií jáe
192	maz. }	Asl	Aslí
—	1 }		
194	3	se Masíh shafí ;	se Masíh shafí,
197	3	ham—dín	ham-dín
197	1	Khudá pás,	Khudá, pás
198	3	bedar	bedar
203	2	cháhegá	cháhyegá
211	4	láyá	liyá
213	4	jáwenga	jáwenge
213	3	páwe	páwen
224	4	ná hain diler	hain nádiler
226	1	kí, hai	kí hai
228	1	darte hain ;	darte hain—
—	—	mántá hún	mánte hain
230	5	bete	Bete
233	3	pyárá	piyárá
—	—	mujhe	mujh
234	2	pahunchenge ;	pahunchenge,
241	2	Khudáwandá	Khudáwand
242	3	pyár	piyár
244	3	pátá hún	páte hain
245	1	míráshí	mírás hí
250	5	jíttá	jítá
353	2	hai	hain
268	2	ko	ká
270	1	maulá	Maulá